

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สุนตรา ศรีสุข

T H 0009 203

งานนี้พนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

12 ก.ค. 2547
179605

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มีนาคม 2547

ISBN 974-383-489-3

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการที่ปรึกษางานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์
ได้พิจารณางานนิพนธ์ ของสุเนตรา ศรีสุข ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

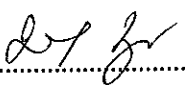

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารมภ์ เพชรชื่น)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงษ์นาม)

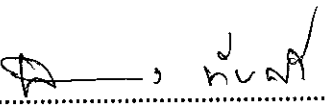
คณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารมภ์ เพชรชื่น)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงษ์นาม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาลี นิสสัยสุข)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ฉลอง ทับศรี)

วันที่...๑๕... เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารมณั์ เพชรชื่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงษ์นาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาลี นิสสัยสุข รองศาสตราจารย์ ดร. ฉลอง ทับศรี อาจารย์ ดร. สุชาดา กรเพชรปานิ อาจารย์ ดร. อานนท์ ไชยสุริยา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างสูงในการดำเนินการวิจัยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การแก้ไข และการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุวิมล พูลมี อาจารย์ประจำหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนวัดป่าประดู่ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง อาจารย์วรรณรัตน์ จันทร์ภัทร ผู้อำนวยการโรงเรียนควมณี อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อาจารย์เดือนตา อวยสวัสดิ์ อาจารย์ประจำหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ที่ช่วยตรวจสอบเครื่องมือ และกำหนดจุดตัดของแบบทดสอบ

ขอขอบคุณ Mr. Danny Lynch และนางสาวลิลา สัตยมาศ ที่มีส่วนช่วยเหลือในการบันทึกเสียง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ อาจารย์จินตนา อุศุภาพ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิจัย

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ คุณพูลศักดิ์ ศรีสุข ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน ตลอดจนเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

สุเนตรา ศรีสุข

44923361: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (การศึกษามหาบัณฑิต)

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ/ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว/ จังหวัดระยอง/ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สุนตรา ศรีสุข: แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (A SET OF INSTRUCTIONAL PACKAGES SKILLS FOR PRACTICING ENGLISH FOR TOURISM) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: อารมณ เพชรชื่น, Ed.D., ไพรัตน์ วงษ์นาม, ค.ค., 379 หน้า. ปี พ.ศ. 2547. ISBN 974-383-489-3

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ใบกิจกรรม ใบความรู้ แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียน นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน 55 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 98.44/94.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539.....	7
การสอนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	16
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก.....	33
การสร้างแบบฝึก.....	36
เนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน.....	55
การสร้างแบบฝึกทักษะ.....	55
ตรวจสอบคุณภาพแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และปรับปรุงแก้ไข.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	56
วิธีการสร้างและหาคุณภาพต่าง ๆ ของเครื่องมือ.....	57
การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	61
แบบแผนการทดลอง.....	61
เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพของแบบฝึก.....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	68
วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
การอภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	83
ภาคผนวก ก.....	84
ภาคผนวก ข.....	294
ภาคผนวก ค.....	369
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	379

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C ₁ 65
2	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียน ผ่านเกณฑ์ C ₂ 66
3	แสดงประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 67
4	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Ways of Transportation เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 295
5	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Durian and Mangosteen เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และ เนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 296
6	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Rayong History เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหา ของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 297
7	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Offering Help and Asking for Information เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ กับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3..... 298
8	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Travel Plans เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของ แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 299
9	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Shopping เพื่อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึก ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 300
10	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How do you Feel? เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของ แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 301

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการฟัง เพื่อหาคำดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 302
12	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการพูด เพื่อหาคำดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 303
13	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการอ่าน เพื่อหาคำดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 304
14	ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการเขียน เพื่อหาคำดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3..... 305
15	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 เรื่อง Ways of Transportation เป็นรายข้อ โดยอาศัยความชำนาญในการสอน..... 306
16	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 เรื่อง Durian and Mangosteen เป็นรายข้อ โดยอาศัยความชำนาญในการสอน..... 307
17	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3 เรื่อง Rayong History เป็นรายข้อ โดยอาศัยความชำนาญในการสอน 308
18	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4 เรื่อง Offering Help and Asking for Information 309
19	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 5 เรื่อง Travel Plans..... 310
20	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 6 เรื่อง Shopping..... 311
21	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 7 เรื่อง How do you Feel?..... 312
22	ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟัง 313

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
23 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการพูด	315
24 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการอ่าน	317
25 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการเขียน	319
26 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	321
27 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	323
28 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	325
29 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	327
30 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	329
31 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	331
32 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	333
33 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบทักษะการฟัง	335
34 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบทักษะการพูด	339
35 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบทักษะการอ่าน เป็นรายชื่อ.....	342
36 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบ ทดสอบทักษะการเขียน เป็นรายชื่อ.....	345
37 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัด การเรียนรู้ที่ 1.....	348

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
38 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	349
39 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.....	350
40 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.....	351
41 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.....	352
42 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6.....	353
43 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7.....	354
44 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการฟัง.....	355
45 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการพูด.....	356
46 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการอ่าน.....	357
47 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการเขียน.....	358
48 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2546 ที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ผ่านเกณฑ์ C ₁	359
49 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2546 ที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ผ่านเกณฑ์ C ₁	361
50 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2546 ที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผ่านเกณฑ์ C ₂	363

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ ในโลกมีการติดต่อกันอย่างใกล้ชิด จึงจำเป็นต้องมีภาษากลาง หรือภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อ ซึ่งกันและกัน นั่นก็คือภาษาอังกฤษ จึงมีความสำคัญและจำเป็นในการเรียนรู้มากขึ้นซึ่ง ในสปีทท์ (อมรวิทย์ นาคทรพรพ, 2540) อ้างอิงจาก Naisbitt, 1997) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ไว้ในหนังสือ Global Paradox ว่า ภาษาอังกฤษจะกลายเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมวลมนุษยชาติ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ หรือเป็นภาษาที่สอง หรือ เป็นภาษาต่างประเทศถึง 1,000 ล้านคน

2. ร้อยละ 80 ของข้อมูลที่จัดเก็บอยู่ในคอมพิวเตอร์ถูกบันทึกเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับในประเทศไทย จากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศในหลากหลายรูปแบบ ส่งผลอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม การรับรู้ข่าวสารข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง บทบาทของภาษาอังกฤษได้เพิ่ม ความสำคัญ และมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนไทยมากยิ่งขึ้น (ไพฑูริย์ สีนลรัตน์, 2543) ดังนั้นระบบการจัดการศึกษาของไทยจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สามารถรับรู้และเข้าใจ สามารถติดต่อกัมพันธ์กับเพื่อนร่วมโลกได้เป็นอย่างดี

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยรัชกาล พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันพบว่า พฤติกรรมการสอน ของครูเน้นทักษะบางทักษะมากเกินไป เช่น ไวยากรณ์ และการแปล นักเรียนจึงมีทักษะการฟัง-พูด น้อย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เริ่มต้นจากระบบ โรงเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แม้จะได้รับการสอนติดต่อกันเป็นเวลานานนับสิบปีซึ่งอยู่ในระบบการศึกษา ผู้เรียนก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร (อรุณี สติชัยภักติกุล, 2534) ได้มีการศึกษาปัญหา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งก็คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมของนักเรียนในท้องถิ่น ที่ต่างกัน เนื้อหาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่ได้ใช้อย่างมีความหมาย และในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

จังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม อัน ได้แก่ ชายทะเล เกาะต่าง ๆ ภูเขา น้ำตก
2. เป็นแหล่งปลูกผลไม้เมืองร้อนที่มีคุณภาพ เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด
3. สถานที่สำคัญทางด้านศิลปะ และประวัติศาสตร์ คือ ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน วัดป่าประดู่ พระเจดีย์กลางน้ำ พิพิธภัณฑฯ หนังกใหญ่วัดบ้านคอน เป็นต้น

จากนโยบายของประเทศในปัจจุบัน ได้กำหนดให้ใช้ทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อีกทั้งนโยบายด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่รัฐบาลประกาศให้มีปีการท่องเที่ยวขึ้น ภายใต้ชื่อ “Amazing Thailand”

ในปีหนึ่ง ๆ มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยหลายล้านคน จากข้อมูลของกองสถิติและการวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2541 แสดงตัวเลขในช่วง 2 ปี ของการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2541 – 2542) ว่ามีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามา ท่องเที่ยวในประเทศไทยถึง 17,951,566 คน นำรายได้เข้าสู่ประเทศไม่ต่ำกว่า 600,000 ล้านบาท และมีคนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างน้อย 22 ล้านครั้ง ทำให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในประเทศอย่างน้อย 415,000 ล้านบาท

การท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งกำลังเป็นการท่องเที่ยวที่นิยมในขณะนี้คือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเป็นโครงการที่สอดคล้องกับพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความว่า “พอมีพอกิน ก็แปลว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ถ้าแต่ละคนมีพอมีพอกินก็พอใช้ได้ ยิ่งถ้าทั้งประเทศก็ยิ่งดี” จึงมีการรวมตัวกันเป็นองค์กรชุมชน ทำเศรษฐกิจชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เกษตรกรรม หัตถกรรม อุตสาหกรรม แปรรูปอาหาร ขายอาหาร ขายสมุนไพร จัดการท่องเที่ยวชุมชน เมื่อชุมชนมีศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ชุมชนจึงมีรายได้ สามารถแก้วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจได้

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ได้กำหนดให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของคนในการมีส่วนร่วม และเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรการท่องเที่ยวควบคู่กับสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงคุณภาพของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และจัดการกับทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีคุณค่า ช่วยดึงดูด ความสนใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น พร้อมกับส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชนรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่น ให้เข้ามามีบทบาทในการร่วมกันแก้ไขหรือป้องกัน

ปัญหาทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในชาติให้เป็นนักท่องเที่ยวที่ดี มีความรัก ความหวงแหน และช่วยทำนุบำรุงทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีความ โอบอ้อมอารี ให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยน้ำใจไมตรีอันดี ส่งเสริมการผลิตบุคลากร ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีคุณภาพได้มาตรฐาน ในระดับนานาชาติ เพื่อรองรับนโยบาย การเปิดเสรีด้านการค้าบริการ ตลอดจนสนับสนุนให้ บุคลากร ชาวไทยมีงานทำในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งได้แก่

1. นายทศชัย อินดี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง “เห็นด้วยกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เพราะว่าถ้ามีนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติมาเที่ยวทำให้สามารถพูดอธิบาย สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ และสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้”
2. นางเตือนตา อวยสวัสดิ์ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ได้แสดงความคิดเห็นว่า “กระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่างหลักสูตรแกนกลางไว้สำหรับ ครู เพื่อใช้เป็นหลักในการเรียนการสอน โดยกำหนดให้คิดเป็นร้อยละ 70 ของหลักสูตรที่ใช้ใน สถานศึกษาเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกร้อยละ 30 ให้ครูผู้สอนแทรกหลักสูตรท้องถิ่น เพิ่มเติม โดยให้ยึดเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และภูมิปัญญาในท้องถิ่น”
3. นายมนตรี ชัยลิ้นฟ้า ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ได้ให้ความเห็นว่า “มีความจำเป็นในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษ พื้นฐาน หรือหลักสูตรของ โรงเรียน การเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องมีภาษาอังกฤษสอดแทรกอยู่ทั้งนั้น โดยเฉพาะในท้องถิ่นจังหวัดระยอง โครงการ Eastern Seaboard แหล่งอุตสาหกรรม แหล่งท่องเที่ยว จำเป็นต้องใช้ Internet นักเรียนต้องมีทักษะ พร้อมทั้งจะอธิบาย ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ก็ควรต้องมีความรู้พอที่จะอธิบายได้ นอกจากนี้ ควรมีโครงการไปให้ความรู้ ทางด้านภาษาอังกฤษพื้นฐานทางการสื่อสาร กับผู้ประกอบการค้าขายที่ต้องติดต่อซื้อขายสินค้า กับนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วย”

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ การท่องเที่ยวจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ให้สอดคล้องกับท้องถิ่น และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพทางด้านมัคคุเทศก์ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 คาบ คาบละ 50 นาที
3. เนื้อหาวิชา และแบบฝึกทักษะเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยใช้เนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษท้องถิ่น
3. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและภูมิใจในท้องถิ่น
4. เพื่อส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวในประเทศ
5. เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพทางด้านมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้เนื้อหาที่มีหลักการ เป็นการเรียนภาษาในบริบทที่เกี่ยวข้องกับ
 - 1.1 สภาพแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่ง ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามตามธรรมชาติ (Natural Places) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-Tourism) และสถานที่สำคัญทางด้านศิลปะและประวัติศาสตร์ (Art and Historical Places)
 - 1.2 กิจกรรมการฝึกทักษะเพื่อการสื่อสาร (English for Communication)

1.3 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามบทบาทของสังคมและวัฒนธรรม (English for Culture)

2. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมในการฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน คือ

2.1 เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในสถานที่ท่องเที่ยว การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว การตัดสินใจไปเที่ยว และการไปเที่ยวจริง

2.2 การไปสถานที่จริง (Site) ได้แก่ การสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.3 หลังการไปเที่ยว ได้แก่ การสอบถามทัศนคติ ความเป็นเจ้าภาพ การแสดงความประทับใจ

ผลจากการทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง นักเรียนจะได้รับความรู้และทักษะต่อไปนี้

2.4 คำศัพท์ (Vocabulary) ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิตของชาวท้องถิ่น (Way of Life)

2.5 โครงสร้างทางภาษา (Structure)

2.6 การออกเสียงคำ (Pronunciation)

2.7 อธิบาย แปลความ และขยายความ

3. แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

4. แบบทดสอบทักษะการฟัง หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก

5. แบบทดสอบทักษะการพูด หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยมีคำถาม หรือคำตอบที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น

6. แบบทดสอบทักษะการอ่าน หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก

7. แบบทดสอบทักษะการเขียน หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียน หลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก

8. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียน และแบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน หลังเรียน ครบ ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

8.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผน การจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จุดตัด C_1 ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

8.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน ผ่านเกณฑ์ จุดตัด C_2 ของแต่ละแบบทดสอบทักษะ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยที่จุดตัด C_1 และ C_2 มีความหมาย ดังนี้

8.2.1 เกณฑ์จุดตัด C_1 หมายถึง เกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินว่านักเรียนทำ แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านหรือไม่ผ่าน ซึ่งกำหนดโดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 ท่านเป็นผู้พิจารณา

8.2.2 เกณฑ์จุดตัด C_2 หมายถึง เกณฑ์ในการพิจารณาว่านักเรียนทำแบบทดสอบ ทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน ภายหลังจากเรียนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านหรือไม่ผ่าน ซึ่งกำหนดโดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 ท่านเป็นผู้พิจารณา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยรวบรวม ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539
2. การสอนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
4. การสร้างแบบฝึก
5. เนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการท่องเที่ยว

หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้จัดแบ่งโครงสร้างเป็น 3 ระดับ ตามความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับต้น เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียนในระดับประถมศึกษา
2. ระดับกลาง เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. ระดับปลาย เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ส่วนที่ 1 กรอบความคิดหลัก

บทนำ

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารอย่างกว้างขวางและเป็นสากล กระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษใน

ระดับมาตรฐาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสาร ตลอดจนเลือกสรรและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่มากได้โดยมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว จึงต้องพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาที่สำคัญสองด้านควบคู่กันไปคือ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Functions) และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความ โดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Linguistic Functions) วิธีการก็ต้องจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบต่อเนื่องตลอดแนว ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาให้มีมาตรฐานพื้นฐานเดียวกัน

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา จัดต่อเนื่องจากระดับประถมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น เพื่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการเข้าสู่สังคมโลกในอนาคต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม สอดคล้องครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง มีประสบการณ์ตรง ในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งมีเจตคติที่ดี มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษได้

วัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเป็นการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนกลาง และระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ ที่จะใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อในระดับสูง หรือประกอบอาชีพ
3. เพื่อให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสาร และการแสวงหาความรู้
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ด้านประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ
5. เพื่อให้มีความรู้ และความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

6. เพื่อพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและอัตราเวลาเรียน

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและอัตราเวลาเรียน ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษระดับกลาง (Intermediate Level) ให้สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และภาษาอังกฤษระดับปลาย (Advanced Level) ให้สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โดยทั้งสองระดับแบ่งเป็นภาษาอังกฤษ 2 กลุ่ม คือ

1. ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน หรือภาษาอังกฤษหลัก (Fundamental English) ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนกลาง (Intermediate Fundamental English) ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย (Advanced Fundamental English) ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทั้งหมด 12 รายวิชา ได้แก่ ภาษาอังกฤษหลัก 5-16 (Fundamental English 5-16) เวลาเรียนรายวิชาละ 4 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค ซึ่งเป็นวิชาที่กำหนดให้เรียนติดต่อกันตลอดแนวต่อเนื่องจากภาษาอังกฤษหลัก 1-4 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ไปยังระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ภาษาอังกฤษหลัก 5-10) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ภาษาอังกฤษหลัก 11-16)

2. ภาษาอังกฤษแบบเข้ม (English for English Concentration) เป็นวิชาเลือกเสรี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Language Improvement) และกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ (English from Independent Experience) รายวิชาทั้ง 2 กลุ่มเป็นวิชาที่จบเมื่อดีเสร็จในแต่ละรายวิชาไม่ต้องเรียนต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ ให้เวลาเรียนวิชาละ 2 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาค โรงเรียนสามารถเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่เสนอแนะไว้โดยสังเขปในหลักสูตรและสามารถจัดเพิ่มเติมตามความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนหรือชุมชน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเข้มในกลุ่ม พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Language Improvement) คือ

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

2. เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียน

3. เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาด้านต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถแสวงหาความรู้ โดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างกว้างขวาง

4. เพื่อให้มีความรู้ตามระดับชั้นของตนอย่างเพียงพอที่จะศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ

5. เพื่อพัฒนาเจตคติ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ และมีนิสัยใฝ่หาความรู้ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเข้มในกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ (English from Independent Experience) คือ

1. เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ เพื่อให้เกิดการศึกษาตลอดชีวิต

2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ

3. เพื่อเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกกิจกรรมตามความสนใจ และความถนัด

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าสู่แหล่งข้อมูลทั่วโลก และสามารถค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยตนเอง

5. เพื่อให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์กว้างไกล และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ

แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มในกลุ่ม พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Language Improvement) คือ เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ลักษณะการเรียนจึงเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติจริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ ฝึกให้รู้จักคิดอย่างสร้างสรรค์ และรู้จักวิเคราะห์วิจารณ์จากบริบทภาษาที่หลากหลาย มียุทธวิธี และเทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการรับสาร ด้วยการฟังและอ่าน และพัฒนาความสามารถในการส่งสาร ด้วยการพูด และเขียนให้มีประสิทธิภาพ

แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มในกลุ่ม พัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ (English from Independent Experience) คือ เน้นให้ผู้เรียนรู้จักพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงในสถานการณ์จริง ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือช่วยในการปฏิบัติกิจกรรมที่ตนสนใจ หรือในการศึกษาค้นคว้าที่ทำให้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น เพิ่มความสามารถทางภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ตรง เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนการสอนอาศัย

คำปรึกษา แนะนำแนวทางจากครูผู้สอนอย่างใกล้ชิด ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียน รู้จักคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สามารถค้นหาความสามารถเฉพาะตน และสามารถผลิตชิ้นงาน ที่ต้องใช้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ นำเสนอประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาโดยตรง

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและอัตราเวลาเรียน

ระดับภาษา	ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน		ภาษาอังกฤษแบบเข้ม	
	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค		รายวิชาละ 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	
	ระดับ ชั้น	รายวิชา	กลุ่มพัฒนาความสามารถ ทางภาษาอังกฤษ	กลุ่มพัฒนาประสบการณ์ ภาษาอังกฤษ
1. ระดับกลาง (Intermediate Level)	ภาษาอังกฤษมาตรฐาน พื้นฐานตอนกลาง ภาษาอังกฤษหลัก 5-10			
	ม.1	ภาษาอังกฤษหลัก 5-6 (Fundamental English 5-6)	- ภาษาอังกฤษฟัง-พูด (English Listening- Speaking)	- ภาษาอังกฤษจาก ประสบการณ์เฉพาะตน (English from Individual Experience)
	ม.2	ภาษาอังกฤษหลัก 7-8 (Fundamental English 7-8)	- ภาษาอังกฤษอ่าน- เขียน (English Reading-Writing)	- ภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน (English on the Job)
	ม.3	ภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (Fundamental English 9-10)	- ภาษาอังกฤษโครงการ (English Project Work)	- ภาษาอังกฤษเทคโนโลยี สารสนเทศ (Information Technology English)
			๑๓๑	- ภาษาอังกฤษรอบรู้ ๑๓๑

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและอัตราเวลาเรียน (ต่อ)

ระดับภาษา	ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน		ภาษาอังกฤษแบบเข้ม	
	4 คาบ/สัปดาห์/ภาค		รายวิชาละ 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค	
	ระดับ ชั้น	รายวิชา	กลุ่มพัฒนาความสามารถ ทางภาษาอังกฤษ	กลุ่มพัฒนาประสบการณ์ ภาษาอังกฤษ
2. ระดับปลาย (Advanced Level)	ภาษาอังกฤษมาตรฐาน พื้นฐานตอนปลาย ภาษาอังกฤษหลัก 11-16			
	ม.4	ภาษาอังกฤษหลัก 11-12 (Fundamental English 11-12)	ภาษาอังกฤษฟัง-พูด (English Listening- Speaking)	- ภาษาอังกฤษจาก ประสบการณ์เฉพาะตน (English from Individual Experience)
	ม.5	ภาษาอังกฤษหลัก 13-14 (Fundamental English 13-14)	- ภาษาอังกฤษอ่าน- เขียน (English Reading-Writing)	- ภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน (English on the Job)
	ม.6	ภาษาอังกฤษหลัก 15-16 (Fundamental English 15-16)	- การอ่านอังกฤษเชิง วิเคราะห์ (English Critical Reading) - การเขียนอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ (English Creative Writing) - ภาษาอังกฤษโครงการ (English Project Work) - การแปลอังกฤษเบื้องต้น (Introduction to English Translation)	- ภาษาอังกฤษเทคโนโลยี สารสนเทศ (Information Technology English) - ภาษาอังกฤษรอบรู้ ฯลฯ

หมายเหตุ 1. ในระดับชั้นมัธยมศึกษา 1 คาบ เท่ากับ 50 นาที

2. ภาษาอังกฤษแบบเข้ม อยู่ในกลุ่มวิชาเลือกเสรี ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ
3. รายวิชาที่ปรากฏในโครงสร้างภาษาอังกฤษแบบเข้มเป็นเพียงข้อเสนอแนะ โรงเรียนสามารถ
จัดเพิ่มเติมได้

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ตามระดับภาษาที่เรียน และตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน แนวในการจัดการเรียนการสอนในระดับนี้ จึงควรมีลักษณะดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ
2. เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและนอกห้องเรียน
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาการรับและการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสวงหาความรู้จากสื่อภาษาอังกฤษที่หลากหลายและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น จากการรับรู้เหตุการณ์ เรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลาย

กระบวนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนเพื่อวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ควรถูกต้องตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และสอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยครอบคลุมทั้งการประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียน และประเมินผลภายหลังเรียน ประเมินผลทั้งในภาคปฏิบัติ ภาคความรู้ และเจตคติ ด้วยเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบความรู้ แบบสังเกต แบบประเมินผลการปฏิบัติ แฟ้มงาน เป็นต้น มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยให้โอกาสผู้เรียนได้ประเมินความสามารถตนเองเป็นระยะ ๆ เพื่อนำผลมาพัฒนาปรับปรุงตนเอง เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ดีต้องมีคุณลักษณะที่แสดงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน นอกจากนี้เครื่องมือวัดมาตรฐานพื้นฐานทางภาษาในแต่ละระดับการเรียนภาษาก็เป็นเครื่องชี้วัดผลสำเร็จของการเรียนการสอนภาษาได้ด้วย

สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนจึงควรมีความหลากหลาย มีลักษณะเป็นสื่อประสมที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอย่างรวดเร็ว โดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ ปรับ และจัดการการใช้สื่อต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์

การเรียนรู้และเนื้อหาของเรื่องที่เรียน นับตั้งแต่สื่อพื้นฐานใกล้ตัวนักเรียน เช่น สื่อของจริง สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จนถึงสื่อที่เป็นเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา วิทัศน์ ศูนย์การเรียนรู้ สื่อทางไกล และอื่น ๆ

อย่างไรก็ตามสื่อดังกล่าวเป็นเพียงสิ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ แต่สื่อไม่ใช่สิ่งแทนผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ยังมีความจำเป็นสูงสุด และมีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 2 เนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

แนวคิดที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา มีความต่อเนื่องจากหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จัดแบ่งเนื้อหาเป็น 2 ส่วน คือ

1. ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน (Fundamental English) มี 2 ระดับคือ
 - 1.1 ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนกลาง (Intermediate Fundamental English) ประกอบด้วยวิชาภาษาอังกฤษหลัก 5-10 สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 - 1.2 ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย (Advanced Fundamental English) ประกอบด้วยวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11-16 สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ภาษาอังกฤษแบบเข้ม (English for English Concentration) ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนได้ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชาพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Language Improvement) และกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ (English from Independent Experience)

ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน (Fundamental English)

ภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน เป็นวิชาที่กำหนดให้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 6 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษหลัก 5-10 และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 6 รายวิชา คือ ภาษาอังกฤษหลัก 11-16 วิชาภาษาอังกฤษหลักมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยฝึกการใช้ภาษาด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปพร้อม ๆ กัน ความยากง่ายของเนื้อหาสาระ จะซับซ้อนเพิ่มขึ้นตามระดับที่เรียน ทั้งในด้านเสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ และการใช้ภาษาในการสื่อความหมายในบริบทภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและการประกอบอาชีพ

ภาษาอังกฤษหลักระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลัก 5-10

ภาษาอังกฤษหลัก 5-10 (Fundamental English 5-10) เป็นวิชาที่ต่อเนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1-4 ซึ่งเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา โดยกำหนดบริบทภาษาให้กว้างขึ้น ทั้งด้าน ศัพท์ ไวยากรณ์ และรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสาร ตลอดจนการลงเสียงหนักเบา จังหวะและทำนอง เสียงในการสื่อความ มีการใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อนกว่าระดับต้น เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการสื่อสารให้กว้างขวางขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นการสร้างสรรคทางภาษาที่หลากหลาย ส่งเสริม ให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยการปฏิบัติกิจกรรม เป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือเดี่ยว เพื่อให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาอังกฤษระดับกลาง ในบรรยากาศการเรียนที่มีการ ปฏิบัติงานร่วมกัน ในสถานการณ์ที่จำลองขึ้นหรือในสถานการณ์จริง โดยมีสื่อที่เหมาะสม สอดคล้อง ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหา ทั้งสื่อที่พบเห็นในชีวิตจริงและสื่อเทคโนโลยีที่ ทันสมัยและน่าสนใจ มาช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และรวดเร็ว ส่งเสริม ให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และพัฒนาความรู้ความเข้าใจของตนจากสื่อเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ เป็น กิจนิสัยพัฒนาวิธีการเรียนรู้และเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ให้คล่องแคล่ว ยิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษหลัก ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ภาษาอังกฤษหลัก 5-10

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรมของผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับที่เรียน
3. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามระดับภาษาที่เรียน สำหรับการ ศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
4. เพื่อพัฒนาเจตคติของผู้เรียน ให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ มีนิสัย ใฝ่หาความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

จากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ มีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน และเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้จริง โดยมีบริบทที่หลากหลาย มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารเกิดทักษะทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ฝึกให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน รู้จักแสวงหาความรู้โดยใช้สื่อต่าง ๆ รวมทั้งเทคโนโลยี สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพได้ในภายหน้า สำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนนั้น กำหนดให้มีการวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนการสอน เช่น กำหนดให้มีการวัดประเมินผู้เรียนทั้งภาคปฏิบัติ ภาคความรู้ เจตคติ โดยใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลหลาย ๆ แบบ ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ แบบสังเกต แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน แฟ้มงาน เป็นต้น

การสอนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร

พอลสตัน (Paulston, 1970) ได้เสนอกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. Social Formulas and Dialogues คือ การจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้บทสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การทักทาย การกล่าวลา การแนะนำตัวเอง เป็นต้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งแสดง ท่าทาง ได้อย่างเหมาะสม
2. Problem Solving Activities คือ การจัดกิจกรรมที่สมมติสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนแก้ปัญหา โดยครูจัดให้มีตัวเลือกในการแก้ปัญหา นักเรียนเป็นผู้วางแผนเลือก ซึ่งอาจจัดโดยการแบ่งกลุ่มปรึกษากัน
3. Role Play คือ การจัดกิจกรรมโดยที่นักเรียนรับบทบาทต่าง ๆ แล้วแสดงบทบาทได้อย่างสอดคล้องกับผู้ร่วมบทบาทสมมตินั้น อาจมีการควบคุมหรือไม่ควบคุมก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน
4. Community Oriented Task คือ การจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในลักษณะหน้าที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่เป็นจริง ในชีวิตประจำวัน

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981) ได้แบ่งลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารออกเป็น

2 ลักษณะ คือ

1. Functional Communication Activities เป็นกิจกรรมการสื่อสารที่สร้างขึ้นเพื่อการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เพื่อสื่อความตั้งใจของตนให้ผู้อื่นทราบ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap) หรือให้ผู้เรียนแก้ปัญหา ความสำคัญของกิจกรรมนี้อยู่ที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเข้าใจ หรือแก้ปัญหาได้โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องหรือเหมาะสมกับสถานการณ์เป็นหลัก

2. Social Interaction Activities เป็นกิจกรรมการสื่อสารที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามบทบาทของสังคมและยังสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์เฉพาะ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

จอห์นสัน (Johnson, 1982) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. The Information Transfer Principle คือ ลักษณะการจัดกิจกรรมในรูปแบบถ่ายโอน จากทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่ง เช่น จากทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการฟัง การพูด การเขียน

2. The Information Gap Principle คือ หลักของกิจกรรมนี้อยู่ที่ช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) ผู้เรียนจะมีข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน ข้อมูลของผู้เรียนคนหนึ่งจะสามารถนำไปปิดช่องว่างของข้อมูลของผู้เรียนอีกคนหนึ่งที่เขาหายไป ในลักษณะของกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการฝึกการสื่อสาร โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

3. The Jigsaw Principle คือ การจัดกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการทำกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีการฝึกทั้ง 2 ทักษะในกิจกรรมเดียว โดยผู้เรียนแต่ละคนจะได้ฝึกทักษะต่างกันตามงานที่ได้รับมอบหมาย โดยที่กิจกรรมอาจเป็นลูกโซ่ เช่น นักเรียนอ่านจดหมายแล้วกรอกข้อความ และนักเรียนคนที่สองนำฟอร์มมาเขียนเป็นจดหมายอีกที เป็นต้น

4. The Task Dependency Principle คือ การจัดกิจกรรมที่นักเรียนแต่ละคนจะต้องทำงานของตนให้เสร็จสมบูรณ์ โดยนำข้อมูลที่สมบูรณ์จากผู้เรียนอีกคนมาใช้ประโยชน์ต่อข้อมูลของตน

5. The Correction for Content Principle เป็นการตรวจสอบว่า ผู้รับข้อมูลสามารถถ่ายทอดเนื้อหาของข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่ ผู้ตรวจสอบ คือ ผู้ที่ทำกิจกรรมร่วมกันไม่ใช่ครู การแก้ไขหรือการประเมินผลกิจกรรมการสื่อสารนั้นประเมินที่การสื่อสารได้อย่างถูกต้องหรือไม่

ซาวิยอง (Savignon, 1978) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า

“ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงในสถานการณ์ที่เป็นจริง และเป็นไปอย่างธรรมชาติ เช่น การเล่นเกม การแสดงละคร การอภิปราย การใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและใช้ภาษาจริง ๆ ในชั้นเรียน”

นอกจากนี้ ซาวิยอง (Savignon, 1978) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า เวลาที่นักเรียนร่วมกิจกรรมการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารให้คำนึงถึงความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการพูด มากกว่าความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ (Accuracy) เพื่อให้ผู้เรียนไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับ การผิดพลาดในการใช้ภาษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกบทบาทและหัวข้อตามความต้องการ และควรเป็นงานที่นักเรียนต้องปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน

และการเขียน รวมทั้งสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายทั้ง 4 ทักษะในการสร้างและเข้าใจ ประโยคต่าง ๆ ได้อย่างไม่จำกัดจำนวน และสามารถที่จะความรู้มาปรับใช้ได้ สถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน

แฟริด (Farid, 1976) ได้เสนอเกณฑ์สำหรับครูในการพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน คือ เรื่องราวที่น่าสนใจและไม่เกินความสามารถนักเรียน จะเข้าใจความหมายได้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้นและเกิดความรู้สึกว่าประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม โดยได้รับการจูงใจให้สนใจเนื้อหาหมวกกว่าสนใจในรูปแบบของ ภาษา

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย สำหรับในประเทศไทยนักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสฝึกใช้ ภาษา ต่างประเทศนอกห้องเรียนน้อยมาก ดังนั้นกิจกรรมการใช้ภาษาในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น อย่างยิ่ง ที่จะทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอันจะเป็นประโยชน์ต่อการ ใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารนอกชั้นเรียนต่อไป

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981) กล่าวถึงการสอนเพื่อการสื่อสารว่า ผู้สื่อสารที่ใช้ ภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วแม่นยำ ในโครงสร้างไวยากรณ์เสมอไป บางคนเก่งไวยากรณ์ บางคนสามารถ จัดสถานการณ์ ระหว่างเขา และผู้ฟังให้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกันได้ดี สามารถทำให้การสื่อสารดำเนิน ไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ด้วย ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะผู้พูดมีความสามารถในการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่ง วิแมนและแบ็คลันด์ (Wieman and Backlund, 1980) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องในเรื่องปฏิสัมพันธ์ว่า สมควรจะจัดให้เป็นความสามารถใน การสื่อสารด้วย เช่นกันเพราะการที่คนเราจะสื่อสารกันได้ต้องมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ อย่างมีความหมายกับผู้อื่นซึ่งต่างวัฒนธรรมกัน

สมถวิล ณะโสภณ (2538) ได้สรุปหลักการสอนเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ (Learner Centered) ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการใช้ภาษา ซึ่งอาจจะเป็นในรูปแบบของกิจกรรมคู่ (Pair Work) หรือกิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
2. การเรียนภาษาเกิดจากการรวมกิจกรรมที่ครูจัดให้ กิจกรรมที่จัดขึ้นจะต้องใกล้เคียง กับความเป็นจริงมากที่สุดและมีความหมายด้วย

3. กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพื่อเพิ่มเติมโดยการจัดกิจกรรมให้มีช่องว่างเพื่อการสื่อสาร

4. การสอนมุ่งให้ความสำคัญทางด้านความหมาย (Meaning) และความคล่องแคล่วในการสื่อสาร (Fluency) มิใช่รูปแบบ (Form) และความถูกต้อง (Accuracy)

5. การทดสอบจะต้องเป็นการสอบการใช้ภาษาจริง มิใช่เป็นการทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษา

กาญจนา ปรามพาล (2532) ได้สรุปแนวทางและแนวคิดในการสอนเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้

1. ให้โอกาสนักเรียนได้สัมผัสกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง ๆ ซึ่งอาจจะทำได้โดยการถามคำถามที่นักเรียนจะได้พบจริง ๆ ซึ่งไม่ใช่คำถามเกี่ยวกับตัวภาษา เวลาสอนให้เน้นที่ความหมาย หรือเนื้อเรื่องที่อ่าน ในกรณีที่นักเรียนไม่พร้อม ที่จะใช้ภาษาที่สองก็อนุญาตให้นักเรียนใช้ทำทางได้

2. ในการสอนในระยะเริ่มต้นต้องให้นักเรียนปรับตัวก่อน การสอนอาจทำได้โดยไม่ต้องให้นักเรียนตอบเป็นภาษาที่สองให้ใช้ภาษาแรกได้

3. ถ้าภาษาที่สองยากเกินไป ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้โดยใช้อุปกรณ์หรือกิจกรรมทางภาษาเข้าช่วย

4. ครูควรมีวิธีการที่ไม่ทำให้นักเรียนเครียดในระหว่างเรียน

5. ครูควรเรียนรู้ความสนใจของนักเรียน แล้วสอดแทรกความสนใจของนักเรียนไว้ใน

บทเรียน

6. สำหรับการสอนผู้ใหญ่ ควรมีกิจกรรมที่เน้นไวยากรณ์บ้าง

7. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียน

8. ควรให้นักเรียนได้เรียนบทสนทนาที่จะพบจริงในชีวิตประจำวัน

9. จากงานวิจัยในด้านลำดับตามธรรมชาติ (Natural Order) ให้ข้อคิดไว้ว่า มีบางโครงสร้างทางภาษาที่นักเรียนจะเรียนได้เร็วกว่าโครงสร้างอื่น เพราะฉะนั้นครูไม่ควรหวังว่านักเรียนจะเรียนรู้ทุกอย่างได้หมดในเวลาเดียวกัน

10. ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ไม่ควรย้ำให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สอง และไม่ควรใช้เทคนิคการแปลในการสอน

นอกจากนี้ในการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศใด ๆ เพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียน ซึ่งผิดกับการสอนภาษาในอดีตที่ครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน ดังนั้นบทบาทของครูและนักเรียนในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจึงต่างจากการเรียนภาษาที่

ผ่านมา ครูลดบทบาทตัวเองจากเป็นผู้ให้ความรู้แต่เพียงผู้เดียวในห้องเรียน มาเป็นผู้ให้นักเรียนเรียนรู้จากหลาย ๆ ทาง ดังที่ อรุณี วิริยะจิตรา (2532) ได้เสนอว่า

กิจกรรมที่สอดคล้องกับบทบาทของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มาจากหลาย ๆ ทาง เช่น การเรียนจากเพื่อนร่วมชั้น เรียนด้วยตนเอง หรือเรียนจากครูผู้สอน ผู้สอนลดเวลาที่ใช้ภาษาของตนในชั้นเรียนลง คอยดูแลการเรียนด้วยการบอกจุดประสงค์ของบทเรียน เป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนอยากเรียน เป็นกันเอง เป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนด้วย ส่วนบทบาทของผู้เรียนก็เป็นผู้ลงมือใช้ภาษาเอง พยายามเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้มีส่วนในการให้ข้อมูล ป้อนกลับทางภาษาให้แก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้นั้น นักเรียนต้องมีความรู้ในด้านไวยากรณ์และมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ครูควรจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเอง มีการประเมินผลการเรียน และให้ข้อมูลป้อนกลับ ส่วนนักเรียนก็เป็น ผู้เรียนรู้และปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยตนเอง

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการฟัง

ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการได้ยินคำศัพท์ วลี หรือประโยคแล้วนำไปตีความ โดยกระบวนการของสมองที่ผู้ฟังจะต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางภาษาศาสตร์และบริบทสถานการณ์

รูบิน (Rubin, 1990) อธิบายว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนเพราะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนนั้นเริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่น ๆ หากผู้เรียนมีปัญหาในการฟังแล้วอาจทำให้การเรียนรู้ภาษาล้มเหลว

อารีย์ สุวรรณทัศน์ (2540) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพราะการฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด จะเห็นได้ว่าการสนทนาแต่ละครั้งผู้ฟังจะต้องฟังข่าวสารให้เข้าใจ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียดังสำนวนไทยที่ว่า “ฟังไม่ได้ศัพท์จับเอามากระเดียด”

ทักษะการฟังเป็นทักษะที่เราใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป็นอันมาก บุคคลแต่ละคนจะมีสมรรถภาพในการฟังต่างกัน จำแนกได้ 5 ระดับ

1. การรับรู้ (Preception) ผู้ฟังสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง คำ การเน้น และระดับเสียงขึ้นลงของข้อความ

2. การระลึก (Recognition) ผู้ฟังเข้าใจความหมายของข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน
3. การรับความคิด (Reception) ผู้ฟังเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ ประโยค และบทความสั้น ๆ
4. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำอธิบาย คำสอน รู้จักจับความของข้อความที่ได้ยิน แม้จะมีคำที่ไม่รู้ความหมายแทรกอยู่ และสามารถฟังข้อความที่พูดอย่างรวดเร็วได้
5. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้ฟังเข้าใจและแยกประเภทของข้อความที่ฟังได้ว่าเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ ตลอดจนเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และความมุ่งหมายของผู้พูด จากน้ำเสียงและถ้อยคำที่เน้น ผู้ฟังสามารถประเมินผลได้ว่าภาษาที่ได้รับฟังนั้นเหมาะสมที่จะใช้ในการสื่อความคิดหรือไม่

หลักการสอนทักษะการฟัง

ริกสัน (Rixon, 1986) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการฟัง (Pre-Listening Stage) ก่อนการฟังควรแจ้งจุดมุ่งหมายในการฟังให้ผู้เรียนทราบเป็นการเตรียมความพร้อม โดยอาจใช้วิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ การคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไร หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟัง นอกจากนี้จะต้องเตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่มีในบทฟัง ตลอดจน โครงสร้างทางภาษาต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง
2. ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการฟัง (While-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟัง หรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง กิจกรรมการฟังมีวัตถุประสงค์มากมาย เช่น
 - 2.1 ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ
 - 2.2 ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง
 - 2.3 ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์
 - 2.4 ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์
 - 2.5 ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ
 - 2.6 ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน
3. ขั้นหลังการฟัง (Post-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมหรือทักษะอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ยาแกง (Yagang, 1993) ได้เสนอกิจกรรมสำหรับฝึกทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ขั้นก่อนการฟังหรือขั้นเตรียมการ (Warm Up Exercises) เช่น
 - 1.1 อธิบายหัวเรื่อง

1.2 ระดมสมอง โดยการเดา หรือทำนายว่าจะมีคำศัพท์อะไรบ้างที่จะปรากฏในเรื่อง

1.3 เล่นเกม เพื่อฝึกทักษะพื้นฐานให้พร้อมก่อนที่จะได้ฟังเนื้อหา

1.4 การใช้คำถามนำ โดยครูผู้สอนถามหรือเขียนคำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนทราบ

เหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง

2. ขั้นการฟัง (Listening Exercises) เช่น

2.1 กิจกรรมการเปรียบเทียบเรื่องที่ฟังกับเรื่องที่คาดเดาไว้ในขั้นก่อนฟัง

2.2 การปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อแสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจ โดยการแสดงท่าทาง หรือทำงานที่มอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์

2.3 การเติมคำช่องว่าง หรือเติมคำที่หายไป

2.4 การพูดซ้ำ

2.5 การตรวจหาข้อแตกต่างหรือข้อผิดพลาด โดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อความแล้วให้ตอบ หรือบอกเฉพาะส่วนที่แตกต่างออกไป

2.6 การกาเครื่องหมายเช่นเดียวกับการเล่นเกมบิงโก

2.7 การถ่ายโอนข้อมูล

2.8 การถอดความ ให้ผู้เรียนฟังประโยคที่กำหนดให้ แล้วถ่ายทอดข้อความที่ฟัง การเรียงลำดับรูปภาพ หรือเนื้อเรื่อง

2.9 การค้นหาข้อมูล ให้ผู้เรียนฟังข้อความและจดบันทึกย่อเพื่อตอบคำถาม

2.10 การเติมคำในช่องว่าง

2.11 การจับคู่ โดยการให้ผู้เรียนจับคู่ข้อความที่มีความหมายเหมือน หรือตรงกันข้าม เทคนิคการสอนทักษะการฟัง

1. การฟังโดยมีภาพประกอบ โดยในภาพอาจมีเหตุการณ์เดียวหรือหลาย ๆ เหตุการณ์ เมื่อบรรยายจบ อาจมีการทดสอบความเข้าใจด้วยคำถามหรือแบบฝึกหัด

2. การเรียงลำดับภาพ โดยจัดภาพชุดตามเนื้อเรื่อง ให้ผู้ฟังนำภาพมาเรียงให้ถูกต้องตาม คำบรรยาย

3. เกมเดาคำตอบ โดยผู้สอนให้ข้อมูล ลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่ง ผู้เรียนสามารถหาคำตอบได้

4. เกมจับคู่เหมือนหรือตรงข้าม โดยการแจกรูปภาพให้เป็นคู่ ผู้เรียนจะต้องถามหรือ บอกลักษณะรูปภาพของตนโดยไม่ให้ใครเห็น เป็นกิจกรรมที่ฝึกทั้งทักษะการพูดและการฟัง

5. วาดภาพตามคำสั่ง โดยการฟังประโยคต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งแบบตรงและแบบอ้อมขึ้นอยู่กับ คุลยพินิจของผู้สอน

6. ฟังแล้วเลือกภาพโดยการบรรยายลักษณะของสิ่งของในภาพซึ่งมีหลายรูปคล้าย ๆ กัน

7. การเติมคำด้วยปากเปล่าโดยผู้เรียนได้ฟังเรื่องต่าง ๆ ผู้สอนจะหยุดบางตอน เพื่อให้ผู้เรียนพูดจากคำที่ผู้สอนอาจกำหนดคำต่าง ๆ ไว้ให้บนกระดาน

ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น เราใช้ทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่น ๆ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญ ทักษะการฟังนี้อาจพัฒนาขึ้นได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป็นอันมาก บุคคลแต่ละคนจะมีสมรรถภาพในการฟังต่างกัน (วรรณ เปลี้นบุญเลิศ, 2540 อ้างถึงใน สุมิตรรา อังวัณนกุล, 2540)

ปัญหาของทักษะการฟังอาจวิเคราะห์ได้ว่า เพราะคนไทยไม่คุ้นเคยกับการพูดแบบเน้นการฟังจากเจ้าของภาษาจึงไม่สามารถจับใจความได้ การฟังที่ถูกวิธี ต้องฟังเพื่อให้เกิดมโนภาพ คือ ฟังให้เกิดภาพและอารมณ์โดยรวม ไม่ใช่ฟังเพื่อการวิเคราะห์แยกแยะโครงสร้าง ไวยากรณ์และคำศัพท์ (เนตรปรีชา ชุมไชโย, 2544) สำหรับวิธีพัฒนาทักษะการฟัง ควรมีการฝึกฟังจากเจ้าของภาษา เริ่มต้นโดยการฟังข่าววิทยุหรือโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ เทคนิคการฝึกขั้นต้นคือ ฟังโดยผ่าน ๆ จับใจความหรือความหมายของคำศัพท์เพียง 5-6 คำ ต่อ 2-3 ประโยค ก็เพียงพอแล้ว จึงพยายามประมวลข้อมูลหรือสร้างความคิดรวบยอดว่าเป็นเรื่องอะไร หลังจากนั้นจึงค่อยเพิ่มเป็นวลี เป็นประโยคยาวขึ้น

กล่าวโดยสรุป หลักการสอนทักษะการฟัง คือ การจัดกิจกรรมขึ้นก่อนการฟัง ขั้นการฟังขึ้นหลังการฟัง และกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง คือ ขึ้นก่อนการฟังอาจใช้การอธิบายหัวเรื่อง ระดมสมอง เล่นเกม หรือใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการฟังคือ เปรียบเทียบเรื่องที่ฟังกับเรื่องที่คาดเดาไว้ในขั้นก่อนฟัง ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เติมคำ พูดซ้ำหาข้อแตกต่าง หรือข้อผิด เป็นต้น

ทักษะการพูด

ทักษะการพูด คือ ความสามารถในการส่งเสียงที่เปล่งออกมาเพื่อสื่อสารตามที่ต้องการให้ผู้ฟังได้รับรู้จุดประสงค์ของผู้พูด ซึ่งนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นยิ่ง ทักษะการพูดเบื้องต้นในระดับประถมศึกษา มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงทักษะการพูดที่จะต้องรู้จักใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ไวยากรณ์ วัฒนธรรมและหลักภาษาศาสตร์

ซิทโซปูลู (Tsitsopoulou, 1992) อธิบายว่าการพูดไม่ใช่เพียงแต่ออกเสียงจากการฝึกตามโครงสร้างประโยคได้เท่านั้น แต่ต้องได้ความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมด้วย

179605

9
190.712
ศ ๔๒๒ ๙

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูด เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุด อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และต้องเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากความเข้าใจหรือจดจำ

ชัชชา เปรมศักดิ์ (2543 อ้างถึงใน สายฝน ทรงเสียงไทย, 2544) อธิบายว่าการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ข่าวสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้สื่อสารได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ (2540 อ้างถึงใน สายฝน ทรงเสียงไทย, 2544) อธิบายว่าการพูด หมายถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพ หรือประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำ ที่มีความถูกต้อง และสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องเหมาะสมด้วย

หลักการสอนทักษะการพูด

สกอตต์ (Scott, 1981) เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ช้้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียน ได้รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ช้้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรจจะอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท

3. ช้้นการฝึกและถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนพูดไว้ว่า ควรได้มีการฝึกแบบ “Automatic Speaking” โดยใช้กิจกรรม และสถานการณ์เป็นสื่อซึ่งมีแนวปฏิบัติที่ควรสังเกต ดังนี้

1. การจัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และครูใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน (Classroom English Expression) ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับฝึก
2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการฝึกพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะในขั้นนำเสนอ (Presentation) ที่ต้องเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้นฝึก (Practice) ที่ต้องการฝึกฝนความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษา ก็ไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสม เพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น

4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควรให้มีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุข สนุก เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

6. การสอนภาษาควรสอนในรูปของทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กันไป เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. การสอนทักษะการพูดควรจัดเป็นกิจกรรมคู่ (Pair Work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร และแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8. ควรชมเชยให้กำลังใจผู้เรียน เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9. การฝึกพูดควรเริ่มจากง่ายไปหายาก และให้โอกาสเด็กทุกคนได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอ วิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ของการพูดภาษาอังกฤษโดยสรุป คือ ควรใช้การสอนแบบวิธีธรรมชาติ โดยการเรียนรู้แบบที่เด็กเริ่มเรียนรู้ภาษาแม่ของตนเอง การที่เด็กสามารถพูดภาษาแม่ของตนได้ มิได้มีการสอนสะกดคำ มิได้มีการสอน โครงสร้างของคำ และมีได้มีการสอนหลักไวยากรณ์ใด ๆ การเริ่มต้นฝึกพูดควรใช้หลักการเลียนแบบเจ้าของภาษาเช่นเดียวกับการฟัง เมื่อฝึกฟังจนเกิดความเคยชินกับเสียงสูงต่ำ เสียงหนักเสียงเบา และสร้างความคิดรวบยอดจากการฟังได้แล้วก็เริ่มเลียนแบบการพูด เมื่อจับใจความได้ 1 คำ จาก 1 ประโยค ก็ออกเสียงตามให้เหมือน ไม่ควรพูดตามทีละยั้งทั้งประโยค เมื่อฝึกจนรู้จักการออกเสียงคำได้ถูกต้องแล้ว จึงฝึกพูดตามเป็นประโยคด้วยการเลียนแบบเสียงสูงต่ำหนักเบา ให้เหมือนเจ้าของภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เทคนิคการสอนทักษะการพูด

1. การพูดจากการสร้างสถานการณ์
2. การพูดเพื่อคาดเดาเหตุการณ์
3. การพูดเพื่อเติมคำที่ขาดหายไป
4. การพูดเป็นประโยคคำถามเพื่อคาดเดาคำตอบ

5. การเล่นเกมทางภาษา
6. การแสดงบทบาทสมมุติ
7. การอภิปราย โต้วาท
8. เพลง

กล่าวโดยสรุปคือ หลักการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย ชั้นบอก วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียน ได้รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน ชั้นเสนอเนื้อหา โดยการใช้ตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียน สังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด และขั้นสุดท้ายคือขั้นฝึกและถ่ายโอน โดยต้องมีการฝึกทันทีหลังจากการเสนอเนื้อหา

ทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่าน คือ ความสามารถในการแปลความหมายจากประโยคหรือข้อความที่ได้รับรู้ใจความ ใช้การตีความเพื่อให้เข้าใจสื่อในรูปของการเขียน ผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถที่จะทำความเข้าใจ และตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้ตามจุดประสงค์ของผู้เขียน ที่แสดงออกมาทางข้อความนั้นมากกว่าการอ่านตัวภาษานั้น ๆ เสียอีก (Johnson & Morrow, 1981)

การอ่านเพื่อการสื่อสารเน้นให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่าน รู้ว่าการอ่านเพื่อจุดประสงค์อะไร เช่น อ่านเพื่อแก้ปัญหา อ่านเพื่อถอดความออกเป็นภาพ การสอนทักษะการอ่าน เช่น การออกเสียง การแปลคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค มีการพัฒนามาเป็นการอ่านจับใจความ (Reading for Meaning) โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำ ผู้เรียนจะต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ และการเดาความหมายของคำจากบริบท (Context) มาช่วยเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง และจะต้องรู้จักการทำงานความที่ปรากฏได้ล่วงหน้าอย่างมีแนวทาง (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532)

การสอนทักษะการอ่าน จะต้องให้ผู้เรียนรู้จักสัญลักษณ์ของเสียง และความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและคำ แล้วจึงอ่านออกเสียงคำ วลี ประโยค และพัฒนาไปตามลำดับขั้น ดังนั้น การสอนทักษะการอ่าน จะต้องจัดเนื้อหาที่นำมาอ่านเหมาะกับระดับอายุ

ทัลบอท (Talbot, 1999) กล่าวว่าไว้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านเป็นการพัฒนาทักษะกลไกในการสามารถเปล่งเสียงตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งสามารถเขียนเป็นตัวหนังสือได้

และเมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านจนเกิดความชำนาญแล้วทักษะการอ่านก็จะติดตัวผู้เรียนต่อไป ถึงแม้จะไม่ได้เรียนในห้องเรียนแล้วก็ตาม จึงนับว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ติดทนกับผู้เรียนได้นานที่สุด

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และต้องอาศัยความรู้ ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐาน คือ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ วลี หรือประโยคที่นำมาเรียบเรียงกันนั้นว่ามี

ความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนมีเจตนาที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกเช่นไร ให้ผู้อ่านซึ่งถ้ามีความเข้าใจตรงกัน ผู้อ่านก็จะเกิดอรรถรสในการอ่านมากยิ่งขึ้น ได้มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ได้แก่ เลนนอน (Lennon, 1972) ที่กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการอ่าน คือ

1. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่ว ๆ ไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำ ได้แก่ ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของคำศัพท์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่าน

2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งรวมทักษะอื่น ๆ ด้วย เช่น การรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษรและความสามารถในการติดตามเรื่องที่อ่านตามลำดับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า แบบสอบอ่านที่ยอมรับกันเป็นจำนวนมากมักจะวัดความสามารถในการอ่านทางด้านนี้มากกว่าด้านอื่น ๆ

3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผลที่ตามมา การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่าน ทราบถึงความคิดสำคัญ และจัดลำดับของความคิด เข้าใจความหมายแฝงของข้อความ โดยการสรุปหรือหักเกณฑ์จากเรื่องที่อ่าน

4. ความซาบซึ้ง หมายถึง ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจ หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การทราบถึงอารมณ์หรือแนวรสของเรื่อง ความสามารถในการเข้าใจกลไกทางวรรณคดี ที่ทำให้ผู้เขียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

ดังนั้นการอ่านจึงไม่ใช่เพียงแต่อ่านได้ แปลคำศัพท์ หรือรู้โครงสร้างของประโยคเท่านั้น แต่ผู้อ่านจำเป็นจะต้องเข้าใจเรื่องหรือข้อความที่คัดมาเป็นตอน ๆ ให้อ่านนั้นว่ามีความสัมพันธ์กัน และควรที่จะสามารถสรุป หรือให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ด้วย

หลักการสอนทักษะการอ่าน

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1974) ได้เสนอแนะวิธีสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมนักเรียนให้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์ ด้วยการแนะนำคำที่มีรากศัพท์เดียวกัน มีการรวบรวมคำที่คล้ายคลึงกัน หาคำที่อยู่ในประเภทเดียวกัน ฝึกให้นักเรียนเดาความหมายของคำใหม่โดยอาศัยตัวชี้แนะจากบริบท

2. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้าง หรือแบบประโยค ใช้วิธีการทำนองเดียวกันกับการเพิ่มพูนคำศัพท์

3. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของคำได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ด้วยการใช้อุปกรณ์เท่าที่หาได้ เช่น รูปภาพ ของจำลอง หรือของจริงอื่น ๆ ครูอาจจะอธิบายเป็นภาษาแม่ก็ได้

4. ใช้คำถามเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านยิ่งขึ้น คำถามนำของครูควรเริ่มต้นจากคำถามง่าย ๆ ประเภทตอบรับหรือปฏิเสธ ต่อไปจึงใช้คำถามที่มีคำแสดงคำถามขึ้นต้น นอกจากนี้ยังมีคำถามที่ให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน หรือหาคำที่บรรยายลักษณะเหตุการณ์เกี่ยวกับคน สิ่งของ จากเรื่องที่อ่าน

5. ช่วยฝึกให้นักเรียนสามารถอ่านเร็ว และรู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่านตามแต่ละประเภทของเรื่องที่อ่าน และวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยวิธีการต่อไปนี้

5.1 จับเวลาหรือกำหนดเวลาสั้น ๆ ทุกครั้งที่นักเรียนอ่านในใจ

5.2 พยายามลดเวลาที่กำหนดเวลาสั้น ๆ ทุกครั้งที่นักเรียนอ่านในใจ

5.3 ระวังมิให้นักเรียนอ่านโดยทำปากขมุบขมิบ หรือใช้นิ้วชี้ไปตามข้อความที่

กำลังอ่าน

5.4 บอกวัตถุประสงค์ของการอ่านทุกครั้ง เพื่อให้หาคำตอบที่ต้องการ หาข้อความช่วยเฉลยปัญหา หาใจความสำคัญหรืออ่านเพื่อตั้งชื่อเรื่อง

5.5 ให้นักเรียนมีสมุดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านเร็ว รวมทั้งคะแนนทดสอบที่ได้จากความเข้าใจในการอ่านเรื่อง หากทำเป็นสมุดกราฟได้จะช่วยให้เห็นความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

การอ่านโดยทั่วไปสามารถแบ่งเป็นการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ โดยมีระดับความยากง่ายเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal Reading) เป็นการอ่านในระดับประถมต้น โดยอ่านเนื้อเรื่องง่าย ๆ และอ่านเพื่อจับใจความที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเนื้อเรื่อง

ระดับที่ 2 การอ่านตีความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่เป็นใจความของเรื่องได้

ระดับที่ 3 การอ่านขั้นวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถประเมินได้ว่า ตัวละครมีลักษณะอย่างไร และเนื้อหาของเรื่องมีข้อเตือนใจอย่างไร การอ่านระดับประถมปลายอยู่ในระดับที่ 2-3

ระดับที่ 4 การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล แสดงความคิดเห็นและแนะแนวทางแก้ปัญหา นอกเหนือจากในเนื้อเรื่อง

การจัดกิจกรรมด้านการอ่าน แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยการปูพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องและคำศัพท์
2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่าน เนื้อเรื่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น เช่น เกมตัดต่อข้อความ เรียงลำดับเหตุการณ์ เกมสะกดจิต เพื่อให้ผู้เรียนอ่านด้วยเสียงอันดัง อ่านด้วยความรู้สึก ผู้เรียนฟังการอ่านจากเทปเจ้าของภาษา แล้วให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงลงเทปบ้างจะได้ฟังเสียงตนเอง
3. กิจกรรมหลังการอ่าน เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น หรือแสดงความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน เช่น ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่อง สรุปเล่าเรื่อง บอกประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน แสดงบทบาทสมมติ เขียนบทสนทนาจากเรื่อง แต่งเขียนประโยชน์จากเรื่อง ที่อ่าน เป็นต้น

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532) ได้สรุปไว้ว่า การใช้คำถามประกอบเนื้อเรื่องจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการจำแตกต่างกันอย่างชัดเจน เมื่อคำถามนั้นอยู่ในตำแหน่งก่อนการอ่านเรื่อง ระหว่างการอ่านเรื่อง และหลังการอ่านเรื่อง กล่าวคือ คำถามก่อนการอ่านเรื่องจะส่งผลให้ผู้อ่านคิดไปข้างหน้าทำให้ผู้อ่านมีความสนใจที่จะอ่าน ก่อให้เกิดพฤติกรรมการค้นคว้าหาความรู้ที่จะตอบคำถามนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อความเข้าใจและความจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้อ่านสามารถค้นหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่ตามหลังคำถามนั้นได้ คำถามแทรกระหว่างการอ่านเรื่อง จะส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องและสรุปเรื่อง ได้ดี เพราะเป็นคำถามที่อยู่ใกล้เนื้อเรื่อง สำหรับคำถามหลังการอ่านเรื่องจะส่งผลให้ผู้อ่านคิดย้อนกลับหรือทบทวน เป็นการกระตุ้นโดยใช้สิ่งแวดล้อมภายนอกเพื่อกระตุ้น โครงสร้างของการจำ โดยเฉพาะที่ต้องนำมาใช้ตอบคำถาม และช่วยกระตุ้นการจัดลำดับความคิดจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านไปแล้วอีกด้วย

เทคนิคการสอนทักษะการอ่าน

1. การอ่านตามตัวอย่าง
2. การอ่านโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน
3. การอ่านโดยการย่อเรื่องที่อ่าน
4. การอ่านโดยให้นักเรียนมีการอภิปรายเรื่องที่อ่าน
5. การอ่านและทำแผนผังสรุปโยงเรื่อง
6. เกมทางภาษา เช่น การอ่านเติมคำต่อจากเพื่อน เกมใบ้คำ เกมส่องกระจก
7. เพลง บทกลอน คำคล้องจอง สำนวนสุภาษิต

การอ่านเป็นทักษะการรับภาษา เช่นเดียวกับทักษะการฟัง ในระดับชั้นประถมศึกษา ควรใช้ภาษาง่าย ๆ ระดับพื้นฐาน เพื่อให้สื่อความได้ถูกต้อง ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญของชีวิต

กล่าวโดยสรุปคือ หลักการสอนทักษะการอ่าน ครูสอนภาษาอังกฤษระยะเริ่มต้น การเรียนเป็นผู้มีอิทธิพลต่อเด็กเล็กมากที่สุด ครูภาษาอังกฤษจึงควรเตรียมการสอนทักษะการอ่าน ด้วยการอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ คือความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน นั่นคือเด็กควรจะอ่านออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้องและได้ใจความจากคำศัพท์ รูปแบบประโยค ความลึกของเนื้อหา การผูกเรื่องของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการอ่าน ควรกำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน และมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอ่านกลุ่มย่อย การอ่านพร้อมกันทั้งห้อง การอ่านด้วยตนเอง สำหรับกิจกรรมหลังการอ่าน ควรให้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน แสดงบทบาทสมมุติ อธิบาย เพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความหมายคำศัพท์และกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง หรือการถามตอบปัญหาจากเนื้อเรื่อง เป็นต้น

ทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน หมายถึง ทักษะที่ต้องใช้กระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ลำดับ เรียงเรียงความคิดหรือการเลือกสรรตัวอักษร ถ้อยคำ หรือประโยค ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร หรือข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับความต้องการ (รัตนา มหากุล, 2540 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ทักษะการเขียนจัดเป็นทักษะที่ยากที่สุด แต่ก็เป็ทักษะที่มีประโยชน์ยิ่ง เพราะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้อื่น ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาใช้ได้ ผึกคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความนึกคิดและจินตนาการ ซึ่งมีคุณค่าต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทางภาษา

การจัดกิจกรรมการเขียน ครูควรมุ่งคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัย ความรู้ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมการเขียนนี้ควรมีหลายรูปแบบ ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้กิจกรรมการเขียนที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน เขียนประวัติส่วนตัว บัตรอวยพร และกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ

หลักการสอนทักษะการเขียน

1. กำหนดขอบข่ายการเขียน คือการกำหนดรูปแบบให้ผู้เรียน เช่น การลอกเลียนแบบ การลอกและเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบบางอย่าง

2. การชี้แนะแนวทางให้เขียน โดยให้อิสระผู้เขียนมากกว่าการกำหนดขอบข่ายการเขียน ผู้สอนอาจจะให้เฉพาะประโยคเริ่มต้น หรือประโยคสุดท้าย และข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการเขียน การเขียนแบบนี้อาจใช้ข้อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ ตาราง แผนที่ แผนภูมิ เป็นต้น

3. การเขียนแบบอิสระ คือ การเขียนที่ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดและในการเขียนอย่างเต็มที่ โดยใช้ลีลาการเขียนของตนเอง ครูอาจเป็นผู้กำหนดหัวข้อ หรือให้นักเรียนกำหนดเอง และครูจะเป็นผู้คอยแนะนำแก้ไขภายหลัง

กล่าวโดยสรุปคือ หลักการสอนทักษะการเขียน ควรแบ่งออกเป็น 3 ระยะเวลา คือ กิจกรรมก่อนการเรียน เป็นการให้ความรู้พื้นฐาน เช่น การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน กฎไวยากรณ์ และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะเขียน กิจกรรมระหว่างเขียน เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการฝึกทักษะการเขียน เช่น นำภาพประกอบมาให้ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ นำเทปทสนทนา มาเปิดให้นักเรียนฟังแล้วเขียนเป็นเรื่องเล่า กิจกรรมหลังการเรียน อาจให้นำมาอ่านให้เพื่อนฟัง แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์และเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติม การสอนทักษะการเขียน ควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน และควรตระหนักอยู่เสมอว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ตามมาภายหลังจากที่ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะการฟัง พูด และอ่าน ไปแล้วใน ลักษณะการเขียนนี้จะเป็นการฝึกทักษะสัมพันธ์ กล่าวคือ ก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือเขียนนั้นควรจะได้ฝึกการสนทนาหาข้อมูลที่ต้องการ อ่านบททวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องจึงจะถึงขั้นขั้นตอนการเขียนที่สมบูรณ์ในลำดับสุดท้าย ในการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนควรใช้กิจกรรมหลาย ๆ แบบมาประกอบการสอน เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และความกระตือรือร้นในการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ประพนอม สุรัสวดี (2539) ที่กล่าวไว้ว่า เด็กนักเรียนทุกระดับพร้อมที่จะเรียนรู้ด้วยวิธีการของการปฏิสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ล้วนเป็นการสื่อสารทั้งสิ้น นักเรียนควรจะได้เรียนรู้ทักษะทั้ง 4 นี้พร้อม ๆ กัน โดยไม่แยกส่วน แม้แต่การอ่าน นักเรียนสามารถจับคู่การอ่านหนังสือแบบเรียน โดยช่วยกันฝึกอ่านและคิดหลังการอ่าน เช่น คิดและเขียนประโยคเพิ่มเติมตามตัวอย่างที่ได้อ่าน แล้วนำมาอ่านให้เพื่อนในกลุ่มย่อย หรือเพื่อนทั้งชั้นเรียนฟังเพื่อแก้ไขต่อไป กิจกรรมและวิธีการของการสอนที่ครูเน้นการปฏิสัมพันธ์ จะนำไปสู่การที่เด็กนักเรียนมีสิทธิที่จะเลือกวิธีการเรียนรู้ของตนเอง และเป็นผลให้การเรียนภาษาเป็นการเรียนการสอนเพื่อให้ภาษาอย่างแท้จริง กล่าวโดยสรุปคือ ทักษะการเขียนเป็นการจัดระบบการเรียงคำ และประโยคให้ถูกต้องและมีความหมาย สามารถสื่อได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน จึงต้องใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาที่ได้เรียนรู้ฝึกฝนมาแล้ว ด้วยเหตุนี้ทักษะการเขียนจึงถูกจัดไว้ลำดับหลัง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักประกอบและทักษะต่าง ๆ ทางภาษาอันเป็นพื้นฐานให้แม่นยำก่อนฝึกทักษะการเขียน

การสอนทักษะการเขียน ครูผู้สอนจะต้องประสานข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมการพูด อ่าน และฟัง การเขียนควรเน้นการเขียนเชิงวิชาการ เช่น การเขียนสรุปและเขียนเชิงวิเคราะห์ (กรมวิชาการ, 2544)

จอห์นสัน และมอร์โรว์ (Johnson & Morrow, 1981 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนทักษะการเขียนว่าแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน โดยการกำหนดจุดมุ่งหมายปลายทาง และจุดมุ่งหมาย นำทาง
2. การดำเนินการสอน ผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนกระจ่างในบริบทก่อนทำการเขียน โดยอาจใช้สื่อช่วยสอน เช่น รูปภาพ ตาราง กราฟ แผนที่ และข้อความต่าง ๆ เป็นต้น
3. การฝึกซ้อมซึ่งเป็นการลงมือเขียนจริง ในระยะเริ่มต้น ควรใช้วิธีการสอนแบบกำหนด ขอบข่ายให้เขียน ระยะต่อไปควรเป็นการเขียนโดยแนะแนวทางให้เขียนโดยใช้รูปภาพ และระยะ สุดท้ายควรให้เขียนแบบอิสระ โดยกำหนดสถานการณ์ให้

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ตามมาภายหลังจากผู้เรียนได้ฝึกการฟัง พูด และอ่านไปแล้ว ในลักษณะการเขียนนี้จะเป็นการฝึกทักษะสัมพันธ์ กล่าวคือ ก่อนที่ผู้เรียนจะลงมือเขียนนั้น ควรจะได้ฝึกการสนทนาหาข้อมูลที่ต้องการ อ่านบทพจนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องจึงจะถึงขั้นตอนการเขียนที่สมบูรณ์ในลำดับสุดท้าย ในการสอนทักษะการเขียน ควรใช้กิจกรรมหลาย ๆ แบบมาประกอบ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและความกระตือรือร้น ดังต่อไปนี้

1. เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ประสบอยู่ หรือกิจกรรม ที่สอดคล้องกับบทเรียน
2. ศึกษาขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมอย่างละเอียด บางกิจกรรมจะต้องทดลองฝึกก่อน ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปโดยราบรื่นและได้ผล
3. เตรียมสื่อการเรียนที่จะต้องใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นสื่อที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้าทั้งสิ้น
4. เตรียมกิจกรรมที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มผู้เรียน อาจจะใช้เพลง เกม หรือการจับสลาก เช่นเดียวกับที่ใช้ในกลุ่มวิชาอื่น ๆ
5. กิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยต้องคำนึงถึงระเบียบวินัยในห้องเรียน ก่อนเริ่มกิจกรรมทุกครั้ง ครูควรทำความเข้าใจกับผู้เรียนเรื่องกติกาต่าง ๆ เสียก่อน
6. กิจกรรมทุกกิจกรรมเป็นการฝึกภาษาอังกฤษ ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ควรพยายามใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เทคนิคการสอนทักษะการเขียน

1. การเขียนตัวอักษรในอากาศ ฝ่ามือ หลังเพื่อน
2. การเขียนสร้างสรรค์ เช่น เส้นตรงหนึ่งเส้น สามารถต่อเติมเป็นตัวอักษรอะไรได้บ้าง
3. การเขียนแผนที่ความคิด
4. การทำโครงการงาน
5. การแต่งนิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ
6. การเติมคำจากการฟังเพลง
7. การเขียนคำศัพท์ อาจใช้การเล่นเกมนประกอบเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เช่น เกมวิ่งเขียน

คำศัพท์ (Running Dictation) การเขียนคำศัพท์โดยใช้กระจก (Mirror Game)

เมื่อศึกษาหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะดังกล่าวแล้ว นำหลักการดังกล่าวไปสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึง ขั้นตอนการเรียนรู้ของแต่ละทักษะ ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการรับรู้ การจัดกิจกรรมสำหรับการฝึกทักษะต่าง ๆ และเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จมากที่สุด

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกนั้น จำเป็นจะต้องใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นแนวทางในการสร้างเพื่อให้แบบฝึกนั้นสมบูรณ์และเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2522) ได้เสนอแนะไว้ว่าควรยึดหลักจิตวิทยาในการสร้าง ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ (Thorndike) ที่เกี่ยวกับกฎการฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ วัตสัน (Watson) คือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกหัดคล่องแคล่วสามารถทำได้ดีและเกิดการเรียนรู้ ในทางตรงข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดทอดทิ้งไปนาน ๆ แล้ว ย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิมต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจที่ต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก นอกจากนั้นการใช้แบบฝึกสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้นักเรียนได้ทดลองทำ ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัว นอกจากจะจำได้แม่นยำแล้ว นักเรียนยังสามารถจะนำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

ส่วน พรรณี ช. เจนจิต (2538) ได้สรุปแนวคิดทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการสร้างและการใช้แบบฝึก ไว้ว่าควรประกอบไปด้วย

1. กฎแห่งผล แบบฝึกที่สร้างขึ้นนักเรียนจะต้องสามารถทำได้ และมีค่าเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้ทันทีหลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว

2. กฎของการฝึกหัด การเรียนรู้เกิดจากการฝึกหัด และความใกล้ชิดทำให้จำได้คงทน ดังนั้นจึงควรให้มีการกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะ

3. การเสริมแรง ควรให้กำลังใจแก่นักเรียนเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ นักเรียนก็จะมีแนวโน้มในการที่จะกระทำงานนั้น ๆ อีก

4. แรงจูงใจ ครูต้องรู้จักกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตื่นตัว อยากรู้ อยากเห็น แบบฝึกที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนอยากทำ อยากฝึก และเกิดการเรียนรู้

วรรณ เกรียงนิคม (2531) กล่าวว่านักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างก็มีความคิดเห็นตรงกันว่า ทฤษฎีสิ่งเร้า ทฤษฎีการตอบสนอง และทฤษฎีแรงจูงใจ มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล และสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักคิด เกิดจินตนาการถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงในการสร้างแบบฝึก เพราะจะทำให้แบบฝึกนั้นสมบูรณ์ เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน แนวทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึกที่สำคัญ คือ ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connected Theory) ของ Thorndike ที่เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการเรียนรู้กฎ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้จะกล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำการย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้ว่า ถ้าได้รับผลที่ตนพึงพอใจย่อมอยากจะทำต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากจะทำ หรือเกิดความเบื่อหน่าย

หัทธย ดันหยง (2528) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการฝึกสมอง (Mental Discipline) ว่าเป็นทฤษฎีการถ่ายโยงความรู้สึกลึกที่เก่าแก่ที่สุด ก่อนศตวรรษที่ 19 ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนโดยการฝึกสมอง เพราะเชื่อว่าการฝึก สอนให้ผู้เรียนจดจำ ฝึกคิดหาเหตุผล โดยสอนให้เข้าใจและฝึกฝนมาก ๆ จนเกิดเป็นทักษะ และความคงทนในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังได้กล่าวถึงทฤษฎีเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกิริยาสะท้อนกลับ หลังจากการเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งอาจเป็นการเสริมแรงแบบมีเงื่อนไข เช่น ได้รับความพอใจจากรางวัลต่าง ๆ หรือเป็นการเสริมแรงแบบอุปนัยคือ ได้รับความพอใจที่มีความหวังหรือเป็นแรงจูงใจที่มีความหวังหรือเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากหนังสือเรียนซึ่งบรรจุเนื้อหาที่เข้าใจได้ เช่น บทเพลง บทร้อยกรอง กิจกรรมที่สนุกสนานบันเทิงใจ เป็นต้น การเสริมแรงจึงเป็นทฤษฎีที่ประยุกต์ใช้ในวิชาศิลปะ วรรณกรรมและการบันเทิง ได้เป็นอย่างดี

จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักจิตวิทยาเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกดังกล่าว พอสรุปแนวทฤษฎีการเรียนรู้ที่ใช้เป็นพื้นฐาน ในการสร้างแบบฝึกได้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thomdike ทฤษฎีการฝึกสมอง (Mental Discipline) และทฤษฎีการเสริมแรงของ Skinner ซึ่งหลักจิตวิทยา ดังกล่าวจะเป็นหลักการสำคัญในการที่ครูจะนำไปสร้างแบบฝึกที่ดีสำหรับใช้กับเด็ก ให้เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของเด็ก ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนาน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทั้งหมดดังกล่าวมาประยุกต์รวมกันใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับครูให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ทักษะทางภาษาในด้านการเขียนของนักเรียนให้ได้ผลอย่างชัดเจนมากขึ้น
2. สร้างแบบฝึกที่ช่วยเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น
3. สร้างแบบฝึกที่สร้างความสนใจ กระตุ้นและจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

4. สร้างแบบฝึกที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกัน การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียน สร้างความเชื่อมั่นในตนเองและมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนยิ่งขึ้น

5. สร้างแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี มีความสนุกสนาน แปลกใหม่อยู่เสมอ ไม่บังคับ เร่งรัดให้นักเรียนเกิดความเครียดในการเรียน โดยเน้นให้มีภาพประกอบ มีกระบวนการฝึกตามขั้นตอนและเรียงตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ การเขียนที่มีการเตรียมการและวางแผนไว้แล้วเป็นอย่างดี ครูไม่ต้องรีบร้อนและเคร่งเครียดต่อการสอนนักเรียนในห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก ๆ

6. สร้างแบบฝึกให้สั้น ๆ ง่าย ๆ มีรูปแบบที่แปลกตาเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ใช้ฝึกเฉพาะเรื่อง เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ใช้เวลาฝึกครั้งละประมาณ 20-30 นาที โดยไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย จัดให้มีเวลาในการตรวจผลงานทันทีหลังการฝึกทำให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นการเสริมแรงกระตุ้นให้อยากเรียนรู้ต่อไป และช่วยให้ครูได้แก้ไข ปรับปรุงจุดบกพร่องของนักเรียนได้อย่างทันท่วงที ไม่สะสม ข้อบกพร่องให้เป็นปัญหาที่เรื้อรัง และไม่ได้รับการแก้ไขอีกต่อไป

การสร้างแบบฝึก

ความหมายของแบบฝึก

ได้มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2532) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อที่มีไว้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะ และความแตกฉานในบทเรียน แบบฝึกที่ดีควรต้องให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน

ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524) กล่าวไว้ว่าแบบฝึก หรือแบบฝึกหัด เป็นสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ที่ครูใช้ฝึกทักษะหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนแล้ว พรสวรรค์ คำบุญ (2534) ได้กล่าวถึงแบบฝึกว่า ถูกสร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ เช่น การตั้งโจทย์ให้นักเรียนตอบ หรือการยกข้อความมาฝึกทักษะหลังจากที่เรียนไปแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญแม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

อ้อมน้อย เจริญธรรม (2534) กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า หมายถึงสื่อการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญแม่นยำ ในการเรียนเรื่องนั้น ๆ และก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ประยงค์ งามจิตร (2533) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า เป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกสามารถฝึกทักษะทางภาษาได้ในทุกด้าน แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาอย่างกว้างขวาง

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517) และนิภา ชวนะพานิช (2518) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ตรงกันว่า แบบฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้การสอนของครูประสบความสำเร็จ เพราะแบบฝึกสามารถฝึกทักษะทางภาษาได้ทุก ๆ ด้าน การใช้แบบฝึกที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจะช่วยทุ่นเวลาในการสอน กฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง และยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย ถ้านักเรียนมีโอกาสได้ฝึกหัดจนเกิดความเข้าใจจริง ๆ แล้วแบบฝึกจะช่วยทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จ

จากความหมาย และความสำคัญของแบบฝึกดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะครูจะต้องใช้ฝึกทักษะให้กับนักเรียน หลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนมาแล้ว หรือถ้าแบบฝึกถูกสร้างตามขั้นตอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียน แบบฝึกนั้นก็จะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างกว้างขวาง สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้อยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดความคิดรวบยอดในเนื้อหาสาระของบทเรียนนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่นิยมใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ จึงมีผู้กล่าวสรุปถึงลักษณะของแบบฝึกไว้หลายท่าน คือ

บาร์เน็ต (Barnett, 1969) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกว่า แบบฝึกที่ดีควรมีข้อแนะนำในการใช้ คำหรือข้อความที่ทำให้ฝึกควรมีจำกัด คำสั่งหรือตัวอย่างที่ขมกมาควรชัดเจนและไม่ยากจนเกินไป ถ้าต้องการให้ผู้ฝึกศึกษาด้วยตนเองแบบฝึกก็ควรจะมีหลายรูปแบบและแต่ละรูปแบบก็ควรจะมีความหมายแก่ผู้ทำแบบฝึกด้วย

ริเวอร์ (River, 1970) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกควรประกอบด้วย

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนจะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อการสอนไม่ใช่เพื่อทดสอบ
2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้เพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ ควรเป็นแบบที่ใช้พุดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักดีแล้ว

6. เป็นแบบฝึกที่นักเรียนใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถใช้สิ่งที่เรียนไปแล้ว ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บิลโลว์ (Billow, 1962) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกที่ดีจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้เด็กฝึกเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิหลังทางภาษาของเด็ก แบบฝึกที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกเสริมสำหรับเด็กเก่งและซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่อ่อนได้ในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ควรใช้หลาย ๆ ลักษณะ และมีความหมายต่อผู้ฝึกอีกด้วย

นิตยา ฤทธิโยธี (2520) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้ คือ

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัย หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ใช้เวลามากหรือน้อยจนเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

สมชัย ไชยกุล (2526) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึกทางภาษาไว้ดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน มิใช่ทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง
2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนเรื่องเดียว
3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น จากบทสนทนา การอ่าน

หรือการพูดคุยกัน

4. ข้อความที่นำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้นเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ
5. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงใน

ภาษาไทยได้ดี

6. แบบฝึกควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น
7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาไม่ควรใช้คำศัพท์มากนัก
8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว จึงให้ทำ

แบบฝึกอ่านหรือเขียน

9. สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามไปก็คือการฝึกออกเสียงโดยใช้คำสัมผัสและร้อยกรอง

จากสิ่งที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่าแบบฝึกที่คิดควรถูกสร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะในสิ่งที่ต้องการสอนให้เกิดขึ้นแก่เด็ก โดยอาศัยหลักจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของเด็กเป็นหลัก มีหลากหลายรูปแบบหลายกิจกรรม น่าสนใจ กระตุ้นไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้รูปแบบภาษาที่เหมาะสมและควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน มีลักษณะที่ท้าทายความสามารถให้นักเรียนรู้จักการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดกระบวนการคิดมากกว่าเน้นด้านความจำ และเนื้อหาควรเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ตามวัย และระดับชั้นเรียน

คุณประโยชน์ของแบบฝึก

ได้มีผู้ที่มีประสบการณ์ในการสร้างและการใช้แบบฝึกกล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2536) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษาไว้ว่า

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพังโดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

ยุพา ชัมพงษ์ (2522) ได้สรุปคุณประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ และมีระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่ของครูผู้สอนด้วย

ใส่ของครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล

4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว

ได้แก่

4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น

4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก

5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดแรงงาน และเวลาในการที่จะ

เตรียมการสร้างแบบฝึก

7. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน

เพ็ตตี (Petty, 1971) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ทั้งหมด 10 ประการ คือ

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสร้างในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบหรือมีระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้น แบบฝึกจึงไม่ใช่สมุดฝึก ที่ครูจะจัดให้เด็กอย่างบทต่อบท หรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ และเป็นเครื่องช่วยสอนที่มีค่าของครู ที่จะสนองความต้องการรายบุคคลในชั้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษางทง ลักษณะของการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ผิด
5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กจะสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
7. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทัน่วงที
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะได้อย่างเต็มความสามารถของตน
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงาน และเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียน หรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น
10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย และการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าการที่จะใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษ ใบทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ (2533) ได้สนับสนุนแนวคิดด้านคุณประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า การใช้แบบฝึกทางภาษาเป็นการฝึกทักษะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนและหาแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนอย่างดีที่สุดตามความสามารถของแต่ละคน การฝึกจะทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่น สามารถประเมินผลงานของตนเองได้ ตลอดจนฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย สามารถทำงานด้วยตนเองได้ตามลำพัง

อ้อมน้อย เจริญธรรม (2534) ได้สรุปไว้ว่าในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้นแบบฝึกนอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนและตัวผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้จักตนเอง มีความสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดี แต่ก็ขึ้นอยู่กับวิธีการที่นักเรียนได้มีการฝึกอย่างสม่ำเสมออีกด้วย

จากการเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของแบบฝึกมาทั้งหมดนั้น จะเห็นว่าแบบฝึกมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักเรียนในการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญและปลูกฝังคุณค่าและคุณลักษณะนิสัยที่ถูกต้องดีงามในหลายประการ หากแต่ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องรู้จักนำไปใช้อย่างถูกวิธีให้นักเรียนได้รับการฝึกหลาย ๆ รูปแบบ หลาย ๆ ครั้ง เหมาะสมกับวัย เวลา และความสามารถของเด็กแต่ละคน จึงจะทำให้แบบฝึกเกิดคุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

หลักการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกที่มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้กล่าวถึงหลักการสร้างไว้ ดังนี้ ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517) ได้เสนอแนะหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. ใช้สำนวนภาษาที่ดี
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้อย่างรวดเร็ว
5. ปลูกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

เพียงจิต อึ้งโพธิ์ (2529) ได้กำหนดแนวการสร้างแบบฝึกไว้ คือ

1. ควรสร้างแบบฝึกให้มีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การให้เติมคำ ให้จับคู่ ต่อเติมตารางอักษร

มีการใช้เพลง เกม ประกอบการเรียนการสอน

2. คำนึงถึงความยากง่ายของคำที่นำมาฝึก และมีการเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมไม่ให้ซ้ำจนเด็กเกิดความเบื่อหน่าย

3. การฝึกแม้ว่าจะมีจุดประสงค์สำคัญที่เน้นการเขียน แต่ก็ไม่ละเลยการฝึกทักษะการอ่าน การฟัง และการพูด ทักษะพื้นฐานนี้จำเป็นต้องได้รับการฝึกไปพร้อม ๆ กัน

4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึก

โรจนา แสงรุ่งระวี (2531) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพไว้ว่าควรต้องคำนึงถึงตัวนักเรียนเป็นสำคัญ โดยดูความพร้อม ระดับสติปัญญา ความสามารถ ความเหมาะสมในการใช้สำนวนภาษา ตลอดจนเนื้อหา และระยะเวลาในการทำแบบฝึก ซึ่งจะทำให้นักเรียนสนใจที่จะนำเอาแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นนี้มาแก้ไขข้อบกพร่อง หรือส่งเสริมทักษะทางภาษาของตนให้ดียิ่งขึ้น

ประภาพรณ เสง้วงศ์ (2537) ได้สรุปหลักสำคัญในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้ คือ

1. แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบและหลายกิจกรรม
2. ในการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัย

และความสามารถของเด็ก

3. เนื้อหาควรเหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก
4. แบบฝึกควรเน้นให้เด็กเกิดความคิดมากกว่าเน้นให้เกิดความจำ

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2536) ได้ให้หลักสำคัญในการสร้างแบบฝึกไว้ คือ

1. ต้องสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียน
2. เมื่อมีจุดมุ่งหมายฝึกด้านใดควรจัดเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมายนั้น

3. คำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถจัดทำแบบฝึกที่แก้ไขข้อบกพร่องที่ตรงจุดของเด็กได้เป็นเรื่องดี

4. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้องไม่มีข้อผิดพลาด

6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก

7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางส่งเสริมให้เด็กเกิด

ความคิด

8. กระดาษที่ใช้ทำแบบฝึกจะต้องเหนียวและทนทาน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าแบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่ต้องการจะสอนโดยอาศัยหลักจิตวิทยา และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อที่จะไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้ การใช้ถ้อยคำ เนื้อหา ควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ควรสร้างให้มีลักษณะท้าทายความสามารถ เพื่อให้นักเรียนรู้จักการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ด้วย

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึก เป็นการนำแบบฝึกไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ แล้วนำไปทดลองสอนจริง หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ก่อนที่จะนำไปใช้ผู้สอนต้องมั่นใจว่า แบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง ทั้งนี้เพราะแบบฝึกจะช่วยสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ผู้สอนมุ่งหวังไว้

กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภทคือ

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือการประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่ากระบวนการ สังเกตจากการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนกำหนดไว้ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ
 2. ประเมินผลขั้นสุดท้าย คือประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน พิจารณาจากผลการสอบหลังเรียน โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ชัยวงศ์ พรหมวงศ์, 2525)
- ตามหลักการวัดผลประเมินผล ผู้สอนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้จากการพิจารณาว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้สอนพอใจหรือไม่ หรือประเมินจากจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้สอนพอใจหรือไม่

ประสิทธิภาพของแบบฝึกจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นจำนวนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่สามารถทำแบบฝึกหัดท้ายบทของแต่ละแบบฝึกได้ถูกต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อจำนวนนักเรียนที่สามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการทำแบบฝึก ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 นั่นคือ E_1/E_2 ซึ่งหมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำมักจะตั้งไว้ที่ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะ อาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 70/70 หรือ 75/75 เป็นต้น

วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ

คำนวณโดยใช้สูตร E_1/E_2

80 ตัวแรกคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum f_1 \times 100}{N}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการคำนวณจากการทำแบบฝึกแต่ละชุด

f_1 แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการทำแบบฝึกแต่ละชุด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

80 ตัวหลังคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum f_2 \times 100}{N}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คำนวณจากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$\sum f_2$ แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการตอบ
จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ขั้นการทดสอบประสิทธิภาพ

แบบฝึกที่สร้างเสร็จครั้งแรก จำเป็นต้องนำไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบบเดี่ยว เป็นการทดลองโดยใช้เด็กเรียนอ่อน ปานกลางและเด็กเรียนเก่ง อย่างละ 1 คน คำนวณประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยว จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

ขั้นที่ 2 แบบกลุ่ม เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน (ละผู้เรียนที่เก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้ คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ย จะห่างจากเกณฑ์ประมาณ ร้อยละ 10

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติจริง เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้นหรือ 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกินร้อยละ 2.5 ก็ให้ยอมรับหากแตกต่างกันมาก ผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพใหม่ โดยให้ยึดสภาพความเป็นจริงเป็นเกณฑ์ การยอมรับประสิทธิภาพมี 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์
2. เท่าเกณฑ์
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับได้ว่ามีประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2525)

การกำหนดจุดตัด

จุดตัดหรือคะแนนจุดตัด (Cut off Score) หมายถึงจุด หรือคะแนนที่ใช้แบ่งผู้สอบออกเป็น ผู้รอบรู้ และ ไม่รอบรู้ นั่นคือ ถ้าผู้สอบได้คะแนนสูงกว่าหรือเท่ากับจุดตัด ผู้นั้นจะถูกตัดสินว่ารอบรู้ แต่ถ้าผู้สอบได้คะแนนต่ำกว่าจุดตัด ผู้นั้นจะถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ ดังนั้นจุดตัดจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากสำหรับการทดลองแบบอิงเกณฑ์ จึงมีผู้ศึกษาค้นคว้าหาวิธีการกำหนดคะแนนจุดตัดวิธีต่าง ๆ หลายวิธี ซึ่งบุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2527) รวบรวมไว้ดังนี้

มิลล์แมน (Millman, 1973 อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2527) เสนอวิธีพิจารณาคะแนนสอบผ่านหรือคะแนนจุดตัดจากสิ่งต่อไปนี้

1. ผลการปฏิบัติของคนอื่น ๆ
2. เนื้อหาสาระของข้อสอบ
3. ความต่อเนื่องทางการศึกษา
4. การสูญเสียทางการเงิน
5. ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากคะแนนและการสุ่มข้อสอบ

แกลส (Glass, 1978 อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2527) ได้รวบรวมวิธีการหาจุดตัด หรือคะแนนเกณฑ์โดยพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

1. ผลการปฏิบัติของคนอื่น ๆ เป็นเกณฑ์
2. นับลดจาก 100%
3. สมรรถภาพขั้นต่ำสุด ซึ่งมีวิธีการของ
 - 3.1 วิธีของนิเคลสกี
 - 3.2 วิธีของอีเบล
 - 3.3 วิธีของแองกอฟ
4. ปรับตามคะแนนเกณฑ์อื่น ๆ

5. ทฤษฎีการตัดสินใจ

6. ผลวิจัยเชิงปฏิบัติ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเสนอรายละเอียดของวิธีการกำหนดจุดตัดที่นำมาใช้ คือ เทคนิคของแองกอฟ

เทคนิคของแองกอฟ

หลักการวิธีนี้อาศัยหลักการของความน่าจะเป็นที่นักเรียนซึ่งมีสมรรถภาพขั้นต่ำสุดที่จะยอมรับได้ตอบข้อสอบถูก โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา หรือครูผู้สอนพิจารณาค่าความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบถูก จะนำมาใช้เป็นคะแนนจุดตัด

วิธีหาคะแนนจุดตัด มีลำดับขั้นดังนี้

1. นำข้อสอบทั้งหมดไปให้ครูผู้สอนกลุ่มหนึ่งพิจารณาเนื้อหา ข้อสอบ และความยาก
2. ให้ครูผู้สอนพิจารณาต่อไปว่า นักเรียนที่มีสมรรถภาพขั้นต่ำสุดตามเนื้อหาของข้อสอบจะมีความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกเป็นเท่าไร
3. นำผลรวมของค่าความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบถูกมาหาค่าเปอร์เซ็นต์เฉลี่ย
4. กำหนดคะแนนจุดตัดจากค่าเปอร์เซ็นต์เฉลี่ย (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2527)

เนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง

เนื้อหาของแบบฝึกสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เกี่ยวข้องกับจังหวัดระยอง จึงขอนำเสนอข้อมูลของจังหวัดระยองตามหัวข้อต่อไปนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดระยอง

ได้นำความรู้ที่ได้จากหนังสือ “คู่มือท่องเที่ยวระยอง” และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น สำนักงานการท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง โรงแรม ที่พักตากอากาศต่าง ๆ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย

ภูมิประเทศ

จังหวัดระยอง ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 179 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 100 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3,552 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,220,000 ไร่ ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับกับที่ดอนและเนินเขา มีป่าไม้ไม่น้อย ส่วนมากเป็นสวนผลไม้ และพืชไร่ ทางตอนใต้เป็นที่ลุ่มชายทะเล มีแม่น้ำสายสั้น ๆ 2 สาย คือ แม่น้ำระยอง ไหลผ่านอำเภอบ้านค่ายและอำเภอเมือง และแม่น้ำประแสร์ ไหลผ่านอำเภอเขาชะเมาและอำเภอแกลง

อาณาเขต

ทิศเหนือและทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดชลบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดจันทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับอ่าวไทย

ภูมิอากาศ

สภาพอากาศโดยทั่วไปเป็นอากาศร้อนชื้น มีฝนตกชุก อากาศอบอุ่น อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 28 องศาเซลเซียส มีฤดูมรสุมระหว่างเดือน มิถุนายน - ตุลาคม

การปกครอง

แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 1 กิ่ง ประกอบด้วย อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอบ้านฉาง อำเภอปลวกแดง อำเภอวังจันทร์ อำเภอเขาชะเมา และกิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้น

ข้อมูลประชากร

จำนวนประชากรเมื่อปลายปี 2544 มีทั้งสิ้น 534,197 คน

ศาสนา

ศาสนาพุทธ	ร้อยละ 93.30
ศาสนาคริสต์	ร้อยละ 4.40
ศาสนาอิสลาม	ร้อยละ 2.20
อื่นๆ	ร้อยละ 0.10

การเดินทาง**โดยทางอากาศ**

สายการบินบางกอกแอร์เวย์ส ให้บริการเที่ยวบินจากภูเก็ต - เกาะสมุย - สนามบินอู่ตะเภา ทุกวัน วันละ 1 เที่ยวบิน

โดยรถโดยสารประจำทาง

จังหวัดระยอง มีบริการรถโดยสารประจำทางทั้งรถปรับอากาศ และรถธรรมดาจากกรุงเทพฯ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดหนองคายและจังหวัดอุบลราชธานี

โดยทางรถยนต์ส่วนบุคคล

เส้นทางที่ 1 ทางหลวงหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ ผ่านอำเภอบางปู - อำเภอบางปะกง - จังหวัดชลบุรี - บางแสน - ศรีราชา - พัทยา - หาดจอมเทียน - สัตหีบ - อำเภอบ้านฉาง จนถึงอำเภอเมือง จังหวัดระยอง รวมระยะทางทั้งสิ้น 220 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 2 ทางหลวงหมายเลข 34 (ถนนบางนา - ตราด) เป็นเส้นทางที่มีผู้นิยมใช้ เป็นจำนวนมาก โดยมีจุดเริ่มต้นตรงจุดสิ้นสุดทางควนด่านเฉลิมนคร อำเภอบางนา ผ่าน อำเภอบางพลี - อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และเชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข 3 ที่ กม.ที่ 70 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จากนั้นผู้ใช้รถจะผ่านเส้นทางเดียวกันกับเส้นทางที่ 1 รวมระยะทางทั้งสิ้น 220 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3 ทางหลวงหมายเลข 36 (บายพาส 36) จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางเดียวกับ เส้นทางที่ 2 จนถึง กม.ที่ 140 อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เลี้ยวซ้ายเข้าสู่ทางหลวงสาย 36 จากนั้นเดินทางต่อไปยัง จังหวัดระยองด้วยระยะทางเพียง 70 กิโลเมตร รวมระยะทางทั้งสิ้น 210 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 4 ทางหลวงสาย 344 (ถนนสายบ้านบึง - แกลง) เริ่มต้นที่ จังหวัดชลบุรี ผ่าน อำเภอบ้านบึง - หนองใหญ่ - อำเภอวังจันทร์ - และสิ้นสุดที่อำเภอแกลง ระยะทาง 100 กิโลเมตร (กรุงเทพฯ - ชลบุรี 80 กิโลเมตร) เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวใน เขต อำเภอแกลง หรือเดินทางไปยัง จังหวัดจันทบุรี หรือจังหวัดตราด หากต้องการเดินทางเข้าสู่ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ต้องใช้ทางหลวงหมายเลข 3 ย้อนกลับมาอีก 42 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 5 ทางหลวงหมายเลข 7 (สายมอเตอร์เวย์) เริ่มต้นที่ถนนพัฒนาการ เขตประเวศ กรุงเทพฯ และสิ้นสุดที่ จังหวัดชลบุรี ระยะทาง 75 กิโลเมตร จากนั้นใช้ทางหลวง หมายเลข 36 ระยะทางอีก 100 กิโลเมตร จะถึง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง รวมระยะทางทั้งสิ้น 175 กิโลเมตร

สถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่

อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งที่ 3 ซึ่งได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2524 มีเนื้อที่ประมาณ 81,875 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่บนฝั่งและในทะเลตลอดจนเกาะต่าง ๆ ประกอบด้วยสถานที่ที่น่าสนใจคือ หาดแม่รำพึง เขาแหลมหญ้า และหมู่เกาะเสม็ด อันประกอบไปด้วยเกาะเสม็ด เกาะจันทร์ เกาะสันฉลาม เกาะหินขาว เกาะค้างคาว เกาะกุฎี เกาะกรวย เกาะปลาตีน

หมู่เกาะมัน อยู่ในอำเภอแกลงประกอบด้วยเกาะ 3 เกาะ เกาะที่อยู่ ใกล้ฝั่งทะเลมากที่สุด คือเกาะมันใน ถัดไปคือเกาะมันกลาง และเกาะมันนอก

หาดแม่รำพึง - บ้านกันอ่าว อยู่ห่างจากเมืองระยองประมาณ 11 กิโลเมตร เป็นชายหาด ที่มีความสวยงามและมีความยาว 12 กิโลเมตร มีความลาดชันน้อย เหมาะแก่ การเล่นน้ำ บริเวณ ชายหาดร่มรื่นด้วยต้นไม้เหมาะแก่การพักผ่อน ตลอดแนวชายหาดมีบริการที่พักหลายระดับราคา

สุดชายหาดเป็นที่ตั้งของบ้านกันอ่าว ซึ่งเป็นหมู่บ้านชาวประมงพื้นบ้าน และเป็นบริเวณที่นักท่องเที่ยวนิยมไปพักผ่อนเล่นน้ำ

น้ำตกเขาชะเมา (น้ำตกคลองน้ำใส) แยกจากถนนสุขุมวิทที่ กม. 274 เข้าไป 16 กิโลเมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและเป็นที่ตั้งของที่ทำกรอุทยานฯ น้ำตกแห่งนี้มีน้ำไหลตลอดปี มีความยาวของช่องน้ำตกประมาณ 3 กิโลเมตร มีทั้งหมด 8 ชั้น แต่ละชั้นของน้ำตกมีลักษณะเป็นวังน้ำสวยงาม มีชื่อเรียกชั้นต่าง ๆ เช่น วังมัจฉา วังมรกต วังไทรงาม ผาคดด้วยไม้ เป็นต้น นักท่องเที่ยวนิยมขึ้นไปเที่ยวที่วังมัจฉา เป็นวังน้ำใหญ่ มีฝูงปลาพลวงอยู่มาก และถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของน้ำตกเขาชะเมา

แหลมแม่พิมพ์ อยู่ห่างจากตัวเมืองระยอง 48 กิโลเมตร มีธรรมชาติที่สวยงามชายหาดเหมาะแก่การเล่นน้ำ มีบริการที่พักและร้านอาหารตลอดแนวชายหาด

สถานที่ท่องเที่ยวทางการเกษตร

สวนสุภัทราแลนด์ อยู่ในเขต อำเภอบ้านค่าย ห่างจากตัวเมืองระยอง 30 กิโลเมตร มีกิจกรรมนำเที่ยวภายในสวนผลไม้ขนาด 700 ไร่ โดยการนั่งรถพ่วงชมสวนทุเรียน เงาะ มังคุด การรับประทานผลไม้สด ๆ และบุฟเฟ่ต์ผลไม้

สวนสมุนไพรสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์บำรุงรักษาและบ้านพักมาบข่า การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย บนทางหลวงหมายเลข 3191 ตำบลมาบข่า กิ่งอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ห่างจากตัวเมืองระยองประมาณ 25 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 60 ไร่ จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรวบรวมสมุนไพร และเป็น ศูนย์รวบรวมความรู้ และงานวิจัยทดลองเรื่องสมุนไพรที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดแห่งหนึ่ง

สวนพฤกษชาติโสภณ ตั้งอยู่ใกล้ปากทางเข้าบ้านเพ เป็นสวนที่มีต้นไม้หลากชนิดแห่งหนึ่งในประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 32 ไร่ ในสวนมีเรือนไทยโบราณอายุกว่า 100 ปี จำนวน 3 หลัง ตกแต่งด้วยเครื่องเรือนและเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันของคนไทยสมัยก่อน นอกจากนี้ยังมีโบราณวัตถุและศิลปวัตถุ โดยเฉพาะเครื่องปั้นดินเผาสมัยบ้านเชียงมาจัดแสดงเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาหาความรู้ในด้านพฤกษศาสตร์และโบราณคดี

สวนสนหรือสวนรุกขชาติเพ อยู่ห่างจากบ้านเพตามถนนเลียบชายหาดทางไปแหลมแม่พิมพ์ เป็นหาดที่เหมาะแก่การเล่นน้ำ บรรยากาศร่มรื่นด้วยป่าสนทะเลขนานบอยู่สองข้างทาง บางช่วงของถนนมีต้นสนหนาแน่นมองดูคล้ายอุโมงค์ที่มีแสงแดดส่องลอดใบสนลงมา ดูสวยงามมาก มีร้านอาหารและที่พักบริการแก่นักท่องเที่ยว

สถานที่สำคัญทางด้านศิลปะ วรรณคดี และประวัติศาสตร์

อนุสาวรีย์สุนทรภู่ อยู่เลยแหลมแม่พิมพ์ตามทางไป อำเภอแกลง ประมาณ 5 กิโลเมตร สร้างเพื่อเป็นที่ระลึกถึงสุนทรภู่ กวีเอกของไทยในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยเปิดให้เข้าชม เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2513 บริเวณอนุสาวรีย์มีรูปปั้นตัวละครเอกในเรื่องพระอภัยมณี จัดแสดงไว้ด้วย

ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน อยู่ในบริเวณวัดลุ่มมหาชัยชุมพล ถนนตากสิน มีต้นสะตือขนาดใหญ่อยู่หน้าศาล อายุประมาณ 300 ปี กล่าวกันว่าสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงนำช้างมาผูกไว้ที่ได้ต้นสะตือนี้เมื่อครั้งเสด็จผ่านระยองก่อนไปรวบรวมไพร่พลและตั้งทัพมั่นที่จันทบุรี เพื่อเตรียมกู้อิสรภาพของชาติไทย ในศาลมีพระรูปหล่อของสมเด็จพระเจ้าตากสินในท่าประทับยืน ศาลแห่งนี้เป็นที่นับถือของชาวมือง มีงานสมโภชประจำปีในช่วงตรุษจีน

วัดป่าประดู่ อยู่ในเขตเทศบาลเมืองระยอง บนถนนสุขุมวิท เป็นวัดเก่าแก่ซึ่งสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ภายในพระวิหารมีพระพุทธรูปไสยาสน์ ขนาดใหญ่ ยาว 11.95 เมตร สูง 3.60 เมตร ประทับอยู่ในท่อนอนตะแคงซ้าย ซึ่งเป็นพุทธลักษณะที่พิเศษกว่าพระพุทธรูปองค์อื่น ๆ เคมีอยู่กลางแจ้งเพ็งจะมีการสร้างวิหารครอบเมื่อปี พ.ศ. 2524 และวัดแห่งนี้ได้รับการยกฐานะเป็นอารามหลวงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533

โดยสรุปแล้ว เนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง จึงได้กำหนดหัวข้อของหน่วยการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ คือ Ways of Transportation Durian & Mangosteen Rayong History Offering Help and Asking for Information Travel Plans Shopping How do You Feel?

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.1 งานวิจัยในประเทศ

นงคราญ ทองประสิทธิ์ (2541) ได้ศึกษาเรื่องชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.67/86.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ (2536) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการใช้พจนานุกรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านคงขุย (วิทยาคาร) อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ

94.23/85.33 โดยนักเรียนทำแบบฝึกได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 94.23 และทำแบบทดสอบหลังทำแบบฝึกถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 85.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80

สำเร็จ โขจรุง (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่องชุดฝึกทักษะการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะในการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เบญจมาศ จิตตายนันท์ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของชุดฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานสูงขึ้น

อำไพพรรณ ชินสำราญ (2538) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน โรงเรียนทัพช้าง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประจักษ์ ทองเลิศ (2538) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเคียงศิริ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ผลการทดลองพบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.43/90.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ลอเรย์ (Lowrey, 1978) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนการทำแบบฝึก

แมคพีค (Mcpeake, 1979) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มศึกษาจนถึงความสามารถในการอ่าน และเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนประถมศึกษาที่เมือง Scituate และ Massachusetts จำนวน 129 คน พบว่า ทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายในกลุ่มที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน และพบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของ

นักเรียนทุกคน แต่ระยะเวลา 12 สัปดาห์ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ในการสะกดคำไปสู่คำใหม่ ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การอ่านยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการสะกดคำ

บาลเก (Bahlke, 1969) ได้ทำการประเมินผลโครงการ Purdue Creativity Program ที่ทำการทดลองใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นเพียงบางส่วนหรือในหลายส่วนของโครงการ และมีข้อสังเกตว่าการฝึกจากแบบฝึกนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมแรงในรูปของการให้คะแนนด้วย

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังกล่าวพบว่า การสอนโดยการใช้แบบฝึกทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการสอนโดยไม่ใช้แบบฝึก โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่ฝึกได้ยากกว่าการอ่าน และการฟังก็ตาม จึงน่าจะเป็นการยืนยันได้ว่า แบบฝึกมีผลต่อการนำมาใช้ในการสอนวิชาทักษะได้เป็นอย่างดี

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว

2.1 งานวิจัยภายในประเทศ

จงกลณี มีมงคล (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีไวยากรณ์เสริมและไม่มีไวยากรณ์เสริม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้รับการสอนด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีไวยากรณ์เสริม นั้น มีผลสัมฤทธิ์เฉพาะในด้านการฟังเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุษบา โชคชูช่วย (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามวิธีเรียนแบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามวิธีแบบร่วมมือ มีความสามารถด้านแนวคิดในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนการเขียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มาลินี ภู่น้อย (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารประกอบการใช้ท่าทางเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าการกระตุ้นผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาและมีแรงจูงใจในการเรียนคำ ให้มีปฏิสัมพันธ์ขณะทำกิจกรรม

เพื่อการสื่อสารประกอบการใช้ทำทางในกิจกรรม 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมออกคำสั่ง กิจกรรมชั่งว้ระหว่างข้อมูล กิจกรรมการจัดเรียงข้อมูล และกิจกรรมทักษะสัมพันธ์ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาจากการสื่อสารด้วยทำทางไปสู่การสื่อสารด้วยวาจาประกอบใช้ทำทาง และไปสู่การสื่อสารด้วยวาจาเพียงอย่างเดียวได้มากขึ้นตามลำดับ

สุเมธ เทียงคำห์ (2544) ได้ศึกษาการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนภาษาโดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อยสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำให้สามารถพูดภาษาเป้าหมายได้มากขึ้น โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ขณะเรียนเพิ่มขึ้น ผู้ช่วยสอนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมพูดภาษาเป้าหมาย และเกิดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนในกลุ่มย่อยในทางที่ดีขึ้น

ศิริรัตน์ วรรณประเวศน์ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ พฤติกรรมการฟัง การเขียน การพูด และการอ่าน และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปรารธนา ศรีสุข (2544) ได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ สำหรับการท่องเที่ยว ได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางหัวเสือบุญแจ่มนิยมนิล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 37 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลมัยพร แหล่งหล้า (2542) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยใช้การสุ่มแบบง่าย และแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่จัด คือ การสนทนาโต้ตอบ รองลงมา คือ เกม เพลง การแสดงบทบาทสมมติ และการจัดกิจกรรมจากสถานการณ์จำลอง/สถานการณ์จริง

สำหรับวิธีการสอนส่วนใหญ่ที่ใช้ คือ วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร รองลงมาคือ วิธีสอนแบบผสมผสาน และแบบฟัง-พูด

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อาริชิ (Arishi, 1979) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูภาษาอังกฤษในประเทศ ซาอุดีอาระเบีย ผลการวิจัยพบว่า-

1. ครูพูดมากกว่านักเรียน ครูพูดร้อยละ 64.94 ส่วนนักเรียนพูดร้อยละ 24.05
2. กิจกรรมที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์มีมากถึงร้อยละ 11.05
3. ครูออกคำสั่ง หรือ ใ้แนวทางในการปฏิบัติเสมอไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ หรือ ภาษาอังกฤษ
4. ครูไม่พยายามเชื่อมเนื้อหาเข้ากับชีวิตและประสบการณ์ของนักเรียน
5. ครูแก้ไขและวิจารณ์การตอบสนองของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
6. ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนมากนัก
7. ครูละเลยการพัฒนาเด็กในด้านจิตพิสัยและละเลยวัฒนธรรมของ

ภาษาเป้าหมาย

8. นักเรียนมีส่วนร่วมค่อนข้างจำกัด และ โอกาสน้อยที่จะได้มีส่วนร่วมอย่างจริงจัง
9. การใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นแบบกลไก
10. นักเรียนใช้ภาษาแม่ทุกครั้งที่ถาม หรือริเริ่มพูด
11. ครูใช้วิธีสอนแบบเดิมคือ วิธีสอนแบบ ไวยากรณ์และแปล รวมทั้งวิธีสอนแบบ

ฟังพูด

เอส โคลา (Escola, 1980) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการได้รับการฝึกด้านสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟัง พูดของนักเรียนที่เรียนภาษาเยอรมันในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รัฐแมริแลนด์ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบฟังพูดของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้านสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีคะแนนที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก แสดงว่าการฝึกสมรรถภาพในการใช้ภาษาในการสื่อสารนั้นมีส่วนทำให้การพัฒนาด้านการฟังและการพูดของนักเรียนดีขึ้น

ยู (Yu, 1991) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาถึงการเปรียบเทียบระหว่างการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์และการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นไวยากรณ์ โดยการใช้วิธีทดลองสอนนักเรียนระดับเกรด 7 ในประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นไวยากรณ์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกและการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่าแบบฝึกสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ ซึ่งทักษะดังกล่าวสามารถนำไปสื่อสาร โดยเฉพาะการท่องเที่ยว อันจะเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี หากได้ดำเนินการอย่างมีขั้นตอนและถูกวิธี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง มีขั้นตอนการดำเนินงาน
ดังนี้

ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1.1 หลักการและแนวคิด
- 1.2 จุดมุ่งหมาย
- 1.3 โครงสร้างเนื้อหา สาระ
- 1.4 แนวการจัดการเรียนการสอน
- 1.5 สื่อการเรียนการสอน
- 1.6 การวัดผลและประเมินผล

2. ข้อมูลจังหวัดระยองทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลทั่ว ๆ ไป
- 2.2 สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
- 2.3 สถานที่ท่องเที่ยวทางด้านเกษตร
- 2.4 สถานที่สำคัญทางด้านศิลปะ และประวัติศาสตร์

3. ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างแบบฝึก

- 3.1 กฎการเรียนรู้ ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่เกี่ยวกับกฎการฝึกหัด
- 3.2 กฎของการเสริมแรงและการจูงใจ ของ สกินเนอร์ (Skinner)

การสร้างแบบฝึกทักษะ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวใช้แนวคิดในการจัดการเรียน
การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. การกำหนดโครงสร้างของแบบฝึกประกอบด้วย

2.1 คู่มือครู

2.2 คู่มือนักเรียน

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

2.4 แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

ตรวจสอบคุณภาพแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และปรับปรุงแก้ไข

เมื่อสร้างแบบฝึกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น และทำการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบเบื้องต้นด้วยตนเองอย่างละเอียด
2. เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
3. แก้ไข ปรับปรุง ตามข้อเสนินั้นะ
4. เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 7 แผน จำนวน 14 คาบ
เรียน คาบเรียนละ 50 นาที

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Ways of Transportation 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Durian & Mangosteen 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 History of Rayong 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Offering Help and

Asking for Information

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Travel Plans 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Shopping 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How do You Feel? 2 คาบ

2. แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้ทดสอบเพื่อวัดผลและประเมินผล

หลังเรียนจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน และแบบทดสอบการพูด ใช้ทดสอบเพื่อวัดผลและประเมินผลหลังเรียนจบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว

วิธีการสร้างและหาคุณภาพต่าง ๆ ของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.1 วิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ และกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ภาษาอังกฤษ

1.2 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดลำดับการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร แต่ละแผนประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ เนื้อหาและภาษา ตลอดจนขอคำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง สำหรับการแก้ไขปรับปรุงนั้นประธานและกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักการของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยได้เน้นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นควรจะได้ใช้สอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากเหตุการณ์ เรื่องราว สถานการณ์ที่มีความหมายต่อผู้เรียน อันได้แก่ เหตุการณ์ เรื่องราว สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน ผู้ทำวิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าวของคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาานิพนธ์

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วจากประธานและกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ เนื้อหาและภาษา ตลอดจนขอคำแนะนำเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำดังกล่าวของผู้ทรงคุณวุฒิและ ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำกลับไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 1 คน เพื่อดูความเหมาะสมของกิจกรรม เวลาที่ใช้ ความชัดเจนของภาษา ความยากง่ายของเนื้อหา ความชัดเจนของภาพประกอบ พบว่าแผนการจัดการเรียนการสอนบางแผนใช้เวลาในการฝึกมากกว่าเวลาที่กำหนดเนื่องจากกิจกรรมการฝึกมากเกินไป คำอธิบายความหมายของคำศัพท์ในกิจกรรมจับคู่คำกับความหมายของคำศัพท์ยาวเกินไป ทำให้นักเรียนไม่ยอมอ่าน ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงโดย ลดกิจกรรมการฝึกของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เวลานานให้น้อยลงและแก้ไขความหมายของคำศัพท์ให้สั้นลงโดยยังคงมีความหมายชัดเจน

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 3 คน เพื่อดูความเหมาะสมของกิจกรรม เวลาที่ใช้ ความชัดเจนของภาษา ความยากง่ายของเนื้อหา ความชัดเจนของภาพประกอบ พบว่าแบบฝึกทักษะการฟังและการพูดที่นักเรียนต้องเติมคำหรือประโยคให้สมบูรณ์จากการฟัง Tape Script นั้น นักเรียนไม่สามารถเขียนได้ทันเนื่องจากประโยคมีความยาวมากเกินไป ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขโดยใช้เป็นตัวเลือกแทนการเขียนคำ หรือเขียนเติมเพียงคำเดียวแทนการเขียนเติมทั้งประโยค

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน เพื่อดูความเหมาะสมของกิจกรรม เวลาที่ใช้ ความชัดเจนของภาษา ความยากง่ายของเนื้อหา ความชัดเจนของภาพประกอบ พบว่านักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 1 ห้องเรียน โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนระยองวิทยาคม จำนวน 54 คน

2. แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเข้ม ซึ่งกำหนดไว้ 2 แนว คือ กลุ่มที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ และกลุ่มพัฒนาประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาวิธีการและหลักการในการสร้างแบบทดสอบที่สามารถวัดความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3 กำหนดเนื้อหา โครงสร้างของแบบทดสอบ

2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจพิจารณา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่ตรงกับจุดประสงค์และเนื้อหา โดยใช้ดัชนี ความสอดคล้องระหว่างระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ จึงกำหนดคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

+ 1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

- 1 = แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

แล้วนำคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา
วิชาทั้งหมด

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เมื่อคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหา
ออกมาแล้ว พบว่า แบบทดสอบทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องเป็น 1.0 ทุกข้อ (ภาคผนวก ข)
อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการเขียนแบบทดสอบมาอย่างละเอียด จึงทำให้แบบทดสอบที่ได้
มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันดีกับจุดประสงค์และเนื้อหา

2.5 นำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 7 แผนการจัดการเรียนรู้
ซึ่งมีค่า IOC เป็น 1 ทุกข้อดังกล่าว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบ
ทดสอบถูกของนักเรียนที่เรียนอ่อนแต่สามารถยอมรับได้เป็นรายชื่อ แล้วนำไปคำนวณหา
จุดตัด C_1

2.6 นำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะ
การเขียน และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งมีค่า IOC เป็น 1 ทุกข้อ
ดังกล่าว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกของนักเรียนที่เรียน
อ่อนแต่สามารถยอมรับได้เป็นรายชื่อ แล้วนำไปคำนวณหาจุดตัด C_2

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนระยองวิทยาคม ที่เคยเรียนรู้โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

2.8 นำผลการทดลองใช้ไปวิเคราะห์ หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และ
ค่าความเชื่อมั่น

การวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ใช้สูตร (ลิวน สายยศ และ
อังคณา สายยศ, 2539, หน้า 198 - 199) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

P = ค่าความยากง่าย

R = จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N = จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

ในการวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย ผู้วิจัยได้แบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .24 ถึง .89 (ภาคผนวก ข)

การวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 87)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

B = ค่าอำนาจจำแนก

U = จำนวนนักเรียนกลุ่ม N_1 ตอบข้อสอบถูก

L = จำนวนนักเรียนกลุ่ม N_2 ตอบข้อสอบถูก

N_1 = จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด

N_2 = จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด

ในการวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ระหว่าง .20 ถึง .64 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อยู่ระหว่าง .21 ถึง .73 (ภาคผนวก ข)

การวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตามวิธีการของแฮมเบิลตันและโนวิก ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์, 2527, หน้า 162 – 164 อ้างอิงจาก Hambleton & Novick, 1973, pp. 159 – 170)

$$P_0 = P_{11} + P_{22}$$

P_0 = สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้

P_{11} = สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

P_{22} = สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

ในการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังนี้ (ภาคผนวก ข)

แบบทดสอบทักษะการฟัง ได้ค่าความเชื่อมั่น .89

แบบทดสอบทักษะการพูด ได้ค่าความเชื่อมั่น .87

แบบทดสอบทักษะการอ่าน ได้ค่าความเชื่อมั่น .92

แบบทดสอบทักษะการเขียน ได้ค่าความเชื่อมั่น .93

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม จังหวัดระยอง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 12 ห้อง
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 55 คน
3. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการเลือกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยการจับสลากเลือกห้องเรียน 1 ห้อง จากจำนวน 12 ห้องเรียน

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จากประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ ไปดำเนินการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาในการสอน 14 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-Up) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน และชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียนด้วยแบบฝึก
2. กิจกรรมนำเสนอ (Presentation) เพื่อนำเสนอความรู้ใหม่ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้
3. กิจกรรมการฝึก (Practice) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ที่เพิ่งได้รับมาให้เกิดความชำนาญ
4. กิจกรรมการนำไปใช้ (Production) เพื่อให้นักเรียนได้นำทักษะที่ฝึกมาไปใช้ในชีวิตประจำวัน
5. ทดสอบความรู้หลังเรียน เมื่อดำเนินการสอนจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะทำการทดสอบการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้
6. ทดสอบทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูดเมื่อสอนจบทุกแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพของแบบฝึก

พิจารณาจากการทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวผ่านเกณฑ์ C_2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนี้

1. รวมจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนผ่านเกณฑ์ C_1 มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก
2. รวมจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวผ่านเกณฑ์ C_2 มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคะแนนเฉลี่ย โดยสูตร (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$\sum X = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}$$

2. หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน และแบบทดสอบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยสูตร (ชัยขงค์ พรหมวงศ์, 2525)

80 ตัวแรกคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum f_1 \times 100}{N}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการคำนวณจากการทำแบบฝึกแต่ละชุด

$\sum f_1$ แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการทำแบบฝึกแต่ละชุด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

80 ตัวหลังคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum f_2 \times 100}{N}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คำนวณจากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$\sum f_2$ แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนี้

1. รวมจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 มาหาค่าร้อยละ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก
2. รวมจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียน ผ่านเกณฑ์ C_2 มาหาค่าร้อยละ เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ นักเรียนทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 7 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาทั้งหมด 14 คาบ คาบละ 50 นาที เรียนสัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบ ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

ตารางที่ 1 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1

แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ
1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	100.00
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	100.00
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	96.36
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	96.36
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	96.36
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	100.00
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	100.00
คิดเป็นร้อยละ	98.44

จากตารางที่ 1 แสดงว่ามีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 (ภาคผนวก ข) ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Ways of Transportation มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 100

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Durian & Mangosteen มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 100

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Rayong History มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 96.36

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Offering Help and Asking for Information มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 96.36

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Travel Plans มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 96.36

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Shopping มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 100

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How do You Feel? มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 100

เมื่อนำจำนวนร้อยละของนักเรียนในแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดมาหาค่าร้อยละรวม พบว่า จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าร้อยละรวมเป็น 98.44 (ภาคผนวก ข) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Ways of Transportation Durian & Mangosteen Rayong History Offering Help and Asking for Information Travel Plans Shopping How do You Feel? มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

ตารางที่ 2 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียน ผ่านเกณฑ์ C_2

แบบทดสอบทักษะ	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะผ่านเกณฑ์ C_2 คิดเป็นร้อยละ
1. แบบทดสอบทักษะการฟัง	90.91
2. แบบทดสอบทักษะการพูด	94.55
3. แบบทดสอบทักษะการอ่าน	92.73
4. แบบทดสอบทักษะการเขียน	100.00
คิดเป็นร้อยละ	94.55

จากตารางที่ 2 แสดงว่ามีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียน ผ่านเกณฑ์ C_2 (ภาคผนวก ข) ดังนี้

ทักษะการฟัง มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_2 คิดเป็นร้อยละ 90.91

ทักษะการพูด มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_2 คิดเป็นร้อยละ 94.55

ทักษะการอ่าน มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_2 คิดเป็นร้อยละ 92.73

ทักษะการเขียน มีผู้ทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ C_2 คิดเป็นร้อยละ 100

เมื่อนำจำนวนร้อยละของนักเรียนในแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียน มาหาค่าร้อยละรวม พบว่าจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะ มีค่าร้อยละรวมเป็น 94.55 (ภาคผนวก ข) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Ways of Transportation Durian & Mangosteen Rayong History Offering Help and Asking for Information Travel Plans Shopping How do You Feel? มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

ตารางที่ 3 แสดงประสิทธิภาพของชุดฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ผ่านเกณฑ์ C_2 คิดเป็นร้อยละ	ประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
98.44	94.55	98.44/94.55

จากตารางที่ 3 พบว่า มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 คิดเป็นร้อยละ 98.44 (ภาคผนวก ข) และมีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ผ่านเกณฑ์ C_2 คิดเป็นร้อยละ 94.55 (ภาคผนวก ข) ฉะนั้นแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 98.44/94.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งเอาไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที๋ยของจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที๋ย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 55 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยการจับสลากเลือกห้องเรียน 1 ห้องเรียน จาก 12 ห้องเรียน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย
 - 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แบบทดสอบ
 - 3.3 แบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน จำนวน 4 แบบทดสอบ
4. การดำเนินการทดลอง ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที๋ย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยให้นักเรียนเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามเวลาสอนภาษาอังกฤษ ในตารางสอนปกติ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบ คาบเวลาเรียนละ 50 นาที หลังจากนักเรียนเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ เมื่อเรียนครบ 7 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบทดสอบทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้นักเรียนทำการทดสอบพร้อมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก โดยหาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 ของทุกแผนการจัดการเรียนรู้มาหาค่าเฉลี่ยรวม

2. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง โดยหาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน ผ่านเกณฑ์ C_2 ของแต่ละทักษะ แล้วนำค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน ผ่านเกณฑ์ C_2 ของทุกทักษะมาหาค่าเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 98.44/94.55 (ภาคผนวก ข) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

ดังนั้น แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ตามเกณฑ์โดยมีค่าเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 98.44 (ภาคผนวก ข) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

2. นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบทักษะการฟัง แบบทดสอบทักษะการพูด แบบทดสอบทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการเขียน ได้ตามเกณฑ์โดยมีค่าเฉลี่ยรวมคิดเป็นร้อยละ 94.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

การอภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Ways of Transportation มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C₁ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งอาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้แผนนี้มีเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว เพียงแต่เปลี่ยนชื่อสถานที่เป็นสถานที่จริงภายในท้องถิ่น มีการบูรณาการกันระหว่างทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน และทำกิจกรรมอย่างหลากหลายในแบบฝึก อีกทั้งมีภาพประกอบกิจกรรม แผ่นป้ายโฆษณา แผนที่แสดงเส้นทางการเดินทาง ทำให้นักเรียนสนใจ จึงเรียนด้วยความเข้าใจ และทำกิจกรรมและแบบฝึกได้ถูกต้อง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Durian & Mangosteen มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C₁ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีประสิทธิภาพสูง องค์ประกอบที่ช่วยให้นักเรียนทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้นี้มีเนื้อหาที่เป็นจริง และใกล้ตัวผู้เรียน อีกทั้งอุปกรณ์การเรียนการสอนนอกจากมีภาพประกอบแล้ว ยังหาได้จริงจากบ้านของนักเรียนเอง แล้วนำมาแสดงจริงได้ ทำให้บทเรียนสนุกสนาน และนักเรียนทำแบบฝึกได้ด้วยความเข้าใจ และถูกต้อง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Rayong History มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C₁ คิดเป็นร้อยละ 96.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีประสิทธิภาพ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้นี้มีภาพประกอบการเรียนการสอนที่มีอยู่จริงตามนิตยสารการท่องเที่ยว แผ่นพับ (Brochure) และเนื้อหาที่เรียนก็เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และทำแบบฝึกต่าง ๆ ได้ แต่อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าแผนการจัดการเรียนรู้อื่น เพราะว่ามีคำศัพท์ที่ค่อนข้างยาก และมีเนื้อหาที่ใช้ในการอ่านมาก

4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Offering Help and Asking for Information มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C₁ คิดเป็นร้อยละ 96.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีประสิทธิภาพ เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ได้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง-พูด ตามสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน แต่เนื่องจากทักษะฟังเป็นทักษะที่ได้รับการฝึกน้อยกว่าทักษะอื่น จึงทำให้ทำแบบฝึกได้ไม่ดีเท่าที่ควร

5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Travel Plans มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C, คิดเป็นร้อยละ 96.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้เป็นเรื่องใหม่ คือ Agro-Tourism ทำให้ผู้เรียนสนใจ และตั้งใจเรียนทำให้มีความเข้าใจ จึงทำกิจกรรมในแต่ละแบบฝึก และทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดี

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Shopping มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C, คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากมีการจำลองสถานการณ์จริงในแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมติ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย และใช้วัสดุจริง (Authentic Material) จึงทำแบบฝึกต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดี

7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How do You Feel? มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C, คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากตัวผู้เรียนสามารถแสดงความรู้สึกของคนได้อย่างอิสระ มีภาพประกอบแบบฝึก และรวบรวมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวปฏิบัติจริงเมื่อมาท่องเที่ยวที่จังหวัดระยอง ทำให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดี

เมื่อพิจารณาผลการใช้แบบฝึกโดยสรุปพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 98.44/94.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการฝึกที่ดี หลากหลาย และสื่อการเรียน การสอนที่เป็นจริง (Authentic Material) เป็นแรงกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนความรู้พื้นฐานของผู้เรียน (Background Knowledge) ทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผนการจัดการเรียนรู้ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 55 คน เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก พบว่า นักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C, คิดเป็นร้อยละ 98.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกได้สร้างขึ้นตามหลักการสร้าง ทำให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เนื้อหาวิชามีความหมายต่อตัวผู้เรียน นอกจากนี้ แบบฝึกได้ผ่านการแก้ไขปรับปรุงทางด้านตัวภาษา ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา

ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาที่เรียน ตลอดจนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงจากผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคผนวก ก) มาแล้วหลายครั้ง จนได้แบบฝึกที่มีคุณภาพสำหรับที่จะนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองการสอนด้วยชุดกิจกรรมและแบบฝึกของผู้ทำวิจัยหลายท่าน พบว่า นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบได้ค่าเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วนิตา ต้นสุวรรณรัตน์ (2543) ที่ได้ทำการทดลองสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.67/83.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนการจัดการเรียนรู้

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 7 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

1. เนื้อหาวิชาที่นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเนื้อหาวิชาที่นักเรียนสามารถเรียนรู้จากเหตุการณ์ เรื่องราว สถานการณ์ ที่มีความหมายต่อผู้เรียนที่สามารถเกิดขึ้นได้จริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน นำมาจัดกิจกรรมการสอนภาษา โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ มีการเรียงเนื้อหาตามลำดับความยากง่าย ด้วยการนำมาบูรณาการกันระหว่างทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนได้รับการตรวจสอบเนื้อหาทางด้านภาษาศาสตร์ ปรับปรุงแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจอย่างดี ส่งผลให้ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 98.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรกของทุกแผนการจัดการเรียนรู้

2. การเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการเรียนรูปแบบใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยรับประสบการณ์มาก่อน จึงทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนใจกับสื่อเป็นอย่างมาก ไม่เกิดความเบื่อหน่าย สอดคล้องกับ มัทนา ทองใหญ่ (2539) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสื่อไว้ว่า สื่อที่ดีควรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหาที่จะสอนในชั่วโมงนั้น ๆ นอกจากนี้ผู้เรียนควรเรียนด้วยการกระทำของตนเอง จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กล้าแสดงออก และทำให้การเรียนการสอน ได้ผลตามที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

3. การเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนเป็นอย่างดี ซึ่งผู้เรียนต่างเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง เมื่อไม่เข้าใจหรือสงสัยก็สามารถย้อนกลับไปทบทวนอีกครั้งได้ เมื่อปฏิบัติกิจกรรมฝึกปฏิบัติก็สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง และ

ถ้าประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ และต้องการที่จะเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไปอีก ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งการเรียนรู้ของ ธอร์น ไคค์ (มาลินี จุฑะรพ, 2539) ที่กล่าวว่า ถ้าบุคคลได้กระทำสิ่งใดแล้ว ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ก็อยากจะกระทำสิ่งนั้นอีก แต่ถ้ากระทำแล้วไม่ได้ผลดีก็ไม่อยากจะกระทำอีก

4. แผนการจัดการเรียนการสอนสามารถตอบสนองการเรียนรู้ภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี เพราะในแผนการจัดการเรียนรู้มีคู่มือนักเรียน คำชี้แจงในแต่ละกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตาม มีบัตรเฉลยคำตอบสำหรับให้นักเรียนตรวจสอบว่าคำตอบที่ได้ถูกหรือผิด นักเรียนศึกษาจนเข้าใจปฏิบัติงานได้ แต่ถ้ายังไม่เข้าใจ นักเรียนสามารถอ่านบททวนหรือสอบถามจากครู ผู้ควบคุมกิจกรรม หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้จนเข้าใจและสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

5. การเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน โดยครูจะเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และคอยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรมบางกิจกรรมให้เท่านั้น เช่น กิจกรรมในทักษะการฟัง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี นักเรียนตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกฝนหรือทำงานร่วมกัน เป็นหมู่คณะมากขึ้น ตลอดจนเชื่อฟังและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525) ที่ให้แนวคิดว่าแนวโน้มของการเรียนรู้ในปัจจุบันและอนาคต ต้องนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเปิดโอกาสให้เด็กได้กระทำกิจกรรมร่วมกัน ดังนั้น ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มจึงเป็นแนวคิดทางพฤติกรรม ที่นำมาสู่การจัดระบบการผลิตสื่อออกมาในรูปของ “แบบฝึก”

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดเป็นสื่อการเรียนที่สร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สามารถพัฒนาการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการใช้ แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.1 จากผลการทดลอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถทางการเรียนของตัวนักเรียนแต่ละคน ดังนั้นผู้สอนจึงควรคำนึงถึงการจัดสภาพการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูง ปานกลาง ต่ำ โดยพิจารณาในด้านการจัดกลุ่มผู้เรียน วิธีการสื่อความ ความยากง่ายของเนื้อหา และกิจกรรมเสริม

1.2 ในการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ครูควรกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน และจะต้องรักษาเวลาดำวย รวมทั้งการเดินสำรวจการกิจกรรมของแต่ละกลุ่ม เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

1.3 ในการจัดกิจกรรมทักษะทักษะฟัง ครูไม่ควรเคร่งครัด หรือจำกัดจำนวนครั้งในการเปิดเทปบันทึกเสียงบทสนทนา ควรคำนึงถึงสภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4 การอ่านออกเสียงคำที่เป็นชื่อเฉพาะ ครูควรคอยช่วยเหลือ หรือแก้ไขให้ถูกต้อง หรือเขียนกำกับไว้ในลักษณะเชิงอรรถ (Footnote)

1.5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นี้จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถ้าได้นำนักเรียนออกไปทัศนศึกษา เพื่อฝึกทักษะจากประสบการณ์จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดอื่น ๆ

2.2 ควรได้มีการนำรูปแบบและขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดระยอง มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนอื่น ๆ เพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศรีเดชา.
- กรมวิชาการ. (2532). *หลักสูตรหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521* (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2540). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ. (2533). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์*. ปรียญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กาญจนา ปราบพาล. (2532). *การทดสอบและประเมินผลสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์. (2524). *การสร้างแบบฝึกการสอนคำพ้องเสียงสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จงกลนี มีมงคล. (2534). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีไวยากรณ์เสริมและไม่มีไวยากรณ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์. (2525). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษาหน่วยที่ 8-15*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2526). *การวางแผนการสอนและการเขียนแผนการสอน. ใน เอกสารการสอนหน่วยที่ 8-15* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นงคราญ ทองประสิทธิ์. (2541). *ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตยา ฤทธิโยธี. (2520). *การทำและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.

นิกา ชวนะพานิช. (2518). การสร้างแบบฝึกภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาว สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เนตรปรีชา ชุมไชโย. (2544). เรียนภาษาอังกฤษกันเข้าไป แต่พูดไม่ได้สักที. กรุงเทพฯ: สดสัปดาห์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2527). การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ:
โอเคียนสโตร์.

บุษบา โชคชูช่วย. (2536). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เบญจมาศ จิตตานันท์. (2533). ผลของชุดกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาการสอนวิทยาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประจักษ์ ทองเลิศ. (2538). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประนอม สุรัสวดี. (2539). กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประพาศน์ พุทธิประภา, สกฤตรัตน์ กมูทมาศ และยุพาพร สุขศรี. (2544). กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประสานมิตร.

ประภาพรรณ เส็งวงศ์. (2537). รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สมุทรปราการ: สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ.

ประยงค์ งามจิตร. (2533). การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ปรารธนา ศรีสุข. (2544). การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เป็รื่อง กุมุท. (2526). เทคนิคการจัดนิทรรศการ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรณิ ช. เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ แกรมมี.
- พรสวรรค์ คำบุญ. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพียงจิต อึ้งโพธิ์. (2529). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสอนเขียนเรียงความแบบปกติกับแบบ
สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2543, กรกฎาคม-ธันวาคม). การปฏิรูปงานวิชาการ: แนวใหม่ของการปฏิรูป
อุดมศึกษา. *จันทร์เกษมสาร*, 11(22), 26-33.
- มีทนา ทองใหญ่. (2539). สื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในกิจกรรมและสื่อการสอน
วิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (หน้า 14-29). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลินี จุฑารพ. (2539). จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- มาลินี ภู่น้อย. (2544). การใช้รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารประกอบการใช้ท่าทางเพื่อสร้างแรง
จูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุพา อัมพงษ์. (2522). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษร ร 3 ว สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2536). การสอนกลุ่มทักษะ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัชณีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2533). การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

โรจนา แสงรุ่งระวี. (2531). ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ลมัยพร แผล่งหล้า. (2542). การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของท้องถิ่น ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิเทศการศึกษา
และพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ละเอียด จุฑานันท์. (ม.ป.ป.). แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วนิดา ต้นสุวรรณรัตน์. (2543). ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรรณภา เจริญนิยม. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียน
โดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัยวิทยาคม
จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วราภรณ์ คุนาลัย. (2535). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามิตการพิมพ์.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

วิไลวรรณ อินทร์เชื้อ. (2536). การสร้างแบบฝึกการใช้พจนานุกรม สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศศิธร สุทธิแพทย์. (2517). แบบฝึกสำหรับสอนเรื่องวลี ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขามัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริรัตน์ วรรณประเวศน์. (2542). การศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
ครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชัย ไชยกุล. (2526). *การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ก กค กบ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมถวิล ธนะโสภณ. (2538). *หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. ใน เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สายฝน ทรงเสียงไทย. (2544). *การศึกษาผลการฝึกอบรมครู เรื่องการสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมและเกณฑ์ภาษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนอัญมณีวิทยาศึกษา*. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). *ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ ผู้เรียนมีส่วนร่วม เรียนรู้เป็นกลุ่ม มุ่งเน้นประสบการณ์*. กรุงเทพฯ: ดับบลิว. เจ. พร็อพเพอร์ตี้.
- สำเร็จ ไชยรุ่ง. (2536). *ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2522). *วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุขมกลสันต์. (2533, เมษายน-พฤษภาคม). *คุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของไทย*. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*, 24.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชาวการพิมพ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ เทียงดาห์. (2544). *การใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ผู้ช่วยสอนในกลุ่มย่อย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

หทัย ตันหยง. (2528). *การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อมรวิชัย นาคทรพรพ. (2540). *ความฝันของแผ่นดินฯ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ชลบุรี: โรงพิมพ์ตะวันออก.

อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ:

อักษรเจริญทัศน์.

อรุณี สถิตย์ภักติกุล. (2534). *การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษา*

ตามแนวยุทธศาสตร์การสอนภาษาแบบผสมผสานของมาร์ตัน. วิทยานิพนธ์ปริญญา

คุษฎ์บัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อ้อมน้อย เจริญธรรม. (2534). *เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงร้อยแก้วภาษาไทย*

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ.

ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). *เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ: สำหรับการวัดและประเมินผล*

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

อารีย์ สุวรรณทัศน์. (2540). *การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้*

สื่อการสอนจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม

จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษา

อังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อำไพพรรณ ชินสำราญ. (2538). *การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนชั้น*

ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตร

และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

Arishi, A. Y. (1979). A study of teacher's behavior in EFL class in Saudi Arabia. *Dissertation*

Abstracts International, 44(11), 3627-A.

Bahlke, S. J. (1969). Componential evaluation of creativity instructional materials. In *Doctoral*

Dissertation. New York: Purdue University.

Barnett, T. A. (1969). *Teaching handbook 2*. Middlesex: Penquin Book.

Billow, F. L. (1962). *The teacher work out his own exercise: The Technique of language*

teaching. London: Longman Green.

Cherrier, R. (1974, June-August). Teaching personality. *English teaching forum*, 12(9), 3450-A.

- Department of Agricultural Extension, Ministry of Agriculture and Cooperatives. (1989, September). *Fruits in Thailand*, 12(25), 512-A.
- Escola, Y. H. (1980). Certain effects of selected activities of communicative competence training in the development of German: A case study. *Dissertation Abstracts International*, 45(12), 2930-A.
- Farid, A. (1976, February). Developing real communicative. *English teaching forum*, 7, 27-29.
- Finocchiaro, M. (1974). *English as a second language: From theory to practice*. New York: Regents Publishing.
- Johnson, K. (1982). *Communicative syllabus design and methodology*. Oxford: Pergamon Press.
- Johnson, K., & Morrow, K. (1981). *Communication in the classroom*. London: Longman.
- Lennon, R. T. (1972). *Measurement and evaluation*. New York: University of Delaware.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching*. London: Cambridge University Press.
- Lowrey, Eleanor Blodwyn Lane. (1978). The effects of four drill and practice times unit on the recording performance of student with specific learning disabilities. *Dissertation Abstracts International*, 39(2), 817-A.
- Mcpeake, P. G. (1979). The effects of original systematic study worksheets, Reading level and sex on the spelling achievement of sixth grade students. *Dissertation Abstracts International*, 39(12), 7199-A.
- Paulston, C. B. (1970). Communicative competence and language teaching. *RELJ Journal Supplement*, 1(5), 6350-A.
- Petty, G. (1971). Language workbook and practice materials. In *Developing Language Skills in the Elementary School*. Boston: Allyn and Bacon.
- Rivers, W. M. (1970). *Teaching foreign-language skills* (3rd ed.). Chicago: The University of Chicago Press.
- Rixon, S. (1986). *Developing communication skills*. London: Macmillan Publisher.
- Rubin, D. (1990). *Teaching elementary language arts* (4th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall International.
- Savignon, S. (1978, February). Teaching for communication. *English Teaching Forum*, 16, 2-5.
- Scott, R. (1981). Speaking. In *Communication in classroom*. London: Longman.

- Talbot, V. (1999). *Teaching reading, writing, and spelling*. California: Corwin Press.
- Tsitsopoulou, E. (1992). Conversation classes. *English teaching forum*, 15(19), 56.
- Yagang, F. (1993). Listening problems and solution. *English teaching forum*, 42(23), 18.
- Yu, L. P. (1991). Situation simulation of teaching English methodology. *Dissertation Abstracts International*, 53(4), 161.
- Wadec, K. (1999). *Around thailand in 99 days (English for Tourism II)*. Bangkok: The Girl Guides Association of Thailand Under the Royal Patronage of Her Majesty the Queen.
- Widdowson, H. G. (1979). *Teaching language as communication*. Oxford: Oxford University Press.

มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก

Burapha University

ภาคผนวก ก

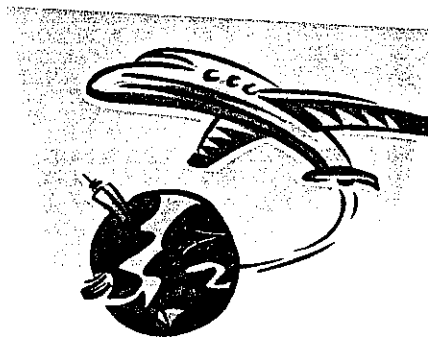
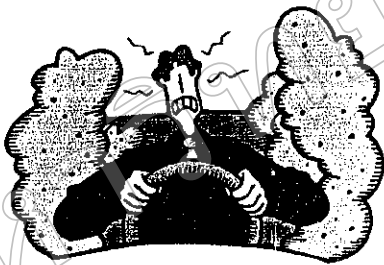
- แผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบทักษะ

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง

การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทาง (Ways of Transportation)

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทาง

(Ways of Transportation)

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. คู่มือครู ประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1.2 คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

1.3 แบบฝึก

1.3.1 แบบฝึกที่ 1 มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อ A ฟังเทป แล้วลากเส้นแสดงเส้นทางจาก กรุงเทพฯ - ระยอง โดยใช้แผนที่ ที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 ข้อ B ฟังเทป แล้วเติมข้อความให้สมบูรณ์ด้วยคำ หรือวลี

ตอนที่ 3 ข้อ C ฟังเทป แล้วเติมข้อความให้สมบูรณ์ด้วยคำ หรือวลี

1.3.2 แบบฝึกที่ 2 เป็นการเติมบทสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ให้สมบูรณ์

1.3.3 แบบฝึกที่ 3 เป็นการจัดเรียงคำที่กำหนดให้ ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง แล้วเรียงลำดับประโยคใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

1.3.4 แบบฝึกที่ 4 มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อ A เขียนประโยคที่ให้มาใหม่โดยใช้ have to, don't have to, should หรือ shouldn't

ตอนที่ 2 ข้อ B เติมประโยคที่ให้มาให้สมบูรณ์โดยใช้ have to, don't have to, should หรือ shouldn't

2. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 คำชี้แจงสำหรับบทเรียน

2.2 เนื้อหาที่เรียน

3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียน ประกอบด้วย

3.1 แผนที่สถานที่ตั้งจังหวัดระยอง

3.2 เทปบันทึกเสียงเกี่ยวกับเส้นทางการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดระยอง

3.3 แบบฝึกที่ 1

3.4 แบบฝึกที่ 2

3.5 ใบกิจกรรมที่ 1 (จับคู่)

3.6 ใบความรู้ที่ 1 (“Have to” and “Should”)

3.7 แบบฝึกที่ 3 (Jumbled dialogue)

3.8 แบบฝึกที่ 4 (“Have to” and “Should”)

3.9 ใบกิจกรรมเสนอแนะ

3.10 แบบทดสอบ

คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีวัตถุประสงค์และอุปกรณ์ที่ครูจะต้องตรวจให้ครบ ดังนี้

1.1	แบบฝึกที่ 1, 2, 3 และ 4	4 ฉบับ
1.2	แผนที่สถานที่ตั้งจังหวัดระยอง	1 ฉบับ
1.3	เทปบันทึกเสียง	1 เรื่อง
1.4	ใบกิจกรรมที่ 1	1 ฉบับ
1.5	ใบความรู้ที่ 1	1 ฉบับ
1.6	ใบกิจกรรมเสนอแนะ	1 ฉบับ
1.7	คู่มือครู	1 ฉบับ
1.8	คู่มือนักเรียน	4 ฉบับ

2. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ดังนี้

- 2.1 ศึกษาคำชี้แจงของการใช้แบบฝึก
- 2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.3 ทดลองทำแบบฝึกก่อนกิจกรรม

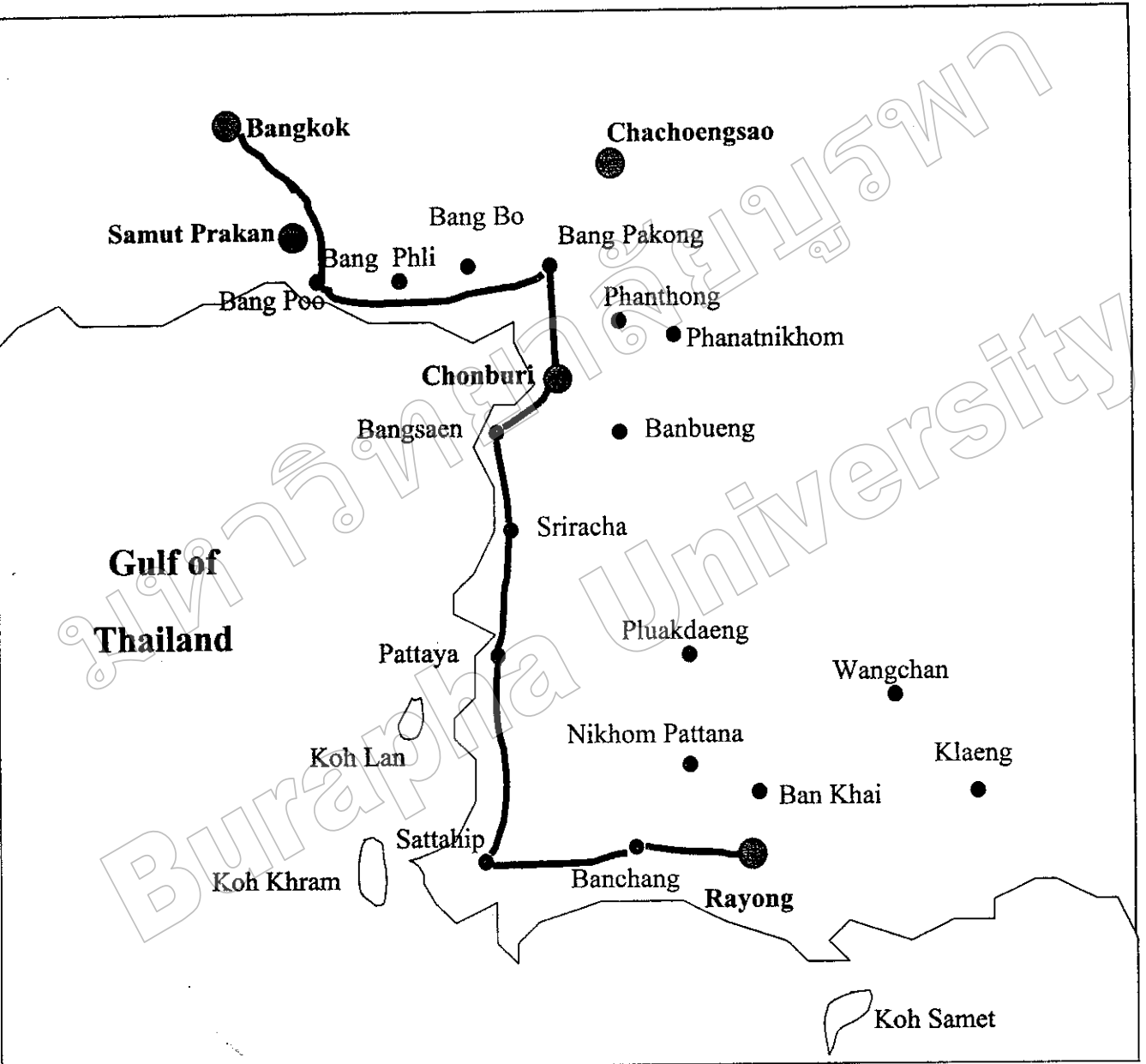
3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้

- 3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้า
- 3.2 เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้
- 3.3 ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการทำแบบฝึก
- 3.4 เป็นผู้ประเมินผลการทำแบบฝึก

4. เกลยคำตอบแบบฝึก

แบบฝึกที่ 1

ตอน A

ตอน B

1. b	2. c	3. a	4. b
5. b	6. d	7. c	

ตอน C

1. b	2. d	3. b	4. d	5. a

คู่มือนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทาง

(Ways of Transportation)

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นี้ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที
2. นักเรียนจะได้รับแบบฝึกคนละ 4 ฉบับ
3. จุดมุ่งหมายของบทเรียน

เมื่อนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมในขั้นตอนต่างๆในแบบฝึกทั้ง 4 ฉบับนี้แล้ว สามารถพูดสื่อสารตามแนวที่กำหนด และนำไปใช้ได้จริงตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 ก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึกนี้ ควรศึกษาคู่มือนักเรียนให้เข้าใจ

4.2 ขณะเรียน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 ทำกิจกรรมในแบบฝึก

4.2.2 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

4.2.3 ทำแบบฝึกหลังกิจกรรมตามขั้นตอนต่างๆ

4.2.4 ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาที่จะเรียน

คำศัพท์ : trip, transportation, bike, reservation, convenient, local, straight, information, necessary, destination

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : 1. should, shouldn't, have to, don't have to, would like to
2. Wh - questions

สำนวน : สำนวนที่ใช้ในการจองสถานที่พัก หรือภัตตาคาร "I would like to make a reservation."

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทาง (Ways of Transportation)

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การฝึกถามข้อมูลและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนในการเดินทาง เป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสาร นอกจากจะได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างทางภาษา และยังสามารถเพิ่มพูนทักษะ 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทำให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

นักเรียนสามารถให้ข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางประเภทต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษได้

จุดประสงค์นำทาง

1. ใช้จำนวนในการสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับการขอ และการให้คำแนะนำได้
2. สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเส้นทางการเดินทางได้
3. ใช้โครงสร้าง should, shouldn't, have to, don't have to, would like to ได้

เนื้อหา

Structure : should, shouldn't, have to, don't have to, would like to

Idiom : คำนวนที่ใช้ในการแนะนำเส้นทาง การเสนอให้ความช่วยเหลือ และขอความช่วยเหลือ

Can I help you?

Can you tell me the way to?

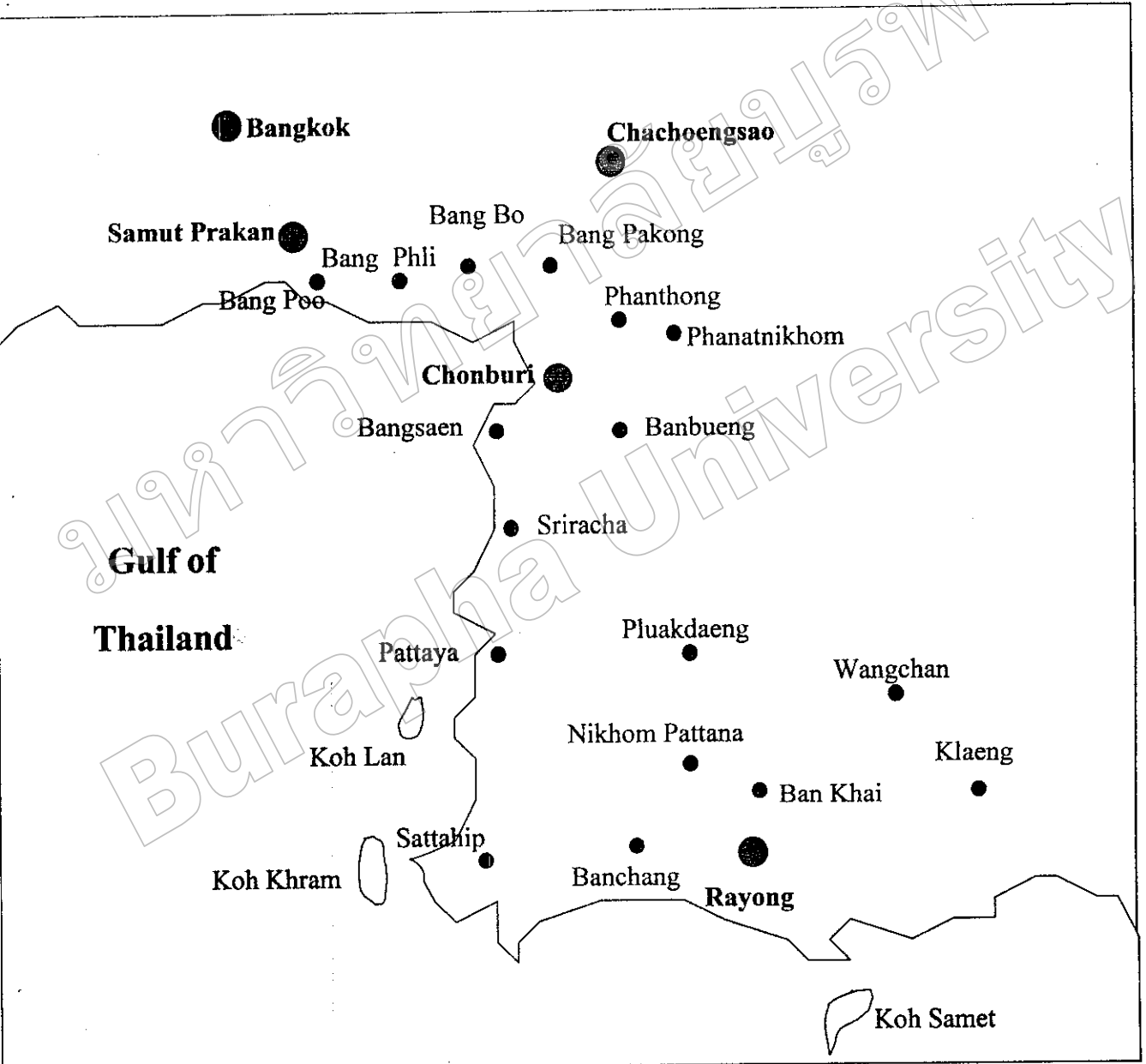
Can I have your name?

I'd like to

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

1. ให้นักเรียนดูภาพสถานที่ตั้งของจังหวัดระยอง แล้วให้นักเรียนหาคำอ่านคำภาษาอังกฤษของสถานที่เฉพาะต่างๆในแผนที่

2. ครูถามนักเรียนว่าจะใช้วิธีการเดินทางจาก กรุงเทพฯ ไปจังหวัดระยองด้วยวิธีใดได้บ้าง นักเรียนช่วยกันบอกวิธีการเดินทาง (Ways of transportation) ครูเขียนบนกระดานดำ

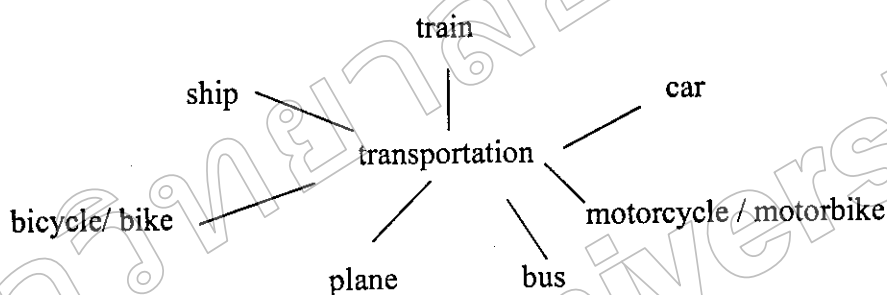
T : How can you go to Rayong?

S1 : By bus.

S2 : By plane.

S3 : By car.

Etc.

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียงเกี่ยวกับเส้นทางการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดระยองโดยรถยนต์ รถโดยสาร และเครื่องบิน (Tape script 1) 1 ครั้ง แล้วตอบคำถาม ถ้านักเรียนตอบคำถามไม่ได้ให้ครูเปิดเทปบันทึกเสียงซ้ำอีก 1-2 ครั้ง แล้วครูถามคำถามเดิมใหม่ให้นักเรียนตอบ

Tape script 1

- A. To go from Bangkok to Rayong by car it takes about 2 and a half hours. By using the old route. From Bangkok, pass Bang Poo, Bang Pakong, Chonburi, Bangsaen, Sriracha, Pattaya, Sattahip, Banchang and Rayong, it takes 220 kilometers.
- B. To go from Bangkok to Rayong by coach. From Ekamai or Moh Chit station everyday and every hour. It's a very popular way, it starts from the Chaloem Nakorn express way in Bangkok, pass Bangphli, Bang-Bo in Samutprakarn province, Bang Pakong in Chachoengsao, it takes 220 kilometers.

- C. To go from Bangkok to Rayong by plane. By the service from Bangkok Airways, from Phuket – Samui Island and U-tapoa Sattahip, Chonburi, only 1 flight a day/each day, more information call 02-229 3456

www.wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwww

Answer the question.

T : How many ways to go from Bangkok to Rayong?

SS: Three ways.

T : What are they?

SS: By car, coach and plane.

T : How long does it take from Bangkok to Rayong by car?

SS: It takes two and a half hours.

T : How far is it?

SS: It is about 220 kilometers.

2. ครูอธิบายบทสนทนา (Speaking Activity) เพื่อขอความช่วยเหลือ (Asking for help) ว่าเป็นการสนทนายระหว่างนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพนักงานทัวร์ โดยใช้สำนวน Can you tell me? และครูพูดตามบทสนทนาให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนจับคู่กันฝึกพูดตามบทสนทนาโดยสลับบทบาทกัน

Speaking activity

Situation : A tourist would like to go to Rayong. She asks the tourist officer in Thailand.

Tourist : Excuse me, can you tell me the best way to get to Rayong?

Tourist officer : It depends, you can drive your car, take a bus or travel by plane.

Tourist : How long will that take?

Tourist officer : About two and a half hours by car, three hours by coach and half an hour by plane.

Tourist : Thanks a lot.

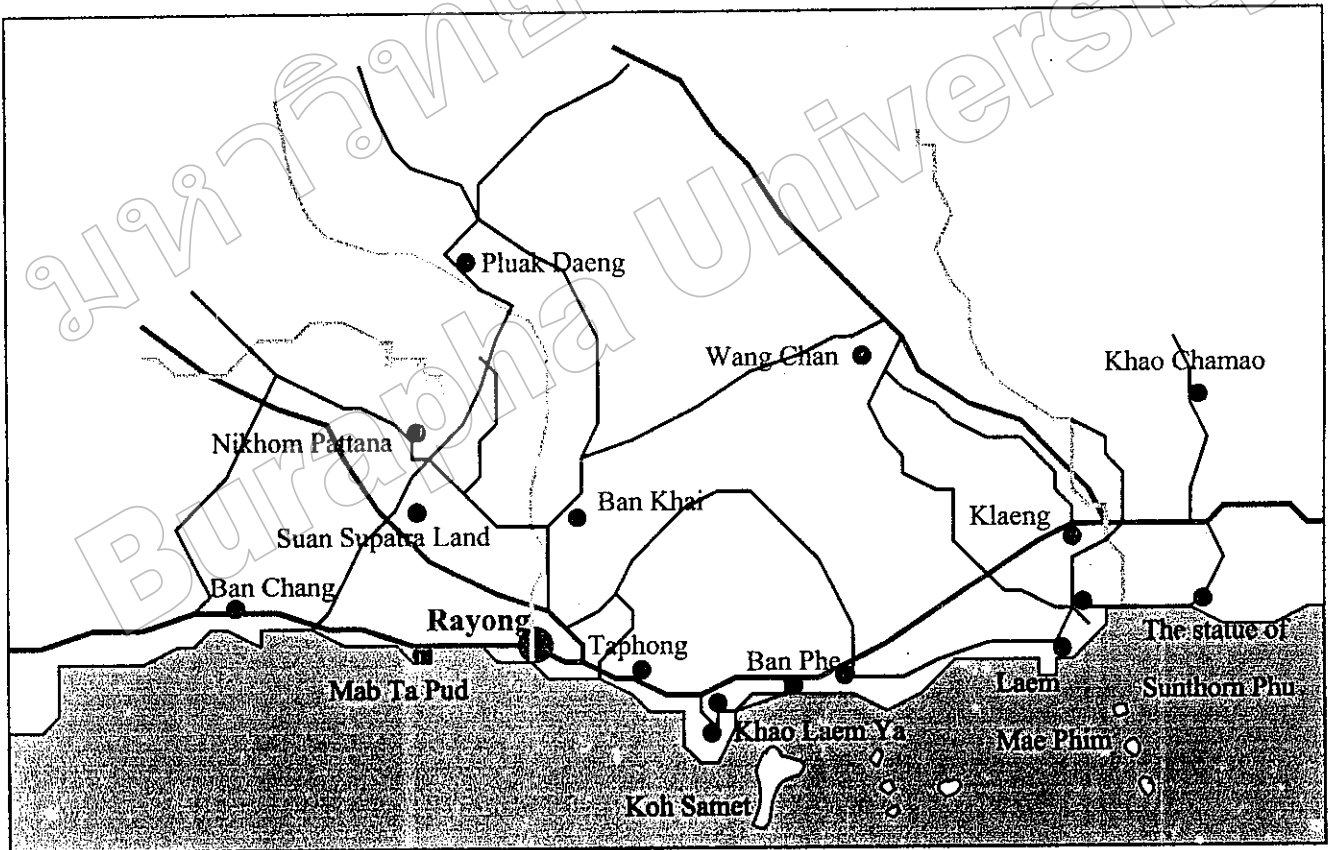
Tourist officer : You're welcome.

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการใช้สำนวนเพื่อขอความช่วยเหลือ (Asking for help) ว่าถ้าต้องการขอความช่วยเหลือให้ใช้สำนวน Can you tell me? ครูให้ความรู้เพิ่มเติมว่าสำนวน Can you tell me? สามารถใช้สำนวน Could you tell me? แทนได้

กิจกรรมการฝึก (Practice)

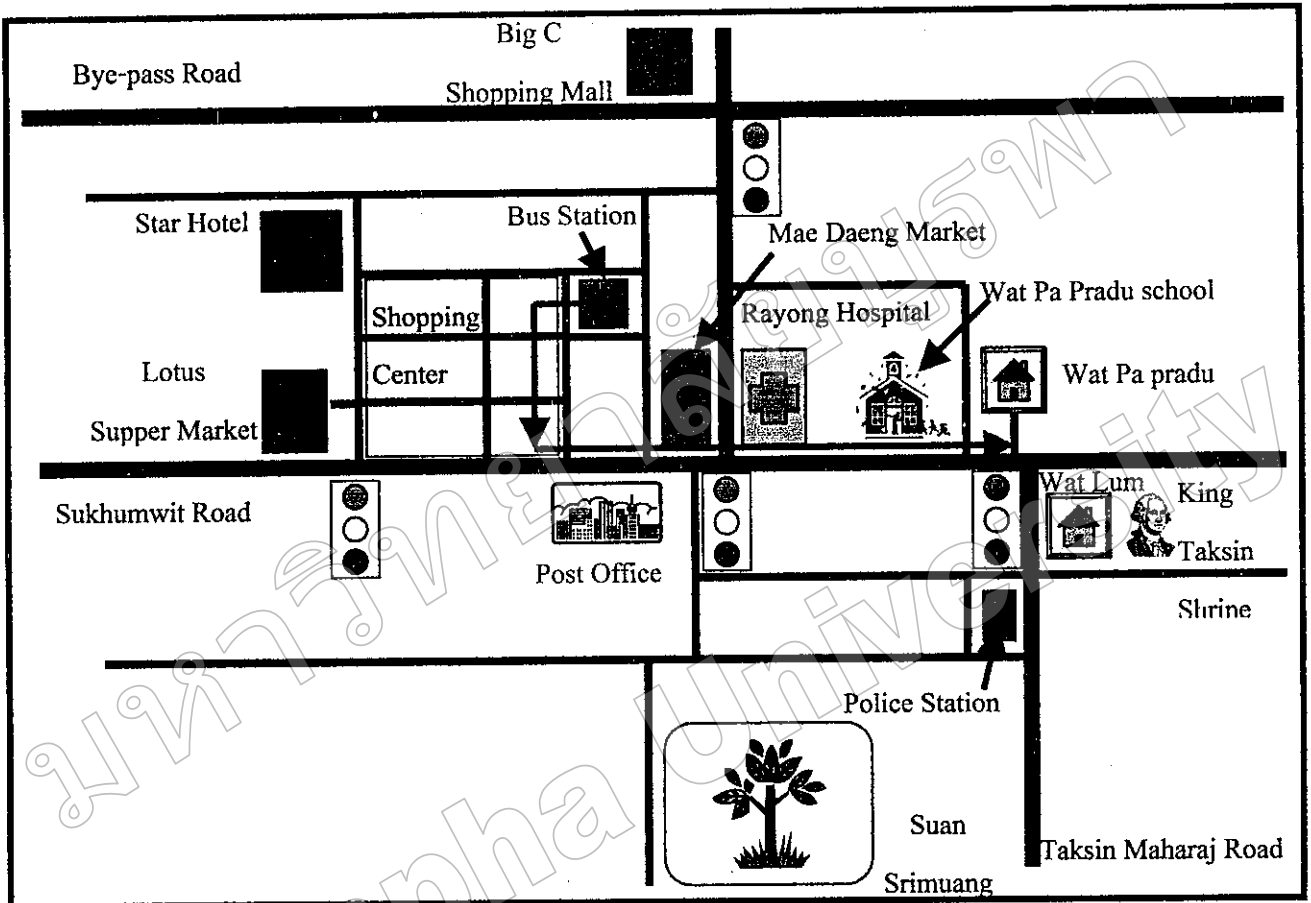
1. นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียงเกี่ยวกับเส้นทางการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดระยองโดยรถยนต์ รถโดยสาร และเครื่องบิน (Tape script 1) 2-3 ครั้งพร้อมทำแบบฝึกที่ 1

2. นักเรียนคู่เดิมฝึกพูดขอความช่วยเหลือ และพูดบอกเส้นทางการเดินทางตามแผนที่โดยเปลี่ยนสถานที่เริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง

3. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 2

นักเรียนจับคู่สมมุติบทบาทเป็น Tourist และ Tour agent พูดยขความช่วยเหลือ และพูดบอกเส้นทางการเดินทางตามแผนผังและบทสนทนาที่กำหนดโดยเปลี่ยนสถานที่เริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง

Dan : Excuse me. Can you tell me the way to Wat Pa Pradu, please?

You : Yes. When you come out of the bus station on the shopping center side, turn left. Walk up the road until you come to a T-junction of Sukhumwit Road. Then turn left. You go past Mae Daeng Market, cross the road at the traffic light. Walk straight past the Rayong hospital and Wat Pa pradu school. It is on the left before the next traffic light.

Dan : OK. Thanks. How far is it?

You : Not far. About ten minutes.

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนที่สถานที่ตั้งจังหวัดระยอง
2. เทปบันทึกเสียงเกี่ยวกับเส้นทางการเดินทางจากกรุงเทพฯไปจังหวัดระยอง
3. แบบฝึกที่ 1
4. แบบฝึกที่ 2

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามเกี่ยวกับการเดินทาง
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม Pair Work
3. ตรวจแบบฝึก

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดโฆษณาของสายการบิน รถไฟ และการคมนาคมอื่นๆ

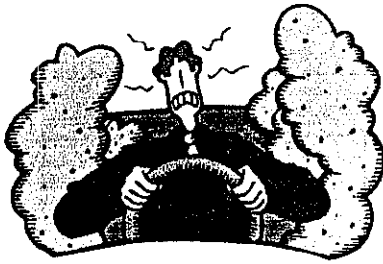
ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษาเรื่อง –

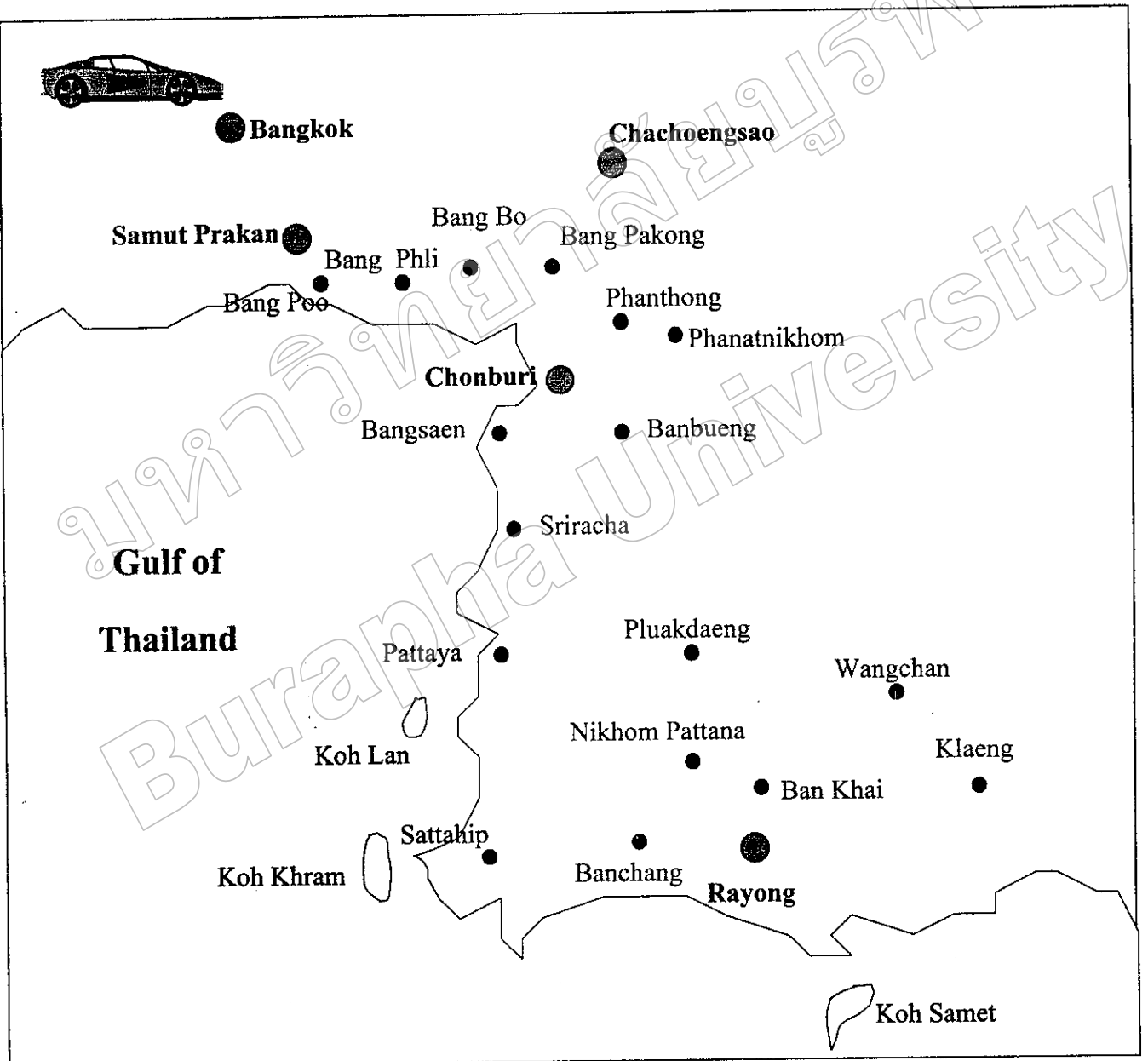
Methods of Transportation

แบบฝึกที่ 1

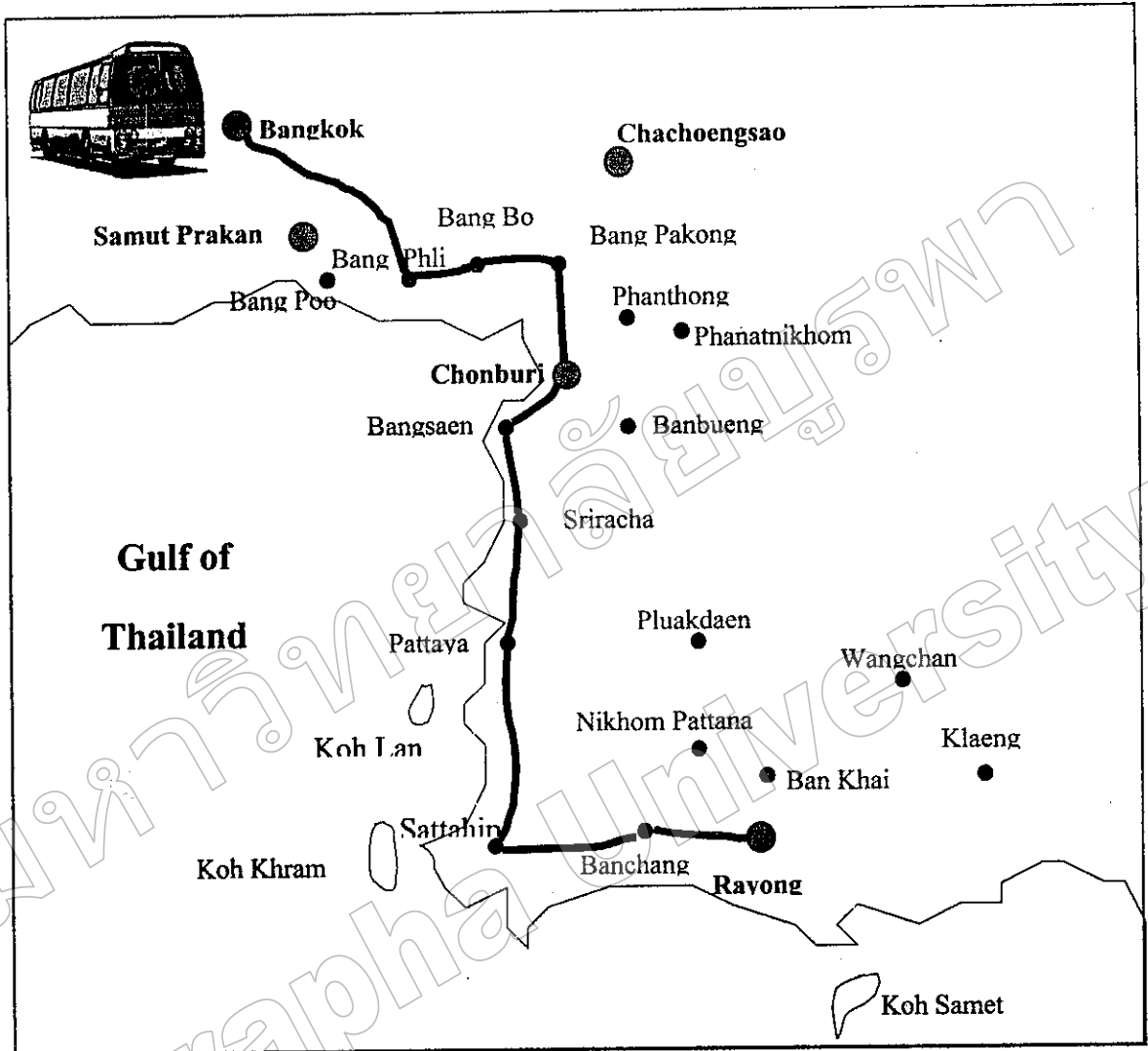
A.

Draw a line to show the way from Bangkok to Rayong by car.

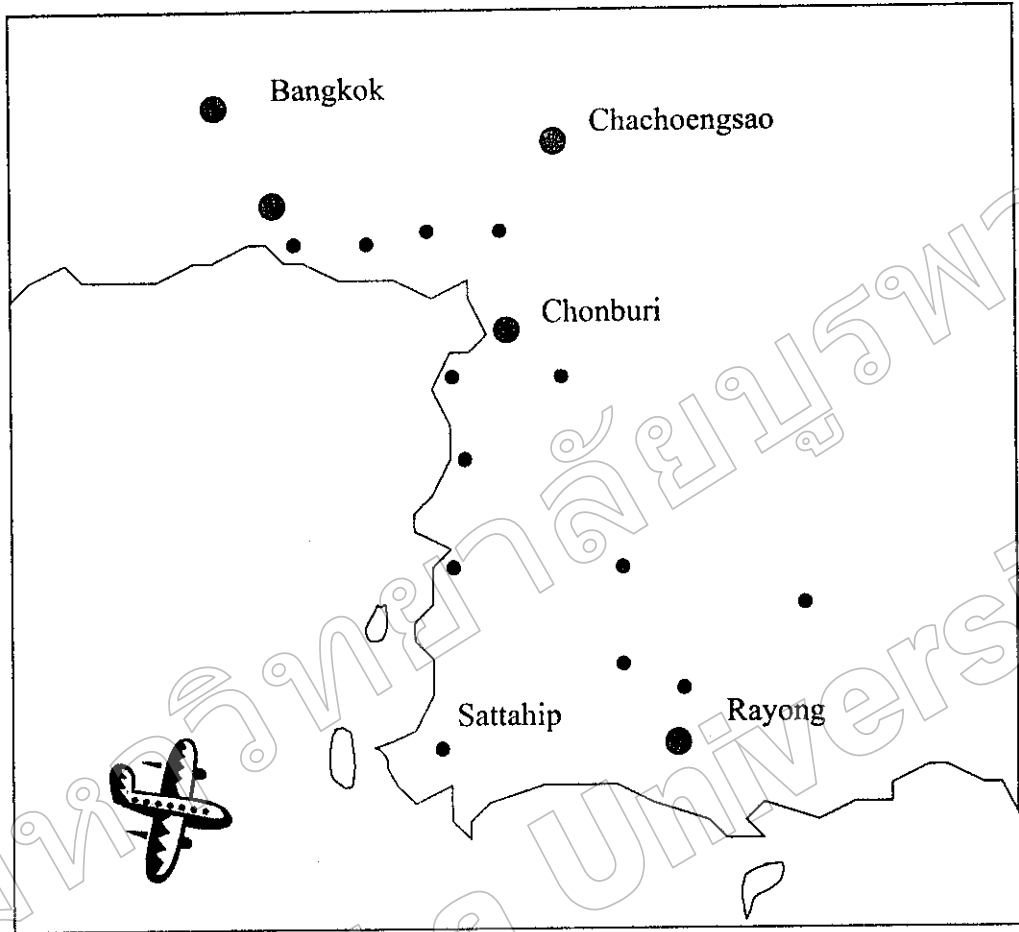
B. Choose the best answer to fill in the missing information. (Use the map to be a 101 guideline.)

- You can take a coach / bus at _____ (1) _____ (a. Rayong
 b. Ekamai c. Moh Chit d. Chaleom Nakorn) or _____ (2) _____
 (a. Rayong b. Ekamai c. Moh Chit d. Chaleom Nakorn) station.

- It has a coach every _____ (3) _____ (a. day b. hour c. minute
 d. week) and every _____ (4) _____ (a. day b. hour c. minute d. week)

- The coach starts from the Chaleom Nakorn expressway past _____ (5) _____
 (a. Bang Poo b. Bangphli c. Bang Pakong d. Bang-Bo), _____ (6) _____
 (a. Bang Poo b. Bangphli c. Bang Pakong d. Bang-Bo) in Samutprakarn
 province, _____ (7) _____ (a. Bang Poo b. Bangphli c. Bang Pakong
 d. Bang-Bo) in Chachoengsao.

- You can fly by _____ (1) _____ (a. Thai Airways b. Bangkok Airways
c. Rayong Airways d. International Airways)

- The flight from Phuket- _____ (2) _____ (a. Samet b. Khram c.
Sichang d. Samui) Island and _____ (3) _____ (a. Chacheongsao

b. U-tapao c. Chonburi d. Sattahip) _____ (4) _____ (a. Chacheongsao
b. U-tapao c. Chonburi d. Sattahip), Chonburi

- It has only _____ (5) _____ (a. 1 flight a day b. 2 flights a day
c. 3 flights a day d. 4 flights a day) every day.

แบบฝึกที่ 2

Directions : Complete the conversations.

**Shopping
Center**

Student A : Excuse me please, can you tell me how to get to the shopping center?

Student B : Yes, Take the local taxi here. It passes right in front of the hospital.

**Pak Nam
Restaurant**

Student A : _____

Student B : Yes, cross the street and take the local taxi to Pak Nam restaurant. It takes about 20 minutes.

**Post
Office**

Student A : Excuse me, where is the nearest post office?

Student B : _____

**Wat Pa
Pradu**

Student A : _____

Student B : Yes, walk to the traffic light and turn to your right. It's on the left hand side of the street.

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 2)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

1. นักเรียนดูภาพโฆษณาในใบกิจกรรมที่ 1 แล้วใส่หมายเลขกิจกรรมที่ถูกต้อง
2. นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อน แล้วครูเฉลยคำตอบ

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. ครูสุ่มเรียกนักเรียน 2 คนโดยให้แสดงบทบาทสมมติ นักเรียนคนที่ 1 แสดงเป็น Hotel officer นักเรียนคนที่ 2 เป็น Guest โดยใช้บทสนทนาต่อไปนี้

Hotel officer : Can I help you?

Guest : I'd like to make a reservation, please.

Hotel officer : Single room or double room, sir?

Guest : Single, please.

Hotel officer : Can I have your name and fill the reservation form?

Guest : That's all right.

2. ให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างระหว่างสำนวน Can I help you? กับ Can I have your name

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าถ้าต้องการเสนอให้ความช่วยเหลือให้ใช้สำนวน Can I help you? และครูให้ความรู้เพิ่มเติมว่าสำนวน Can I help you? สามารถใช้สำนวน May I help you? แทนได้

4. นักเรียนจัดกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ศึกษาใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “Have to” and “Should” แล้วสรุปความแตกต่างของการใช้ “Have to” และ “Should” ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติม

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 3 เรื่อง Jumbled Dialogue โดยการเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้องแล้วเรียงลำดับประโยคให้เหมาะสมตามรูปแบบบทสนทนา ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 4 เรื่อง “Have to” และ “Should” ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนจับคู่เขียนบทสนทนาและสมมุติบทบาทเป็น Tourist และ Tour agent พุดเสนอให้ความช่วยเหลือโดยใช้สำนวน Can I help you? และพุดให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ท่องเที่ยว การจองตั๋ว การจองที่พัก โดยใช้ “have to” และ “should”

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบกิจกรรมที่ 1 (จับคู่)
2. ใบความรู้ที่ 1 (“Have to” and “Should”)
3. แบบฝึกที่ 3 (Jumbled dialogue)
4. แบบฝึกที่ 4 (“Have to” and “Should”)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม group work, pair work
2. ตรวจแบบฝึก
3. ตรวจการเขียนบทสนทนา

กิจกรรมเสนอแนะ

1. นักเรียนจัดบอร์ดแสดงผลงานการเขียนบทสนทนาโดยมีภาพสถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก การเดินทางโฆษณาของสายการบิน รถไฟ และการคมนาคมอื่นประกอบ
2. นักเรียนทำกิจกรรมเพิ่มเติมโดยการจับคู่คำศัพท์กับความหมายที่ใช้ในการเดินทาง การจองที่พัก ในใบกิจกรรมเสนอแนะ

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาวิชาสังคมศึกษาเรื่อง –
Methods of Transportation

ใบกิจกรรมที่ 1 (จับคู่)

Direction : Look at the activities and the ads. Where can you do each of the activities? Write the number the activity next to the correct ad. (1-5)

1. reserve a seat on the train
2. make a flight reservation
3. reserve a hotel room
4. reserve a seat on the bus
5. Tour reservation

Rungreong Tour Ltd.

Wonderful tour
Whole day and evening
550 ฿ (inc. lunch)
Call 038-610028

The Airway

Serving more than 20 destinations
in Thailand
for less ฿
Call 02-8610028-9

Orchid Hotel

In the heart of Rayong
850 ฿ a night (inc. breakfast)
Call 038-610987-9

Thai Train

See The Country By Train
Every Part of Thailand
Call 02-7880012-6

Sprinter Coach

Rayong - Bangkok
First In Comfort
First In Safety
Call 038-610653-4

ใบความรู้ที่ 1

“Have to” and “should”

<p>“have to” and “should”</p>	<p>Yes, you do. / No, you don't.</p> <p>You don't have to, but you probably should.</p> <p>You should call them at least a day ahead.</p>
<p>Should I take my laptop on vacation?</p>	<p>Yes, you should. You might want to check e-mail.</p> <p>No, you shouldn't. Just relax and have a good time.</p>

แบบฝึกที่ 3

Jumbled Dialogue

Direction : Rearrange the words to make the correct sentences and reorder the sentences into an appropriate sequence.

1. right / yes, / that's
2. how / Tapong fruit center? / to / can / tell / me / to / you / get / Yes.
3. sir? / I / you, / can / help
4. Sukhumwit / on / Road?
5. 5.1 straight / go / just / Sure.
- 5.2 left / turn / Sukhumwit / on / Road
- 5.3 the / on / you'll / left / it / see
6. you / thank

Answer :

1. Can I help you, sir?
2. Yes. Can you tell me how to get to Tapong fruit center?
3. Sure. Just go straight. Turn left on Sukhumwit Road. You'll see it on the left.
4. On Sukhumwit Road?
5. Yes, that's right.
6. Thank you.

แบบฝึกที่ 4

“Have to” and “Should”

A. Look at these travel tips.

Rewrite the statements using *have to*, *don't have to*, *should* or *shouldn't*.

1. It's a good idea to go to Sunthorn Phu Monument if you're going to Rayong.

2. It isn't necessary to reserve a tour ticket. Because

3. In most destinations, it is necessary to check in more than one hour before leaving.

4. It's not a good idea to take a lot of cash when you go to Rayong.

B. Complete these statements. Then share your idea with a partner.

When you go to Rayong, You

1. should _____

3. have to _____

2. shouldn't _____

4. don't have to _____

Answer :

A.

1. You should go to Sunthorn Phu Monument if you're going to Rayong.
2. You don't have to make a reservation for a tour ticket.
3. In most destinations, you have to check in more than one hour before leaving.
4. You shouldn't take a lot of cash when you go to Rayong.

B.

Answers may vary.

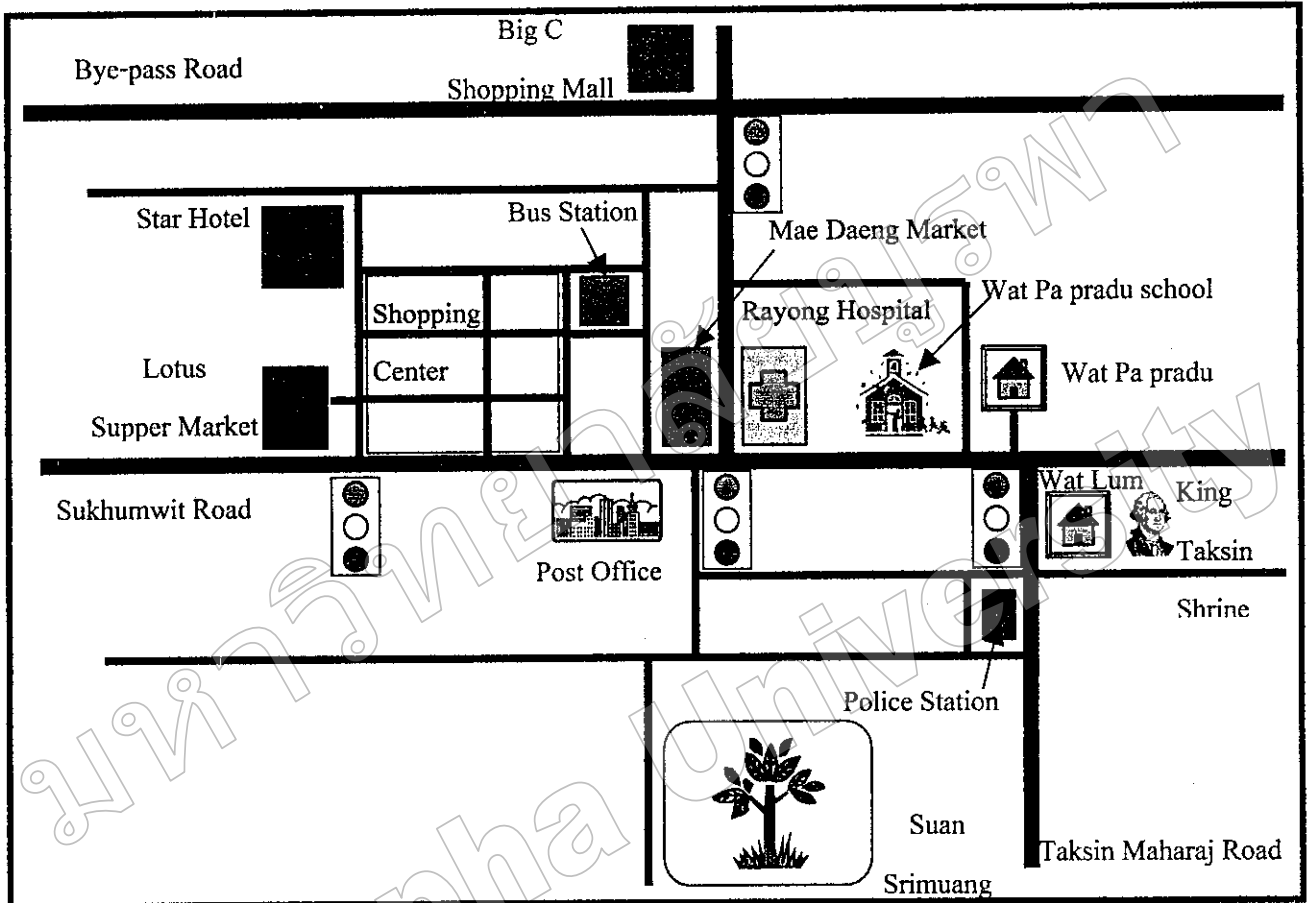
ใบกิจกรรมเสนอแนะ

Matching the words with the meaning

A	B
1. trip	A. asking for or order to be kept for the use of a particular person
2. transportation	b. not causing trouble or difficulty
3. bike	c. not bent or curved
4. reservation	d. the place to which someone or something is going
5. convenient	e. a journey or tour
6. local	f. facts told or knowledge gained or given
7. straight	g. carrying (goods, passengers etc) from one place to another
8. information	h. needed, essential
9. necessary	i. a pedal-driven vehicle with two wheels and a seat
10. destination	j. belonging to a certain place or district

Answer : 1. e 2. g 3. i 4. a 5. b
 6. j 7. c 8. f 9. h 10. d

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

Choose the appropriate answer.

1. I come out of the bus station on the shopping center side, turn left. Walk up the road until you come to a T-junction of Sukhumwit Road. Then turn left. It is on the left.

Where am I going?

- a. Wat Pa Pradu
- b. Mae Daeng Market
- c. Post Office
- d. Rayong Hospital

2. I go past Mae Daeng Market, cross the road at the traffic light. It is on the left.

Where am I going?

- a. Wat Pa Pradu
- b. Mae Daeng Market
- c. Post Office
- d. Rayong Hospital

1. I am walking on Sukhumwit Road from Lotus Supper Market, go straight past shopping center. It is on the right. Where am I going?

- a. Wat Pa Pradu
- b. Mae Daeng Market
- c. Post Office
- d. Rayong Hospital

2. Dan is walking from police station until he comes to a T-junction of Sukhumwit Road. Then turn left. He goes straight past Rayong Hospital, traffic light. It is on his left. Where is Dan going?

- a. Wat Pa Pradu
- b. Mae Daeng Market
- c. Post Office
- d. Rayong Hospital

3. A :

B : Yes, cross the street and take the local taxi to.....

- a. Where is the shopping center?
- b. Excuse me, can you tell me how to go to Wat Pa Pradu?
- c. I'm sorry I can't go to the post office.
- d. Tell me the way to Pak Nam, please.

6. Hotel officer :

Guest : I'd like to make a reservation.

- a. What do you want?
- b. Excuse me, what can you tell me?
- c. Can I help you, sir?
- d. What would you like to do?

7. It's a good idea to go to Sunthorn Phu Monument if you're going to Rayong.

You go to Sunthorn Phu Monument if you're going to Rayong.

- a. have to
- b. don't have to
- c. should
- d. shouldn't

8. In most destinations, it is necessary to check in more than one hour before leaving.

In most destinations, you check in more than one hour before leaving.

a. have to	b. don't have to
c. should	d. shouldn't

9. It's not a good idea to take a lot of cash when you go to Rayong.

You take a lot of cash when you go to Rayong.

a. have to	b. don't have to
c. should	d. shouldn't

10. It isn't necessary to reserve a tour ticket. Because

You make a reservation for a tour ticket. Because

a. have to	b. don't have to
c. should	d. shouldn't

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ :

1. b	2. d	3. c	4. c	5. b
6. c	7. c	8. a	9. d	10. b

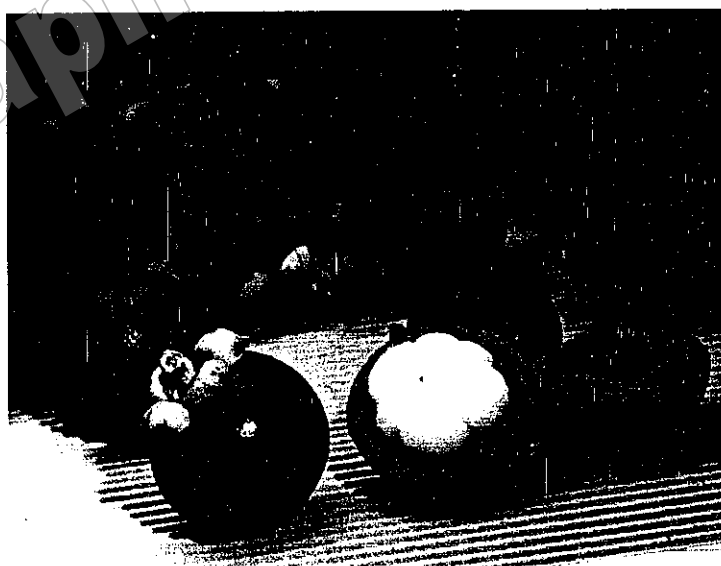
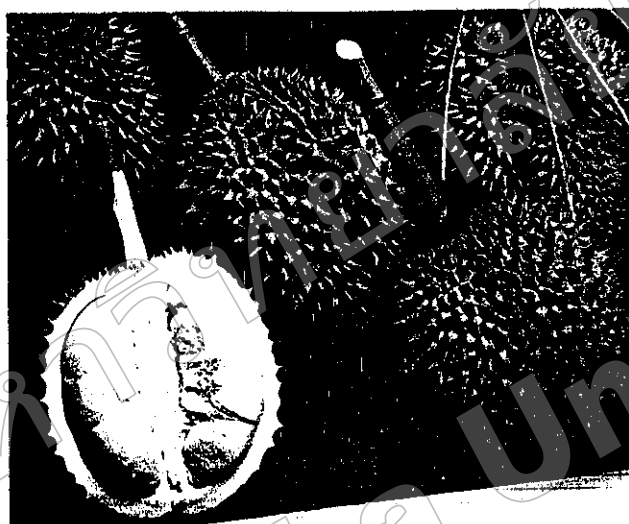
มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง

Durian & Mangosteen

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง Durian & Mangosteen

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. คู่มือครู ประกอบด้วย
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
 - 1.2 คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู
 - 1.3 แบบฝึกที่ 5, 6 และ 7
2. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับบทเรียน
 - 2.2 เนื้อหาที่เรียน
3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียน ประกอบด้วย
 - 3.1 ภาพผลไม้และผลิตภัณฑ์ต่างๆของจังหวัดระยอง
 - 3.2 บทอ่านเรื่อง Durian และ Mangosteen
 - 3.3 ใบกิจกรรมที่ 2 (จับคู่)
 - 3.4 ใบกิจกรรมที่ 3 (Description)
 - 3.5 แบบฝึกที่ 5 (True-False)
 - 3.6 แบบฝึกที่ 6 (Information)
 - 3.7 ใบความรู้ที่ 2 (The Passive)
 - 3.8 แบบฝึกที่ 7 (Active voice & Passive voice)

คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีวัสดุและอุปกรณ์ที่ครูจะต้องตรวจให้ครบ ดังนี้

1.1	แบบฝึกที่ 5, 6 และ 7	3 ฉบับ
1.2	คู่มือครู	1 ฉบับ
1.3	คู่มือนักเรียน	4 ฉบับ

2. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ดังนี้

- 2.1 ศึกษาคำชี้แจงของการใช้แบบฝึก
- 2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.3 ทดลองทำแบบฝึกก่อนกิจกรรม

3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้

- 3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้า
- 3.2 เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่

กำหนดไว้

- 3.3 ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการทำแบบฝึก
- 3.4 เป็นผู้ประเมินผลการทำแบบฝึก

4. เฉลยคำตอบแบบฝึก

แบบฝึกที่ 5 :

A: 1. F 2. T 3. T 4. F 5. F

B: 1. F 2. F 3. T 4. T 5. T

แบบฝึกที่ 6 :

1. A. Chani	B. Monthong
Creamy golden	Golden yellowish brown skin
Sweet	Creamy yellow flesh

C. 2 5 1 3 4 .

2. A. : Mangkhut

: *Garcinia Mangostana* L.

: Globular

: Pinkish red

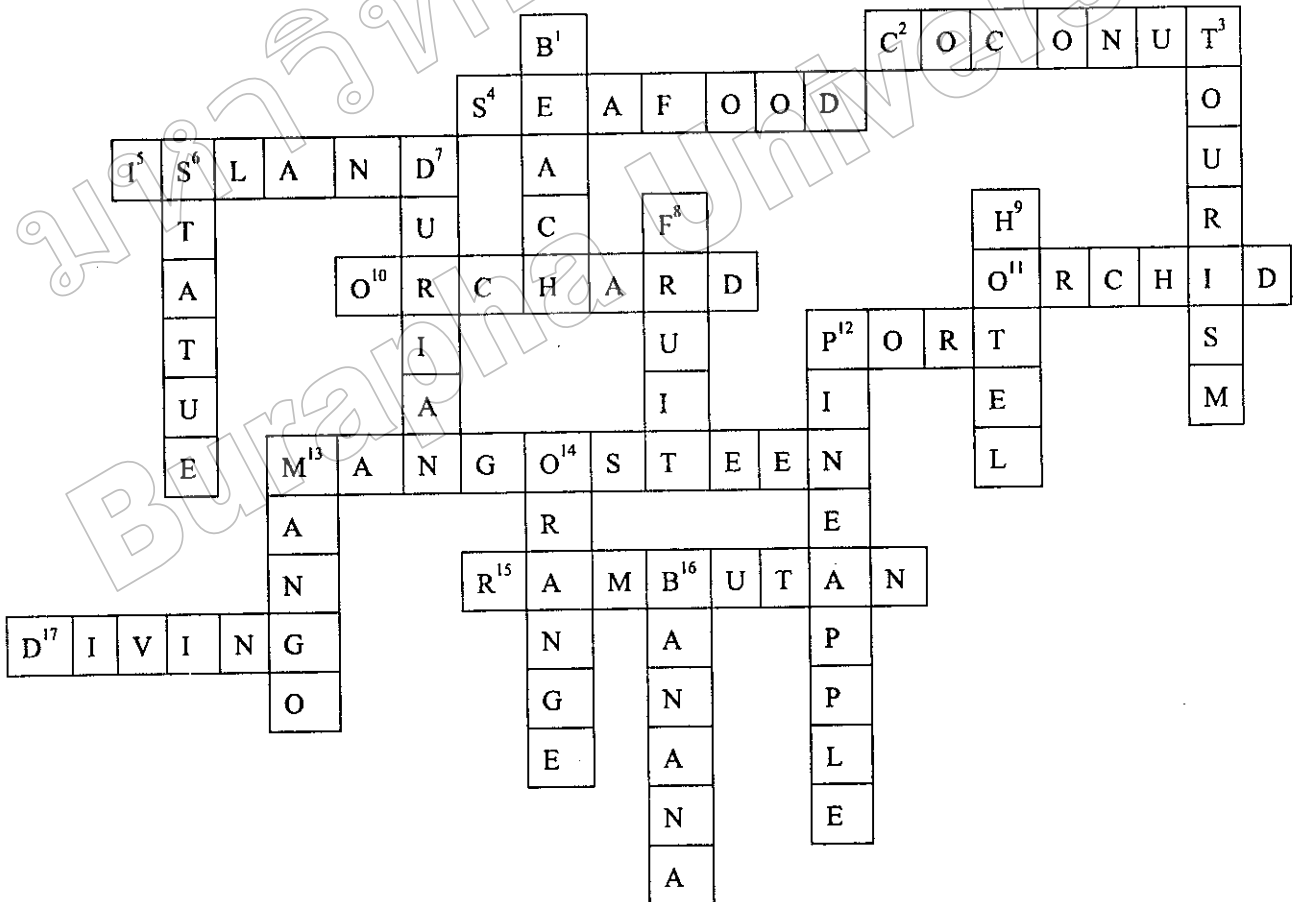
: White

B - Use a knife to slit the skin around the middle.

- Open the fruit.

- Open answer.

กิจกรรมเสนอแนะ :

แบบฝึกที่ 7 :

1. A	2. P	3. P	4. A	5. A
6. A	7. A	8. P	9. P	10. P

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. ภาพผลไม้และผลิตภัณฑ์ต่างๆของจังหวัดระยอง
2. บทอ่านเรื่อง Durian และ Mangosteen
3. ใบกิจกรรมที่ 2 (จับคู่)
4. ใบกิจกรรมที่ 3 (Description)
5. แบบฝึกที่ 5 (True-False)
6. แบบฝึกที่ 6 (Information)
7. ใบความรู้ที่ 2 (The Passive)
8. แบบฝึกที่ 7 (Active voice & Passive voice)
9. แบบทดสอบ

คู่มือนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Durian & Mangosteen

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นี้ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที
2. นักเรียนจะได้รับแบบฝึกคนละ 3 ฉบับ
3. จุดมุ่งหมายของบทเรียน

เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกทั้ง 3 ฉบับนี้แล้ว สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 ก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึกนี้ ควรศึกษาคู่มือนักเรียนให้เข้าใจ

4.2 ขณะเรียน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 ทำกิจกรรมในแบบฝึก

4.2.2 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

4.2.3 ทำแบบฝึก

4.2.4 ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาที่จะเรียน

คำศัพท์ : durian, dimension, mature, globular, mellow, vitamin, segment, temperature, pungent, grooves, nutrition

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : Active & Passive Voice

บทอ่าน : เรื่อง Durian (King of fruits)

Mangosteen (Queen of fruits)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง Durian and Mangosteen

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การอ่านคำอธิบายเกี่ยวกับผลไม้ที่ทำชื่อในจังหวัดระยอง ซึ่งได้แก่ ทุเรียนและมังคุด ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างทางภาษา และยังสามารถฝึกทักษะพูดและเขียน เพื่อสื่อสารข้อมูล ข้อเท็จจริงได้ถูกต้อง ทำให้การสื่อสารทั้งทางด้านการอ่าน พูด และเขียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

อ่านข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผลไม้ แล้วสามารถบอกรายละเอียด และจับใจความสำคัญได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ได้
2. บอกชื่อผลไม้ที่เห็นในภาพได้
3. เขียนประโยคโดยใช้โครงสร้าง be + V₃ (Passive voice) ได้

เนื้อหา

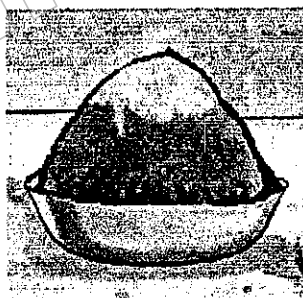
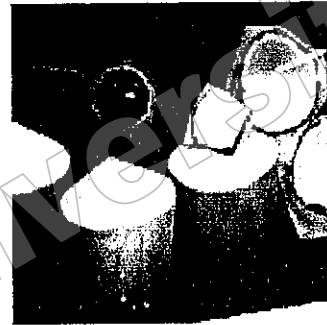
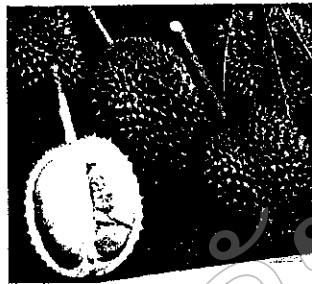
Vocabulary : durian, dimension, mature, globular, mellow, vitamin, segment, temperature, pungent, grooves, nutrition

Durian and Mangosteen : King of Fruits and Queen of Fruits

Structure : Passive voice

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

1. นักเรียนดูภาพผลไม้และผลิตภัณฑ์ต่างๆของจังหวัดระยอง แล้วบอกชื่อผลไม้หรือผลิตภัณฑ์ตามที่ได้เห็นจากภาพ

T : Look at the pictures, name them

S : Pineapple, rambutan, durian, papaya

T : What are the most famous fruits in Rayong?

S : Durian, rambutan, mango, mangosteen

2. ครูเขียนชื่อผลไม้และผลิตภัณฑ์ที่นักเรียนบอก ลงบนกระดานดำ และให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องตามครู

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนจับคู่กันทำใบกิจกรรมที่ 2 (จับคู่) จับคู่คำศัพท์กับความหมาย แล้วครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ
2. นักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 3 (Description)

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่กันอ่านบทอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) คนที่ 1 อ่านเรื่อง Durian คนที่ 2 อ่านเรื่อง Mangosteen แล้วทำแบบฝึกที่ 5 (True-False)
2. นักเรียนคู่เดิมสลับกันอ่านบทอ่าน แล้วทำแบบฝึกที่ 5 (True-False) แล้วเปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนคู่อื่น ครูเฉลยคำตอบโดยการสุ่ม
3. นักเรียนคู่เดิมอ่านบทอ่านทั้ง 2 บท (บทอ่านเรื่อง Durian และเรื่อง Mangosteen) อย่างละเอียด โดยช่วยเหลือกัน แล้วทำแบบฝึกที่ 6 (Information)

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนจับคู่แล้วช่วยกันเลือกผลไม้ชนิดใดชนิดหนึ่งแล้วจัดทำรายละเอียดของผลไม้ชนิดนั้นตามแบบบทอ่านเรื่อง Durian และ Mangosteen

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพผลไม้และผลิตภัณฑ์ต่างๆของจังหวัดระยอง
2. บทอ่านเรื่อง Durian และ Mangosteen
3. ใบกิจกรรมที่ 2 (Description)
4. ใบกิจกรรมที่ 3 (True-False)
5. แบบฝึกที่ 5 (จับคู่)
6. แบบฝึกที่ 6 (Information)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามเกี่ยวกับผลไม้และผลิตภัณฑ์ต่างๆของจังหวัดระยอง
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม pair work
3. ตรวจสอบแบบฝึก

กิจกรรมเสนอแนะ

1. นักเรียนจัดบอร์ดเกี่ยวกับภาพผลไม้และผลิตภัณฑ์ต่างๆของจังหวัดระยอง พร้อมรายละเอียดที่นักเรียนจัดทำขึ้น
2. นักเรียนทำกิจกรรมเพิ่มเติมโดยการทำ Cross words

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษา
วิชาการงานอาชีพ(Jig-saw reading)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ใบกิจกรรมที่ 2 (จับคู่)

Direction : Match the words with their correct meanings.

A	B
..... 1. durian	a. having a shape of a globe or ball
..... 2. dimension	b. fully ripe or smooth and pleasant in flavor or taste
..... 3. mature	c. measurement of any sort, eg. length, thickness, height etc.
..... 4. globular	d. the degree of heat or cold in a body, room, country etc.
..... 5. mellow	e. process of providing and receiving food necessary for health and growth
..... 6. segment	f. It's sharp thorns shell fruit, sweet thick yellow flesh, strong pungent odor, called King of fruits.
..... 7. temperature	g. long narrow cut or depression in the surface
..... 8. pungent	h. having a strong sharp taste or smell
..... 9. grooves	i. part of something which is separated from the other parts
..... 10. nutrition	j. fully grown

Answer :

1. f	2. c	3. j	4. a	5. b
6. i	7. d	8. h	9. g	10. e

ใบกิจกรรมที่ 3 (Description)

Read the English description of each Thai fruits and seafood products then match them with the words given.

mangosteen

durian

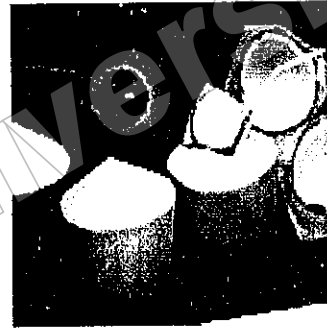
pineapple

rambutan

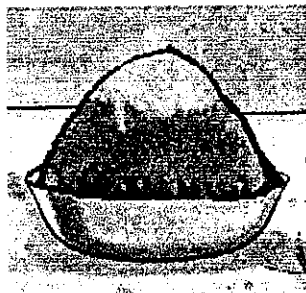
papaya

coconut

mango

shrimp paste

fish sauce

1. Salty sauce, made from small fish, used in almost Thai food.	
2. It is green and red hairy pod with transparent sweet flesh.	
3. It has soft white flesh with sweet and scented juice.	
4. It's is used in Thai food. It's made from a very small shrimp.	
5. It's hard yellow-brown, sharp thorned shell with very sweet, thick yellow flesh. This fruit has also a strong pungent odor. It is called King of fruits.	
6. It's purplish, hard-rinded fruit with segmented juicy white flesh. It is called Queen of fruits.	
7. It's sweet and fragrant and pinkish-orange flesh when ripen. The raw green flesh is used for Thai salad called Somtum.	
8. It's yellow-brown in color, soft thorned skin, sour or sweet yellow fruit.	
9. It can be eaten before it is ripe, or when ripe. It's popularly served during the summer with sweet sticky rice.	

บตอาน A “Durian”

128

King of the Fruits

5

Packaging dimension : 480 X 450 X 230 mm

Net weight : 12 kg

Kinds of Durian

Chani

CHANI

Shape : the base tapers to a point at the stalk, the tip is broad and obtuse

Weight : 2 – 4 kg

Colour : greenish brown skin, golden yellow flesh when mature

Taste : sweet

KAN YAO

Shape : globular

Weight : 2 – 5 kg

**Colour : greenish brown skin, creamy yellow flesh when
mature**

Taste : sweet, firm and mellow

KRADUM THONG

Shape : globular

Weight : 1.5 – 3.0 kg

**Colour : greenish brown skin, intense yellow flesh when
mature**

Taste : sweet, firm and mellow

Mon Thong

132

MON THONG

Shape : elongated, the base has a pronounced beak

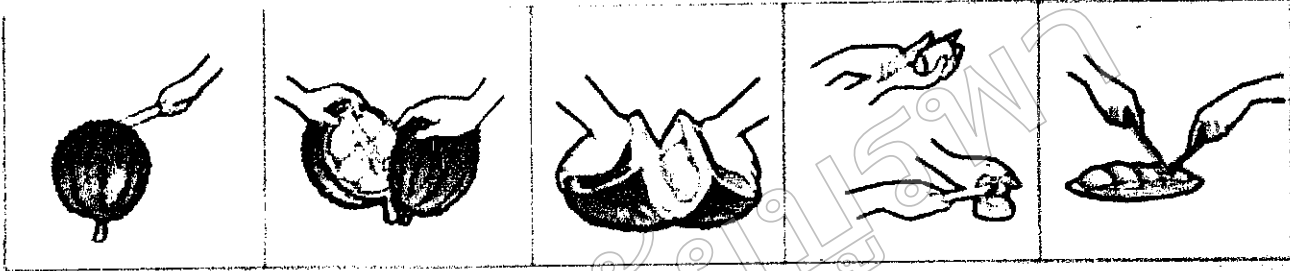
Weight : 2 – 5 kg

Colour : golden yellowish brown skin, creamy yellow flesh
when mature

Taste : sweet

Preparation and eating

The fruit ready for eating must have a good smell

1. Slit the fruit with a knife from end to end, along two of the grooves in the skin in the center of the sections on opposite sides of the fruit.
2. Prise apart the slits to open the fruit.
3. Separate the sections.
4. Take out the segments and remove the seed.
5. Ready for eating.

Nutritional value

High vitamin A, Calcium, Phosphorus

Fruiting season

May – August

Uses

Eating fresh

Making paste

Storage

The ripe fruit can be kept in room temperature for 3 – 5 days.

บทอ่าน B “Mangosteen”

135

Queen of the Fruits

21

Dimension 400 X 300 X 100 mm
Net weight 4-5 kg

Packaging dimension : 400 X 300 X 100 mm

Net weight : 4 - 5 kg

Variety

Native variety

Shape : globular

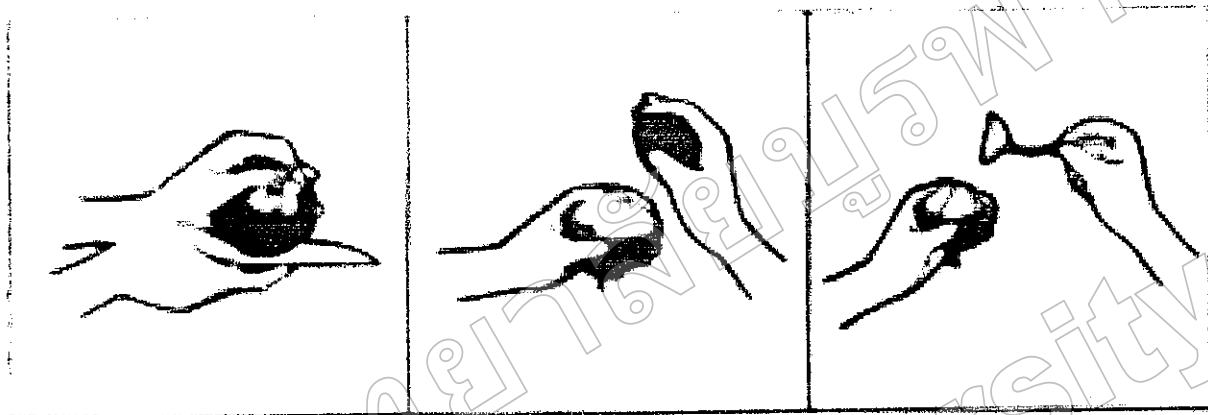
Skin : thick and soft but firm, when ripe

Colour : pinkish red skin when mature, dark purple skin and
white flesh when ripe

Taste : sweet and scented

Preparation and eating

The fruit ready for eating must have dark purple and soft but firm skin.

1. Use a knife to slit the skin around the middle.

2. Open the fruit, the segments inside will stick to the basal part.

3. Use a fork to take out the segments from the basal part and it is ready for eating.

Nutritional value

High Calcium, Phosphorus, Vitamin B and C

Fruiting season

May – September

Uses

Eating fresh

Storage

Fresh fruit can be kept in the refrigerator for 5 -7 days.

แบบฝึกที่ 5 (True-False)

Put "T" or "F" in front of the sentences.

บทอ่าน A

_____ 1. There are only 4 kinds of durian.

_____ 2. It has a strong smell.

_____ 3. It has high vitamin A, calcium, and phosphorus.

_____ 4. There are a lot all year round.

_____ 5. It can be kept over 7 days.

บทอ่าน B

_____ 1. It can be kept over 7 days.

_____ 2. It has high calcium and fat.

_____ 3. It has pinkish red skin.

_____ 4. There are lots of them in May – September.

_____ 5. Its shape is round.

Answer A: 1. F 2. T 3. T 4. F 5. F

B: 1. F 2. F 3. T 4. T 5. T

แบบฝึกที่ 6 (Information)

1. Read the information of durians, "King of fruits", in the table then fill in the grid.

Kinds	Shape	Weight	Color	Taste
1. Chani	the base tapers to a point at the stalk, the tip is broad and obtuse	2-4 kg.	greenish brown skin, creamy golden flesh when mature	sweet
2. Kan Yao	globular	2-5 kg.	greenish brown skin, creamy yellow flesh when mature	Sweet, firm and mellow
3. Kradum Thong	globular	1.5-3.0 Kg.	greenish brown skin, intense yellow flesh when mature	Sweet, firm and mellow
4. Mon Thong	elongated, the base has a pronounced beak	2-5 Kg.	golden yellowish brown skin, creamy yellow flesh when mature	sweet

Fill in the grid.

A. Name of the first durian :

Color of flesh :

Taste :

B. Name of the fourth durian :

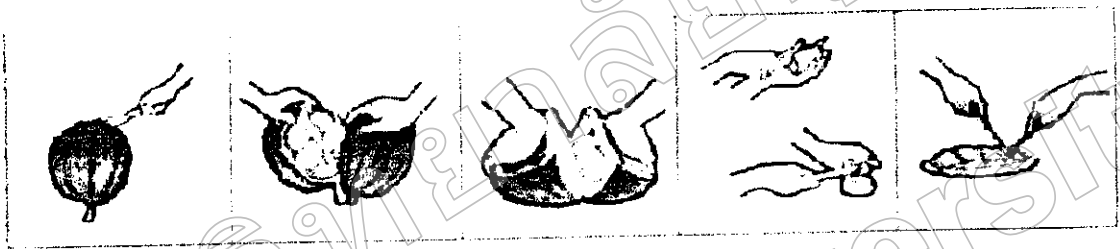
Color of skin :

Color of flesh :

C. Rearrange the instructions given in the correct order according to the picture. 141

Put the number under the picture.

1. Separate the sections
2. Slit the fruit with a knife from end to end, along two of the grooves in the skin in the center of the sections, on opposite sides of the fruit.
3. Take out the segments and remove the seed.
4. Ready for eating.
5. Prise apart the slits to open the fruit.

2. Read the information of mangosteen, "Queen of fruits", then fill in the grid.

Common name	: Mangosteen
Thai name	: Mangkhut
Scientific name	: <i>Garcinia mangostana</i> L.
Shape	: globular
Skin	: thick and soft but firm, when ripe
Color	: pinkish red skin when mature, dark purple skin and white flesh when ripe
Taste	: sweet and scented

A. Fill in the grid

Thai name :

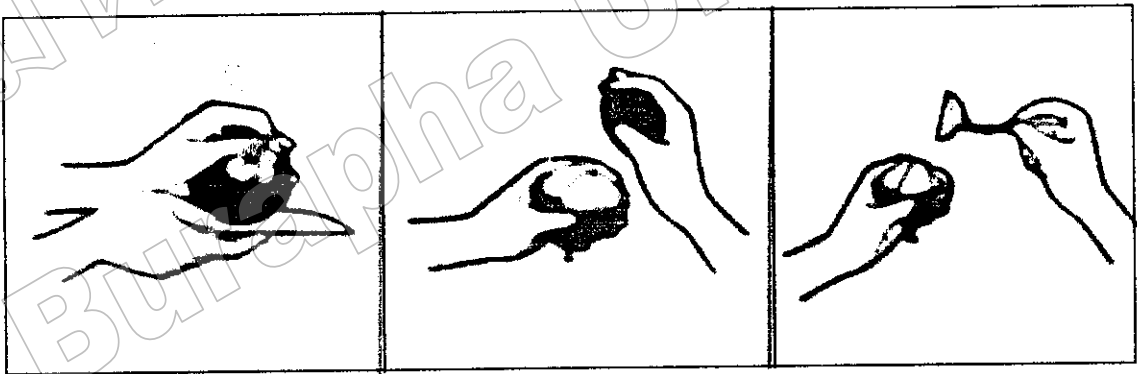
Scientific name :

Shape :

Color of skin :

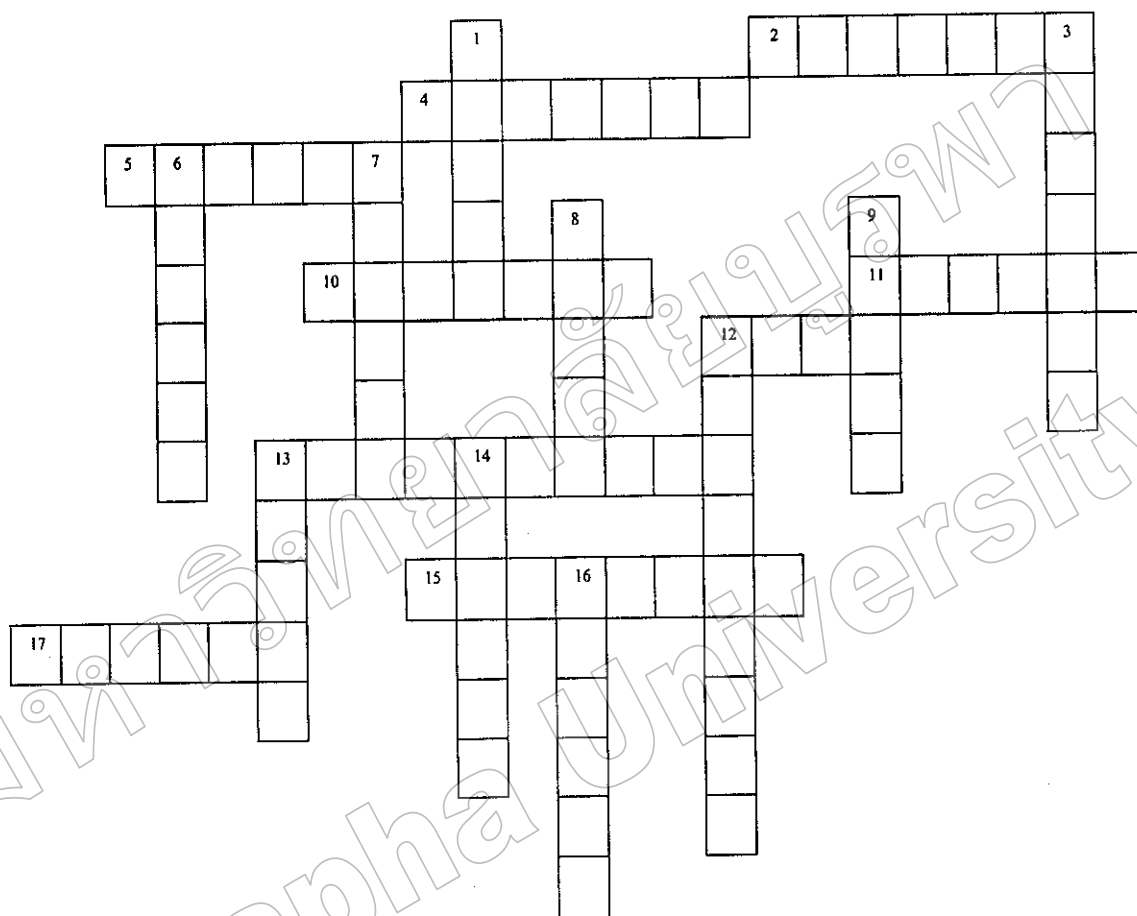
Color of flesh :

B. Write the instructions under the pictures.

ใบกิจกรรมเสนอแนะ

Cross words

Clues Across

2. a large nut containing a white solid lining and a clear liquid
4. fish, shellfish, squid, lobster, crab
5. piece of land surrounded by water
10. a place where fruit trees are planted
11. sorts of plant, many of which have flowers of bright colors and unusual shapes
12. harbor
13. queen of fruits
15. a sweet, juicy, red or yellow fruit with one seed and hairy rind

17. going head first into water

18. it's yellow-brown or yellow-green rind, sweet and fragrant, pinkish-orange flesh
when ripe, the raw flesh is used for Thai salad

Clues Down

1. stretch of the edge of the sea

3. the industry dealing with tourists

6. figure of a person, an animal etc.

7. it's hard yellow-brown, sharp thorns shell fruit, sweet thick yellow flesh, strong pungent odor

8. part of a plant containing seeds

9. building where meals and rooms are provided for travelers

12. it's yellow-brown in color, soft thorns skin, sour or sweet yellow fruit

13. fruit can be eaten before it is ripe or when ripen, it's popularly served during
summer with sweet glutinous rice

14. round, yellow thick-skinned juicy fruit

16. long curved fruit, yellow-skinned when ripe

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 2)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

1. ครูให้คำสลับตำแหน่งกัน (Unscramble words) แล้วให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันเรียงเป็นประโยคให้ถูกต้อง

the boy / the teacher / punishes

by the teacher / is / the boy / punished

2. ครูให้นักเรียนบอกความแตกต่างของประโยคทั้งสอง

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม แล้วศึกษาใบความรู้ที่ 2 (The Passive)

2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนสรุป ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติม

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนกลุ่มเดิมทำกิจกรรมในแบบฝึกที่ 7 (Active voice & Passive voice) โดยครูปประโยคแล้วบอกว่าเป็นประโยค Active voice หรือ Passive voice

2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

ให้นักเรียนจัดกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ช่วยกันเขียนบทความบรรยายเกี่ยวกับรายละเอียดของจังหวัดระยอง ผลไม้ ผลิตภัณฑ์ โดยให้มีการใช้โครงสร้าง Passive voice ในบทความที่เขียนอย่างน้อย 5 ประโยค

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้ที่ 2 (The Passive)
2. แบบฝึกที่ 7 (Active voice & Passive voice)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม group work
2. ตรวจสอบฝึก
3. ตรวจสอบการเขียนบทความ

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดแสดงภาพสถานที่ท่องเที่ยวผลไม้ และผลิตภัณฑ์ต่างๆของจังหวัดระยองและผลงานการเขียนบทความโดยใช้โครงสร้าง Passive voice ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ใบความรู้ที่ 2

The Passive

What's the difference in style?

1. They're building a new office block near our school.
2. An office block is being built near our school.

Which sentence is in the active and which is in the passive voice? Which sounds like something you would write in a report or letter to a newspaper and which sounds like something you would say to a friend?

Focus

The passive

The passive is formed by combining the verb *to be* (in the tense required) with the past participle of the main verb:

Present simple :	is / are	performed ...
Present continuous :	is being / are being	
Future :	will be	
Future <i>going to</i> : The musical	is / are going to be	
Past simple :	was /were	
Past continuous :	was being /were being	
Present perfect :	have been / has been	
Past perfect :	had been	

แบบฝึกที่ 7

(Active voice & Passive voice)

Direction : Study the following sentences and put "A" for Active voice or "P" for Passive voice.

- _____ 1. They can mend this television set.
- _____ 2. The notice must be read.
- _____ 3. Robert has never been liked.
- _____ 4. Somebody has opened the door.
- _____ 5. People made Smith captain of the team.
- _____ 6. He was painting the fence.
- _____ 7. They won't finish the new bridge next month.
- _____ 8. I was told the bad news.
- _____ 9. The radio is going to be fixed.
- _____ 10. Dresses used to be worn very long.

Answer :

1. A	2. P	3. P	4. A	5. A
6. A	7. A	8. P	9. P	10. P

แบบทดสอบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

Choose the appropriate answer.

1. Durian has a strong pungent order. The underlined word means
 - a. good smell
 - b. strong smell
 - c. bad smell
 - d. soft smell
2. Durian has creamy yellow flesh when mature. The underlined words means
 - a. still young
 - b. raw
 - c. fully grown
 - d. become rotten
3. It is green and red hairy pod with transparent sweet flesh. What is it?
 - a. Mangosteen
 - b. Durian
 - c. Papaya
 - d. Rambutan
4. It's purplish, hard-rinded fruit with segmented juicy white flesh. What is it?
 - a. Mangosteen
 - b. Durian
 - c. Papaya
 - d. Rambutan
5. It is "King of fruits". What is it?
 - a. Mangosteen
 - b. Durian
 - c. Papaya
 - d. Rambutan
6. It is "Queen of fruits". What is it?
 - a. Mangosteen
 - b. Durian
 - c. Papaya
 - d. Rambutan
7. "Mon Thong" is a kind of
 - a. Mangosteen
 - b. Durian
 - c. Papaya
 - d. Rambutan

Study the following sentences and put "A" for Active voice or "P"

for Passive voice.

8. _____ Mango can be eaten before it is ripe.
9. _____ Raw papaya flesh is used for Thai salad.
10. _____ Rayong farmers grow several fruits in their orchard.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ

1. b	2. c	3. d	4. a	5. b
6. a	7. b	8. P	9. P	10. A

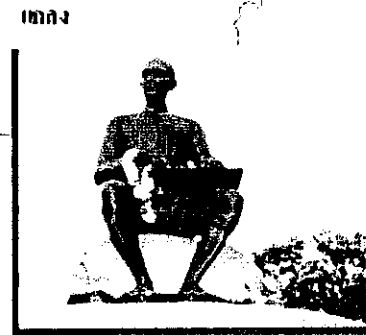
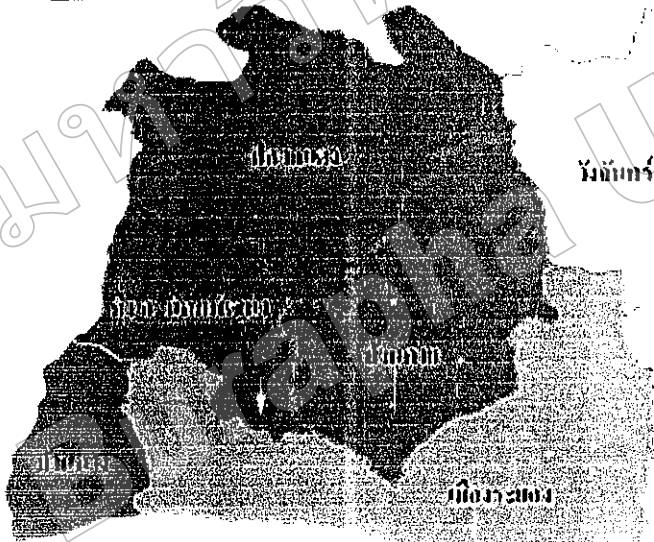
มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง

ประวัติเมืองระยอง (Rayong History)

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง “ประวัติเมืองระยอง”

(Rayong History)

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. คู่มือครูประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

1.2 คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

1.3 แบบฝึกที่ 8, 9 และ 10

2. คู่มือสำหรับนักเรียนประกอบด้วย

2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

2.2 เนื้อหาที่เรียน

3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียนประกอบด้วย

3.1 ใบกิจกรรมที่ 4 (จับคู่)

3.2 ใบกิจกรรมที่ 5 (What's your view?)

3.3 ใบความรู้ที่ 3 (ประวัติเมืองระยอง)

3.4 แบบฝึกที่ 8

3.5 แบบฝึกที่ 9 (Jig-saw reading)

3.6 ใบกิจกรรมที่ 6 (Places in Rayong)

3.7 ใบความรู้ที่ 4 (Attractions)

3.8 แบบฝึกที่ 10

คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีวัตถุประสงค์และอุปกรณ์ที่ครูจะต้องตรวจให้ครบ ดังนี้
 - 1.1 แบบฝึกที่ 8, 9 และ 10 3 ฉบับ
 - 1.2 คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.3 คู่มือนักเรียน 4 ฉบับ
2. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาคำชี้แจงของการใช้แบบฝึก
 - 2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.3 ทดลองทำแบบฝึกก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน
3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้
 - 3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้า
 - 3.2 เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้
 - 3.3 ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการทำแบบฝึก
 - 3.4 เป็นผู้ประเมินผลการทำแบบฝึก
4. เฉลยคำตอบแบบฝึก

แบบฝึกที่ 8 :

1. b 2. c 3. d 4. d 5. a 6. c

แบบฝึกที่ 9 :

1. F 2. T 3. F 4. T 5. T
6. T 7. F 8. T 9. F 10. T

แบบฝึกที่ 10 :

1. a 2. b 3. d 4. d 5. b
6. d 7. a 8. c 9. c

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. ใบกิจกรรมที่ 4 (จับคู่)
2. ใบกิจกรรมที่ 5 (What's your view?)
3. ใบความรู้ที่ 3 (ประวัติเมืองระยอง)
4. แบบฝึกที่ 8
5. แบบฝึกที่ 9 (Jig-saw reading)
6. ใบกิจกรรมที่ 6 (Places in Rayong)
7. ใบความรู้ที่ 4 (Attractions)
8. แบบฝึกที่ 10

คู่มือนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง “ประวัติเมืองระยอง” (Rayong History)

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 นี้ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที
2. นักเรียนจะได้รับแบบฝึกคนละ 3 ฉบับ
3. จุดมุ่งหมายของบทเรียน

เมื่อนักเรียนได้อ่านประวัติและสถานที่สำคัญของจังหวัดระยองแล้ว สามารถตอบคำถามในแบบฝึกที่ 8, 9 และ 10 ได้

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 ก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึกนี้ ควรศึกษาคู่มือให้นักเรียนให้เข้าใจ

4.2 ขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

4.2.2 ทำแบบฝึกทุกแบบฝึกหลังกิจกรรมการอ่าน

4.2.3 ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาที่จะเรียน

Vocabulary : slogan, industrial, poet, locate, abundant, nature, resources, administrative, production, campaign, tropical, inspiration

Structure : Past Simple Tense

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง ประวัติเมืองระยอง (Rayong History)

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องเกี่ยวกับประวัติเมืองระยองแล้วสามารถสรุปความ บอกรายละเอียด และระบุความหมายของคำสรรพนามที่อ้างถึงได้ รวมทั้งเขียนสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองระยอง โดยใช้โครงสร้างที่เรียนและข้อมูลที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้นักเรียนจะได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างภาษา นักเรียนยังได้ฝึกทักษะอ่านที่จำเป็นสำหรับการศึกษา และทักษะการเขียนสรุปเรื่องได้อย่างสละสลวย ทำให้การสื่อสารทั้งสองด้านบรรลุวัตถุประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. อ่านเรื่องประวัติเมืองระยองแล้วสามารถสรุปความ บอกรายละเอียด และระบุความหมายของคำสรรพนามที่อ้างถึงได้
2. เขียน Summary โดยใช้ข้อมูลที่บันทึกไว้ตามแนวที่กำหนดให้ โดยใช้โครงสร้าง จำนวนภาษาได้ถูกต้อง สละสลวย

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
2. ตอบคำถามจากภาพได้
3. ตอบคำถามจากรื่องที่อ่านได้
4. บอกความหมายของสรรพนามที่อ้างถึงในเนื้อเรื่องได้
5. เขียนประโยคโดยใช้ Past Simple Tense ตามแนวที่กำหนดได้

เนื้อหา

Vocabulary : slogan, industrial, poet, locate, abundant, nature, resources,
administrative, production, campaign, tropical, inspiration

Structure : Past Simple Tense

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 1)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

1. นักเรียนเล่นเกม Hangman ทายคำศัพท์ที่ครูเขียนบนกระดานคำ อาจจะทายที่ละตัวอักษร หรือทายทั้งคำก็ได้

S _ o g _ _

2. ครูช่วยโดยการใบ้ว่าเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับอะไร

T : It's something concerning the province.

S : Does it have "n" in it?

T : Yes.

S : Does it have "l" in it?

T : Yes.

S : Does it have in every province?

T : Yes.

S : Slogan

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนจับคู่ทำกิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับความหมายในใบกิจกรรมที่ 4 (จับคู่) โดยครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ในคอลัมน์ A ให้นักเรียนเข้าใจก่อน และให้นักเรียนใช้พจนานุกรมช่วยในการทำกิจกรรม

2. นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนต่างคู่

3. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

4. ทำกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน

5. นักเรียนดูภาพสถานที่ต่างๆที่สำคัญของจังหวัดระยองแล้วทำใบกิจกรรมที่ 5

(What's your view?)

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่กันอ่านใบความรู้ที่ 3 (ประวัติเมืองระยอง) paragraph ที่ 1 และ
2 โดยการอ่านแบบสำรวจ (scanning) แล้วทำแบบฝึกที่ 8

2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนอ่านประวัติเมืองระยองอีกครั้งหนึ่งแล้วทำแบบฝึกที่ 9 (Jig-saw reading) เป็นการบ้าน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบกิจกรรมที่ 4 (จับคู่)
2. ใบกิจกรรมที่ 5 (What's your view?)
3. ใบความรู้ที่ 3 (ประวัติเมืองระยอง)
4. แบบฝึกที่ 8
5. แบบฝึกที่ 9 (Jig-saw reading)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามเกี่ยวกับการเล่นเกม Hangman
2. สังเกตจากการทำกิจกรรม pair work, group work
3. ตรวจสอบแบบฝึก

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดเกี่ยวกับประวัติของเมืองระยอง

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษา

ใบกิจกรรมที่ 4 (จับคู่)

Direction : Match the words with their correct meanings.

A

- _____ 1. slogan
- _____ 2. industrial
- _____ 3. poet
- _____ 4. locate
- _____ 5. abundant
- _____ 6. nature
- _____ 7. resources
- _____ 8. administrative
- _____ 9. production
- _____ 10. tropical

B

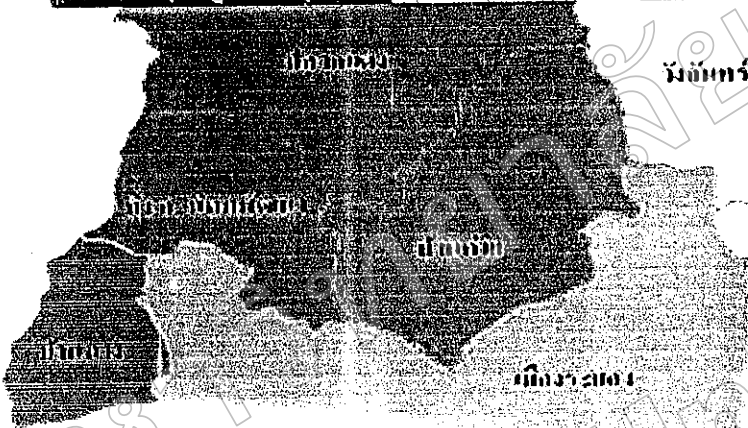
- a. of or involving the management of public or business affairs
- b. a lot; great in number or amount
- c. not artificial thing
- d. of, like or found in the region between the tropic of Cancer and the tropic of Capricorn
- e. to establish in a place, to settle in a place
- f. a writer of poems
- g. a word or phrase that is easy to remember
- h. the action of manufacturing, growing, things esp. in large quantities
- i. a supply of something that a country, an organization has and can use to increase wealth
- j. of or relating to industry

Answer : 1. g 2. j 3. f 4. e
 5. b 6. c 7. i 8. a
 9. h 10. d

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ใบกิจกรรมที่ 5 (What's your view?)

Direction : Look at the picture and discuss the following with other students.

1. Do you think it is important to know about our province? Why?
2. Can you say the slogan of Rayong?
3. Do you know any important things in Rayong?
4. Do you think we know any interesting places in Rayong?

Positive answer :

1. Yes.
2. Yes / No / I am not sure.
3. Yes / No.
4. No, not everything.

ใบความรู้ที่ 3 (ประวัติเมืองระยอง)

Rayong is located about 220 kilometers southeast of Bangkok. Rayong is a booming town on the eastern seaboard. Its seashore is around 100 kilometers long. The province has two important rivers, the Rayong River, 50 kilometers long, and the Prasae River, which is 36 kilometers long. The province is abundant with natural resources including forests, marine life and fresh water fish and mineral ore. The main industry of the province is seafood. Rayong is a major center for fish products, particularly shrimp paste and fish sauce. Fish sauce is used in just about every kind of Thai food. Apart from fish production, fruit production and rubber are also important productions of the province.

Muang Klaeng in Rayong is the birthplace of Sunthorn Phu, Thailand's great poet of early Rattanakosin Period. It is believed that the tropical island of Koh Samet, from which the writer drew his inspiration for the imaginary island of Koh Kaew Phisadan, is where much of the story of Phra Aphai Mani takes place.

Rayong is administratively divided into 8 districts and subdistricts: Muang, Ban Khai, Klaeng, Ban Chang, Pluak Daeng, Wang Chan, Khao Chamao and Nikhom Phattana.

Rayong appeared in Thai history in the year 1570 during reign of King Maha Thammaracha of Ayutthaya Period. In the year 1767, a short time before Ayutthaya fell to Burma. Phraya Kamphaengphet, who later became King Taksin of Thonburi, was marching along the east coast trying to rally his followers for a campaign to expel the Burmese invaders. His first victory was won by taking Muang Rayong. He stayed at Muang Rayong for 7-8 days before moving to take Chanthaburi.

แบบฝึกที่ 8

1. What is Rayong famous for?
 - a. Ban Khai
 - b. eastern seaboard
 - c. important rivers
 - d. mineral ore
2. How far is Rayong from Bangkok?
 - a. 50 kilometers
 - b. 120 kilometers
 - c. 220 kilometers
 - d. 36 kilometers
3. What are most of the areas like?
 - a. natural resources
 - b. forest
 - c. marine life
 - d. all are correct
4. What is fish sauce used for?
 - a. shrimp paste
 - b. fish products
 - c. fresh water fish
 - d. Thai food
5. What is Muang Klaeng famous for?
 - a. SunthornPhu's birthplace
 - b. Rattanakosin Period
 - c. one of Rayong district
 - d. Phra Aphai Mani
6. Which sentence is true?
 - a. Sunthorn Phu is the great poet only early Rattanakosin Period.
 - b. Koh Samet is Sunthorn Phu's birthplace.
 - c. Koh Samet is Koh Kaew Phisadan in Phra Aphai Mani.
 - d. Koh Samet is in Ban Khai.

แบบฝึกที่ 9 (Jig-saw reading)

Direction : Choose T or F (True or False).

1. Rayong is about 220 kilometers east of Bangkok.	T	F
2. There are 2 important rivers.	T	F
3. The main industry of the province is fruit industry.	T	F
4. Para rubber is also important production.	T	F
5. Rayong is divided into 8 districts.	T	F
6. Rayong appeared in Thai history during The King Maha
Thammaracha.	T	F
7. Ayutthaya fell to Burma in 1570.	T	F
8. Phraya Kamphaengphet became King Tak Sin.	T	F
9. King Tak Sin stayed at Muang Rayong for 10 days.	T	F
10. Sunthorn Phu was born at Muang Klaeng.	T	F

Answer : 1. F 2. T 3. F 4. T 5. T
6. T 7. F 8. T 9. F 10. T

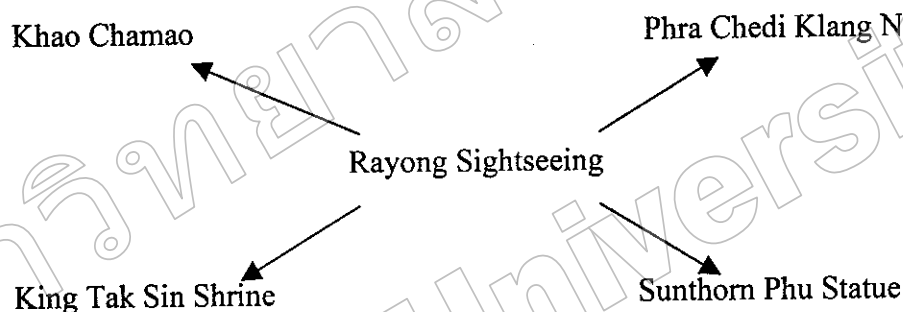
กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 2)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

1. ครูเขียนคำว่า Visiting Rayong บนกระดานดำ
2. นักเรียนตอบคำถามครู

T : Where do the visitors go if they go to Rayong?

S : Koh Samet, Mae Rumphueng Beach, Phra Chedi Klang Nam....

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนจับคู่ช่วยกันทำใบกิจกรรมที่ 6 (Places in Rayong)
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนคู่เดิมอ่านเรื่องสถานที่ที่สำคัญของจังหวัดระยอง ในใบความรู้ที่ 4 (Attractions)

2. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 10

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่สำคัญของจังหวัดระยองแล้วเขียนเป็น

บทความ

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบกิจกรรมที่ 6 (Places in Rayong)
2. ใบความรู้ที่ 4 (Attractions)
3. แบบฝึกที่ 10

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม pair work
2. ตรวจสอบแบบฝึก
3. ตรวจสอบการเขียนบทความ

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดแสดงผลงานการเขียนบทความ โดยมีภาพสถานที่สำคัญประกอบ

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาวิชาสังคมศึกษา

ใบกิจกรรมที่ 6 (Places in Rayong)

A. Put a tick in front of each item which is a place in Rayong province.

- Laem Mae Phim Beach
- Ancient City
- Klong Pluklang Water Fall
- The Statue of Sunthorn Phu
- Crocodile Farm
- Suan Sri Muang
- Samet Island
- Mae Rumphueng Beach
- Koh Kudee
- Wat Pa Pradu
- Suan Son
- Phra Samut Chedi
- The King Taksin Shrine

ใบความรู้ที่ 4 (Attractions)

THE KING TAKSIN SHRINE. The shrine is located at Wat Lum Mahachai Chumphon in the township of Rayong. King Taksin, the only king of the Thonburi Period once passed through Rayong on the way to wrestle back Chanthaburi from aggressors. The shrine was built to commemorate the occasion when King Taksin rallied Thai warriors to liberate the country from Burmese occupation before setting up a new capital in Thonburi, which is now a part of Bangkok metropolis on the west bank of the Chao Phraya River.

PHRA CHEDI KLANG NAM. It is located about 2 kilometers from the center of town. The stupa is on an inlet of the Rayong River. This ancient white stupa is about 10 meters high. Every year during November, there is a festival to celebrate this stupa, with exciting boat races, folk plays and performances.

PHRA BUDDHA ANGKHEEROT. This Buddhist shrine is built in traditional Thai architectural style. It is at Si Muang Park behind the city hall. The park is on a seventy-rai spread with lots of flowers and trees.

WAT PA PRADU. The temple was built during the Ayutthaya Period and is located in the center of town. The temple houses a large reclining Buddha image about 11 meters long and 4 meters high.

THE RAYONG CITY PILLAR. Is located at the Lak Muang Road and it is highly worshipped by the town people.

THE STATUE OF SUNTHORN PHU. The statue is situated at the village of Ban Klam, Klaeng District, “the birthplace of Sunthorn Phu, (1786-1855) of the early 19th century. Thailand greatest poet.” (Tourism Authority of Thailand 1995 a : 13) The beautiful memorial park has Sunthorn Phu in sitting position with pen and paper in his hand. Below him at the bottom of the small hill sits Phra Aphai Mani, playing his flute. Other characters from Sunthorn Phu’s work are scattered throughout the park.

KHAO LAEM YA – SAMET ISLAND NATIONAL PARK. This is a marine national park. The biggest attraction of this national park is Samet Island. It is located 6.5 kilometers from Ban Phe, a fishing town of Rayong. It is the province's most popular island with crystal clear water, ideal for snorkeling or scuba diving. The island has beautiful white sand beaches that are as smooth as glass. Koh Samet is also called Koh Kaew Phitsadan, on which Sunthorn Phu based the story of Phra Aphai Mani.

This national park also includes the islands of Kudi, Kruai, Kham and Plai Tin. The beautiful beaches in this national park are Thapthim, Sai Kaew, Cho, Phrauw, Phai, Thian, Wong Duen, Wai and Kiw.

SOPHA BOTANICAL GARDEN. The garden is located in Muang district. It has a numerous variety of trees and plants. Here one can see classical Thai style houses with the display of antique objects. The houses are more than a hundred years old.

KHAO CHAMAO NATIONAL PARK. The park is located 274 kilometers from Bangkok. It is a botanical park with an eight-level waterfall.

THE SUAN SON PINE PARK. It is located about 5 kilometers from Ban Phe. It is popular picnic place, with shady areas and white clean sand. Other natural attractions are Suan Wang Kaew, Laem Mae Phim, Khao Wong Cave Hat Sai Thong, Koh Saket, Koh Man Nai, Koh Man Klang etc.

WAT SARANAT THAMMARAM. This temple is located in Klaeng District. The temple houses the replica of Phra Phuttha Chinarat of Phitsanulok. At the four comers of the temple are the replicas of Phra Pathom Chedi, Phra That Phanom, Buddha Gaya and Phra That Chaiya.

แบบฝึกที่ 10

1. Where is the shrine of King Taksin in Rayong?
 - a. Wat Lum Mahachai Chumphon
 - b. Chantaburi
 - c. Thonburi
 - d. Bangkok metropolis
2. What Buddhist shrine is the traditional Thai architectural style?
 - a. Phra Chedi Klang Nam
 - b. Phra Buddha Angkheerot
 - c. Wat Pa Pradu
 - d. The King Taksin Shrine
3. Which is Phra Chedi Klang Nam famous for?
 - a. folk plays and performances
 - b. Rayong River
 - c. Exciting boat races
 - d. The stupa and a festival to celebrate
4. Which is the biggest national park in Rayong?
 - a. Sunthorn Phu memorial park
 - b. Sopha Botanical Garden
 - c. Koh Samet
 - d. Khao Laem Ya
5. What is Koh Samet famous for?
 - a. based story of Phra Aphai Mani
 - b. crystal clear water, beautiful white sand and diving
 - c. the biggest attraction
 - d. It's not far from Rayong center.

6. Where is Wong Duan beach?
- a. Koh Kham
 - b. Koh Kudi
 - c. Koh Man Nai
 - d. Koh Samet
7. What can you see at Sopha Botanical Garden?
- a. trees, plants and classical Thai style house
 - b. orchid
 - c. display of plants and trees
 - d. a hundred years of trees and plants
8. What is Wat Saranat Thammaram famous for?
- a. an ancient objects
 - b. the four comers
 - c. the replica of Phra Phutta Chinarat
 - d. Phra Prathom Chedi
9. How important is The Statue of Sunthorn Phu?
- a. to be situated at Ban Klam, Klaeng district
 - b. to be Sunthorn Phu's birthplace
 - c. to memorize for the greatest poet
 - d. to show to position of Sunthorn Phu's things

แบบทดสอบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

Choose the appropriate answer.

1. The province is abundant with natural resources including forests, marine life and fresh water fish and mineral ore. The underlined word means

a. little	b. few
c. great in number	d. short

2. Muang Klaeng in Rayong is the birthplace of Sunthorn Phu, Thailand's great poet of early Rattanakosin Period. The underlined word means

a. a writer of poems	b. a writer of novels
c. a painter	d. a composer

3. What is Rayong famous for?

a. Ban Khai	b. eastern seaboard
c. important rivers	d. mineral ore

4. How far is Rayong from Bangkok?

a. 50 kilometers	b. 120 kilometers
c. 220 kilometers	d. 36 kilometers

5. What is Muang Klaeng famous for?

a. Sunthorn Phu's birthplace	b. Rattanakosin Period
c. one of Rayong district	d. Phra Aphai Mani

6. Which is not a place in Rayong?

a. Samet Island	b. Laem Mae Phim Beach
c. Mae Rumphueng Beach	d. Ancient City

7. Which is the biggest national park in Rayong?

- a. Sunthorn Phu memorial park
- b. Sopha Botanical Garden
- c. Koh Samet
- d. Khao Laem Ya

8. How important is The Statue of Sunthorn Phu?

- a. to be situated at Ban Klam, Klaeng district
- b. to be Sunthorn Phu's birthplace
- c. to memorize for the greatest poet
- d. to show to position of Sunthorn Phu's things

9. What can you see at Sopha Botanical Garden?

- b. trees, plants and classical Thai style house
- c. orchid
- d. display of plants and trees
- e. a hundred years of trees and plants

10. Where is the shrine of King Taksin in Rayong?

- a. Wat Lum Mahachai Chumphon
- b. Chantaburi
- c. Thonburi
- d. Bangkok metropolis

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ :

1. c	2. a	3. b	4. c	5. a
6. d	7. d	8. c	9. a	10. a

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง

Offering Help and Asking for Information

Dan

Salesperson

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง “Offering help and asking for information”

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. คู่มือครูประกอบด้วย
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
 - 1.2 คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู
 - 1.3 แบบฝึกที่ 11, 12, 13 และ 14
2. คู่มือสำหรับนักเรียนประกอบด้วย
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 - 2.2 เนื้อหาที่เรียน
3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียนประกอบด้วย
 - 3.1 ใบกิจกรรมที่ 7 (จับคู่)
 - 3.2 ใบความรู้ที่ 5 (adjective ending in _ing and _ed)
 - 3.3 แบบฝึกที่ 11 (Complete the sentence)
 - 3.4 เทปบันทึกเสียง Tape script 2 และ Tape script 3
 - 3.5 ใบความรู้ที่ 6 (การเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ และการขอข้อมูลอย่างสุภาพ)
 - 3.6 แบบฝึกที่ 12
 - 3.7 แบบฝึกที่ 13 (Getting information from a travel agency)
 - 3.8 แบบฝึกที่ 14 (Speaking Activity)

คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีวัตถุประสงค์และอุปกรณ์ที่ครูจะต้องตรวจให้ครบ ดังนี้

1.1 แบบฝึกที่ 11, 12, 13 และ 14 4 ฉบับ

1.2 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.3 คู่มือนักเรียน 4 ฉบับ

2. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ดังนี้

2.1 ศึกษาคำชี้แจงของการใช้แบบฝึก

2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ทดลองฟังแบบฝึกก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน

3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้

3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้า

3.2 เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่

กำหนดไว้

3.3 ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการทำแบบฝึก

3.4 เป็นผู้ประเมินผลการทำแบบฝึก

4. เฉลยคำตอบแบบฝึก

แบบฝึกที่ 11 :

1. a. depressing b. depressed

2. a. interested b. interesting

3. a. boring b. bored

4. a. excited b. exciting

5. a. exhausting b. exhausted

แบบฝึกที่ 12 :

1. T 2. F 3. T 4. T 5. F 6. T

แบบฝึกที่ 13 :

1. help
2. interesting
3. brochures
4. information
5. trips.
6. Could
7. Here
8. transportation
9. places
10. book

แบบฝึกที่ 14 :

For Dan :

1. He will go to Rayong.
2. He wants to visit interesting places.
3. He can go there by a package tour or a day trip.

For you : Open answer.

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. ใบกิจกรรมที่ 7 (จับคู่)
2. ใบความรู้ที่ 5 (adjective ending in _ing and _ed)
3. แบบฝึกที่ 11 (Complete the sentence)
4. เทปบันทึกเสียง Tape script 2 และ Tape script 3
5. ใบความรู้ที่ 6 (การเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ และการขอข้อมูลอย่างสุภาพ)
6. แบบฝึกที่ 12
7. แบบฝึกที่ 13 (Getting information from a travel agency)
8. แบบฝึกที่ 14 (Speaking Activity)
9. แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

คู่มือนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง “Offering help and asking for information”

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 นี้ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที
2. นักเรียนจะได้รับแบบฝึกคนละ 4 ฉบับ
3. จุดมุ่งหมายของบทเรียน

เมื่อนักเรียนได้ฟังแถบบันทึกเสียงในแบบฝึกที่ 12 และ 13 แล้ว สามารถ
ตอบคำถามในแบบฝึกที่ 12, 13 และ 14 ได้

4. บทบาทของนักเรียน

4.1 ก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึกนี้ ควรศึกษาคู่มือนักเรียนให้เข้าใจ

4.2 ขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้

4.2.1 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

4.2.2 ฟังแถบบันทึกเสียงในแบบฝึกที่ 12 และ 13 แล้ว
ทำแบบฝึกที่ 12, 13 และ 14 หลังจากฟัง

4.2.3 แสดงบทบาทสมมุติตามขั้นตอนที่กำหนด

เนื้อหาที่จะเรียน

คำศัพท์ : information, travel, brochure, transportation, accommodation,
admission, foreigner, seafood, waterfall, nature, stream, visitor

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : Adjective ending in _ing and _ed

แถบบันทึกเสียง : เรื่อง Offering Help และ Asking for Information

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ และการพูดขอร้องเพื่อต้องการข้อมูล (Offering help and asking for information)

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การพูดเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ และการพูดขอร้องในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากจะได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน และ โครงสร้างทางภาษาแล้ว นักเรียนยังได้เพิ่มพูนทักษะและความรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ถูกต้องตามกาลเทศะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1. พูดเสนอตัวให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ที่กำหนดได้
2. พูดถาม-ตอบ เพื่อขอร้องในสถานการณ์ที่กำหนดได้

จุดประสงค์นำทาง

1. รู้จักคำศัพท์การทอ้งเที่ยว
2. ใช้โครงสร้างภาษาในการบอกความสนใจในสิ่งที่ตนสนใจได้
3. ฟังแล้วตอบคำถามได้

เนื้อหา

Vocabulary : information, travel, brochure, transportation, accommodation, admission, foreigner, seafood, waterfall, nature, stream, visitor

Structure : be + interested in
be + tried etc.

Function : Offering help / thing

Can I help you?

Do you want some _____?

Asking for information

Can / could you tell me the way to _____?

Do you have any ideas if I go to _____?

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 1)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

นักเรียนช่วยกันออกไปเขียนคำที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวบนกระดานดำ แล้วให้บอกความหมายของคำที่เขียน

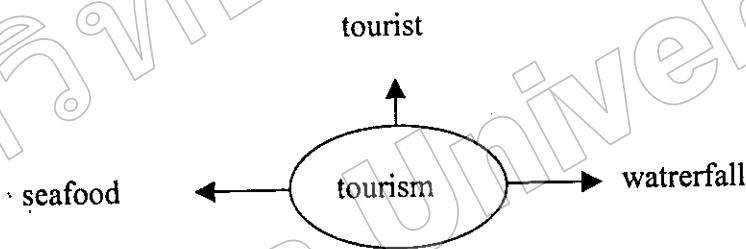
T : Write the words about tourism on the blackboard.

SS : Tourist.

: Seafood.

: Waterfall.

: etc

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 คน ให้ช่วยกันจับคู่คำกับความหมายในใบกิจกรรมที่ 7 (จับคู่) ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ แล้วออกเสียงคำให้ถูกต้อง

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนกลุ่มเดิมศึกษาใบความรู้ที่ 5 เรื่องการใช้ adjective ending in _ing and _ed

2. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนสรุปความรู้ และครูอธิบายเพิ่มเติม

3. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 11 (Complete the sentence)

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนกลุ่มเดิมช่วยกันค้นคว้าหาคำ adjective ending in _ing and _ed เพิ่มเติม แล้วแต่งเป็นประโยคนำเสนอในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบกิจกรรมที่ 7 (จับคู่)
2. ใบความรู้ที่ 5 (adjective ending in _ing and _ed)
3. แบบฝึกที่ 11 (Complete the sentence)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการปฏิบัติงานกลุ่ม
2. ตรวจแบบฝึก

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดแสดงคำ adjective ending in _ing and _ed ที่นักเรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติมมา

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษา

ใบกิจกรรมที่ 7(จับคู่)

Direction : Match the words with their correct meanings.

A

- _____ 1. foreigner
- _____ 2. seafood
- _____ 3. waterfall
- _____ 4. nature
- _____ 5. stream
- _____ 6. visitor
- _____ 7. information
- _____ 8. travel
- _____ 9. brochure
- _____ 10. transportation
- _____ 11. accommodation
- _____ 12. admission

B

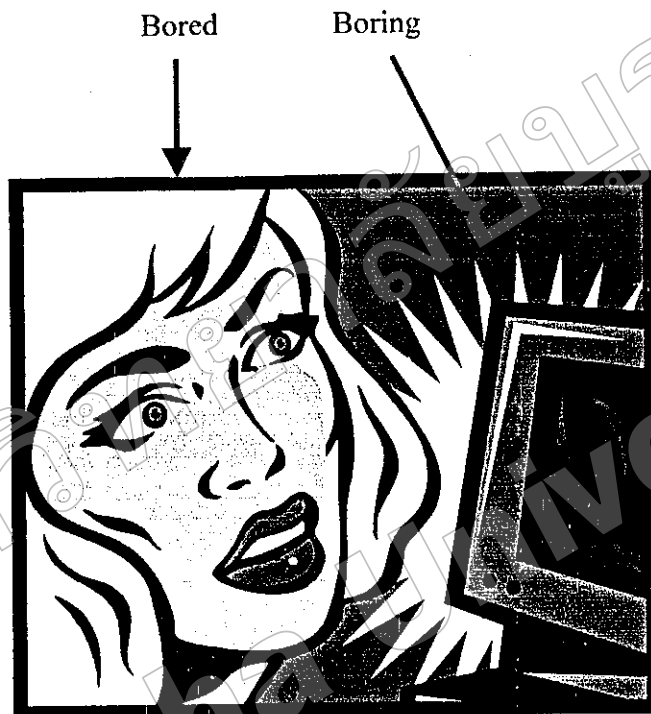
- a. room for living, hotel
- b. facts, knowledge
- c. a person from a country other than one's own
- d. money charged for admitting
- e. not artificial thing, area, plants, animals
- f. to make a journey
- g. a person who visits a person or place
- h. a stream or river that falls from a height over rocks or a cliff
- i. edible fish or shellfish from the sea
- j. small narrow river
- k. small book or magazine containing pictures and information
- l. vehicles, roads railways, etc for carrying people or goods from one place to another

ใบความรู้ที่ 5

188

Adjectives ending in ing and ed

There are many pairs of adjectives ending in ing and ed. For example :
boring and bored. Study this example situation :

Jane has been doing the same job for a very long time. Every day she does exactly the same thing again and again. She doesn't enjoy it any more and would like to do something different.

Jane's job is boring.

Jane is bored (with her job).

The Use of the '.....ed.ing' Form of Certain Verbs

A	B	C
1. English interests her. (ภาษาอังกฤษทำให้เธอสนใจ)	She <u>is interested</u> in English. (เธอสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ)	English <u>is interesting</u> . (วิชาภาษาอังกฤษน่าสนใจ)
2. The movie <u>bored</u> him.	He <u>was bored</u> with the movie.	The movie <u>is boring</u> .
3. The lessons <u>tired</u> him.	They <u>were tired</u> of doing the lesson.	The lessons <u>were tiring</u> .
4. The play <u>amused</u> us.	We <u>were amused</u> with/by the play.	The play <u>was amusing</u> .
5. The news <u>amazed</u> me.	I <u>was amazed</u> at the news.	The news <u>was amazing</u> .
6. The snake <u>frightened</u> the dog.	The dog <u>was frightened</u> by the snake.	The snake <u>was frightening</u> .
7. Their marks <u>disappointed</u> them.	They <u>were disappointed</u> with their marks.	Their marks <u>were disappointing</u> .
8. The film <u>thrilled</u> us.	We <u>were thrilled</u> by the film.	The film <u>was thrilling</u> .
9. My marks <u>pleased</u> my father.	My father <u>was pleased</u> with my marks.	My marks <u>were pleasing</u> .
10. The toys <u>fascinated</u> the child.	The child <u>was fascinated</u> by the toys	The toys <u>were fascinating</u> .
11. Their marks <u>surprised</u> their teacher.	Their teacher <u>was surprised</u> at their good marks.	Their good marks <u>were surprising</u> .
12. The football game <u>excited</u> her.	She <u>was excited</u> by the football game.	The football game <u>was exciting</u> .
13. His questions <u>confused</u> me.	I <u>was confused</u> with his questions.	His questions <u>were confusing</u> .
14. The news of his accident <u>shocked</u> me.	I <u>was shocked</u> by the news of his accident.	The news of his accident <u>was shocking</u> .
15. Your report <u>satisfied</u> me.	I <u>was satisfied</u> with your report.	Your report <u>was satisfying</u> .
16. The boy <u>annoyed</u> her.	She <u>was annoyed</u> by/with the boy.	The boy <u>was annoying</u> .
17. The news <u>astonished</u> everybody.	Everybody <u>was astonished</u> at the news.	The news <u>was astonishing</u> .

แบบฝึกที่ 11

(Complete the sentence)

Direction : Complete two sentences for each situation. Use an adjective ending in ing or ed to complete each sentence.

Example : The film wasn't as good as we had expected. (disappoint)

- a. The film was disappointing.
- b. We were disappointed with the film.

1. It's been raining all day. I hate this weather. (depress)
 - a. This weather is _____.
 - b. This weather makes me _____.
2. Astronomy is one of Tom's main interests. (interest)
 - a. Tom is _____ in astronomy.
 - b. He finds astronomy very _____.
3. I turned off the television in the middle of the program. (bore)
 - a. The program was _____.
 - b. I was _____.
4. Ann is going to America next month. She has never been there before. (excite)
 - a. She is really _____ about going.
 - b. It will be an _____ experience for her.
5. Diana teaches young children. It's a hard job. (exhaust)
 - a. She often finds her job _____.
 - b. At the end of the day's work she is often _____.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 2)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

ครูสมมุติสถานการณ์ว่า ถ้าเห็นชาวต่างประเทศมาเที่ยวที่สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง บางครั้งพวกเขาอาจไม่รู้จักเส้นทาง ควรเข้าไปให้ความช่วยเหลือ นักเรียนควรใช้คำพูดใดต่อไปนี้

(You see the foreigners visit the interesting places in Rayong. What should you say to them?)

- Would I help you?
- Can I help you?
- Shall I help you?

ครูถามให้นักเรียนใช้เหตุผลที่เลือกในแต่ละข้อ แล้วเฉลยคำตอบ (คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ b)

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

- ครูเปิดเทปบันทึกเสียง Tape script 2 2-3 ครั้ง

Tape Script 2

Situation: Dan is a foreigner. He comes to Thailand and he wants to visit the places in Rayong.

Lila : Well, Dan, where would you like to go this weekend?

Dan : I'm very interested in beaches and seafood.

Lila : What about going to Rayong, it's near Pattaya.

Dan : That would be nice. I've heard about it.

Lila : And if you're not too tired, we can go on to the waterfall also.

Dan : What will we see there?

Lila : There are a lot of trees and beautiful nature, fish in the stream.

Dan : Can we reach at the top?

Lila : Yes, you can.

Dan : OK. I think that'll be great.

2. นักเรียนตอบคำถาม เช่น
 - a. What is Dan interested in?
 - b. Does he like that place?
 - c. Where else do they plan to go?
 - d. What waterfall is it?

3. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 6 (การเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ และการขอข้อมูลอย่างสุภาพ) ครูอธิบายศัพท์ สำนวน และการใช้ภาษา ในสถานการณ์ แล้วฝึกออกเสียง

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 12 โดยการฟังเทปบันทึกเสียงแล้วทำแบบฝึก
2. ครูเปิดเทปบันทึกเสียงแบบฝึกที่ 13 (Getting information from a travel agency) 3-4 ครั้ง ให้นักเรียนจับคู่กันฟังบทสนทนาแล้วเติมข้อความที่ขาดหายไป ในแบบฝึกที่ 8
3. เมื่อเติมข้อความเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนทดสอบ โดยการใช้บทสนทนาที่ทำเสร็จแล้วสนทนากัน แล้วตรวจสอบความถูกต้อง โดยการเปิดเทปบันทึกเสียงอีกครั้งหนึ่ง
4. นักเรียนฝึกสนทนากัน ครูสุ่มออกมาแสดงบทบาทตามสถานการณ์ ครูและนักเรียนช่วยกันวิจารณ์ และแก้ไขข้อบกพร่อง
5. ช่วยกันสรุปคำศัพท์ สำนวน ที่ใช้ในการเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ การพูดขอร้องเพื่อต้องการข้อมูล หรือสิ่งของ
6. ทำแบบฝึกที่ 14 (Speaking Activity) เป็นการสรุปเรื่องที่ฟัง และอภิปราย

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนเขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ และการขอข้อมูลหรือสิ่งของ

สื่อการเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียง
2. ใบความรู้ที่ 6 (การเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ และการขอข้อมูลอย่างสุภาพ)
3. แบบฝึกที่ 12
4. แบบฝึกที่ 13 (Getting information from a travel agency)
5. แบบฝึกที่ 14 (Speaking Activity)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึก
3. ตรวจการเขียนบทสนทนา

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดแสดงผลงานการเขียนบทสนทนา โดยมีภาพสถานการณ์ที่จำลองประกอบ

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาวิชาสังคมศึกษา

แบบฝึกที่ 12

ให้นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียง Tape script 2 แล้วทำใบกิจกรรมที่ 1

Tape Script 2

Situation: Dan is a foreigner. He comes to Thailand and he wants to visit the places in Rayong.

Lila : Well, Dan, where would you like to go this weekend?

Dan : I'm very interested in beaches and seafood.

Lila : What about going to Rayong, it's near Pattaya.

Dan : That would be nice. I've heard about it.

Lila : And if you're not too tired, we can go on to the waterfall also.

Dan : What will we see there?

Lila : There are a lot of trees and beautiful nature, fish in the stream.

Dan : Can we reach at the top?

Lila : Yes, you can.

Dan : OK. I think that'll be great.

แบบฝึกที่ 12

Listen to the conversation between Dan, a tourist and Lila, a travel agent.

Put T in front of the correct answer and F in front of the wrong answer.

1. Dan is a visitor.
2. He wants to go to Pattaya.
3. He 's heard about Rayong.
4. He is happy to go there.
5. They plan to go to Chantaburi too.
6. Dan decides to visit the waterfall.

wwwwwwwwwwwwwwwwwwwww

Key answer:

1. T
2. F
3. T
4. T
5. F
6. T

wwwwwwwwwwwwwwwwwwwww

ใบความรู้ที่ 6

เรื่อง “การเสนอตัวให้ความช่วยเหลือ และการขอข้อมูลอย่างสุภาพ”

Offering (คำเสนอให้ความช่วยเหลือ)	Response (Accepting) (การตอบรับ)
1. Would you like any help?	1. Please do.
2. May I help you?	2. Yes, if you please.
3. Can I get you some coffee?	3. Thank you very much.
4. Can you give me a hand?	4. If it's no trouble for you.
5. I would like to give this to you.	

Asking for information

1. Do you have a brochure?
2. Have you got any information?
3. I would like to get some information, please?

แบบฝึกที่ 13

Getting Information from a Travel Agency

ให้นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียง Tape script 3 แล้วทำแบบฝึกที่ 2

Situation: Dan is in a travel agency. He wants to get the information to plan for his weekend.

Tape script 3

Salesperson : Good morning. Can I help you?

Dan : Yes, I would like to get some information about interesting places near Bangkok.

Salesperson : Well, we have brochures, guidebooks and information about a package tour and day trips.

Dan : Could I have the brochures of Rayong province, and can I have some information about a package tour and day trips too, please?

Salesperson : Certainly. Here you are.

Dan : Thank you. So what will be included in a package tour?

Salesperson : Well, that will include the transportation costs, food and drinks, accommodation and admission fees.

Dan : Oh, what a nice trip?

Salesperson : That would just include the cost of transportation, lunch and admission.

Dan : Um, Could I have a brochure of places in Rayong, please?

Salesperson : Of course. Here you are.

Dan : Thank you very much. I will book a tour when I can make up my mind.

Salesperson : That's fine.

Dan : Thank you so much. I really appreciate your help. Goodbye.

Salesperson : Bye.

แบบฝึกที่ 13

Listen to the conversation in tape script 2, "Getting Information from a Travel Agency", and complete the dialogue.

Good morning. Can I ____ (1) ____ you?

Yes, I would like to get some information about ____ (2) ____ places near Bangkok.

Salesperson

Well, we have ____ (3) ____, guidebooks and ____ (4) ____ about a package tour and day ____ (5) ____.

Dan

____ (6) ____ I have the brochures of Rayong province, and can I have some information about a package tour and day trips too, please?

Certainly. ____ (7) ____ you are.

Dan

Thank you. So what will be included in a package tour?

Salesperson

Well, that will include the ____ (8) ____ cost, food and drinks and accommodation and admission fees.

Oh, what a nice trip?

That would just include the cost of transportation, lunch and admission.

Um, Could I have a brochure of _____ (9) _____ in Rayong, please?

Of course. Here you are.

Thank you very much. I will _____ (10) _____ a tour when I can make up my mind.

That's fine.

Thank you so much. I really appreciate your help. Goodbye.

Bye.

Dan

Salesperson

Dan

Salesperson

แบบฝึกที่ 14 (Speaking Activity)

Speaking Activity: Write down your answer.

For Dan:

1. Where will Dan go?

2. What interesting places does Dan want to visit?

3. How can he go there?

For you:

1. What province would you like to visit?

2. How can you go there?

3. With whom will you go?

4. Why would you like to go there?

5. How long does it take to that place?

แบบทดสอบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

Choose the appropriate answer.

1. Do you have any brochure of Rayong? The underlined word means
 - a. a history book
 - b. a novel
 - c. a small book containing pictures and information
 - d. a map

2. How can we go to Khao Chamao waterfall? The underlined word means
 - a. a stream or river that falls from a height over rocks or a cliff
 - b. a drop of water that falls from the sky
 - c. a small stream that flows from the mountain.
 - d. a drop of water that falls from the leaf in a cold night

3. What is the same meaning of the word "visitor"?

a. foreigner	b. sightseeing
c. transportation	d. tourist

4. What places you in Rayong?

a. interesting	b. interest
c. interests	d. interested

5. I am in Samet Island.

a. interesting	b. interest
c. interests	d. interested

6. Samet Island is

a. interesting	b. interest
c. interests	d. interested

7. Salesperson : Good morning. _____?

Dan : Yes, I would like to get some information about interesting places near Bangkok.

a. What do you want?	b. Do you want anything?
b. What would you like to get?	c. Can I help you?

8. Dan : _____ a brochure of places in Rayong, please?

Salesperson : Of course. Here you are.

a. Could I have	b. Do I have
c. Have I	d. Am I have

9. Tour guide : Would you like any help?

Tourist : _____

a. Please do.	b. Yes, I would.
c. Yes, I do.	d. Yes, you would.

10. Can you give me a hand?

a. No, I can't.	b. Yes, of course.
c. No, I can't give you my hand.	c. Yes, I can.

XX

แบบเฉลยคำตอบแบบทดสอบ :

1. c	2. a	3. d	4. b	5. d
6. a	7. c	8. a	9. a	10. b

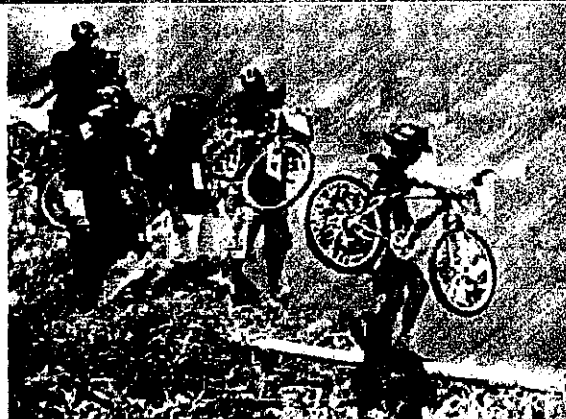
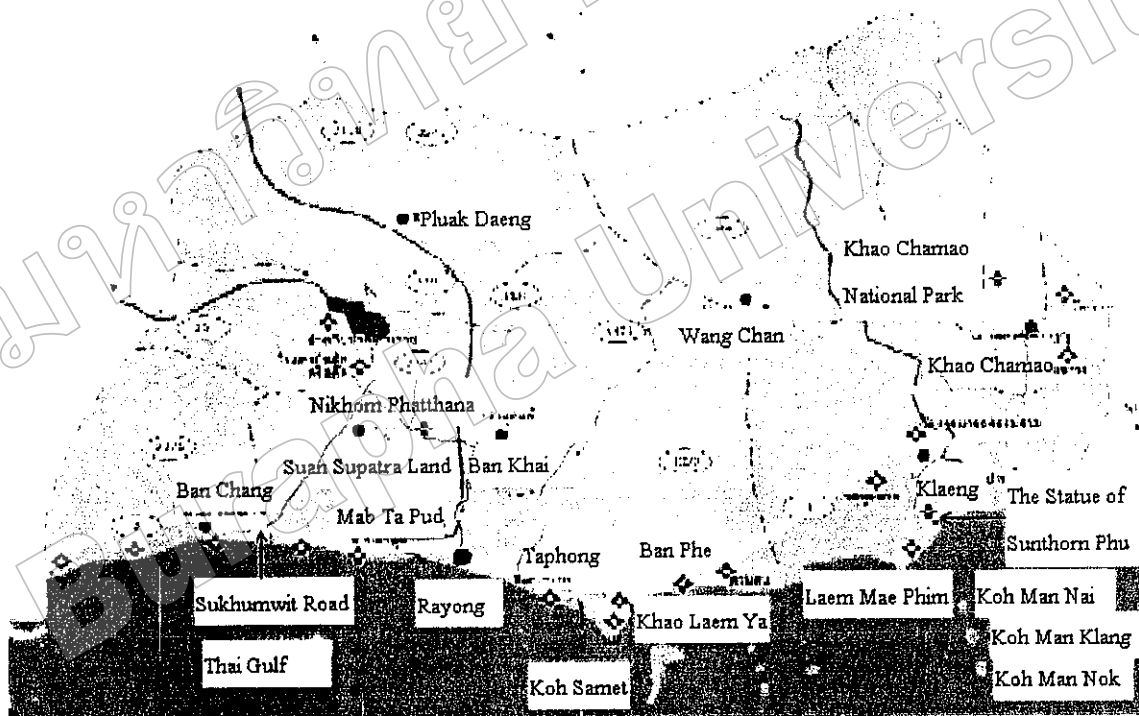
มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง

การวางแผนการเดินทาง (Travel Plans)

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การวางแผนการเดินทาง (Travel Plans)

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. คู่มือครู ประกอบด้วย
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
 - 1.2 คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู
 - 1.3 แบบฝึกที่ 15 และ 16
2. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับบทเรียน
 - 2.2 เนื้อหาที่เรียน
3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียน ประกอบด้วย
 - 3.1 บทอ่านที่ 1 เรื่อง Lila's Tour
 - 3.2 ใบความรู้ที่ 7 เรื่อง Present Continuous Tense
 - 3.3 แบบฝึกที่ 15 Grammar & Speaking
 - 3.4 ใบกิจกรรมที่ 8 (จับคู่)
 - 3.5 ใบกิจกรรมที่ 9 (Grammar and speaking)
 - 3.6 ใบความรู้ที่ 8
 - 3.7 แบบฝึกที่ 16 (Work in pair)

คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีวัตถุประสงค์และอุปกรณ์ที่ครูจะต้องตรวจให้ครบ ดังนี้

1.1 แบบฝึกที่ 15 และ 16 2 ฉบับ

1.2 คู่มือครู 1 ฉบับ

1.3 คู่มือนักเรียน 4 ฉบับ

2. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ดังนี้

2.1 ศึกษาคำชี้แจงของการใช้แบบฝึก

2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ทดลองทำแบบฝึกก่อนกิจกรรม

3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้

3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้า

3.2 เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่

กำหนดไว้

3.3 ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการทำแบบฝึก

3.4 เป็นผู้ประเมินผลการทำแบบฝึก

4. เฉลยคำตอบแบบฝึก

แบบฝึกที่ 15 :

B. Answer :

1. In which city is Lila going to meet the group?

2. Which places are they going to visit?

3. How are they going to Rayong?

4. How long are they going to stay there?

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. บทอ่านที่ 1 เรื่อง Lila's Tour
2. ใบความรู้ที่ 7 เรื่อง Present Continuous Tense
3. แบบฝึกที่ 15 Grammar & Speaking
4. ใบกิจกรรมที่ 8 (จับคู่)
5. ใบกิจกรรมที่ 9 (Grammar and speaking)
6. ใบความรู้ที่ 8
7. แบบฝึกที่ 16 (Work in pair)
8. แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

คู่มือนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การวางแผนการเดินทาง (Travel Plans)

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 นี้ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที
2. นักเรียนจะได้รับแบบฝึกคนละ 2 ฉบับ
3. จุดมุ่งหมายของบทเรียน

เมื่อนักเรียนได้ฝึกกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการจัดการเรียนการสอนและทำแบบฝึกที่ 15 และ 16 แล้วสามารถพูดแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร วางแผนการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว หรือบุคคลทั่วไปได้

4. บทบาทของนักเรียน

- 4.1 ก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึกนี้ ควรศึกษาคู่มือนักเรียนให้เข้าใจ
- 4.2 ขณะเรียน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้
 - 4.2.1 ทำกิจกรรมในแบบฝึก
 - 4.2.2 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
 - 4.2.3 ทำแบบฝึกหลังกิจกรรมตามขั้นตอนต่างๆ
 - 4.2.4 ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาที่จะเรียน

คำศัพท์ : Agro, knowledge, agriculture, culture, tradition, tasting, quality, certify, orchard, environment

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : Present Continuous (for fixed arrangements)

Communication focus : Talking about fixed plans.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การวางแผนการเดินทาง (Travel Plans)

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การใช้ภาษาในเรื่องการวางแผนการท่องเที่ยว ในด้านการเขียนเป็นสิ่งจำเป็นต่อการสื่อสารอย่างหนึ่ง ผู้เรียนอาจจะนำไปประกอบอาชีพในการเป็นมัคคุเทศก์ในท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องศึกษาคำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างทางภาษา รวมทั้งวัฒนธรรมเจ้าของภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

สามารถเขียนแผนการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนได้

จุดประสงค์นำทาง

1. ถาม – ตอบในสิ่งที่กำหนดให้อ่านได้
2. พูด อธิบายแผนการเดินทางของกลุ่มได้
3. ฟัง แล้วตอบคำถามได้
4. เขียนกำหนดการเดินทางได้

เนื้อหา

Vocabulary : Agro, knowledge, agriculture, culture, tradition, tasting, quality, certify, orchard, environment

Structure : Present Continuous (for fixed arrangements)

Where are they going? They're going to Rayong.

Is she taking them to Rayong? No, she isn't.

Are they traveling by car? Yes, they are.

Communication focus : Talking about fixed plans.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 1)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

ครูเล่าเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางแล้วให้นักเรียนจดบันทึกว่า ครูไปไหน ครูทำอะไรบ้าง ไปกับใคร

ตัวอย่างเรื่องที่ครูเล่า

Next April, I am taking my children the East of Thailand. We are starting the tour in Bangkok. We are going to visit many places. We are traveling by car.

คำถาม T : When are we going to?

SS : To the East of Thailand.

T : What are we going to do?

SS : You are going to visit many places.

T : Who are going with me?

SS : Your children.

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนอ่านเรื่อง Lila's tour ในบทอ่านที่ 1
2. นักเรียนศึกษาเรื่อง Present Continuous ในใบความรู้ที่ 7 (present continuous tense)
3. ครูให้นักเรียนดูประโยคที่เริ่มต้นด้วยคำว่า Next week, I am taking a group of American tourists around Rayong. เป็น Tense ที่ชื่อว่าอะไร ใช้ในความหมายที่เป็นอดีต อนาคต หรือเป็นปัจจุบัน และถ้าเป็นอนาคต ต้องเป็นอนาคตแบบไหนจึงใช้ Present Continuous ได้ คำตอบคือ ต้องเป็นกำหนดการในอนาคตที่แน่นอนแล้ว

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนฝึกประโยคตัวอย่างในแบบฝึกที่ 15 (Grammar & Speaking)
2. ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้สร้างประโยคคำถามจากคำที่ให้ในข้อ B ในแบบฝึกที่ 15 (Grammar & Speaking)

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนเขียนแผนการท่องเที่ยวของตัวเองแล้วนำเสนอในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. บทอ่านที่ 1 เรื่อง Lila's Tour
2. ใบความรู้ที่ 7 เรื่อง Present Continuous Tense
3. แบบฝึกที่ 15 Grammar & Speaking

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. ผลการปฏิบัติงาน

กิจกรรมเสนอแนะ

1. นักเรียนจัดทำบอร์ดแสดงแผนการท่องเที่ยวที่เขียนขึ้นพร้อมภาพสถานที่ท่องเที่ยวประกอบ
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดการใช้ Present Continuous Tense เพิ่มเติม

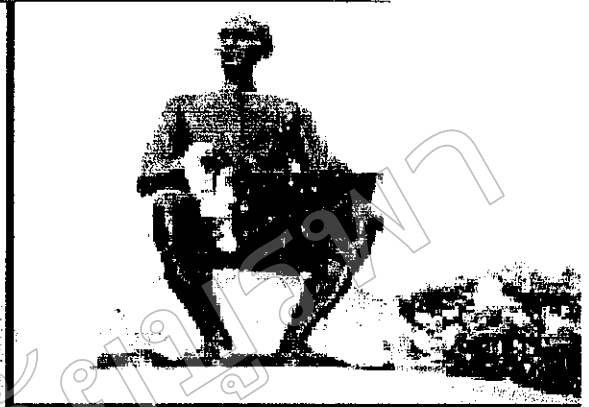
ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษา

Lila's tour

Lila's Tour

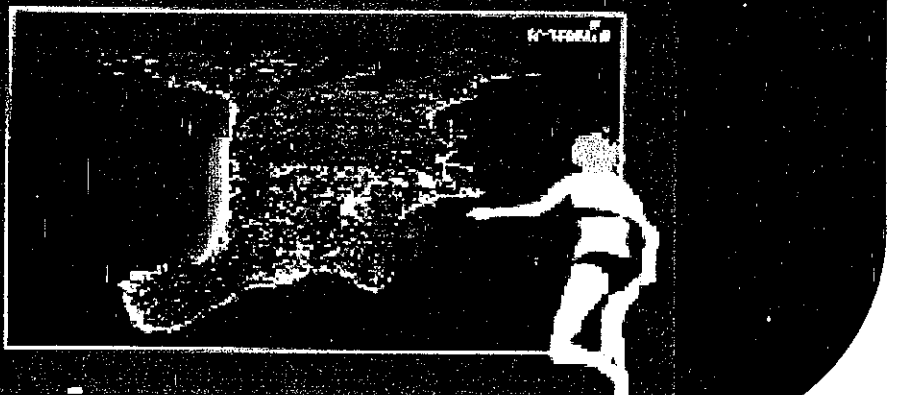
My name's Lila. I'm from Thailand, and I live in Rayong. I speak three languages. I'm a tour guide. Next week, I'm taking a group of American tourists around Rayong.

Enjoy orchard tourism

Enjoy fruit tasting

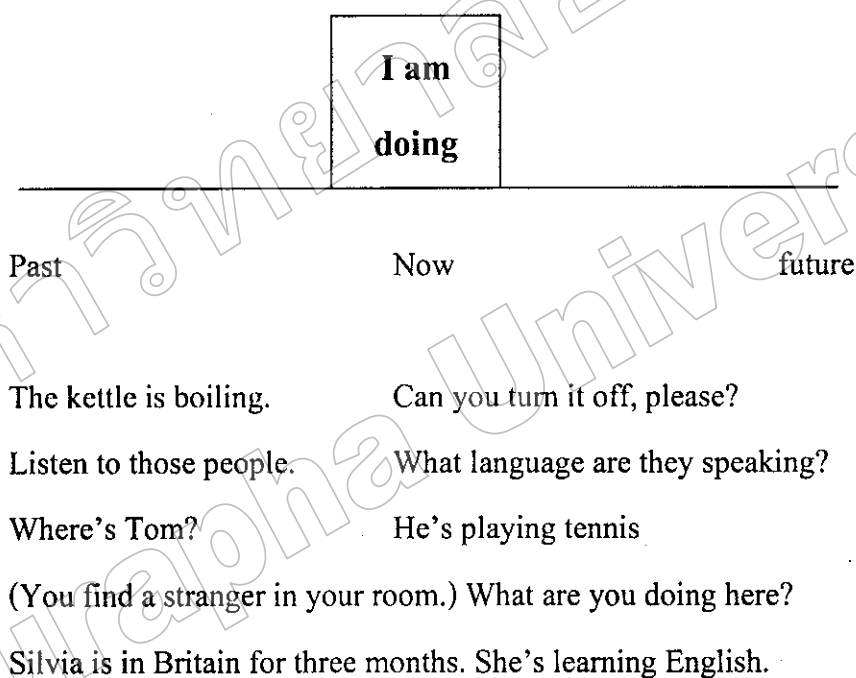

ใบความรู้ที่ 7

Present Continuous Tense

Present continuous

- ❑ Use the present continuous to talk about something which is happening at or around the time of speaking :

- ❑ Use the present continuous for a temporary situation :

I'm living with some friends until I can find a flat.

That machine isn't working. It broke down this morning.

Structure : **Subject + is, am, are + V - ing**

แบบฝึกที่ 15

Grammar & Speaking

Present continuous (for fixed arrangements) :

Where are they going? They are going to Rayong.

Is Lila taking them to Koh Samet? No, she isn't.

Are they traveling by coach? Yes, they are.

A. Read about Lila's tour.

Next week, Lila is taking a group of Americans to many places in Rayong, Laem Chareon Beach, Ban Phe, Khao Laem Ya, Sunthorn Phu, Koh Samet and they are planning to Rayong Agro-tourism, orchard tourism and Thai fruits tasting, agricultural products, study natural environment etc. They are starting the tour in Bangkok by coach. They are visiting them in 2 days.

B. Make questions about the tour.

1. In which city / Lila / go to / meet / the group?
2. Which places / they / go to / visit?
3. How / they / go to / Rayong?
4. How long / they / go to / stay / there?

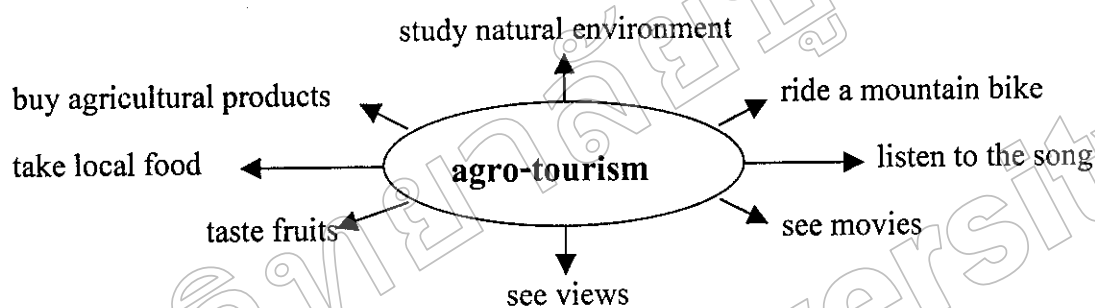
Answer :

1. In which city is Lila going to meet the group?
2. Which places are they going to visit?
3. How are they going to Rayong?
4. How long are they going to stay there?

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 2)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

ครูเขียนคำว่า “Agro- Tourism” activities บนกระดานคำ แล้วถามนักเรียนว่า What are you going to do to Agro- tourism? (ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ให้นักเรียนดูภาพที่ครูเตรียมเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 8 (จับคู่) ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ แล้วอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่าน Brochure เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในใบความรู้ที่ 8 (Rayong Agro-Tourism) ใช้วิธีการอ่านแบบ skimming แล้วตอบคำถามในใบกิจกรรมที่ 9 (Grammar and Speaking)

กิจกรรมการฝึก (Practice)

นักเรียนจับคู่กันวางแผนและเขียนแผนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเวลา 2 วัน ให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1 กลุ่ม ซึ่งมาท่องเที่ยวยังท้องถิ่นของนักเรียน นักเรียนทำรายการสถานที่ต่างๆ การเดินทาง สถานที่พัก โดยใช้โปรแกรมการท่องเที่ยวใบความรู้ที่ 8 กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแบบวิถีชีวิตชนบท ศึกษาการดำเนินชีวิตและอาชีพของคนในท้องถิ่น โดยครูให้ความช่วยเหลือด้านคำศัพท์ และ โครงสร้าง

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

1. นักเรียนคู่เดิมแสดงผลงานในรูปของ Mapping แสดงแผนผังจุดเริ่มต้นของการเดินทางและสถานที่อื่นๆตามลำดับ แล้วช่วยกันพูดแผนการเดินทาง โดยใช้ Guide line ที่กำหนดในแบบฝึกที่ 16 (Work in pair)
2. ครูและนักเรียนในชั้นเรียนช่วยกันประเมินผลงาน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบกิจกรรมที่ 8 (จับคู่)
2. ใบกิจกรรมที่ 9 (Grammar and speaking)
3. ใบความรู้ที่ 8
4. แบบฝึกที่ 16 (Work in pair)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม pair work
2. ผลการปฏิบัติงาน

กิจกรรมเสนอแนะ

จัดบอร์ดแสดงผลงานการเขียนแผนการท่องเที่ยวของนักเรียนพร้อมภาพประกอบ

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษา

ใบกิจกรรมที่ 8 (จับคู่)

Direction : Match the word with the meaning.

A	B
_____ 1. Agro-	a. the standard of something when compared to other things like it
_____ 2. knowledge	b. the passing of beliefs or customs from one generation to the next
_____ 3. agriculture	c. the natural conditions, eg. land, air and water, in which people, animals and plants live
_____ 4. culture	d. of farming (combination form to form nouns and adjectives)
_____ 5. tradition	e. the science or practice of cultivating the land and keeping or breeding animals for food; farming
_____ 6. tasting	f. a piece of land, in which fruit trees are grown
_____ 7. quality	g. art, literature, music and other intellectual expressions of a particular society or time
_____ 8. certify	h. the facts, information, understanding and skills that a person has acquired through experience or education
_____ 9. orchard	i. to declare something formally, especially in writing or on a printed document
_____ 10. environment	j. an event at which something is tasted

Answer :

1. d	2. h	3. e	4. g	5. b
6. j	7. a	8. i	9. f	10. c

Rayong Agro-Tourism

Agro-tourism is another tourism style, which the tourists will enjoy fruits tasting, get knowledge of agriculture, life way, culture and tradition.

Welcome to touch agro-tourism to get knowledge and experience about agriculture, enjoy the orchard view and taste fruits as much as you can at TAPONG Agro-Tourism.

1. Orchard tourism and Thai fruit tasting.

Welcome to touch and taste fruits, Durian, Rambutan, Mangosteen, Santal. The fruits are quality certified by the orchards. Buy the qualified fruits with the orchard price from the gardeners.

You can join the agro-tourism at the following orchards :-

- Suan Wicha -
- Pa lam
- Suan Yai Da
- Suan Paa -
- Nhan

Enjoy orchard tourism

Enjoy fruit tasting

Thai fruits

2. Orchid farm.

See various families of orchid and orchid flowers production for export.

- Yai Da Orchid Farm

3. Agricultural products.

- a. Fried Durian
- b. Durian chili paste
- c. Pork with Cha Muang Leaf curry canned

4. Study natural environment, see views around the village and farmers' life ways by a mountain bike

Activities for agro-tourism: You can do the following things such as

- a. Take a tram to see fruits garden.
- b. See movies, listen to songs and take local food.
- c. Ride a mountain bike around the village, Khao Yai Da, Hhao Phrabat.

- d. Study the nature at Khao Yai Da waterfall.

To visit the TAPONG Agro-Tourism Center:

- a. Personal car: 190 kilometers from Bangkok (By Motor way Bangkok – Pattaya – Road No. 36 Pattaya-Rayong)
- b. Bus: Bangkok – Rayong 179 kilometers. From Rayong bus station, take local taxi to TAPONG Agro-Tourism Center 11 kilometers.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ใบกิจกรรมที่ 9

Grammar and Speaking

Read the brochure and answer the questions.

1. What can the tourists do for agro-tourism?
2. What can the tourists get for agro-tourism?
3. Name the place where the tourists can touch for agro-tourism?
4. Where is the orchid farm?
5. What are the orchid flowers produced for?
6. What agricultural products are there?
7. How can the tourists see view around the village and farmers' life ways?

Answer :

1. The tourists can do many activities for ago-tourism such as tasting Thai fruits, visiting orchid farms, buying agriculture products, riding a bike.
2. The tourist can get knowledge and experience for agro-tourism.
3. The tourists can touch for agro-tourism at Taphong Agro-Tourism.
4. It is at Khao Yai Da.
5. The orchid flowers are produced for export.
6. There are fried durian, durian chilli paste, pork with Cha Muang leaf curry canned.
7. They can see view around the village by riding a mountain bike.

แบบฝึกที่ 16 (Work in pair)

Work in pair. Tell the class to plan the tour by using this guideline.

We think we're starting the tour in / at _____
First, we're going to _____, then we're _____
after that, we're _____. We are staying _____.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบทดสอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

Choose the appropriate answer.

1. I 'm a tour guide. Next week, _____ a group of American tourists around Rayong.
 - a. I take
 - b. I took
 - c. I'm taking
 - d. I've taken
2. Listen to those visitors. What language _____ ?
 - a. did they speak
 - b. do they speak
 - c. are they speaking
 - d. they speak
3. "Agro-" means
 - a. of farming
 - b. of touring
 - c. of sightseeing
 - d. of visiting
4. "Orchard" means
 - a. a kind of flower
 - b. a place for tour
 - c. a piece of land, in which fruit trees are grown
 - d. a land for rent
5. "Environment" means
 - a. the natural conditions, eg. land, air and water, in which people, animals and plants live
 - b. the standard of something when compared to other things like it
 - c. a piece of land, in which fruit trees are grown
 - d. an event at which something is tasted

6. What can you get from Agro-tourism?
 - a. Enjoy fruits tasting
 - b. Get knowledge of agriculture
 - c. Get knowledge of culture and tradition
 - d. All of them are correct.
7. What is Rayong agricultural product?
 - a. Fried Durian
 - b. Durian chili paste
 - c. Pork with Cha Muang Leaf curry canned
 - d. All of them are correct.
8. What activity can you do for Agro-tourism?
 - a. Take a tram to see fruits garden.
 - b. See movies, listen songs and take local food.
 - c. Ride a mountain bike around the village.
 - d. All of them are correct.
9. Where can you touch Rayong Agro-tourism?
 - a. Suan Nong Nut
 - b. Suan Sri Muang
 - c. Suan Chatuchak
 - d. Tapong
10. How can you visit TAPONG Agro-Tourism?
 - a. by train
 - b. by plane
 - c. by ship
 - d. by car

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ :

1. c

2. c

3. a

4. c

5. a

6. d

7. d

8. d

9. d

10. d

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง

Shopping

คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีวัสดุและอุปกรณ์ที่ครูจะต้องตรวจให้ครบ ดังนี้
 - 1.1 แบบฝึกที่ 17 และ 18 2 ฉบับ
 - 1.2 คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.3 คู่มือนักเรียน 4 ฉบับ
2. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาคำชี้แจงของการใช้แบบฝึก
 - 2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.3 ทดลองทำแบบฝึกก่อนกิจกรรม
3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้
 - 3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้า
 - 3.2 เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้
 - 3.3 ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการทำแบบฝึก
 - 3.4 เป็นผู้ประเมินผลการทำแบบฝึก
4. เฉลยคำตอบแบบฝึก

แบบฝึกที่ 18 (Worksheet B)

1. c	2. b	3. b	4. b	5. a
6. a	7. b	8. b	9. a	

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. ใบกิจกรรมที่ 10 (จับคู่)
2. แบบฝึกที่ 17 เทปบันทึกเสียง Tape script 4 เรื่อง Shopping
3. รูปภาพและตัวอย่างผลผลิตของจังหวัดระยอง
4. ใบความรู้ที่ 9 (การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร)
5. ใบกิจกรรมที่ 11 (Functions / Language)
6. แบบฝึกที่ 18 (Shopping) และแบบฝึกที่ 18 (Worksheet B)
7. แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

คู่มือนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง Shopping

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 นี้ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที
2. นักเรียนจะได้รับแบบฝึกคนละ 2 ฉบับ
3. จุดมุ่งหมายของบทเรียน

เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้แล้ว สามารถพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับการซื้อ-ขายของที่ระลึก และการให้บริการได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา

4. บทบาทของนักเรียน

- 4.1 ก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึกนี้ ควรศึกษาคู่มือนักเรียนให้เข้าใจ
- 4.2 ขณะเรียน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้
 - 4.2.1 ทำกิจกรรมในแบบฝึก
 - 4.2.2 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
 - 4.2.3 ทำแบบฝึก
 - 4.2.4 ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาที่จะเรียน

Vocabulary : souvenir, discount, reasonable, credit, receipt, squid, shrimp, shellfish, interesting, cash

Structure : Deciding to buy ; I'd take

Asking for things ; I'm looking for

ภาษาและวัฒนธรรม : Would you like to pay in cash or credit card.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง Shopping

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

การพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับการซื้อ-ขายของที่ระลึก และการให้บริการโดยการเสนอให้ความช่วยเหลือ การแสดงความพอใจและไม่พอใจเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวันนอกจากนักเรียนจะได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างทางภาษาแล้ว นักเรียนยังได้เพิ่มพูนทักษะการฟังและการเขียน พร้อมทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษาทำให้สามารถสื่อสารได้ถูกต้องตามกาลเทศะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

พูดถาม-ตอบเกี่ยวกับการซื้อ-ขายของที่ระลึก และการให้บริการได้ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา

จุดประสงค์นำทาง

1. รู้จักคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ-ขายสินค้าในท้องถิ่น
2. บอกความต้องการและไม่ต้องการในการซื้อสินค้าได้
3. ใช้โครงสร้างทางภาษาในการเลือกซื้อสิ่งของได้
4. ใช้จำนวนในการต่อราคาซื้อ-ขายได้

เนื้อหา

Vocabulary : souvenir, discount, reasonable, credit, receipt, squid, shrimp, shellfish, interesting, cash

Structure : Deciding to buy ; I'd take

Asking for things ; I'm looking for

ภาษาและวัฒนธรรม : Would you like to pay in cash or credit card?

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

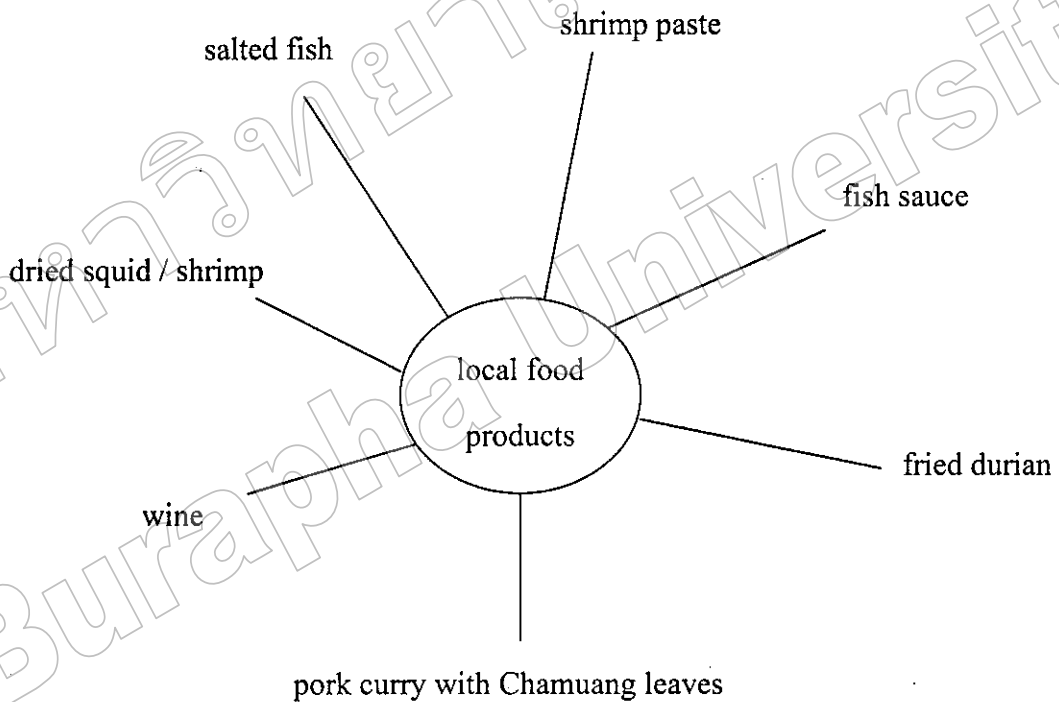
กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 1)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสินค้าในท้องถิ่นและการซื้อ-ขายสินค้า โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ ครูเขียนบนกระดานคำ

T : What food products are there in Rayong?

S : Shrimp paste, Fried durian, etc.

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนจับคู่กันทำใบกิจกรรมที่ 10 (จับคู่) ตามเวลาที่กำหนด
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ แล้วอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง
3. ครูถามนักเรียนว่าถ้านักเรียนต้องการซื้อสินค้า ควรจะถามคนขายอย่างไร

นักเรียนช่วยกันตอบ

T : If you want to buy things what should you say?

SS :

4. ครูเขียนตัวอย่างคำพูดที่นักเรียนช่วยกันตอบบนกระดานดำ เช่น

I want to buy

Do you have any

Etc.

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. ให้นักเรียนดูภาพร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมืองในจังหวัดระยอง แล้วช่วยกันคิดบทสนทนา แล้วส่วมให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมุติ (Role play)

2. นักเรียนจับกลุ่มกัน กลุ่มละ 5 คน ฟังเทปบทสนทนาเรื่อง Shopping ในแบบฝึกที่ 17 แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

- What does Dan want to buy?
- What kinds of things he would like to buy?
- How much money did he pay?
- Did he pay by a credit card?

3. ครูเปิดเทปอีกครั้งเพื่อตรวจคำตอบพร้อมๆกันทั้งชั้น

คำตอบ

- He wants to buy some souvenirs.
- Some seafood products and some souvenirs.
- 900 Bahts.
- No, he didn't.

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนกลุ่มเดิมช่วยกันเขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย การต่อรองราคา โดยใช้แบบฝึกที่ 2 เป็นต้นแบบ

สื่อการเรียนการสอน

- ใบกิจกรรมที่ 10 (จับคู่)
- แบบฝึกที่ 17 เทปบันทึกเสียงเรื่อง Shopping

การวัดและประเมินผล

- สังเกตจากการร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ
- จากการตอบคำถามในการฟังเทปบทสนทนา
- จากการทำแบบฝึก

กิจกรรมเสนอแนะ

ให้นักเรียนไปสำรวจตลาดสินค้าพื้นเมืองและสินค้าเหล่านั้นใช้ภาษาอังกฤษเรียกว่าอย่างไรแล้วจัดทำบอร์ดสินค้าชนิดต่างๆของจังหวัดระยองพร้อมภาพประกอบ

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษา

ใบกิจกรรมที่ 10 (จับคู่)

Direction : Match the word with the meaning.

A

B

_____ 1. souvenir	a. a long sea creature with ten short arms round its mouth, sometimes eaten as food
_____ 2. discount	b. a thing taken, bought or received as a gift, and kept to remind one of a person, a place or an event
_____ 3. reasonable	c. a small edible shellfish found mainly in the sea, it becomes pink when boiled
_____ 4. credit	d. holding the attention; causing curiosity
_____ 5. receipt	e. money in coins or notes
_____ 6. squid	f. the status of being trusted to pay money back to somebody who lends it to one
_____ 7. shrimp	g. an amount of money taken off the usual cost of something
_____ 8. shellfish	h. a type of water creature with a shell, especially one of the edible types; Oysters, mussels, crabs and shrimp
_____ 9. interesting	i. a written or printed statement that goods have been paid
_____ 10. cash	j. having good judgement ; fair and sensible

Answer : 1. b 2. g 3. j 4. f 5. i
 6. a 7. c 8. h 9. d 10. e

แบบฝึกที่ 17 (Shopping)

ให้นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียง Tape script 4 แล้วตอบคำถาม

Situation: Dan goes to Koh Samet at the souvenir shop, he wants to buy some seafood products and things for visiting the Island.

Tape script 4

Shop assistant : Good afternoon. May I help you?

Dan : Oh yes. I'm looking for some interesting souvenirs so that I can take home.

Shop assistant : All right. So what are you interested in?

Dan : I would like to have a look at some seafood products and some souvenirs such as key rings made of seashells.

Shop assistant : What kinds of seafood products would you like to have?

Dan : I think some kinds of dried squids and dried shrimp.

Shop assistant : Oh. We have many kinds of them. Here they are.

Dan : I'd take two packs of dried squids and ten key rings. So, how much is that all together?

Shop assistant : That will be 900 Baht, sir.

Dan : Oh, is there any discount?

Shop assistant : Oh, no, I mean this is a reasonable price.

Dan : OK. OK.

Shop assistant : Would you like to pay in cash or a credit card?

Dan : Cash please.

Shop assistant : Here's your receipt, sir. Thank you very much.

Dan : Um, goodbye.

Shop assistant : Goodbye.

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 2)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

ครูให้นักเรียนดูภาพ หรือของจริงบางอย่างที่เป็นผลผลิตภายในจังหวัดระยอง แล้วถามนักเรียนว่า

T : Where are they from?

S : They are from Rayong. They are made from fruit, seafood such as shrimp, fish.

T : They are called local food products.

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 9 (การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร)
2. ครูให้นักเรียนอ่านประโยคในใบกิจกรรมที่ 11 (Functions / Language) และให้นักเรียนตอบว่าแต่ละประโยคใช้ในหน้าที่ใดใน 4 แบบที่ศึกษาข้างต้น
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ฟังเทปบทสนทนาในแบบฝึกที่ 18 (Shopping) แล้วออกเสียงตาม โดยครูหยุดเทปเป็นช่วงๆ
2. นักเรียนกลุ่มเดิมฟังเทปแบบฝึกที่ 18 (Shopping) อีก 2-3 ครั้งแล้วช่วยกันเติมข้อความที่ขาดหายไปแบบฝึกที่ 18 (Worksheet B) ให้สมบูรณ์
3. ให้นักเรียนจับคู่กันแสดงบทบาทสมมติเป็น Dan และ Shop assistant โดยฝึกสนทนากันตามแบบฝึก ครูอาจเปิดเทปบันทึกเสียงอีกได้เรื่อยๆเมื่อนักเรียนพบปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียง
4. ครูให้แต่ละคู่ออกมาแสดงบทบาทหน้าชั้นเพื่อเป็นการประเมิน

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนกลุ่มเดิมช่วยกันเขียนบทสนทนาโดยสมมติเป็น Tourist และ Shop assistant พูดสนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย การต่อรองราคา แล้วจัดแสดงบทบาทสมมติทีละกลุ่ม

สื่อการเรียนการสอน

1. รูปภาพและตัวอย่างผลผลิตของจังหวัดระยอง
2. ใบความรู้ที่ 9 (การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร)
3. ใบกิจกรรมที่ 11 (Functions / Language)
4. แบบฝึกที่ 18 (Shopping) และแบบฝึกที่ 18 (Worksheet B)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ
2. ตรวจสอบการทำแบบฝึก

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดแสดงผลผลิตภัณฑ์และสินค้าของท้องถิ่น

ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาวิชาสังคมศึกษา

ใบความรู้ที่ 9

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Functions/Language)

หน้าที่ของภาษา (Functions)	ภาษาที่ใช้ (Language)
1. Asking for things.	Have you got? Do you have?
2. Saying if things are not available.	I'm afraid we've sold out. I'm afraid it's not in stock. I'm afraid we haven't got any at the moment.
3. Deciding to buy.	Thanks, I'll have it (them). Yes, I'll have this one (these), please.
4. Deciding not to buy.	I think I'll leave it, thank you. Thanks, but it's/they're not quite what I want.

ใบกิจกรรมที่ 11

(Functions / Language)

อ่านประโยคต่อไปแล้วตอบว่าแต่ละประโยคใช้ในหน้าที่ใดใน 4 แบบตามใบ
ความรู้ที่ 1 (การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร)

Example : I'm just looking around.

Answer : Deciding not to buy

Answer

1. I'm just looking around.	
2. I'm sorry, we're out of stock just now.	
3. I'll take this one. Would you wrap it as a gift?	
4. Thanks, but it's not quite what I want.	
5. Have you got any air-mail envelopes, please?	
6. I'm sorry, we've sold out.	
7. Do you have any sheets?	
8. I'm afraid we haven't got any computer discs at the moment.	
9. Have you got any fresh eggs?	
10. I think I'll leave it, thank you.	

แบบฝึกที่ 18 (Shopping)

ให้นักเรียนฟังเทปบันทึกเสียง Tape script 4 แล้วตอบคำถาม

Situation: Dan goes to Koh Samet at the souvenir shop, he wants to buy some seafood products and things for visiting the Island.

Tape script 4

Shop assistant : Good afternoon. May I help you?

Dan : Oh yes. I'm looking for some interesting souvenirs so that I can take home.

Shop assistant : All right. So what are you interested in?

Dan : I would like to have a look at some seafood products and some souvenirs such as key rings made of seashells.

Shop assistant : What kinds of seafood products would you like to have?

Dan : I think some kinds of dried squids and dried shrimp.

Shop assistant : Oh. We have many kinds of them. Here they are.

Dan : I'd take two packs of dried squids and ten key rings. So, how much is that all together?

Shop assistant : That will be 900 Baht, sir.

Dan : Oh, is there any discount?

Shop assistant : Oh, no, I mean this is a reasonable price.

Dan : OK. OK.

Shop assistant : Would you like to pay in cash or a credit card?

Dan : Cash please.

Shop assistant : Here's your receipt, sir. Thank you very much.

Dan : Um, goodbye.

Shop assistant : Goodbye.

แบบฝึกที่ 18 (Worksheet B)

Situation: Dan goes to Koh Samet at the souvenir shop, he wants to buy some seafood products and things for visiting the Island.

Shop assistant : Good afternoon. May I help you?

Dan : Oh yes. I'm looking for some interesting (1) _____ (a. shirts
b. books c. souvenirs d. cloth) so that I can take home.

Shop assistant : Alright. So what are you interested in?

Dan : I would like to have a look at some (2) _____ (a. sweet
b. seafood c. food d. cloth) products and some souvenirs such
as key rings made of seashells.

Shop assistant : What kinds of seafood products would you like to have?

Dan : I think some kinds of dried (3) _____ (a. fish b. squids
c. seashells d. lobsters) and dried shrimp.

Shop assistant : Oh. We have many kinds of them. Here they are.

Dan : I'd take (4) _____ (a. one b. two c. three d. four)
packs of dried squids and ten key rings.. So, (5) _____ (a. how
much b. how many c. how cost d. how it) is that all
together?

Shop assistant : That will be 900 Baht, sir.

Dan : Oh, is there any (6) _____ (a. discount b. reduction
c. special price d. count)?

Shop assistant : Oh, no, I mean this is a reasonable price.

Dan : (7) _____ (a. OK. b. OK. OK. c. OK. OK. OK.
d. OK. OK. OK. OK.).

Shop assistant : Would you like to pay in cash or a credit card?

Dan : (8) _____ (a. Cash b. Cash please c. Credit card
d. Credit card please).

Shop assistant : Here's your receipt, sir. Thank you very much.

Dan : Um, (9) _____ (a. goodbye b. good day c. bye
d. bye-bye).

Shop assistant : Goodbye.

www.burapha.ac.th

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบทดสอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

Choose the appropriate answer.

1. "Souvenir" means
 - a. a thing made by yourself
 - b. a thing got from lucky draw
 - c. a thing taken, bought or received as a gift, and kept to remind one of a person, a place or an event
 - d. a thing got from market

2. Would you like to pay in cash or a credit card? The underlined word means ...
 - a. a cheque
 - b. a travelling cheque
 - c. a credit note
 - d. money in coins or notes

3. "Discount" means
 - a. an amount of money taken off the usual cost of something
 - b. didn't count
 - c. count again
 - d. a written or printed statement that goods have been paid

4. Dan : Oh, is there any discount?
 Shop assistant : Oh, no, I mean this is a reasonable price.
 "a reasonable price" means
 - a. a high price
 - b. a low price
 - c. a wrong price
 - d. a suitable price

5. If you want some fresh eggs, what should you ask a shop assistant?
- Have you got any fresh eggs?
 - Have you had any fresh eggs?
 - Shall I have any fresh eggs?
 - Will you give me any fresh eggs?
6. You are a shop assistant. A tourist asking for thing is not available in your shop. What should you say?
- I'm afraid we've sold out.
 - I'm afraid it's not in stock.
 - I'm afraid we haven't got any at the moment.
 - a. b. or c.
7. If you decided to buy a thing, what should you say?
- I buy this one.
 - I want this one.
 - I'll take this one.
 - Give me this one.
8. If you decided not to buy a thing, what should you say?
- I think I'll leave it, thank you.
 - I don't want it, thank you.
 - I don't buy it, thank you.
 - I will buy from other shops, thank you.
9. Shop assistant : Good afternoon. May I help you?
You don't want to buy anything. What should you say?
- Good afternoon. I don't want any help. Thank you.
 - Good afternoon. I'm just looking around. Thank you.
 - Good afternoon. I don't want to buy any thing. Thank you.
 - Good afternoon. I can help myself. Thank you.

10. You want to buy a shirt but the color you want is not available. A shop assistant offers you the other color, what should you say if you decided not to buy?

- a. Thanks, but it's not quite what I want.
- b. Thanks, I don't like this color.
- c. Thanks, I don't buy it.
- d. Thanks, I will buy from the other shop.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ :

1. c	2. d	3. a	4. d	5. a
6. d	7. c	8. a	9. b	10. a

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง

How do you feel?

คู่มือครู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง How do you feel?

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

1. คู่มือครู ประกอบด้วย
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
 - 1.2 คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู
 - 1.3 แบบฝึกที่ 19, 20, 21, 22 และ 23
2. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับบทเรียน
 - 2.2 เนื้อหาที่เรียน
3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียน ประกอบด้วย
 - 3.1 ใบกิจกรรมที่ 12 (What is it?)
 - 3.2 แบบฝึกที่ 19 (Vocabulary review)
 - 3.3 แบบฝึกที่ 20 (Check the boxes)
 - 3.4 แบบฝึกที่ 21 (Reorder)
 - 3.5 ใบกิจกรรมที่ 13 (What did you do over visiting Rayong?)
 - 3.6 แบบฝึกที่ 22 (Matching)
 - 3.7 แบบฝึกที่ 23 (Letter)
 - 3.8 ภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดระยอง

คำชี้แจงเพิ่มเติมสำหรับครู

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 มีวัสดุและอุปกรณ์ที่ครูจะต้องตรวจให้ครบ ดังนี้
 - 1.1 แบบฝึกที่ 19, 20, 21, 22 และ 23 5 ฉบับ
 - 1.2 คู่มือครู 1 ฉบับ
 - 1.3 คู่มือนักเรียน 4 ฉบับ
2. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาคำชี้แจงของการใช้แบบฝึก
 - 2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
 - 2.3 ทดลองทำแบบฝึกก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน
3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้
 - 3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้า
 - 3.2 เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้
 - 3.3 ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการทำแบบฝึก
 - 3.4 เป็นผู้ประเมินผลการทำแบบฝึก
4. เฉลยคำตอบแบบฝึก

แบบฝึกที่ 22 :

1. e	2. b	3. d	4. c	5. a
------	------	------	------	------

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. ใบกิจกรรมที่ 12 (What is it?)
2. แบบฝึกที่ 19 (Vocabulary review)
3. แบบฝึกที่ 20 (Check the boxes)
4. แบบฝึกที่ 21 (Reorder)
5. ใบกิจกรรมที่ 13 (What did you do over visiting Rayong?)
6. แบบฝึกที่ 22 (Matching)
7. แบบฝึกที่ 23 (Letter)
8. ภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดระยอง
9. แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

คู่มือนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง “How do you feel?”

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนที่เรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 นี้ใช้เวลา 2 คาบ 100 นาที
2. นักเรียนจะได้รับแบบฝึกคนละ 5 ฉบับ
3. จุดมุ่งหมายของบทเรียน
สามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว และวัฒนธรรมในท้องถิ่น
4. บทบาทของนักเรียน
 - 4.1 ก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึกนี้ ควรศึกษาคู่มือนักเรียนให้เข้าใจ
 - 4.2 ขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับดังนี้
 - 4.2.1 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
 - 4.2.2 ทำแบบฝึกทุกแบบฝึกหลังกิจกรรมการอ่าน
 - 4.2.3 ประเมินผลตนเองจากการทำแบบฝึก

เนื้อหาที่จะเรียน

1. คำศัพท์
2. โครงสร้าง like + V ing

Wh-question

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง How do you feel?

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตน และให้เหตุผลตลอดจนนำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมหรือบริการในท้องถิ่นของนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

สามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรมในท้องถิ่น

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆที่มีชื่อเสียง พร้อมกิจกรรมที่ทำได้
2. วางแผนการเดินทางและวิธีการเดินทางไปจังหวัดระยองได้
3. เขียนจดหมายแสดงความรู้สึกหลังจากการเดินทางไปเที่ยวได้
4. ทบทวนคำศัพท์ต่างๆที่ได้รับจากการเรียนได้

เนื้อหา

Vocabulary : products, describe, survey, historical, Buddha, paste, paragliding, resort, statue

Structure : like + V ing

Wh -- questions

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 1)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยใช้ใบกิจกรรมที่ 12 (What is it?) แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. ครูเขียนประโยคตัวอย่างการใช้คำว่า like บนกระดานคำ 2 ประโยค

I like shopping.

I like to visit.

2. นักเรียนช่วยกันอธิบายความแตกต่างหรือความเหมือนของการใช้ V1 และ V-ing หลังคำว่า like

3. นักเรียนแต่งประโยคเองคนละ 1 ประโยค

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. ทำแบบฝึกที่ 19 (Vocabulary Review) ข้อ A

2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ทำแบบฝึกที่ 19 (Vocabulary Review) ตามหัวข้อต่างๆในข้อ B

3. ครูสุ่มเรียกตัวแทนกลุ่ม พูดในหัวข้อที่ 1-3

4. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนกลุ่มอื่นสัมภาษณ์ซึ่งกันและกันเพื่อเป็นการสำรวจแล้วจดบันทึกไว้

5. นักเรียนทำแบบฝึกที่ 20 (Check the boxes) เพื่อเป็นการสำรวจความชอบไม่ชอบ การทำกิจกรรมตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดระยอง

6. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ ซึ่งตอบอย่างไรก็ได้ตามความรู้สึก

7. ทำแบบฝึกที่ 21 (Reorder) เป็นการบ้าน

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนเขียนบทความเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดระยองแสดงความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบกิจกรรม สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก อาหาร ฯลฯ ใดๆ โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่เรียนรู้อีก

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบกิจกรรมที่ 12 (What is it?)
2. แบบฝึกที่ 19 (Vocabulary review)
3. แบบฝึกที่ 20 (Check the boxes)
4. แบบฝึกที่ 21 (Reorder)

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการทำงาน
2. ตรวจสอบแบบฝึก

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดแสดงบทความที่นักเรียนเขียนพร้อมภาพประกอบ

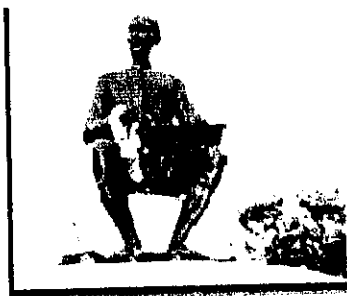
ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาสังคมศึกษา

ใบกิจกรรมที่ 12

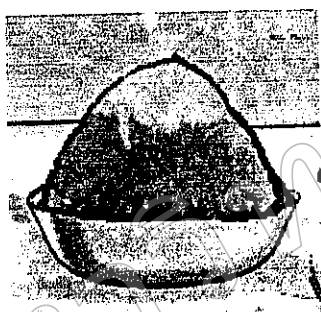
“What is it?”

1.

- a. mountain
- b. monument
- c. mall
- d. temple

2.

- a. dried fish
- b. curry
- c. fish sauce
- d. shrimp paste

3.

- a. beach
- b. forest
- c. island
- d. waterfall

4.

- a. motor car
- b. mountain bike
- c. motorcycle
- d. tram

5.

- a. farm
- b. orchard
- c. field
- d. orchid

6.

- a. mangosteen
- b. durian
- c. rambutan
- d. pineapple

7. “ทรัพยากรธรรมชาติ”

- a. environment
- c. natural resource

- b. pollution
- d. view

8. “การท่องเที่ยวการเกษตร”

- a. agro-culture
- c. attractive city

- b. landmark
- d. agro-tourism

9. “ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล”

- a. seafood products
- c. healthy food

- b. preserved food
- d. food land products

10. “ราชาแห่งผลไม้ไทย”

- a. mangosteen
- c. jack fruit

- b. rambutan
- d. durian

แบบฝึกที่ 19

“Vocabulary Review”

Fill in the blanks with the correct places.

A. Where did you?

	Place
_ buy key chains or seafood products	Tapong market,
_ go biking	
_ go to paragliding	
_ have fresh seafood	
_ see the historical places	
_ go sun-bath and stay in the beautiful natural place	

B. Talk about it.

- How can you go to Rayong?
- Describe the way to Rayong by car.
- What the good things are there in Rayong?
- Servey your classmates who have been to Rayong and ask them what/where they did/they went.

แบบฝึกที่ 20

Check (✓) the boxes.

		Not at all	A little	A lot	Not sure
I like in Rayong	_ going to Khao Chamao				
	_ playing on Laem Mae Pim beaches				
	_ eating seafood				
	the local people				
	_ visiting the historical places				
	_ riding a mountain bike				
	_ visiting the nature at Khao Yai Da waterfall				
	_ having the activities for Agro-tourism				
	_ buying the agricultural products				
	_ fruits tasting				

Note : (Open answers)

แบบฝึกที่ 21 (Reorder)

Reorder the following items that you like in Rayong.

1. Fruit : rambutan durian mangosteen pineapple
 (1) _____ (2) _____ (3) _____ (4) _____

2. Seafood products : shrimp paste fish sauce dried shrimp salted fish
 (1) _____ (2) _____ (3) _____ (4) _____

3. Fresh seafood : shrimp crab fish shell
 (1) _____ (2) _____ (3) _____ (4) _____

4. Activities : swimming walking on the beaches
 visiting the natural places visiting historical places
 (1) _____ (2) _____
 (3) _____ (4) _____

5. Historical places : The King Taksin Shrine Phra Chedi Klang Nam
 Phra Buddha Angheerot Sunthorn Phu Statue
 (1) _____ (2) _____
 (3) _____ (4) _____

6. Beautiful places : Koh Samet Suan Son pine park
 Khao Chamao national Park Orchid Farm
 (1) _____ (2) _____
 (3) _____ (4) _____

Note : (Open answers)

กิจกรรมการเรียนรู้ (คาบที่ 2)

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up)

ทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว โดยครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกที่ 21 (Reorder) ที่ทำเป็นการบ้าน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำและวลีให้ถูกต้อง

กิจกรรมนำเสนอ (Presentation)

1. ให้นักเรียนดูภาพในใบกิจกรรมที่ 13 (What did you do over visiting Rayong?) ข้อ A และใส่หมายเลขคำหรือวลีให้ตรงกับภาพ
2. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ

กิจกรรมการฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ช่วยกันเขียนกิจกรรมอื่นๆเพิ่มเติมในใบกิจกรรมที่ 13 (What did you do over visiting Rayong?) ข้อ B
2. ครูสุ่มเรียกนักเรียนแต่ละคู่ให้บอกกิจกรรมที่ทำแล้วนำมาเขียนบนกระดาน คำ เช่น visiting the historical places, buying some souvenirs, buying seafood products or fruit products
3. ประเมินผลกิจกรรมที่ทำโดยใช้แบบฝึกที่ 22 (Matching)
4. นักเรียนคู่เดิมศึกษาจดหมายที่ Danny เขียนถึง Kim ซึ่งบรรยายสถานที่และความรู้สึกที่ไปเที่ยวจังหวัดระยองในแบบฝึกที่ 23 (Letter)
5. นักเรียนขีดเส้นใต้ข้อความที่กำหนดไว้ในข้อ 1-4

กิจกรรมการนำไปใช้ (Production)

นักเรียนจับคู่ช่วยกันเขียนจดหมายถึงกันบรรยายสถานที่และความรู้สึกที่ไปเที่ยวจังหวัดระยอง โดยใช้แบบฝึกที่ 23 (Letter) เป็น Guideline

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบกิจกรรมที่ 13 (What did you do over visiting Rayong?)
2. แบบฝึกที่ 22 (Matching)
3. แบบฝึกที่ 23 (Letter)
4. ภาพสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดระยอง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการทำแบบฝึก
2. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมคู่และกลุ่ม
3. ตรวจงานจากการเขียนจดหมาย

กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนจัดบอร์ดแสดงผลงานการเขียนจดหมายถึงเพื่อน โดยมีภาพสถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก การเดินทาง โฆษณาของสายการบิน รถไฟ และการคมนาคมอื่นๆ ประกอบ

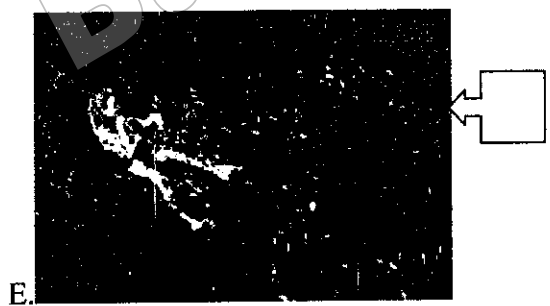
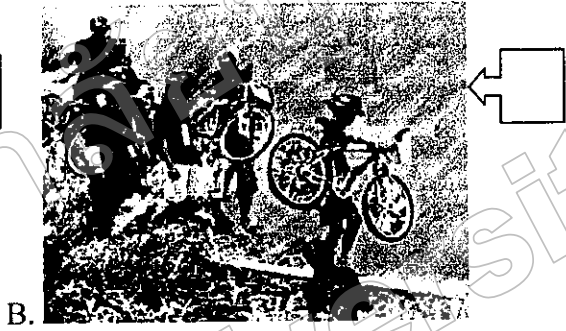
ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการบูรณาการ การเข้ากับวิชาวิชาสังคมศึกษา

“What did you do over visiting Rayong?”

A. Write the number of the activities next to the picture.

1. walking on the beach	2. visiting the beautiful natural resort
3. eating seafood	4. paragliding
5. biking	6. go swimming

Answer : A=4 B=5 C=2 D=1 E=6 F=3

B. What other activities you did in Rayong. Make a list with a partner.

Type of activity

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบฝึกที่ 22 (Matching)

Match the paragraph with the title.

- a. Laem Chareon Beach.
- b. Ban Phe
- c. Khao Laem Ya
- d. Sunthorn Phu
- e. Koh Samet

1. Most popular island with crystal clear water, has beautiful white sand beach that are as smooth as glass.

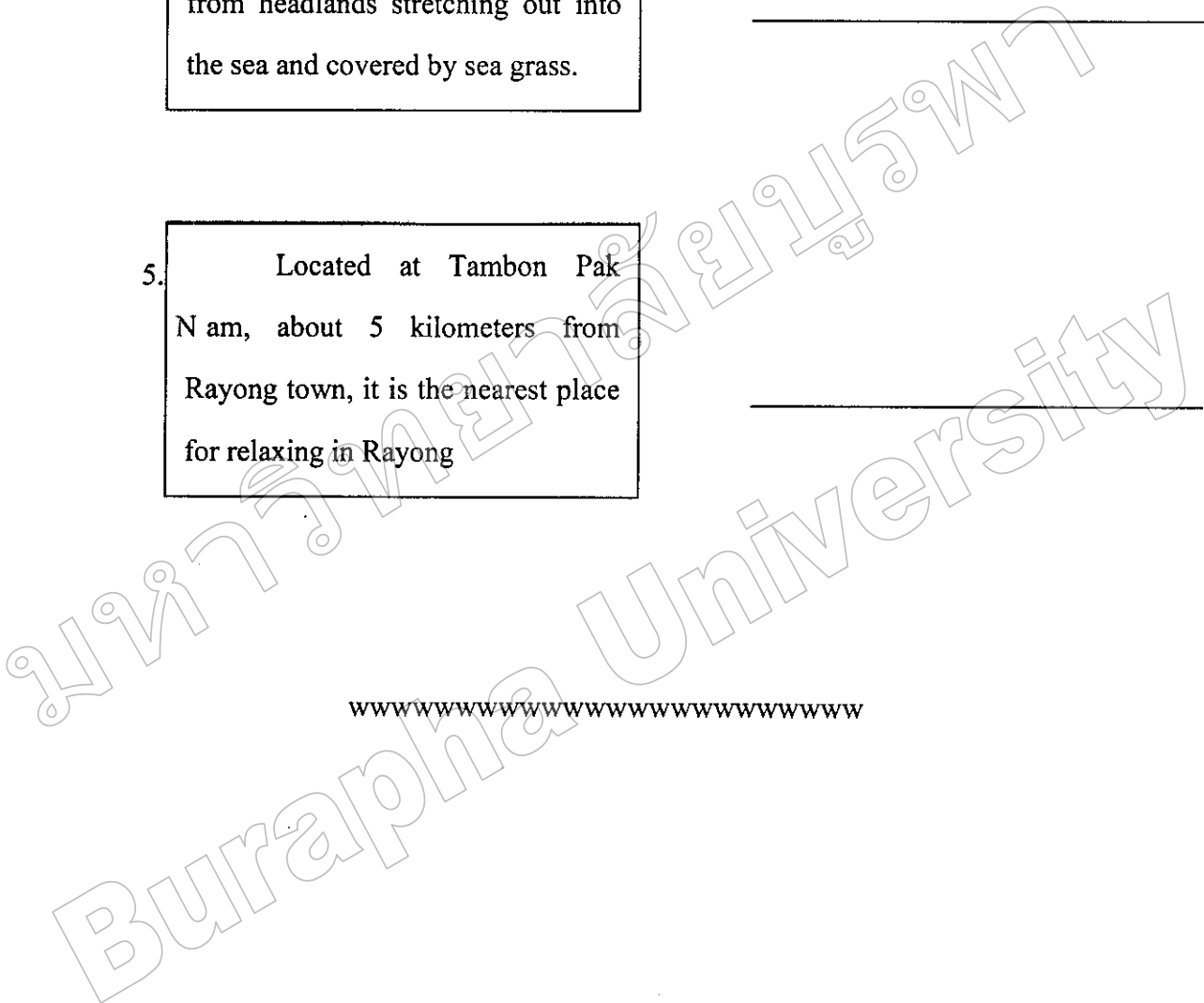
2. About 15 kilometers from Rayong town, a busy fishing port and the departure point for boat to Koh Samet.

3. Thailand's greatest poet of the early Rattanakosin Period, the author of the story of Phra Aphai Mani.

4. A small hill located slightly beyond Ban Kon Ao. Some areas from headlands stretching out into the sea and covered by sea grass.

5. Located at Tambon Pak Nam, about 5 kilometers from Rayong town, it is the nearest place for relaxing in Rayong

wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwww

แบบฝึกที่ 23 (Letter)

Write a letter to your friend by following the guideline and studying the example.

- 5 Apologize for not writing before and give the reason.
- 6 Describe some of the places you have visited recently.
- 7 Say what the weather has been like.
- 8 Close the letter by sending greetings to any other people you know.

Example :

Dear Kim,

Sorry I haven't written before but I've been studying very hard for my exams and I've also been working part-time in restaurant. Did you know I've started to learn Spanish? By the way I have just visited Rayong. It was wonderful. I've bought many things such as key-chains and seafood products.

The place is great and the people are very nice and friendly. I have been sun-bathing, eating fresh seafood and fruits. The weather is also marvelous. What have you been going recently? Write and tell me all your news. Anyway I'd better stop now and catch the post. Give my love to your parents and say hello to Domino.

Love

Danny

Write your own letter

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบทดสอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

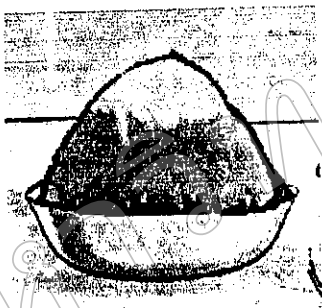
A. Choose the appropriate answer.

1.

- a. Mountain
- b. Monument
- c. Mall
- d. temple

2.

- a. dried fish
- b. curry
- c. fish sauce
- d. shrimp paste

3. “ทรัพยากรธรรมชาติ”

- a. environment
- c. natural resource

- b. pollution
- d. view

4. I like _____ on the beach.

- a. walk
- c. walked

- b. walking
- d. walks

5. He likes _____ to supermarket.

- a. go
- c. gone

- b. went
- d. to go

B. Match the paragraph with the title.

- a. Laem Chareon Beach.
- b. Ban Phe
- c. Khao Laem Ya
- d. Sunthorn Phu
- e. Koh Samet

6. Most popular island with crystal clear water, has beautiful white sand beach that are as smooth as glass.

7. About 15 kilometers from Rayong town, a busy fishing port and the departure point for boat to Koh Samet.

8. Thailand's greatest poet of the early Rattanakosin Period, the author of the story of Phra Aphai Mani.

9. A small hill located slightly beyond Ban Kon Ao. Some areas from headlands stretching out into the sea and covered by sea grass.

10. Located at Tambon Pak Nam, about 5 kilometers from Rayong town, it is the nearest place for relaxing in Rayong

www

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ :

A. 1. b 2. d 3. c 4. b 5. d

B. 6. Koh Samet

7. Ban Phe

8. Sunthorn Phu

9. Khao Laem Ya

10. Laem Chareon Beach

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบทดสอบทักษะการฟัง

(Listening skill)

1. Lila : What about going to Rayong, it's near Pattaya?

Dan : _____

- a. Not too bad.
- b. That would be nice.
- c. It's great.
- d. O.K. I think so.

2. Dan : Can I have some information about a package tour?

Lila : _____

- a. Certainly. Here you are.
- b. Thank you.
- c. Oh. What's a pity?
- d. Well, that's O.K.

3. Dan : Um, Could I have a brochure of places in Rayong, please?

Lila : _____

- a. Oh, what's a day trip?
- b. Yes, you could.
- c. Of course, here you are.
- d. No, you could not.

4. Tourist : How long does it takes to Rayong by coach?

Tour agent : _____

- a. It takes 220 kilometers.
- b. It starts from the Chaleom Nakorn Express Way.
- c. It passes many places.
- d. It is from Ekamai or Moh Chit.

5. In a souvenir shop.

Shop assistant : _____

Customer : I would like to have a look at some products and some souvenirs.

- a. What do you want?
- b. What kind of thing is it?
- c. What would you like to buy?
- d. What are you interested in?

6. The customers decide to buy thing. What should they say?

- a. O.K. I want to buy it.
- b. Alright. I will buy.
- c. I'd take them.
- d. Is there any discount?

7. Customer : _____

Shop assistant : That will be 900 Bahts, sir.

- a. What kinds of seafood products would you like to buy?
- b. How many packs do you want to buy?
- c. How much is that all together?
- d. Here you are, thank you.

8. Shop assistant : _____

Customer : Cash please.

- a. How do you pay?
- b. What kind of money do you want to pay?
- c. Do you want to pay in cash?
- d. Would you like to pay in cash or credit card?

9. Customer : Oh. Is there any discount?

Shop assistant : _____

- a. Oh. This is good price.
- b. Oh no, I mean this is a reasonable price.
- c. No, it isn't. This is very cheap.
- d. Why do you say like that?

10. Dan : _____

Tour agent : Certainly, sir, you drive along Sukhumwit Road.

- a. Excuse me. Can you tell me the way to Ban Phe?
- b. I'm sorry. Can you show me about the way please?
- c. How can I go to Ban Phe?
- d. Do you know the way to Ban Phe?

11-15 Listen to the following passages then choose the best answer.

- A. To go from Bangkok to Rayong by car it takes about 2 and a half hours. By using these routes. From Bangkok, pass Bang Poo, Bang Pakong, Chonburi, Bangsaen, Sriracha, Pattaya, Sattahip, Banchang and Rayong, it takes 220 kilometers.
- B. To go from Bangkok to Rayong by coach. From Ekamai or Moh Chit destination everyday and every hour. It's a very popular way, it starts from the Chaloem Nakorn express way in Bangkok, pass Bangphli, Bang-Bo in Samutprakarn province, Bang Pakong in Chachoengsao, it takes 220 kilometers.
- C. To go from Bangkok to Rayong by plane. By the service from Bangkok Airways, from Phuket – Samui Island and U-tapoa Sattahip, Chonburi, only 1 flight everyday, more information call 02-229 3456

Answer for 11-14

- a. Samui Island and U-Tapao Sattahip.
- b. Bang Poo, Bang Pakong, Chonburi, Bang saen.
- c. Bang Phli, Bang Bo, Bang Pakong
- d. Sriracha, Pattaya, Sattahip, Bangchang.

- 11. By driving from Bangkok to Rayong, it passes _____
- 12. By using the service from Bangkok Airway, it passes _____
- 13. By taking the coach from Ekamai, it passes _____
- 14. By taking this route from Bangkok to Rayong by car, it passes _____
- 15. There is only one flight by _____.

 - a. car
 - b. coach
 - c. plane
 - d. this route

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

เฉลยคำตอบแบบทดสอบการฟัง :

1. b	2. a	3. c.	4. a	5. d
6. c	7. c	8. d	9. b	10. a
11. b	12. a	13. c	14. d	15. c

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบทดสอบทักษะการพูด

(Speaking skill)

Choose the appropriate answer.

- นักเรียนจะพูดอย่างไรถ้าต้องการไปที่ทำการไปรษณีย์
 - How can I go to the post office?
 - What is the way to the post office?
 - Where is the post office?
 - Excuse me. Can you tell me the way to the post office, please?
- นักเรียนพบนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคู่มือที่แสดงการเดินทางภายในจังหวัดระยอง นักเรียนต้องการเสนอให้ความช่วยเหลือ นักเรียนควรพูดว่าอย่างไร
 - Where do you want to go?
 - Do you want some help?
 - Can I help you?
 - Let me see the map, please.
- ถ้าต้องการให้นักท่องเที่ยวเดินตรงไปและเลี้ยวขวาตรงสัญญาณไฟจราจร นักเรียนจะพูดว่าอย่างไร
 - Go straight on and turn right at the traffic light.
 - Go away and the traffic light in front of you.
 - Go to the crossroad and the traffic light.
 - Follow this street and keep walking.
- เมื่อนักท่องเที่ยวกล่าวขอบคุณที่นักเรียนให้ความช่วยเหลือ นักเรียนจะพูดตอบว่าอย่างไร
 - Never mind.
 - You're welcome
 - It's my duty.
 - It's O.K.
- เมื่อต้องการถามว่า "ระยะทางไกลเท่าไร" นักเรียนจะถามว่าอย่างไร
 - How long is Koh Samet?
 - How many kilometers to go to Koh Samet?
 - How far is Koh Samet?
 - Not far. About ten minutes.

6. นักท่องเที่ยวต้องการบอกว่าสนใจในอนุสาวรีย์สุนทรภู่ จะพูดว่าอย่างไร
- I'm interested in Sunthorn Phu Monument.
 - I am interesting in Sunthorn Phu Monument.
 - Sunthorn Phu Monument interests me.
 - I interest in Sunthorn Phu Monument.
7. เมื่อต้องการถามเพื่อซื้อสินค้า นักเรียนควรพูดว่าอย่างไร
- I want to buy some souvenirs.
 - Do you have any souvenirs?
 - Some souvenirs, please.
 - What about the souvenirs.
8. นักท่องเที่ยวต้องการอรรถราคาสินค้า ควรพูดว่าอย่างไร
- Can it be less than this?
 - How much is it?
 - Is there any discount?
 - It should be cheaper.
9. เมื่อตัดสินใจซื้อสินค้า ควรพูดว่าอย่างไร
- I buy it.
 - O.K. How much is it?
 - I'll buy.
 - I'd take it.
10. นักเรียนต้องการแผ่นพับเกี่ยวกับสถานที่ของจังหวัดระยอง นักเรียนควรพูดว่าอย่างไร
- I want a brochure of places in Rayong, please.
 - Could I have a brochure of places in Rayong, please?
 - Give me a brochure of places in Rayong, please.
 - I'd take a brochure of places in Rayong.

Answer : 1. d 2. c 3. a 4. b 5. c
 6. a 7. b 8. c 9. d 10. b

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบทดสอบทักษะการอ่าน

(Reading skill)

Read the following passages then choose the best answer.

Rayong is located about 220 kilometers southeast of Bangkok. Rayong is a booming town on the eastern seaboard. The province is abundant with natural resources including forests, marine life and fresh water fish and mineral ore. The main industry of the province is seafood. Rayong is a major center for fish products, particularly shrimp paste and fish sauce. Fish sauce is used in just about every kind of Thai food.

Muang Klaeng in Rayong is the birthplace of Sunthorn Phu, Thailand's great poet of early Rattanakosin Period. It is believed that the tropical island of Koh Samet, from which the writer drew his inspiration for the imaginary island of Koh Kaew Phisadan, is where much of the story of Phra Aphai Mani takes place.

1. What is Rayong famous for?

a. Ban Khai	b. eastern seaboard
c. important rivers	d. mineral ore
2. How far is Rayong from Bangkok?

a. 50 kilometers	b. 120 kilometers
c. 220 kilometers	d. 36 kilometers
3. What are most of the areas like?

a. natural resources	b. forest
c. marine life	d. all are correct
4. What is fish sauce used for?

a. shrimp paste	b. fish products
c. fresh water fish	d. Thai food

5. What is Muang Klaeng famous for?
- a. SunthornPhu's birthplace b. Rattanakosin Period
c. one of Rayong district d. Phra Aphai Mani
6. Which sentence is true?
- a. Sunthorn Phu is the great poet only early Rattanakosin Period.
b. Koh Samet is Sunthorn Phu's birthplace.
c. Koh Samet is Koh Kaew Phisadan in Phra Aphai Mani
d. Koh Samet is in Muang Rayong

Attractions:

THE KING TAKSIN SHRINE. The shrine is located at Wat Lum Mahachai Chumphon in the township of Rayong. The shrine was built to commemorate the occasion when King Taksin rallied Thai warriors to liberate the country from Burmese occupation before setting up a new capital in Thonburi

7. Where is the shrine of King Taksin in Rayong?
- a. Wat Lum Mahachai Chumphon
b. Chantaburi
c. Thonburi
d. Bangkok metropolis

PHRA CHEDI KLANG NAM. The stupa is on an inlet of the Rayong River. Every year during November, there is a festival to celebrate this stupa, with exciting boat races, folk plays and performances.

8. Which is Phra Chedi Klang Nam famous for?
- a. folk plays and performances
b. Rayong River
c. Exciting boat races
d. The stupa and a festival to celebrate

PHRA BUDDHA ANGKHEEROT. This Buddhist shrine is built in traditional Thai architectural style. It is at Si Muang Park behind the city hall.

9. What Buddhist shrine is the traditional Thai architectural style?

- a. Phra Chedi Klang Nam
- b. Phra Buddha Angkheerot
- c. Wat Pa Pradu
- d. The King Taksin Shrine

THE STATUE OF SUNTHORN PHU. The statue is situated at the village of Ban Klam, Klaeng District, “the birthplace of Sunthorn Phu, Thailand greatest poet.” The beautiful memorial park has Sunthorn Phu in sitting position with pen and paper in his hand.

10. How important is The Statue of Sunthorn Phu?

- a. to be situated at Ban Klam, Klaeng district
- b. to be Sunthorn Phu’s birthplace
- c. to memorize for the greatest poet
- d. to show to position of Sunthorn Phu’s things

KHAO LAEM YA – SAMET ISLAND NATIONAL PARK. This is a marine national park. The biggest attraction of this national park is Samet Island. It is the province’s most popular island with crystal clear water, ideal for snorkeling or scuba diving. The island has beautiful white sand beaches that are as smooth as glass. Koh Samet is also called Koh Kaew Phitsadan, on which Sunthorn Phu based the story of Phra Aphai Mani.

The beautiful beaches in this national park are Thapthim, Sai Kaew, Cho, Phrauw, Phai, Thian, Wong Duen, Wai and Kiw.

11. Which is the biggest national park in Rayong?

- a. Sunthorn Phu memorial park
- b. Sopha Botanical Garden
- c. Koh Samet
- d. Khao Laem Ya

12. What is Koh Samet famous for?
- based story of Phra Aphai Mani
 - crystal clear water, beautiful white sand and diving
 - the biggest attraction
 - It's not far from Rayong center.
13. Where is Wong Duan beach?
- Koh Kham
 - Koh Kudi
 - Koh Man Nai
 - Koh Samet

SOPHA BOTANICAL GARDEN. It has a numerous variety of trees and plants. Here one can see classical Thai style houses with the display of antique objects.

14. What can you see at Sopha Botanical Garden?
- trees, plants and classical Thai style house
 - orchid
 - display of plants and trees
 - a hundred years of trees and plants

WAT SARANAT THAMMARAM. The temple houses the replica of Phra Phuttha Chinarat of Phitsanulok. At the four comers of the temple are the replicas of Phra Pathom Chedi, Phra That Phanom, Buddha Gaya and Phra That Chaiya.

15. What is Wat Saranat Thammaram famous for?
- an ancient objects
 - the four comers
 - the replica of Phra Phuttha Chinarat
 - Phra Prathom Chedi

เฉลยคำตอบแบบทดสอบทักษะการอ่าน :

1. b	2. c	3. d	4. d	5. a
6. c	7. a	8. d	9. b	10. c
11. d	12. b	13. d	14. a	15. c

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบทดสอบทักษะการเขียน

(Writing skill)

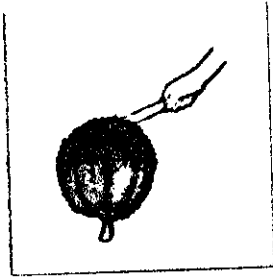
Complete the passage by choosing the most suitable word

Rayong __ (1) __ about 220 kilometers southeast of Bangkok. Rayong is a booming town on the __ (2) __ . Its seashore is around 100 kilometers long. The province has two important rivers, the Rayong River, 50 kilometers long, and the Prasae River, which is 36 kilometers long. The province is abundant __ (3) __ natural resources including forests, marine life and fresh water fish and mineral ore. The main industry of the province is __ (4) __ . Rayong is a major center for fish products, particularly shrimp paste and fish sauce. Fish sauce __ (5) __ in just about every kind of Thai food. Apart from fish production, fruit production and rubber are also important productions of the province.

1.	a. located	b. is located
	c. was located	d. had located
2.	a. the northern part	b. southern direction
	c. eastern seaboard	d. western coast line
3.	a. from	b. of
	c. with	d. by
4.	a. forest	b. natural resources
	c. rubber	d. seafood
5.	a. is made	b. is used
	c. is contained	d. is composed

6.

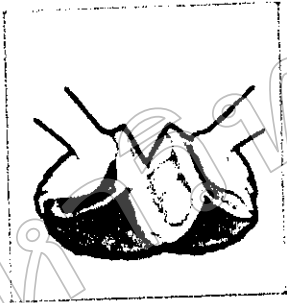
What is the best description?

- a. ready for eating
- b. slit the fruit with a knife
- c. take out the segments
- d. prise apart the slit

7.

What is the best description?

- a. ready for eating
- b. slit the fruit with a knife
- c. take out the segments
- d. separate the section

Which one is the best description of each Thai fruit? (ข้อ 8 - 10)

- It's yellow-brown, sweet and fragrant. The raw green flesh is used for Thai salad.
- It's popularly served during the summer with sweet glutinous rice.
- It's yellow-brown in color, soft thorned skin, sour or sweet yellow fruit.
- It's green and red hairy pod with transparent sweet flesh.

8. _____

9. _____

10. _____

11. _____

Directions : Match the title with the paragraph (12-15)

About 15 kilometers from Rayong town, a busy fishing port and the departure point for boat to Koh Samet.

12

Most popular island with crystal clear water, has beautiful white sand beach that are as smooth as glass.

13

Thailand's greatest poet of the early Rattanakosin Period, the author of the story of Phra Aphai Mani.

14

A small hill located slightly beyond Ban Kon Ao. Some areas from headlands stretching out into the sea and covered by sea grass.

15

12. a. Laem Chareon Beach
c. Khao Laem Ya
13. a. Koh Samet
c. Khao Laem Ya
14. a. Wat Saranat
c. Wat Pa Pradoo
15. a. Khao Laem Ya
c. Mae Rumphueng Beach

- b. Ban Phe
d. Sunthorn Phu
- b. Mae Ramphueng Beach
d. Pala Beach
- b. King Taksin Shrine
d. Sunthorn Phu Statue
- b. Koh Samet
d. Laem Chareon Beach

เฉลยคำตอบแบบทดสอบทักษะการเขียน :

1. b	2. c	3. c	4. d	5. b
6. b	7. d	8. c	9. d	10. b
11. a	12. b	13. a	14. d	15. a

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ข

- ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ตาราง 4 – ตาราง 14
- ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายข้อ โดยอาศัยความชำนาญในการสอน ตาราง 15 – ตาราง 21
- การคำนวณหาค่าคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปเป็นเกณฑ์ C_1
- การคำนวณหาค่าคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบทักษะจากสูตร เพื่อนำไปเป็นเกณฑ์ C_2
- ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ประจำแผนการจัดการเรียนรู้ ตาราง 22 – ตาราง 28
- ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบทักษะเป็นรายข้อ ตาราง 29 – ตาราง 32
- ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะเป็นรายข้อ ตาราง 33 – ตาราง 36
- ตารางแสดงจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ C_1 ตาราง 37 – ตาราง 38
- ตารางแสดงจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะผ่านเกณฑ์ C_2 ตาราง 39
- แสดงการคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 4 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Ways of Transportation เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 5 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Durian and Mangosteen เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 6 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Rayong History เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 7 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Offering Help and Asking for Information เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับ จุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3

ข้อสอบข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 8 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Travel Plans
 เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของ
 แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 9 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Shopping
เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของ
แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง How do You Feel? เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 11 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการฟัง เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
แบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหา แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0
11	+1	+1	+1	+3	1.0
12	+1	+1	+1	+3	1.0
13	+1	+1	+1	+3	1.0
14	+1	+1	+1	+3	1.0
15	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 12 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการพูด เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
แบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ
การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 13 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการอ่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
แบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ
การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบข้อ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0
11	+1	+1	+1	+3	1.0
12	+1	+1	+1	+3	1.0
13	+1	+1	+1	+3	1.0
14	+1	+1	+1	+3	1.0
15	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 14 ตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะการเขียน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
แบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อ
การท่องเที่ยว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	+3	1.0
2	+1	+1	+1	+3	1.0
3	+1	+1	+1	+3	1.0
4	+1	+1	+1	+3	1.0
5	+1	+1	+1	+3	1.0
6	+1	+1	+1	+3	1.0
7	+1	+1	+1	+3	1.0
8	+1	+1	+1	+3	1.0
9	+1	+1	+1	+3	1.0
10	+1	+1	+1	+3	1.0
11	+1	+1	+1	+3	1.0
12	+1	+1	+1	+3	1.0
13	+1	+1	+1	+3	1.0
14	+1	+1	+1	+3	1.0
15	+1	+1	+1	+3	1.0

ตารางที่ 15 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Ways of Transportation เป็นรายชื่อ โดยอาศัยความชำนาญในการสอน

ข้อสอบ ข้อที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.5	0.6	0.5	1.6
2	0.6	0.6	0.6	1.8
3	0.5	0.5	0.6	1.6
4	0.5	0.6	0.5	1.6
5	0.6	0.6	0.6	1.8
6	0.6	0.5	0.7	1.8
7	0.5	0.5	0.6	1.6
8	0.6	0.6	0.5	1.7
9	0.7	0.6	0.6	1.9
10	0.6	0.6	0.6	1.8
	รวม			17.2

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Ways of Transportation

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกต้องของนักเรียนจำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น $10 \times 3 = 30$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 15 รวมทั้งหมด = 17.2

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{17.2 \times 100}{30}$ เปอร์เซ็นต์

30

= 57.33 เปอร์เซ็นต์

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

จะได้ = $\frac{10 \times 57.33}{100}$ คะแนน

100

= 5.73 คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Ways of Transportation จำนวน

10 ข้อ มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น 5.73 คะแนน

ตารางที่ 16 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Durian and Mangosteen เป็นรายข้อ โดยอาศัยความชำนาญในการสอน

ข้อสอบ	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.6	0.5	0.5	1.6
2	0.5	0.5	0.5	1.5
3	0.6	0.6	0.6	1.8
4	0.6	0.6	0.6	1.8
5	0.7	0.5	0.6	1.8
6	0.6	0.6	0.7	1.9
7	0.7	0.6	0.5	1.8
8	0.6	0.7	0.6	1.9
9	0.6	0.7	0.5	1.8
10	0.7	0.6	0.6	1.9
	รวม			17.8

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Durian and Mangosteen

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกต้องของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น $10 \times 3 = 30$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 16 รวมทั้งหมด = 17.8

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{17.8 \times 100}{30}$ เปอร์เซ็นต์

30

= 59.33 เปอร์เซ็นต์

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ จะได้

= $\frac{10 \times 59.33}{100}$ คะแนน

100

= 5.93 คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Durian and Mangosteen จำนวน 10 ข้อ

มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น 5.93 คะแนน

ตารางที่ 17 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Rayong History เป็นรายข้อ โดยอาศัยความชำนาญในการสอน

ข้อสอบ ข้อที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.7	0.5	0.5	1.7
2	0.6	0.6	0.5	1.7
3	0.6	0.6	0.5	1.7
4	0.7	0.6	0.6	1.9
5	0.5	0.5	0.6	1.6
6	0.7	0.6	0.7	2.0
7	0.6	0.5	0.6	1.7
8	0.6	0.5	0.6	1.7
9	0.5	0.6	0.6	1.7
10	0.6	0.5	0.7	1.8
	รวม			17.5

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Rayong History

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกต้องของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น $10 \times 3 = 30$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 17 รวมทั้งหมด = 17.5

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{17.5 \times 100}{30}$ เปอร์เซ็นต์

30

= 58.33 เปอร์เซ็นต์

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบจะได้

= $\frac{10 \times 58.33}{100}$ คะแนน

100

= 5.83

คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Rayong History จำนวน 10 ข้อ

มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น 5.83 คะแนน

ตารางที่ 18 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง
Offering Help and Asking for Information

ข้อสอบข้อ ที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	.07	0.6	0.6	1.9
2	0.6	0.6	0.5	1.7
3	0.6	0.6	0.6	1.8
4	0.5	0.6	0.6	1.7
5	0.5	0.6	0.6	1.7
6	0.5	0.6	0.5	1.6
7	0.7	0.6	0.7	2.0
8	0.7	0.5	0.6	1.8
9	0.6	0.5	0.7	1.8
10	0.6	0.6	0.6	1.8
		รวม		17.9

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Offering Help and Asking for Information

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น $10 \times 3 = 30$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 18 รวมทั้งหมด = 17.9

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{17.9 \times 100}{30}$ เปอร์เซ็นต์

30

= 59.67 เปอร์เซ็นต์

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ จะได้

= $\frac{10 \times 59.67}{100}$ คะแนน

100

= 5.97 คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเสนอให้ความช่วยเหลือ และการพุดคุยร้องเพื่อต้องการข้อมูล (Offering Help and Asking for Information) จำนวน 10 ข้อ มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น 5.97 คะแนน

ตารางที่ 19 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง

Travel Plans

ข้อสอบ	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	
1	0.6	0.5	0.7	1.8
2	0.6	0.6	0.5	1.7
3	0.5	0.5	0.6	1.6
4	0.5	0.5	0.5	1.5
5	0.5	0.5	0.6	1.6
6	0.6	0.6	0.6	1.8
7	0.6	0.6	0.6	1.8
8	0.6	0.5	0.5	1.6
9	0.6	0.6	0.7	1.9
10	0.6	0.6	0.5	1.7
		รวม		17.0

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Travel Plans

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกต้องของ

นักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น $10 \times 3 = 30$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 19 รวมทั้งหมด = 17.0

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{17.0 \times 100}{30}$ เปอร์เซ็นต์

$$= 56.67 \quad \text{เปอร์เซ็นต์}$$

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ จะได้

$$= \frac{10 \times 56.67}{100} \quad \text{คะแนน}$$

$$= 5.67 \quad \text{คะแนน}$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Travel Plans จำนวน 10 ข้อ มีคะแนน

จุดตัดของแบบทดสอบเป็น 5.67 คะแนน

ตารางที่ 20 ตารางแสดงค่าจุดตัดของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Shopping

ข้อสอบข้อ ที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.6	0.6	0.6	1.8
2	0.6	0.7	0.6	1.9
3	0.6	0.5	0.7	1.8
4	0.5	0.5	0.5	1.5
5	0.5	0.5	0.5	1.5
6	0.6	0.6	0.6	1.8
7	0.6	0.6	0.6	1.8
8	0.6	0.5	0.6	1.7
9	0.6	0.6	0.6	1.8
10	0.6	0.7	0.6	1.9
		รวม		17.5

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Shopping มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกต้องของ

นักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น $10 \times 3 = 30$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 20 รวมทั้งหมด = 17.5

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{17.5 \times 100}{30}$ เปอร์เซ็นต์

$$= \frac{17.5 \times 100}{30} = 58.33 \text{ เปอร์เซ็นต์}$$

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ จะได้

$$= \frac{10 \times 58.33}{100} \text{ คะแนน}$$

$$= 5.83$$

$$= 5.83 \text{ คะแนน}$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Shopping จำนวน 10 ข้อ

มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น 5.83 คะแนน

ตารางที่ 21 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง

How do You Feel?

ข้อสอบข้อ ที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.6	0.7	0.6	1.9
2	0.7	0.7	0.6	1.9
3	0.5	0.5	0.5	1.5
4	0.6	0.7	0.6	1.9
5	0.5	0.6	0.7	1.8
6	0.6	0.6	0.7	1.9
7	0.5	0.6	0.6	1.7
8	0.6	0.6	0.6	1.8
9	0.5	0.5	0.5	1.5
10	0.6	0.6	0.5	1.7
				รวม
				17.6

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง How do You Feel?

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูกต้องของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น $10 \times 3 = 30$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 21 รวมทั้งหมด = 17.6

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{17.6 \times 100}{30}$ เปอร์เซ็นต์

$$= \frac{17.6 \times 100}{30}$$

$$= 58.67 \text{ เปอร์เซ็นต์}$$

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ จะได้

$$= \frac{10 \times 58.67}{100} \text{ คะแนน}$$

$$= 5.87 \text{ คะแนน}$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง How do You Feel? จำนวน 10 ข้อ มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น 5.87 คะแนน

ตารางที่ 22 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟัง

ข้อสอบ	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.7	0.6	0.6	1.9
2	0.6	0.7	0.6	1.9
3	0.6	0.5	0.5	1.6
4	0.6	0.7	0.6	1.9
5	0.5	0.6	0.7	1.8
6	0.5	0.5	0.5	1.5
7	0.5	0.5	0.6	1.6
8	0.6	0.5	0.6	1.7
9	0.5	0.5	0.5	1.5
10	0.7	0.6	0.6	1.9
11	0.6	0.6	0.7	1.9
12	0.5	0.6	0.6	1.7
13	0.6	0.6	0.6	1.8
14	0.5	0.5	0.5	1.5
15	0.6	0.6	0.5	1.7
	รวม			25.9

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการฟัง

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูก

ของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 15 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น

$$1 \times 3 = 3$$

คะแนน

ดังนั้น

แบบทดสอบ 15 ข้อ คิดเป็น

$$15 \times 3 = 45$$

คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 22 รวมทั้งหมด = 25.9

$$\text{หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้} = \frac{25.9 \times 100}{45} \text{ เปอร์เซ็นต์}$$

$$= 57.56 \text{ เปอร์เซ็นต์}$$

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

จะได้

$$= \frac{15 \times 57.56}{100}$$

คะแนน

$$100$$

$$= 8.63$$

คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบทักษะการฟังจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนจุดตัดของแบบแบบทดสอบเป็น

8.63 คะแนน

ตารางที่ 23 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการพูด

ข้อสอบ	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.6	0.5	0.6	1.7
2	0.6	0.5	0.6	1.7
3	0.6	0.5	0.5	1.6
4	0.5	0.6	0.6	1.7
5	0.5	0.6	0.6	1.7
6	0.5	0.6	0.5	1.6
7	0.5	0.5	0.6	1.6
8	0.6	0.5	0.6	1.7
9	0.5	0.5	0.5	1.5
10	0.6	0.6	0.6	1.8
		รวม		16.6

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการพูด

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูก

ของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น

$$1 \times 3 = 3$$

คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 10 ข้อ คิดเป็น

$$10 \times 3 = 30$$

คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 23 รวมทั้งหมด = 16.6

$$\text{หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้} = \frac{16.6 \times 100}{30} \text{ เปอร์เซ็นต์}$$

$$= 55.33$$

เปอร์เซ็นต์

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

จะได้

$$= \frac{10 \times 55.33}{100}$$

คะแนน

$$= 5.53$$

คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบทักษะการพูดจำนวน 10 ข้อ มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น

5.53 คะแนน

ตารางที่ 24 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการอ่าน

ข้อสอบ	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.7	0.6	0.6	1.9
2	0.6	0.6	0.6	1.8
3	0.6	0.6	0.5	1.7
4	0.6	0.7	0.5	1.8
5	0.5	0.5	0.6	1.6
6	0.5	0.6	0.5	1.6
7	0.5	0.5	0.6	1.6
8	0.6	0.5	0.5	1.6
9	0.6	0.5	0.5	1.6
10	0.6	0.6	0.6	1.8
11	0.6	0.6	0.7	1.9
12	0.5	0.6	0.6	1.7
13	0.6	0.6	0.6	1.8
14	0.5	0.5	0.5	1.5
15	0.6	0.6	0.5	1.7
	รวม			25.6

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการอ่าน

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาความน่าจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูก
ของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 15 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น $1 \times 3 = 3$ คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 15 ข้อ คิดเป็น $15 \times 3 = 45$ คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 24 รวมทั้งหมด $= 25.6$

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ $= \frac{25.6 \times 100}{45}$ เปอร์เซ็นต์

$= 56.89$ เปอร์เซ็นต์

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

จะได้ $= \frac{15 \times 56.89}{100}$ คะแนน

$= 8.53$ คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบทักษะการอ่านจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเป็น

8.53 คะแนน

ตารางที่ 25 ตารางแสดงค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการเขียน

ข้อสอบ ข้อที่	ความน่าจะเป็นในการตอบถูกต้องตามความคิดเห็นของครู			รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	0.5	0.5	0.6	1.6
2	0.6	0.5	0.6	1.7
3	0.6	0.5	0.5	1.6
4	0.5	0.6	0.6	1.7
5	0.5	0.6	0.6	1.7
6	0.5	0.6	0.5	1.5
7	0.5	0.5	0.5	1.6
8	0.6	0.5	0.6	1.7
9	0.5	0.5	0.5	1.5
10	0.5	0.6	0.6	1.7
11	0.6	0.5	0.6	1.7
12	0.5	0.6	0.6	1.7
13	0.6	0.5	0.5	1.6
14	0.5	0.5	0.5	1.5
15	0.6	0.6	0.5	1.7
	รวม			24.5

การคำนวณหาค่าจุดตัดของคะแนนแบบทดสอบทักษะการพูด

มีผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ พิจารณาคำแนะนำจะเป็นในการตอบแบบทดสอบถูก

ของนักเรียน จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบมีทั้งหมด 15 ข้อ

แบบทดสอบ 1 ข้อ คิดเป็น

$$1 \times 3 = 3$$

คะแนน

ดังนั้น แบบทดสอบ 15 ข้อ คิดเป็น

$$15 \times 3 = 45$$

คะแนน

ความน่าจะเป็นในการทำแบบทดสอบถูก จากตาราง 25 รวมทั้งหมด = 25.1

หาเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นจะได้ = $\frac{24.5 \times 100}{45}$ เปอร์เซ็นต์

$$45$$

$$= 54.44$$

เปอร์เซ็นต์

นำเปอร์เซ็นต์ของคะแนนความน่าจะเป็นมาหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

จะได้ = $\frac{15 \times 54.44}{100}$

คะแนน

$$100$$

$$= 8.17$$

คะแนน

ดังนั้นแบบทดสอบทักษะการเขียนจำนวน 15 ข้อ มีคะแนนจุดตัดของแบบแบบทดสอบ

เป็น 8.17 คะแนน

ตารางที่ 26 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบประจําแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										เกณฑ์จุดตัด $C_1 = 5.73$		
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)
1	ค.ช.กถวีร เทพาทสุวรรณ		1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
2	ค.ช.กิตติพิทักษ์ แสงสกุลกานต์		1		1		1	1		1		5		✓
3	ค.ช.จิรายุ รัตนวงษ์	1	1	1		1		1		1	1	7	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิริคิกทรกุล	1	1	1	1				1	1	1	7	✓	
5	ค.ช.ชุติพงศ์ ทิภพภิญโญ			1		1			1		1	4		✓
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์	1	1	1		1			1		1	6	✓	
7	ค.ช.ณัฐพล ยอดมัน			1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบุษย์	1	1		1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ ชีราบุตร			1	1					1		3		✓
10	ค.ช.ธนศก ผลอนก	1		1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
11	ค.ช.ธนพัชร เณรพลาย	1	1	1	1	1		1	1	1		8	✓	
12	ค.ช.นภคณ ดันธีระพลชัย	1	1		1	1		1		1	1	7	✓	
13	ค.ช.ปัญญาทนต์ วัฒนาศรีโรจน์			1		1			1	1		4		✓
14	ค.ช.พงศวุฒิ ทีแสง	1			1	1		1	1	1	1	7	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง		1	1	1		1		1	1	1	7	✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลาบุญ	1	1	1			1	1	1	1	1	8	✓	
17	ค.ช.ชุตศักดิ์ เล็กชะอุม	1	1	1	1	1	1	1	1			7	✓	
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
19	ค.ช.บุษยามา ไธสงสุวรรณรงค์		1	1				1			1	4		✓
20	ค.ช.วรณพล คำอ่อน	1	1	1	1	1		1	1	1		8	✓	
21	ค.ช.วรวิช มโนพรศิริกุล				1		1	1	1	1	1	6	✓	
22	ค.ช.สมภพ ดันดิเวชวุฒิกุล	1	1	1	1	1					1	7	✓	
23	ค.ช.สรารุภ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
24	ค.ช.สหัส วงศ์สูง		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
25	ค.ช.อชิตพล เกิดมณี		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อาจชูหา	1	1	1	1	1		1	1			7	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เมินฉาย	1	1			1	1	1	1			6	✓	
28	ค.ช.วิทยา บุญญศิริกุล		1	1	1		1	1		1	1	7	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓	
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศรัตนกุล		1	1	1	1		1	1	1		7	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยาณมิตดา		1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เข็มมวรนันท์	1			1	1	1					4		✓
34	ค.ญ.ชฎาพร พุกษาชาติ		1	1	1	1		1	1		1	7	✓	
35	ค.ญ.ขวัญญา ธนคำรงค์		1		1	1		1	1	1		6	✓	
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1		1	1		1	1		1	7	✓	
37	ค.ญ.ประภัสสร อุดมชนนินทร์							1			1	2		✓
38	ค.ญ.พรพรพร สิงห์อุสาหะ	1	1			1	1			1	1	6	✓	
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ		1							1		2		✓
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กัตินสุบรรณ			1				1		1		3		✓
41	ค.ญ.พิมพ์ฤดี พึ่งพา		1	1	1	1			1	1	1	7	✓	
42	ค.ญ.ภัทราวดี พึ่งพา	1	1	1		1		1	1	1	1	8	✓	

ตารางที่ 26 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10				
43	ค.ญ.มณวิรา บุญทอง				1				1		1	3		✓	
44	ค.ญ.วิวิรรณ หอมจันทร์		1	1		1	1	1	1	1	1	8	✓		
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภาคย์	1	1	1	1	1	1	1		1	1	9	✓		
46	ค.ญ.รัชกร ภูริยากร		1	1	1	1	1		1		1	7	✓		
47	ค.ญ.ณววรรณ ทองชัย							1		1		2		✓	
48	ค.ญ.ศศิธร ปลื้มเกษร		1				1	1	1	1	1	6	✓		
49	ค.ญ.สิรินันท์ เชื้อนวล	1	1	1	1		1	1	1	1	1	7	✓		
50	ค.ญ.ศุภณิศา เรืองศรีมัน			1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓		
51	ค.ญ.อรรรณ อินทุกานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
52	ค.ญ.อังคณาพร ศาสตร์สังข์	1		1	1				1		1	5		✓	
53	ค.ญ.อังคริษา ทิพนธ์ธรรม	1		1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
54	ค.ญ.อาทิตย์ยา ธรรมสุนทร		1	1	1	1	1	1	1	1		8	✓		
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูกต้อง	25	36	33	34	35	19	32	34	33	34				
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูกต้อง	2	3	6	5	3	2	6	4	5	5				
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด											=	42		
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด											=	12		
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.43	0.61	0.29	0.39	0.58	0.29	0.26	0.48	0.37	0.39				
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูกต้อง	27	39	39	39	38	21	38	38	38	39				
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54				
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.50	0.72	0.72	0.72	0.70	0.39	0.70	0.70	0.70	0.72				

ตารางที่ 27 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			
1	ค.ช.กมลวีร เทพารสุวรรณ		1		1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
2	ค.ช.กิตติพัทธ์ แสงสกุลกานต์		1		1		1	1	1			6	✓	
3	ค.ช.จิราวุธ รัตนวงษ์	1	1	1			1		1	1	1	7	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิริติภัทรกุล	1		1	1		1		1	1	1	7	✓	
5	ค.ช.บุทธิพงศ์ ทิพย์ภิญโญ			1		1			1	1	1	5		✓
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์	1	1			1			1		1	5		✓
7	ค.ช.ณัฐพล ขอมรัมย์			1	1	1	1		1	1	1	7	✓	
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบูลย์	1	1		1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ ธีราบุตร			1	1				1			3		✓
10	ค.ช.ธนชล ผดเอนก	1		1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
11	ค.ช.ธนพัชร์ เฉวทดาบ	1	1	1	1	1		1	1	1		8	✓	
12	ค.ช.นภดล ต้นธีระพลชัย	1	1		1	1		1		1	1	7	✓	
13	ค.ช.ปัญญาพนม วัฒนาศรีโรจน์			1		1		1	1		1	5		✓
14	ค.ช.พงศ์วุฒิ ทีแสง	1			1	1		1	1	1	1	7	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง		1	1	1		1		1	1	1	7	✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิคมัญ	1	1	1			1	1	1	1	1	8	✓	
17	ค.ช.พูลศักดิ์ เต็กขะยอม	1	1	1	1	1	1	1				7	✓	
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
19	ค.ช.บุษยามา ไรจนสุวรรณพงศ์		1	1		1		1			1	5		✓
20	ค.ช.วรรณพล คำอ่อน	1	1	1	1	1		1	1	1		8	✓	
21	ค.ช.วรัช มโนพรศิริกุล		1		1			1	1	1	1	7	✓	
22	ค.ช.สมภพ ต้นติเวชวุฒิกุล	1		1	1	1		1			1	7	✓	
23	ค.ช.ศรารุท ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
24	ค.ช.ศัทพ์ วงศ์สูง		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
25	ค.ช.อชิตพล เกียมณู		1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อาชอุฬา	1	1	1	1	1		1	1			7	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เนินฉาย	1	1			1	1		1			5		✓
28	ค.ช.วิทยา บุญญศิริกุล		1	1	1		1	1		1	1	7	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓	
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศวัฒนากุล		1	1	1	1		1	1	1		7	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยาณมิตรดา		1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เขียมวรรณันท์	1			1	1	1		1	1	1	6	✓	
34	ค.ญ.ชฎาพร พฤกษาชาติ		1	1	1	1		1	1		1	7	✓	
35	ค.ญ.ชญญา ธนดำรง		1		1	1		1	1	1		6	✓	
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1		1	1		1	1		1	7	✓	
37	ค.ญ.ประภัสสร อุดมชนินทร์							1			1	2		✓
38	ค.ญ.พรพรพ ถึงจุสหาะ	1	1		1	1			1	1	1	6	✓	
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ		1		1	1			1		1	3		✓
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กลิ่นสุบรรณ			1				1	1	1	1	5		✓
41	ค.ญ.พิมพ์ฤดี หึ่งพา		1	1	1	1			1	1	1	7	✓	
42	ค.ญ.ภัทรวดี พิมพ์า	1	1	1		1		1	1	1	1	8	✓	

ตารางที่ 27 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10				
43	ค.ญ.มณฑูรีรา บุญทอง				1			1	1	1	1	5		✓	
44	ค.ญ.รวิวรรณ หอมจันทร์		1	1		1	1	1	1	1	1	8	✓		
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1	1	1	1	1		1	1	9	✓		
46	ค.ญ.รัชกร ภูริยาก		1	1	1	1	1		1		1	7	✓		
47	ค.ญ.วรวรรณ ทองชัย					1		1		1		3		✓	
48	ค.ญ.ศศิธร ปลื้มเกษร		1				1	1	1	1	1	6	✓		
49	ค.ญ.สิรินันท์ เชื้อมุกด	1	1	1	1		1		1		1	7	✓		
50	ค.ญ.สุกัญญา เรืองศรีมัน			1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓		
51	ค.ญ.อรารม อินทกานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
52	ค.ญ.อัจฉราพร คำสีสังข์	1		1	1				1		1	5		✓	
53	ค.ญ.อัจฉริยา พิพัฒน์ธรรม	1		1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
54	ค.ญ.อาทิตย์ยา ชรรณสุนทร		1	1	1	1	1	1	1	1		8	✓		
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	24	35	31	36	35	21	32	33	35	35				
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	3	4	6	3	6	1	6	7	6	7				
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด											=	42		
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด											=	12		
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.32	0.50	0.24	0.61	0.33	0.42	0.26	0.20	0.33	0.25				
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	27	39	37	39	41	22	38	40	41	42				
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54				
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.50	0.72	0.69	0.72	0.76	0.41	0.70	0.74	0.76	0.78				

ตารางที่ 28 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										เกณฑ์จุดตัด $C_1 = 5.83$		
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	รวม	ผ่านเกณฑ์ (N_1)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N_2)
1	ค.ช.กมลวัชร เทพพรสุวรรณ		1		1	1	1		1	1	1	7	✓	
2	ค.ช.กิตติพัทธ์ แสงสกุลกานต์		1		1		1			1		4		✓
3	ค.ช.จิราวุธ รัตนวงษ์	1	1	1		1		1		1		6	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิรติภัทรกุล	1		1	1		1		1	1	1	7	✓	
5	ค.ช.ชุติพงศ์ พิภพภูโย			1		1			1			3		✓
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์	1	1			1					1	4		✓
7	ค.ช.ณัฐพล ยอดมัน			1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบูลย์	1	1		1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
9	ค.ช.ดวงเกียรติ ชีราบุค			1	1					1		3		✓
10	ค.ช.ธนศล ผลอนอก	1		1	1	1	1	1	1		1	8	✓	
11	ค.ช.ธนพัชร เณรพลา	1	1	1	1	1		1	1	1		7	✓	
12	ค.ช.นภค ดันธีระพลชัย	1	1		1			1		1	1	7	✓	
13	ค.ช.ปัญญาพน วิวัฒนาศรีโรจน์			1		1		1	1		1	5		✓
14	ค.ช.พงศวุฒิ สีแสง	1			1	1		1	1		1	6	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง		1	1	1		1		1	1		6	✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลาวัณ	1	1	1			1	1		1	1	7	✓	
17	ค.ช.พูลศักดิ์ เล็กชะอุ่ม	1	1		1	1	1		1			6	✓	
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1	1	1	1	1	1		1	7	✓	
19	ค.ช.สุทธนา โรจนสุวรรณพงศ์		1	1		1		1			1	5		✓
20	ค.ช.วรรณพล คำอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1		7	✓	
21	ค.ช.ววิษ มโนพรศิริกุล		1	1	1		1		1	1	1	6	✓	
22	ค.ช.สมภพ ดันติเวชวุฒิกุล	1	1	1	1	1		1			1	7	✓	
23	ค.ช.สราวุธ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1	1	1		1	1	1		8	✓	
24	ค.ช.สหรัฐ วงศ์สูง		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
25	ค.ช.อชิตพล เกียมฉวี		1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อางชูหา	1	1	1	1	1		1				6	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เมินฉาย	1	1			1	1		1			5		✓
28	ค.ช.วิทยา บุญญศิริกุล		1	1	1		1			1	1	7	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1	1	1	1	1		1		1	1	8	✓	
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศรัตนกุล		1	1	1	1		1	1	1		7	✓	
31	ค.ญ.เจมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยานมิตดา		1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เข็มวรรณันท์	1			1		1			1	1	5		✓
34	ค.ญ.ชฎาพร พุกภษาชาติ		1	1	1	1		1	1		1	7	✓	
35	ค.ญ.ชญญา ธนคำวาง		1					1		1		3		✓
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1		1	1		1	1		1	7	✓	
37	ค.ญ.ประภัตตร ดุจดมธินันท์							1			1	2		✓
38	ค.ญ.พรพรพร สิงห์อุตตะพะ	1				1	1			1	1	5	✓	✓
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ		1			1				1		3		✓
40	ค.ญ.พลอยไพสิณ กลิ่นสุบรรณ			1				1	1		1	4		✓
41	ค.ญ.หิมาณัฐดี ทัพพา		1	1	1	1			1	1	1	7	✓	
42	ค.ญ.ภัทรวดี ทัพพา	1	1	1		1		1	1	1	1	8	✓	

ตารางที่ 28 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10				
43	ค.ญ.มณฑริชา บุญทอง				1			1	1	1		4		✓	
44	ค.ญ.รวิวรรณ หอมจันทร์		1	1		1	1	1	1	1	1	8	✓		
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภักย์	1	1		1	1	1	1		1	1	8	✓		
46	ค.ญ.รัชกร ภูริขากร		1	1	1	1	1		1			6	✓		
47	ค.ญ.วรวรรณ ทองชัย					1				1		2		✓	
48	ค.ญ.ศศิธร ปลื้มเกษร		1					1		1	1	4		✓	
49	ค.ญ.สิริพันธ์ เชื้อบุญถ	1	1	1	1		1	1	1	1	1	8	✓		
50	ค.ญ.สุกัญญา เรืองศรีวัฒน์			1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓		
51	ค.ญ.อรวรรณ อินทุภานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
52	ค.ญ.อัจฉราพร คำสีสังข์	1		1	1			1			1	5		✓	
53	ค.ญ.อัจฉริยา พิพัฒน์ธรรม	1		1	1	1	1	1	1	1		8	✓		
54	ค.ญ.อาทิตย์ยา ธรรมสุนทร		1	1		1	1	1	1	1		7	✓		
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	22	30	29	29	31	17	27	27	28	27				
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	5	7	6	5	8	4	7	6	9	9				
N ₁	จำนวนนักเรียนที่ตอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด											=	37		
N ₂	จำนวนนักเรียนที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด											=	17		
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.30	0.40	0.43	0.49	0.37	0.22	0.32	0.38	0.23	0.20				
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	27	37	35	34	39	21	34	33	37	36				
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54				
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.50	0.69	0.65	0.63	0.72	0.39	0.63	0.61	0.69	0.67				

ตารางที่ 29 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			
1	ค.ช.กลวัชร เทพาทสุวรรณ	1	1	1	1	1	1		1	1	1	9	✓	
2	ค.ช.กิตติพัทธ์ แสงสกุลกานต์	1	1		1		1		1	1		6	✓	
3	ค.ช.จิราวุธ รัตนวงษ์	1	1	1		1		1		1	1	7	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิรดิภัทรกุล	1		1	1		1		1	1	1	7	✓	
5	ค.ช.หุติพงศ์ พิภพทัญญู			1		1		1	1	1		5		✓
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์	1	1			1			1	1	1	6	✓	
7	ค.ช.ณัฐพล ยอดมัน			1	1	1	1	1		1	1	7	✓	
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบุลย์	1	1		1	1		1	1	1	1	8	✓	
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ ธีราบุตร	1		1	1							3		✓
10	ค.ช.ธนกร ผลเอนก	1		1	1	1	1	1	1		1	8	✓	
11	ค.ช.ชนพัชร เณรพลาย	1	1	1		1		1	1	1		7	✓	
12	ค.ช.นภกร ดันธิระพลชัย	1	1		1	1		1		1	1	7	✓	
13	ค.ช.ไฉยมุขม วัฒนาศรีโรจน์		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
14	ค.ช.พงศวุฒิ สีแสง	1			1	1		1	1	1	1	7	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง		1	1		1		1	1	1		6	✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลมัฐ	1	1	1			1	1		1	1	7	✓	
17	ค.ช.สุกศักดิ์ เล็กขะอุ่ม	1	1		1	1	1	1				6	✓	
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1		1		1	1		1	7	✓	
19	ค.ช.กฤษณา ไรจนสุวรรณพงศ์		1	1	1	1		1		1	1	7	✓	
20	ค.ช.วรรณพล คำอ่อน	1		1	1	1	1	1	1	1		8	✓	
21	ค.ช.รววิช มโนพรศิริกุล		1		1		1		1	1	1	6	✓	
22	ค.ช.สมภพ ดันดิเวชวุฒิกุล	1	1		1	1		1		1	1	8	✓	
23	ค.ช.สราวุธ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
24	ค.ช.ศันฐ์ วงศ์สูง	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓	
25	ค.ช.อชิตพล เกิดมณี		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อารุชมา	1	1	1	1	1		1				6	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เนินฉาย	1	1	1		1		1	1	1		7	✓	
28	ค.ช.วิทยา บุญญสิริกุล		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1	1	1	1	1		1		1	1	8	✓	
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศรัตนกุล		1	1	1	1	1	1	1	1		8	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยานมิตตา	1	1	1		1	1	1	1	1	1	9	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เขี่ยมวรรณันท์	1		1	1		1	1		1	1	7	✓	
34	ค.ญ.ชฎาพร พุกขษาชาติ		1	1	1		1		1		1	7	✓	
35	ค.ญ.ชญัญญา ธนคำแรง		1		1			1		1		4		✓
36	ค.ญ.ณิชากร คงอ่อน	1	1		1	1		1	1	1	1	7	✓	
37	ค.ญ.ประภัศร อุดมธนินทร์				1		1	1			1	4		✓
38	ค.ญ.เพชรพร สิงห์สุสาหะ	1			1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ		1		1	1				1		3		✓
40	ค.ญ.พลอยไพลาณ กลิ่นสุบรรณ		1	1					1	1	1	5		✓
41	ค.ญ.พิมพ์ฤดี พึ่งพา		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
42	ค.ญ.ภัทรวดี พึ่งพา	1	1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	

ตารางที่ 29 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)		
		เกณฑ์จุดตัด C ₁ = 5.97													
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	รวม			
43	ค.ญ.มณวิรา บุญทอง				1			1	1	1		4		✓	
44	ค.ญ.รวีวรรณ หอมจันทร์		1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภาคย์	1	1		1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
46	ค.ญ.รัชกร ภูริยากร		1	1	1	1	1	1	1		1	8	✓		
47	ค.ญ.วษาวรรณ ทองช้อย				1	1						2		✓	
48	ค.ญ.ศศิธร ปรีณเกษร		1					1		1	1	4		✓	
49	ค.ญ.สิรินันท์ เชื้อนุกูล	1	1	1	1		1	1	1	1	1	9	✓		
50	ค.ญ.ศุภณิศา เรืองศรีมัน			1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓		
51	ค.ญ.อรวรรณ อินทุทานดา	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓		
52	ค.ญ.อัจฉราพร คำสีสังข์	1		1	1			1	1		1	6	✓		
53	ค.ญ.อัจฉริยา พิพัฒน์ธรรม	1		1	1	1	1	1	1	1		8	✓		
54	ค.ญ.อาทิตยา ธรรมสุนทร		1	1		1	1	1	1	1		7	✓		
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	31	35	35	35	36	23	36	36	37	35				
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	1	4	3	5	3	2	5	3	5	3				
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด											=	45		
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด											=	9		
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.58	0.33	0.44	0.22	0.47	0.29	0.24	0.47	0.27	0.44				
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	32	39	38	40	39	25	41	39	42	38				
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54				
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.59	0.72	0.70	0.74	0.72	0.46	0.76	0.72	0.78	0.70				

ตารางที่ 30 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										เกณฑ์จุดตัด $C_t = 5.67$		ผ่านเกณฑ์ (N_1)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N_2)
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	รวม			
1	ค.ช.กตวิชร์ เทพาทสุวรรณ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
2	ค.ช.กิดติพิทธี แสงสกุลกานต์		1		1				1	1		4		✓	
3	ค.ช.จิราญ รัตนวงษ์	1	1	1		1		1		1	1	7	✓		
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิริถิภทรกุล	1		1	1		1		1	1	1	7	✓		
5	ค.ช.ชุติพงศ์ พิภพภิญโญ			1		1		1	1	1	1	5		✓	
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์		1						1		1	4		✓	
7	ค.ช.ณัฐพล บอคมั่น			1		1	1	1	1	1	1	6	✓		
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบูลย์	1	1		1	1		1	1	1	1	7	✓		
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ วิริยาบุตร	1		1	1							3		✓	
10	ค.ช.ธนคณ ผลเอนก	1		1	1	1		1	1		1	7	✓		
11	ค.ช.ธนพัชร เชนพลาบ	1	1	1	1	1		1		1		6	✓		
12	ค.ช.นภคณ ดันธิระพลชัย	1	1		1	1		1		1	1	7	✓		
13	ค.ช.ปริญญพัฒน์ วัฒนาศรีโรจน์		1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓		
14	ค.ช.พงศวุฒิ สีแสง	1		1	1	1		1	1	1	1	7	✓		
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง		1	1	1					1		4		✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลมัฐ	1	1	1			1	1	1	1	1	7	✓		
17	ค.ช.พิศศักดิ์ เล็กชะม่ม	1			1	1	1	1	1			5		✓	
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1		1		1	1		1	7	✓		
19	ค.ช.บุษยามา โรจนสุวรรณพงศ์			1	1	1		1		1	1	7	✓		
20	ค.ช.วรวรรณ คำอ่อน	1		1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓		
21	ค.ช.วรัช มโนเศรษฐิกุล		1		1		1				1	4		✓	
22	ค.ช.สมบัติ ดันติเวชวุฒิกุล	1	1	1	1	1		1		1	1	8	✓		
23	ค.ช.ศราวุธ ประสิทธิ์ภาคย์	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓		
24	ค.ช.ศัทพ์ วงศ์สูง	1	1	1	1	1		1		1	1	8	✓		
25	ค.ช.อชิตพล เกิดมณี		1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓		
26	ค.ช.เอกภพ อองจุฬา	1	1	1	1	1		1				6	✓		
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เนินฉาย	1	1	1		1		1	1	1		7	✓		
28	ค.ช.วิทยา บุญญสิริกุล		1	1	1	1		1		1	1	7	✓		
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1	1	1	1	1		1		1	1	7	✓		
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศรัตนากุล		1	1	1	1	1	1	1	1		8	✓		
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓		
32	ค.ญ.ฉันทิมา กัลยานมิตตา		1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
33	ค.ญ.จิระนันท์ เข็มวารนันท์	1		1	1	1		1		1	1	7	✓		
34	ค.ญ.ชฎาพร พฤกษ์ชาติ		1	1	1	1	1	1		1	1	8	✓		
35	ค.ญ.ชญัญญา ธนคำรัง		1		1			1		1		4		✓	
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1		1	1		1	1	1	1	8	✓		
37	ค.ญ.ประภัสสร อุดคมธนินทร์					1	1		1	1	1	4		✓	
38	ค.ญ.พรพร กิ่งธุสาหะ	1		1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓		
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ		1		1					1		3		✓	
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กลั่นสุวรรณ		1	1				1	1		1	5		✓	
41	ค.ญ.พิมพ์ฤดี พิมพ์า		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓		
42	ค.ญ.ภัทรวดี พิมพ์า	1	1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓		

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			
43	ค.ญ.มณฐิรา บุญทอง			1				1		1		3		✓
44	ค.ญ.รวิวรรณ หอมจันทร์		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภักย์	1	1		1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
46	ค.ญ.รัชกร ภูริชากร		1	1	1	1	1		1		1	7	✓	
47	ค.ญ.ชวรวรรณ ทองช้อย				1	1		1				3		✓
48	ค.ญ.ศศิธร ปลื้มเกษร	1		1						1	1	4		✓
49	ค.ญ.สิรินันท์ เชื้อบุญกุล	1	1	1	1		1	1	1	1	1	9	✓	
50	ค.ญ.ศุภณิศา เรืองศรีมัน			1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
51	ค.ญ.อรรรณ อินทุทานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
52	ค.ญ.อังศราพร คำดีสังข์	1				1			1		1	4		✓
53	ค.ญ.อังฉรียา พิพัฒน์ธรรม	1		1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
54	ค.ญ.อาทิตย์า ธรรมสุนทร		1	1		1	1	1	1	1		7	✓	
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	26	30	33	30	33	18	36	27	34	30			
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	4	7	6	7	6	3	5	6	8	6			
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด =	39												
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด =	15												
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.40	0.30	0.45	0.30	0.45	0.26	0.59	0.29	0.34	0.37			
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	30	37	39	37	39	21	41	33	42	36			
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54			
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.56	0.69	0.72	0.69	0.72	0.39	0.76	0.61	0.78	0.67			

ตารางที่ 31 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			รวม
1	ค.ช.กมลวีร เทพาทสุวรรณ			1	1	1	1	1	1	1		7	✓	
2	ค.ช.กิตติพิทักษ์ แสงสกุลกานต์		1	1	1				1	1		5		✓
3	ค.ช.จิราวุธ รัตนวงษ์	1	1	1		1				1	1	7	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิริติภทกุล	1		1	1		1		1		1	6	✓	
5	ค.ช.ชุติพงษ์ ทิภกพิญโญ			1		1			1	1		4		✓
6	ค.ช.ฉัฐ อินทวงษ์		1			1			1		1	4		✓
7	ค.ช.ฉัฐพล ยอดรัมย์			1			1	1		1	1	5		✓
8	ค.ช.ฉัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบุลย์	1	1		1	1		1	1	1		7	✓	
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ ชีราบุตร	1		1	1							3		✓
10	ค.ช.ชนคณ ผลเอนก	1		1		1				1		6	✓	
11	ค.ช.ธนพัชร เฉรพลาช	1	1	1	1	1				1		6	✓	
12	ค.ช.นภคณ ดันธีระพลชัย	1	1		1	1		1		1	1	7	✓	
13	ค.ช.ปัญญาพจน วัฒนศรีโรจน์		1	1	1	1			1	1	1	7	✓	
14	ค.ช.พงศ์วุฒิ สีแสง	1			1	1			1	1	1	7	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง		1	1	1	1				1		4		✓
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลมธุ		1	1			1	1		1	1	6	✓	
17	ค.ช.ชูศักดิ์ เล็กชะน้อม	1					1		1			3		✓
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1		1		1	1			7	✓	
19	ค.ช.บุษยามา โรจนสุวรรณพงศ์	1	1		1	1		1		1	1	7	✓	
20	ค.ช.วรรณพศ คำอ่อน	1		1	1	1	1		1	1	1	8	✓	
21	ค.ช.วรวิษ มโนพรศิริกุล		1		1			1			1	4		✓
22	ค.ช.สมบัติ ดันติเวชวุฒิกุล	1		1	1	1				1	1	7	✓	
23	ค.ช.ศราวุธ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1		1		1	1	1	1	8	✓	
24	ค.ช.สหัฐ วงศ์สูง	1		1	1	1	1	1		1	1	9	✓	
25	ค.ช.อชิตพล เกิดมณี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อารจุมหา	1	1	1	1	1		1		1		7	✓	
27	ค.ช.ฉัฐสิทธิ์ เนินฉาย	1	1			1	1		1	1		6	✓	
28	ค.ช.วิทยา บุญญศิริกุล		1	1	1	1		1		1	1	7	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1			1			1		1		4		✓
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศรัตนกุล		1	1	1	1	1	1	1	1		8	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
32	ค.ญ.ฉันทิมา กัญชานมิตตา		1			1	1	1	1	1	1	7	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เขียมวราพันธ์	1		1	1		1		1	1	1	7	✓	
34	ค.ญ.ชฎาพร พฤกษชาติ		1	1		1	1	1		1		7	✓	
35	ค.ญ.ชญญา ธนคำแรง		1					1		1		3		✓
36	ค.ญ.ฉิชากร คงอ่อน	1	1		1	1		1	1	1	1	8	✓	
37	ค.ญ.ประภัสสร อุดมธนินทร์						1	1		1	1	4		✓
38	ค.ญ.พัชรพร ถึงหฤตาทะ	1			1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
39	ค.ญ.พรชานก พรชัยกิจ		1			1				1		3		✓
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กลิ่นสุบรรณ		1	1				1	1		1	5		✓
41	ค.ญ.พิมพ์ฤดี พึ่งพา	1	1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
42	ค.ญ.ภัทรวดี พิมพ์	1	1	1	1	1		1		1	1	7	✓	

ตารางที่ 31 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			
43	ค.ญ.มณวีรา บุญทอง			1				1		1		3		✓
44	ค.ญ.วิวิรรณ หอมจันทร์		1	1		1		1	1	1	1	7	✓	
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภักย์	1	1		1		1	1	1	1	1	8	✓	
46	ค.ญ.รัชกร ภูริยากร		1	1		1	1		1		1	6	✓	
47	ค.ญ.วรวรรณ ทองช้อย				1	1		1				3		✓
48	ค.ญ.ศศิธร ปัสสิเกษร	1		1						1	1	4		✓
49	ค.ญ.สิริมันท์ เชื้อนุกูล	1	1	1			1	1	1	1	1	8	✓	
50	ค.ญ.สุกัญญา เรืองศรีมัน					1	1	1	1	1	1	7	✓	
51	ค.ญ.อรุวรรณ อินทกานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1		9	✓	
52	ค.ญ.อัจฉราพร คำสีสังข์	1			1	1		1	1		1	6	✓	
53	ค.ญ.อัจฉริยา พิพัฒน์ธรรม	1		1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
54	ค.ญ.อาทิตยา ธรรมสุนทร		1	1		1	1	1	1	1		7	✓	
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนั้นถูก	26	27	27	24	32	19	31	27	32	30			
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนั้นถูก	4	7	8	6	4	4	8	4	10	6			
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด											= 38		
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด											= 16		
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.43	0.27	0.21	0.26	0.59	0.25	0.32	0.46	0.22	0.41			
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก	30	34	35	30	36	23	39	31	42	36			
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54			
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.56	0.63	0.65	0.56	0.67	0.43	0.72	0.57	0.78	0.67			

ตารางที่ 32 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			รวม
1	ค.ช.กลวิชร เทพาทสุวรรณ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
2	ค.ช.กิตติพัทธ์ แสงสกุลกานต์	1	1	1	1				1	1		6	✓	
3	ค.ช.จิราญ รัตนวงษ์	1	1	1		1		1		1	1	7	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิริติภทรกุล	1		1	1		1		1		1	6	✓	
5	ค.ช.ชุติพงศ์ ทิภภิกญู			1		1		1		1		4		✓
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์	1	1			1		1	1		1	6	✓	
7	ค.ช.ณัฐพล ขอดรัมย์	1	1	1			1	1	1	1	1	7	✓	
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบูรณ์	1	1		1	1		1	1	1		7	✓	
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ จีราบุตร	1	1	1	1							4		✓
10	ค.ช.ธนศล ผลอนอก	1		1	1	1			1		1	6	✓	
11	ค.ช.ธนพัชร เฌรพลข	1	1	1		1		1		1		6	✓	
12	ค.ช.นภดล ดันธิระพลชัย	1	1		1	1			1	1	1	7	✓	
13	ค.ช.ปัญญาพน วัฒนาศรีโรจน์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
14	ค.ช.พงศวุฒิ สีแสง	1			1	1		1	1	1	1	7	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง	1	1	1	1				1	1	1	6	✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลวีรุ			1	1		1	1		1	1	6	✓	
17	ค.ช.ทศศักดิ์ เล็กระอุ่ม	1		1			1	1				4		✓
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1		1		1	1		1	7	✓	
19	ค.ช.อุทธนา โรมนสุวรรณพงศ์	1	1		1	1		1		1	1	7	✓	
20	ค.ช.วรรณพท คำอ่อน	1		1	1	1	1		1	1	1	8	✓	
21	ค.ช.รววิษ มโนพรศิริกุล		1		1	1	1				1	5		✓
22	ค.ช.สมภพ ดันดิเวชวุฒิกุล	1		1	1	1		1		1	1	7	✓	
23	ค.ช.สราวุธ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1		1		1	1	1	1	8	✓	
24	ค.ช.ศรัษฐ วงศ์สูง	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓	
25	ค.ช.อชิตพล เกิดมณี	1	1	1	1	1		1	1	1	1	9	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อายชูผา	1	1	1	1	1		1		1		7	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เนินฉาย	1	1			1			1	1		6	✓	
28	ค.ช.วิชาญ บุญญศิริกุล		1	1	1	1		1	1	1	1	7	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณตอนแดง	1	1		1			1		1		5		✓
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศรัตนกุล		1	1	1	1	1	1	1	1		8	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1			1	1	1	8	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยานมิตตา		1		1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เอี่ยมวรรณันท์	1		1	1		1		1	1	1	7	✓	
34	ค.ญ.ชฎาพร ทฤกษชาติ		1	1		1	1	1			1	7	✓	
35	ค.ญ.ชญญา ธนคำรัง	1	1		1			1				5		✓
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1		1	1		1	1	1	1	8	✓	
37	ค.ญ.ประภัสสร อุดมธนิทร์						1	1	1	1	1	4		✓
38	ค.ญ.พรพรพ สิงห์อุสาหะ	1				1	1	1	1	1	1	7	✓	
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ		1			1				1		3		✓
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กลิ่นสุบรรณ	1	1	1			1	1	1		1	7	✓	
41	ค.ญ.พิมพ์ฤดี พึ่งพา		1	1	1	1		1	1	1	1	8	✓	
42	ค.ญ.ภัทรวดี พิมพ์พา	1	1	1			1	1	1	1	1	7	✓	

ตารางที่ 32 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			รวม
43	ค.ญ.มณวิรา บุญทอง			1				1		1		3		✓
44	ค.ญ.รวิวรรณ หอมจันทร์		1	1		1		1	1	1	1	7	✓	
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภาคย์	1	1		1		1	1	1	1	1	8	✓	
46	ค.ญ.รัชกร ภูริชากร		1	1		1	1		1		1	6	✓	
47	ค.ญ.วนวรรณ ทองข้อย	1				1			1			3		✓
48	ค.ญ.ศศิธร ปิสิมเกษร	1	1	1			1			1	1	6	✓	
49	ค.ญ.ศรินันท์ เชื้อบุญถ	1	1	1	1		1	1	1	1	1	9	✓	
50	ค.ญ.ศุภณิศา เรืองศรีมัน	1	1		1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
51	ค.ญ.อรวรรณ อินทูกานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
52	ค.ญ.อัจฉราพร คำสีสังข์	1			1	1	1	1	1		1	7	✓	
53	ค.ญ.อังกริยา พิพัฒน์ธรรม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
54	ค.ญ.อาทิตย์ยา ธรรมสุนทร	1	1	1	1	1	1	1	1	1		9	✓	
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	36	36	32	28	33	23	34	30	36	37			
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	5	5	4	4	4	3	5	2	6	2			
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด											= 44		
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด											= 10		
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.32	0.32	0.33	0.24	0.35	0.22	0.27	0.48	0.22	0.64			
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	41	41	36	32	37	26	39	32	42	39			
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54			
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.76	0.76	0.67	0.59	0.69	0.48	0.72	0.59	0.78	0.72			

ตารางที่ 33 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงแบบทดสอบที่ถ้อยการฟัง

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ															จำนวนข้อ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		เกณฑ์จุดตัด C ₂ = 8.63																	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15			รวม
1	ค.ร.ภลวิฑร เทพพรสุวรรณ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
2	ค.ร.ภคิตทิษฐ์ แสงสกุลกานต์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
3	ค.ร.จิชยา รัตนวงษ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
4	ค.ร.เจนเศรษฐ์ กิรติภัทรกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
5	ค.ร.ชุตินงส์ ทิพทัญญูโย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	✓
6	ค.ร.ณัฐ อินทวงษ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
7	ค.ร.ณัฐพล ยอดมัน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
8	ค.ร.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพฑูย์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
9	ค.ร.ดวงฉินธิ์ ธิรปุศร	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	✓
10	ค.ร.ธนดล ผลอนก	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
11	ค.ร.ธนพัชร เภรพลาช	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
12	ค.ร.นภดล ดันธีระพลชัย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
13	ค.ร.ปริญญณ์ วัฒนศิริโรจน์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	✓
14	ค.ร.พงษ์วิไล สีแสง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
15	ค.ร.พรชัย บุญเรือง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
16	ค.ร.พัชรพงษ์ ศิมมู	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
17	ค.ร.พุดศักดิ์ เล็กะอุ่ม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
18	ค.ร.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
19	ค.ร.สุทธนา โรจนสุวรรณพงศ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
20	ค.ร.วรรณพท คำอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	

ตารางที่ 33 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ (เกณฑ์จุดตัด $C_2 = 8.63$)															ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		คะแนนแบบทดสอบ																	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15			รวม
21	ค.ช.รวิช มโนพรศิริกุล				1	1		1	1								9	✓	
22	ค.ช.สมภาพ ตันติเศรษฐิกุล	1	1	1	1		1					1	1	1	1	1	12	✓	
23	ค.ช.ศราวุธ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1	1		1					1	1	1	1	1	13	✓	
24	ค.ช.ศัทพ์ วงศ์สูง		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
25	ค.ช.อชิพล เกิดมณี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อาจชูหา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เมินฉาย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
28	ค.ช.วิทยา บุญญศิริกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
30	ค.ญ.กุลภรณ์ เลิศรัตนกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยานมิตตา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เข็มวรรณันท์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
34	ค.ญ.ชญาพร พุกเกษชาติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
35	ค.ญ.ชญญา สมดำรง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
37	ค.ญ.ประภัศร ฤคมนตรีมนตรี																3		✓
38	ค.ญ.พชรพร สิงห์สุภาพะ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7		✓
39	ค.ญ.พรชมนก พรชัยกิจ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กลั่นสุบรรณ																4		✓

ตารางที่ 33 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ คะแนนจุดตัด $C_2 = 8.63$															ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)			
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15			รวม		
41	ค.ญ.พิมพ์ดีด พิณฑา		1		1	1				1	1						1		7		✓
42	ค.ญ.ภัทรวดี พิณฑา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11		✓
43	ค.ญ.มณฑริกา บุญทอง				1				1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓
44	ค.ญ.วีรวรรณ หอมจันทร์		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13		✓
45	ค.ญ.รศศุนท์ ประสิทธิ์ภักดี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14		✓
46	ค.ญ.จักรกฤษ ภูริชกร		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓
47	ค.ญ.วณกรรณ ทองอ้อย									1	1	1	1	1	1	1	1	1	5		✓
48	ค.ญ.ศศิธร ปลื้มเกษร		1						1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10		✓
49	ค.ญ.สิรินันท์ เชื้อนุอด				1				1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9		✓
50	ค.ญ.สุกัญญา เรืองศรีมัน				1				1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10		✓
51	ค.ญ.ธรรพรณ อินทุทานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12		✓
52	ค.ญ.อัญญาพร คำเกี๋ยง	1			1				1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7		✓
53	ค.ญ.อัญญาพร พิพัฒน์ธรรม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15		✓
54	ค.ญ.อาทิตย์ยา ธรรมสุนทร		1		1				1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11		✓
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	28	36	31	34	35	13	37	32	31	31	30	38	37	37	37	37	36			
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	2	4	5	5	5	0	2	6	6	6	4	5	6	5	5	7				
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด	= 42																			
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด	= 12																			
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.50	0.52	0.32	0.39	0.42	0.31	0.71	0.26	0.24	0.24	0.38	0.49	0.38	0.46	0.27					

ตารางที่ 33 (ต่อ)

B	ค่าดัชนีจัมเมก = $U/N1 - LN2$	0.50	0.52	0.32	0.39	0.42	0.31	0.71	0.26	0.24	0.24	0.38	0.49	0.38	0.46	0.27		
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	30	40	36	39	40	13	39	38	37	37	34	43	43	42	43		
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54		
P	ค่าความถ่วง = R/N	0.56	0.74	0.67	0.72	0.74	0.24	0.72	0.70	0.69	0.69	0.63	0.80	0.80	0.78	0.80		

ตารางที่ 34 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความถูกต้องของแบบทดสอบที่กษะการพูด

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)				
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			รวม			
1	ค.ช.กมลวีชร เทพพรสุวรรณ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓		
2	ค.ช.กิตติพิทักษ์ แสงสกุลภานต์	1	1		1	1									6	✓	
3	ค.ช.จิราวุธ รัตนวงษ์	1	1	1		1									7	✓	
4	ค.ช.เจนณรงค์ กิริติภักกรกุล	1	1	1	1										7	✓	
5	ค.ช.สุทธิพงษ์ ศิภกัญญาใจ			1		1									4		✓
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	
7	ค.ช.ณัฐพล ยอดมัน	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบูลย์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ ธีรบุตร			1		1									3		✓
10	ค.ช.ธมนดล ผลอนก	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
11	ค.ช.ธนพัชร เพลรหลาย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
12	ค.ช.นภดล ดินระพีพงษ์	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
13	ค.ช.ปริญญพจน วัฒนาศรีโรจน์			1		1									4		✓
14	ค.ช.พงศวุฒิ สีแสง	1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลมัญ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
17	ค.ช.สุดศักดิ์ เล็กทะลุ่ม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
18	ค.ช.มณู เกียรติเกียรติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
19	ค.ช.อุษณา โรจนสุวรรณพงศ์			1		1									4		✓
20	ค.ช.วรรณพล คำอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
21	ค.ช.วราวิช มโนพรศิริกุล					1									6	✓	
22	ค.ช.สมภพ ต้นติเวชวิสิกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	

ตารางที่ 34 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)		
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			รวม	
23	ค.ช.สราวุธ ประสิทธิ์ภักดี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
24	ค.ช.สัทธุ์ วงศ์สูง		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
25	ค.ช.อชิพพล เกศมณี		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
26	ค.ช.เอกภพ ออชญา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เภ็นฉาย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	
28	ค.ช.วิทยา บุญญศิริกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
29	ค.ญ.กนกแก้วธรรม วรรณดอนแดง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
30	ค.ญ.ภูธกานต์ เลิศรัตนกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยานมิตตา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เขียววานันท์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	5	✓	
34	ค.ญ.ชญาพร พงกษาชาติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
35	ค.ญ.ชญญา ธนคำรัง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
37	ค.ญ.ประภัสสร อุดมธรมินทร์												2	✓	
38	ค.ญ.เพชรพร สิงห์สุทธาหะ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	
39	ค.ญ.พรหมก พรชัยกิจ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	✓	
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กลิ่นสุวรรณ												2	✓	
41	ค.ญ.พิมพ์ฤดี พึ่งพา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	
42	ค.ญ.ภัทรวดี พึ่งพา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	
43	ค.ญ.มณฐิรา บุญกอง												4	✓	
44	ค.ญ.วิวิรรณ หอมจันทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	✓	

ตารางที่ 34 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ										ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)			
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10			รวม		
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภักดี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
46	ค.ญ.รัชกร อุไรการ		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
47	ค.ญ.วชิรพร ทองชัย												1	1		✓
48	ค.ญ.ศศิธร ปลื้มเกษร		1								1	1	1	6	✓	
49	ค.ญ.สิริมันท์ เชื้อนุกูล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
50	ค.ญ.สุกัญญา เรืองศรีมัน				1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	
51	ค.ญ.อรุณวรรณ อินทุกานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
52	ค.ญ.อัจฉราพร คำสังข์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	5		✓
53	ค.ญ.อัจฉริยา ทิพย์ธรรม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
54	ค.ญ.อาทิตย์ดา ธรรมสุนทร		1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
U	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	31	41	36	39	40	20	39	38	37	39					
L	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	29	39	32	35	37	19	33	34	33	34					
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด	= 43														
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด	= 11														
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.49	0.73	0.38	0.45	0.59	0.35	0.22	0.43	0.40	0.34					
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	31	41	36	39	40	20	39	38	37	39					
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54					
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.57	0.76	0.67	0.72	0.74	0.37	0.72	0.70	0.69	0.72					

ตารางที่ 35 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากของแบบทดสอบที่กษะการอ่าน

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ															รวม	ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15			
1	ค.ช.ภควิชร์ เทพพรสุวรรณธุ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
2	ค.ช.ภคศิพัทธ์ แสงสกุลกานต์	1			1		1		1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
3	ค.ช.จิรายุ รัตมาวงษ์	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิรติภทรกุล		1			1	1	1	1	1	1	1	1	1			9	✓	
5	ค.ช.จุติพงษ์ พิภพภิญโญ		1			1			1						1	4		✓	
6	ค.ช.ฉัฐ อินทวงษ์		1			1			1	1	1	1	1	1	1	11	✓		
7	ค.ช.ฉัฐพร ยอดมัน	1	1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓		
8	ค.ช.ฉัฐวัฒน์ เหลืองเลิศไพบูลย์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓		
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ ธีรบุศร	1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7		✓	
10	ค.ช.ธมนดล ผลเดนก	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓		
11	ค.ช.ธนาพัทธ์ เฉรพลาข	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓		
12	ค.ช.มกมล คัมภีระพลชัย		1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
13	ค.ช.ปวีญญาณ์ วัฒนาศรีโรจน์					1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8		✓	
14	ค.ช.พงศวุฒิ สีเตง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓		
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ศิลมณี	1			1		1		1	1	1	1	1	1	1	11	✓		
17	ค.ช.ชุตศักดิ์ เล็กกระจ่ม		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8		✓	
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1		1		1		1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
19	ค.ช.อุษามา โรจนสุวรรณพงศ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓		
20	ค.ช.วรรณพล คำอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓		
21	ค.ช.วริษา มโนพรศิริกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓		
22	ค.ช.สมภาพ ตันติเวชวุฒิกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓		

ตารางที่ 35 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ															ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		เกณฑ์จุดตัด C ₂ = 8.53																	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15	รวม		
23	ค.ช.สราวุธ ประสงค์ทิพย์	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
24	ค.ช.สหัส วงศ์สูง			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		1	1	12	✓	
25	ค.ช.ชอติพล เกิดมณี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อาจชุมา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เมินธาย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
28	ค.ช.วิทยา บุญญศิริกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณตอนแดง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
30	ค.ญ.กุลกานต์ เดิสรัตนากุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยาณมิตตา		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
33	ค.ญ.จิระนันท์ เขียววานันท์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
34	ค.ญ.ชญาพร พงกษชาติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
35	ค.ญ.ชญญา ธนดำรง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
37	ค.ญ.ประภัสสร อุดมธรมินทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	4		✓
38	ค.ญ.พรพรพร สิงห์อุมาหะ			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2		✓
40	ค.ญ.พลอยไพลิน กลิ่นสุบรรณ		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7		✓
41	ค.ญ.พิมพ์ดี พิงพา		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓
42	ค.ญ.ภัทรวดี พิมพ์า	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
43	ค.ญ.ณฐิรา บุญกอง																2		✓
44	ค.ญ.วีวรรณ หอมจันทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	

ตารางที่ 35 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ															ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		เกณฑ์จุดตัด C ₂ = 8.53																	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15			รวม
45	ค.ญ.สสุภนธ์ ประสิทธิ์ภักย์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
46	ค.ญ.รัชกร ภูริภัก			1	1	1	1	1							1	1	6		✓
47	ค.ญ.วนวรรณ ทองชัย									1	1	1	1	1	1	1	5		✓
48	ค.ญ.ศิธร ปลั่งเกษร	1					1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	5		✓
49	ค.ญ.สิรินันท์ เชื้อนุกูล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
50	ค.ญ.สุภาณิศา เรืองศรีมัน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓
51	ค.ญ.อรวรรณ อินทุภามคา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
52	ค.ญ.อังศราพร คำสีสังข์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8		✓
53	ค.ญ.อังศรวิภา ทิพนันธรรม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
54	ค.ญ.อาทิตย์ ธรรมสุนทร	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
U	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	38	35	36	33	35	37	37	37	37	37	37	40	42	43	43			
L	จำนวนนักเรียนกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	6	6	6	6	5	6	7	8	6	5	3	5	8	7	8			
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด	= 38																	
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด	= 16																	
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N1 - L/N2	0.47	0.39	0.41	0.34	0.48	0.39	0.35	0.26	0.44	0.53	0.71	0.53	0.34	0.48	0.42			
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	38	35	36	33	35	37	37	37	37	37	37	40	42	43	43			
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูกทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54			
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.70	0.65	0.67	0.61	0.65	0.69	0.69	0.69	0.69	0.69	0.69	0.74	0.78	0.80				

ตารางที่ 36 ตารางแสดงการวิเคราะห์เพื่อหาตำแหน่งงานจำเป็น และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบทักษะการเขียน

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ															ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		เกณฑ์จุดตัด C ₂ = 8.17																	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15			รวม
1	ค.ช.ภ.ดร.วัชร เทพพรสุวรรณ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
2	ค.ช.ภ.กิตติพัทธ์ แสงสกุลถนอม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
3	ค.ช.จริยา รัตวงษ์	1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
4	ค.ช.เจนเศรษฐ์ กิรติการกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
5	ค.ช.ชุดิพงษ์ พิภพภิญโญ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
6	ค.ช.ณัฐ อินทวงษ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
7	ค.ช.ณัฐพล ยอดมัน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
8	ค.ช.ณัฐวัฒน์ เหลืองเลิศพิบูลย์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
9	ค.ช.ดวงสิทธิ์ ธีราบุตร	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
10	ค.ช.ธนดล ผลอนง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
11	ค.ช.ธนพัชร เจริญผล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
12	ค.ช.มกมล ศันธีระพลชัย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
13	ค.ช.ปิชญุพนธ์ วัฒนศิริโรจน์	1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
14	ค.ช.พงศวุฒิ สีแสง	1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	5	✓	
15	ค.ช.พรชัย บุญเรือง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
16	ค.ช.พัชรพงษ์ ทิลาภู	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
17	ค.ช.ชุตติศักดิ์ เกษะบุญ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	7	✓	
18	ค.ช.มณู เกื้อศิริเกียรติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
19	ค.ช.อุษมา โรจนสุวรรณพงศ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
20	ค.ช.วรรณพล คำอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
21	ค.ช.ววิษ โนนพรศิริกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
22	ค.ช.สมภาพ ตันติเวชชาติกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	

ตารางที่ 36 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ เกณฑ์จุดตัด $C_2 = 8.17$															ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15		
23	ค.ช.สรรวราช ประเสริฐภักย์	1	1	1	1	1	1	1	1	1		1	1	1	1	11	✓	
24	ค.ช.ตพันธุ์ วงศ์สูง	1	1	1	1	1	1					1	1	1	1	11	✓	
25	ค.ช.ชิตพล เกียมณี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	✓	
26	ค.ช.เอกภพ อาจชุมา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
27	ค.ช.ณัฐสิทธิ์ เหมินฉาย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
28	ค.ช.วิทยา บุญยสุวิกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	13	✓	
29	ค.ญ.กนกวรรณ วรรณคอนแดง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
30	ค.ญ.กุลกานต์ เลิศรัตนกุล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
31	ค.ญ.เขมิกา สุกรินทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
32	ค.ญ.จันทิมา กัลยานมิตตา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
33	ค.ญ.จรรย์นันทน์ เข็มวราพันธ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
34	ค.ญ.สุภาพร พกภาษาชาติ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓	
35	ค.ญ.รัชญา ธนศิตรง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14	✓	
36	ค.ญ.ณิชากร ทองอ่อน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓	
37	ค.ญ.ประภัศร ฤคมนตรีพันธ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	4	✓	✓
38	ค.ญ.พรพรพร สิงห์สุสาทะ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
39	ค.ญ.พรชนก พรชัยกิจ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	4	✓	✓
40	ค.ญ.ทองไข่มุก กลั่นสุนทรณ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6	✓	✓
41	ค.ญ.พิมพ์ดี พึ่งพา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
42	ค.ญ.ภัทรวดี ทิมพา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
43	ค.ญ.ณัฐริา บุญทอง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	
44	ค.ญ.วีรวรรณ หอมจันทร์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓	

ตารางที่ 36 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนแบบทดสอบ เกณฑ์จุดตัด $C_2 = 8.17$															ผ่านเกณฑ์ (N ₁)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (N ₂)	
		ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14	ข้อที่ 15			รวม
45	ค.ญ.รสสุคนธ์ ประสิทธิ์ภาคย์	1	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓	
46	ค.ญ.วิศกร ภูริจักร								1	1						3		✓	
47	ค.ญ.วรวรรณ ทองชัย	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	✓		
48	ค.ญ.ศศิธร ปรัมย์เกษร	1			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓	
49	ค.ญ.สิรินันท์ เชื้ออุบล	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓		
50	ค.ญ.สุภาวดีดา เรืองศรีมัน			1	1	1	1	1								5		✓	
51	ค.ญ.อรุณวรรณ อินทุทานดา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	12	✓		
52	ค.ญ.อังศราพร คำสีสังข์	1					1	1	1	1	1	1	1	1	1	6		✓	
53	ค.ญ.อังศรวิภา พัฒนธรรม			1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	✓		
54	ค.ญ.อาทิตย์ดา ธรรมสุนทร	1	1					1	1	1	1	1	1	1	1	11	✓		
U	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม N ₁ ที่ทำข้อนี้ถูก	36	38	25	37	38	34	42	35	27	24	36	42	41	33	15			
L	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม N ₂ ที่ทำข้อนี้ถูก	3	5	2	3	5	3	5	3	4	2	4	5	4	4	1			
N ₁	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงกว่าคะแนนจุดตัด	= 44																	
N ₂	จำนวนนักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัด	= 10																	
B	ค่าอำนาจจำแนก = U/N ₁ - L/N ₂	0.52	0.36	0.37	0.54	0.36	0.47	0.45	0.50	0.21	0.35	0.42	0.45	0.53	0.35	0.24			
R	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ถูก	39	43	27	40	43	37	47	38	31	26	40	47	45	37	16			
N	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนี้ทั้งหมด	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54	54			
P	ค่าความยากง่าย = R/N	0.74	0.81	0.51	0.75	0.81	0.70	0.89	0.72	0.58	0.49	0.75	0.89	0.85	0.70	0.30			

ตารางที่ 37 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	40 (40/54)	2
	ไม่ผ่าน	5	7 (7/54)

	P_0	=	$P_{11} + P_{22}$
เมื่อ	P_0	แทน	สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้
	P_{11}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	P_{22}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{40}{54} = .74$$

$$P_{22} = \frac{7}{54} = .13$$

$$P_0 = P_{11} + P_{22}$$

$$= .74 + .13$$

$$= .87$$

ตารางที่ 38 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	41 (41/54)	1
	ไม่ผ่าน	3	9 (9/54)

เมื่อ

$P_0 = P_{11} + P_{22}$

P_0 แทน สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้

P_{11} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

P_{22} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{41}{54} = .76$$

$$P_{22} = \frac{9}{54} = .17$$

$$P_0 = P_{11} + P_{22}$$

$$= .76 + .17$$

$$= .93$$

ตารางที่ 39 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	34(34/54)	3
	ไม่ผ่าน	1	16 (16/54)

เมื่อ

P_0 = $P_{11} + P_{22}$

P_0 แทน สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจเพื่อจำแนกความรอบรู้

P_{11} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

P_{22} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{34}{54} = .63$$

$$P_{22} = \frac{16}{54} = .30$$

$$\begin{aligned} P_0 &= P_{11} + P_{22} \\ &= .63 + .30 \\ &= .93 \end{aligned}$$

ตารางที่ 40 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	41(41/54)	4
	ไม่ผ่าน	1	8 (8/54)

	P_0	=	$P_{11} + P_{22}$
เมื่อ	P_0	แทน	สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจเพื่อจำแนกความรอบรู้
	P_{11}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	P_{22}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{41}{54} = .76$$

$$P_{22} = \frac{8}{54} = .15$$

$$P_0 = P_{11} + P_{22}$$

$$= .76 + .15$$

$$= .91$$

ตารางที่ 41 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	39(39/54)	0
	ไม่ผ่าน	4	11 (11/54)

	P_0	=	$P_{11} + P_{22}$
เมื่อ	P_0	แทน	สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้
	P_{11}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	P_{22}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{39}{54} = .72$$

$$P_{22} = \frac{11}{54} = .20$$

$$\begin{aligned} P_0 &= P_{11} + P_{22} \\ &= .72 + .20 \\ &= .92 \end{aligned}$$

ตารางที่ 42 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	36(36/54)	2
	ไม่ผ่าน	5	11(11/54)

เมื่อ

P_0 แทน สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินเพื่อจำแนกความรอบรู้

P_{11} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

P_{22} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{36}{54} = .67$$

$$P_{22} = \frac{11}{54} = .20$$

$$\begin{aligned} P_0 &= P_{11} + P_{22} \\ &= .67 + .20 \\ &= .87 \end{aligned}$$

ตารางที่ 43 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	40(36/54)	4
	ไม่ผ่าน	3	7 (7/54)

เมื่อ

$P_0 = P_{11} + P_{22}$

P_0 แทน สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้

P_{11} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

P_{22} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{40}{54} = .74$$

$$P_{22} = \frac{7}{54} = .13$$

$$P_0 = P_{11} + P_{22}$$

$$= .74 + .13$$

$$= .87$$

ตารางที่ 44 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการฟัง

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	40 (40/54)	2
	ไม่ผ่าน	4	8 (8/54)

เมื่อ

$P_0 = P_{11} + P_{22}$

P_0 แทน สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้

P_{11} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

P_{22} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{40}{54} = .74$$

$$P_{22} = \frac{8}{54} = .15$$

$$\begin{aligned} P_0 &= P_{11} + P_{22} \\ &= .74 + .15 \\ &= .89 \end{aligned}$$

ตารางที่ 45 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการพูด

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	40 (40/54)	3
	ไม่ผ่าน	4	7 (7/54)

เมื่อ

$P_0 = P_{11} + P_{22}$
 P_0 แทน สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้
 P_{11} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
 P_{22} แทน สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{40}{54} = .74$$

$$P_{22} = \frac{7}{54} = .13$$

$$P_0 = P_{11} + P_{22}$$

$$= .74 + .13$$

$$= .87$$

ตารางที่ 46 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการอ่าน

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	38 (38/54)	0
	ไม่ผ่าน	4	12 (12/54)

เมื่อ	P_0	=	$P_{11} + P_{22}$
	P_0	แทน	สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้
	P_{11}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	P_{22}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{38}{54} = .70$$

$$P_{22} = \frac{12}{54} = .22$$

$$P_0 = P_{11} + P_{22}$$

$$= .70 + .22$$

$$= .92$$

ตารางที่ 47 แสดงการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการเขียน

		สอบครั้งที่ 2	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
สอบครั้งที่ 1	ผ่าน	40 (40/54)	4
	ไม่ผ่าน	0	10 (10/54)

	P_0	=	$P_{11} + P_{22}$
เมื่อ	P_0	แทน	สัดส่วนของความสอดคล้องในการตัดสินใจจำแนกความรอบรู้
	P_{11}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่ารอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	P_{22}	แทน	สัดส่วนของผู้ถูกตัดสินว่าไม่รอบรู้ตรงกันในการสอบทั้งสองครั้ง
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

$$P_{11} = \frac{40}{54} = .74$$

$$P_{22} = \frac{10}{54} = .19$$

$$\begin{aligned} P_0 &= P_{11} + P_{22} \\ &= .74 + .19 \\ &= .93 \end{aligned}$$

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2546 ที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ผ่านเกณฑ์ C_1

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - ชื่อสกุล	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เกณฑ์ $C_1 = 5.73$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เกณฑ์ $C_1 = 5.93$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เกณฑ์ $C_1 = 5.83$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เกณฑ์ $C_1 = 5.97$	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	4084	ค.ช.พรศักดิ์ สุทัศน์	6	a	6	a	5	a	6	a
2	4086	ค.ช.สิทธิงามศักดิ์ กลิ่นขจร	6	a	6	a	8	a	7	a
3	4099	ค.ช.ชำนาญ ธรรมเจริญ	6	a	8	a	7	a	7	a
4	4118	ค.ช.สมประสงค์สมบัติ	8	a	7	a	5	a	5	a
5	4133	ค.ช.สงกรานต์ แซ่ตั้ง	8	a	6	a	6	a	6	a
6	4201	ค.ช.อดิสร นิสสัยชื่อ	8	a	6	a	7	a	8	a
7	4011	ค.ญ.สมลักษณ์ จันทร์เพ็ง	8	a	7	a	7	a	8	a
8	4053	ค.ญ.จิตตรี แสนเจริญ	8	a	7	a	6	a	9	a
9	4057	ค.ญ.นุชนาฏ ปฏิบัติธรรม	8	a	6	a	6	a	8	a
10	4123	ค.ญ.ภัทรา อะโศก	8	a	6	a	8	a	8	a
11	4136	ค.ญ.ศุภนุษา วันรัมย์	9	a	8	a	8	a	8	a
12	4137	ค.ญ.พรนิตา อภิบาลศรี	8	a	8	a	8	a	8	a
13	4140	ค.ญ.วรรณพร สุขจิตต์	7	a	8	a	8	a	6	a
14	4142	ค.ญ.ศรีวรรณ เกษมพิน	9	a	7	a	7	a	8	a
15	4144	ค.ญ.อัญญา วงษ์สูง	8	a	8	a	8	a	8	a
16	4171	ค.ญ.ประกาย หักวงศ์	10	a	8	a	7	a	8	a
17	4175	ค.ญ.ศุภนธรา จันทร์มณี	8	a	8	a	7	a	7	a
18	4181	ค.ญ.จุไรรัตน์ ธัญญะชีพ	6	a	7	a	6	a	8	a
19	4183	ค.ญ.ศรารัตน์ การศิริมณี	6	a	7	a	7	a	7	a
20	4066	ค.ช.วันดี อ่อนหวาน	9	a	8	a	8	a	8	a
21	4067	ค.ช.วีรพล นมงาม	10	a	8	a	8	a	8	a
22	4100	ค.ช.ประเสริฐ บุญปลั่ง	9	a	8	a	7	a	9	a
23	4115	ค.ช.ชลชาติ ปรีกษา	8	a	7	a	7	a	8	a
24	4130	ค.ช.กรรณ พัฒนศิริชัย	7	a	7	a	7	a	5	a
25	4203	ค.ช.ทรงพล สุนทรประเสริฐ	7	a	7	a	7	a	6	a
26	3963	ค.ญ.วีรดา สุวรรณวงศ์	9	a	6	a	7	a	7	a
27	3976	ค.ญ.นิตยา นนทลิต	9	a	7	a	6	a	6	a
28	4063	ค.ญ.โสลา อุทัย	9	a	7	a	6	a	6	a
29	4070	ค.ญ.จุฑามณี เอกอุดม	8	a	8	a	7	a	8	a
30	4072	ค.ญ.ศุภาพร สุขมาก	10	a	7	a	8	a	9	a
31	4097	ค.ญ.อุมาภรณ์ บุญธรรม	8	a	7	a	6	a	6	a
32	4120	ค.ญ.จริญญา ชูจิต	8	a	7	a	7	a	8	a
33	4121	ค.ญ.นุชนา สุขเจริญ	10	a	6	a	7	a	8	a
34	4135	ค.ญ.กัญญา วงศ์ไตรรัตน์	9	a	6	a	6	a	7	a
35	4143	ค.ญ.สุวดี แซ่หลี	9	a	6	a	7	a	8	a
36	4167	ค.ญ.ณิษฐา โชติอินทิก	7	a	9	a	6	a	8	a
37	4169	ค.ญ.คารณีย์ บุญมาัส	8	a	8	a	6	a	9	a
38	4116	ค.ช.พิชัย หล้าอำพร	7	a	7	a	8	a	6	a
39	4148	ค.ช.ศรีวิชัย โทธิแก้ว	8	a	8	a	7	a	6	a
40	4165	ค.ช.ถาวร เขตสมุทร	7	a	7	a	7	a	6	a

ตารางที่ 48 (ต่อ)

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - ชื่อสกุล	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เกณฑ์ $C_1 = 5.73$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เกณฑ์ $C_1 = 5.93$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เกณฑ์ $C_1 = 5.83$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เกณฑ์ $C_1 = 5.97$	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
41	4215	ค.ช.กมลวัฒน์ อินทรี	8	a	8	a	7	a	6	a
42	4090	ค.ญ.บุษวีร์ ประดิษฐ์ตฤกษ์	8	a	8	a	7	a	8	a
43	4091	ค.ญ.ปิยะพรรณ จันทร์เจริญ	8	a	7	a	8	a	8	a
44	4110	ค.ญ.รัตนภรณ์ ชักขวน	8	a	8	a	7	a	8	a
45	4126	ค.ญ.วิรุษา ตระหง่านศรี	8	a	7	a	7	a	8	a
46	4151	ค.ญ.เกศรินทร์ ถนอมมีจวบ	7	a	7	a	7	a	7	a
47	4152	ค.ญ.ชลกาญจน์ วงษ์จรัสบุรี	7	a	7	a	6	a	7	a
48	4156	ค.ญ.พัชรา ประกอบสุข	7	a	8	a	7	a	7	a
49	4049	ค.ช.รณชัย มณีแสง	6	a	6	a	6	a	7	a
50	4068	ค.ช.อรรรทด ปีกัดหลัง	6	a	6	a	6	a	6	a
51	4102	ค.ช.วิจิต เต่าทอง	7	a	7	a	6	a	6	a
52	4092	ค.ญ.เพ็ญภา ชะนา	6	a	6	a	7	a	8	a
53	4107	ค.ญ.ปณิศา รัตนศรี	6	a	10	a	8	a	9	a
54	4125	ค.ญ.วันดี ทองศิโรชัย	8	a	8	a	8	a	8	a
55	4139	ค.ญ.มยุรา คิงสุวรรณ	7	a	7	a	7	a	8	a
จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ C_1 (SF_1)			55		55		53		53	
จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ C_1			0		0		2		2	
จำนวนนักเรียนทั้งหมด (N)			55		55		55		55	
ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ C_1 (E_1)			100.00		100.00		96.36		96.36	
คะแนนเฉลี่ย (X)			7.78		7.18		6.91		7.33	
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)			1.13		0.88		0.80		1.06	

หมายเหตุ นักเรียนต้องทำคะแนนมากกว่าจุดตัด C_1 จึงจะถือว่าทำแบบทดสอบประจำแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ผ่าน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	5.73	คะแนน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	5.93	คะแนน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	5.83	คะแนน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	5.97	คะแนน

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2546 ที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ผ่านเกณฑ์ C_1

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - ชื่อสกุล	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เกณฑ์ $C_1 = 5.67$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เกณฑ์ $C_1 = 5.83$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เกณฑ์ $C_1 = 5.87$	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	4084	ค.พ.พาศักดิ์ สุศักดิ์กัน	9	a	8	a	8	a
2	4086	ค.ช.สิทธิกันต์ กนิมขจร	8	a	8	a	7	a
3	4099	ค.ช.ชำนาญ ชรรณเจริญ	9	a	8	a	7	a
4	4118	ค.ช.สมประสงค์สมปิติ	9	a	7	a	8	a
5	4133	ค.ช.สงกรานต์ แซ่ตั้ง	9	a	8	a	7	a
6	4201	ค.ช.อติสร นิตยชัย	9	a	8	a	7	a
7	4011	ค.ญ.สมลักษณ์ จันทร์เท็ง	5	a	7	a	8	a
8	4053	ค.ญ.ฉัตรวิ แถนเจริญ	5	a	8	a	7	a
9	4057	ค.ญ.นุชมากร ปฏิบัติธรรม	8	a	7	a	7	a
10	4123	ค.ญ.ภัทรา ะโตศ	8	a	8	a	8	a
11	4136	ค.ญ.ศุภมา รินรัมย์	7	a	8	a	7	a
12	4137	ค.ญ.พรนิตา อภิบาลศรี	7	a	8	a	7	a
13	4140	ค.ญ.วรรณพร สุขจิตต์	9	a	7	a	8	a
14	4142	ค.ญ.ศรีวรรณ เกษมพิณ	8	a	7	a	8	a
15	4144	ค.ญ.ธัญมา วงษ์สูง	7	a	8	a	8	a
16	4171	ค.ญ.ประกาย ผักวงค์	8	a	8	a	7	a
17	4175	ค.ญ.ศุภนษา อันทมนิ	7	a	8	a	7	a
18	4181	ค.ญ.จุไรรัตน์ ัญญะจิต	9	a	7	a	8	a
19	4183	ค.ญ.ศราวเดือน การิพนธ์	7	a	8	a	8	a
20	4066	ค.ช.วสันต์ อ่อนหวาน	6	a	7	a	7	a
21	4067	ค.ช.วีรพล นานงาม	8	a	7	a	8	a
22	4100	ค.ช.ประเสริฐ บุญป้อม	8	a	7	a	7	a
23	4115	ค.ช.ชงชาติ ปรีกษา	6	a	7	a	8	a
24	4130	ค.ช.กรรณ พัฒนศิริชัย	6	a	7	a	8	a
25	4203	ค.ช.ทรงพล สุนทรประเสริฐ	9	a	8	a	7	a
26	3963	ค.ญ.วริศา สุวรรณวงศ์	8	a	7	a	7	a
27	3976	ค.ญ.นิตยา นนทนิศ	8	a	8	a	8	a
28	4063	ค.ญ.โสภา คู่ทรัพย์	8	a	8	a	7	a
29	4070	ค.ญ.จุฑามณี เอกอุดม	6	a	7	a	8	a
30	4072	ค.ญ.ศุภพร สุขมาก	7	a	8	a	8	a
31	4097	ค.ญ.สุมาภรณ์ บุญธรรม	9	a	8	a	7	a
32	4120	ค.ญ.จริญญา ชูเชิด	9	a	7	a	8	a
33	4121	ค.ญ.บุษมา สุขเจริญ	9	a	8	a	7	a
34	4135	ค.ญ.กัญญา วงศ์ไครรัตน์	9	a	8	a	7	a
35	4143	ค.ญ.ศุวดี แซ่พันธ์	9	a	8	a	8	a
36	4167	ค.ญ.กนิษฐา ไชคอินทิก	9	a	7	a	8	a
37	4169	ค.ญ.คารณี บุญมานัส	8	a	7	a	7	a
38	4116	ค.ช.พิชัย ห่ออำพร	6	a	8	a	7	a
39	4148	ค.ช.ศรีวิชัย โพธิแก้ว	6	a	7	a	8	a
40	4165	ค.ช.สาธิต เขตสมุทร	6	a	8	a	7	a

ตารางที่ 49 (ต่อ)

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - ชื่อสกุล	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เกณฑ์ $C_1 = 5.67$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เกณฑ์ $C_1 = 5.83$		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เกณฑ์ $C_1 = 5.87$	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
41	4215	ค.ช.กมลวัฒน์ อินทธี	6	a	7	a	8	a
42	4090	ค.ญ.บุษริย์ ประคิมธุ์ฤกษ์	7	a	8	a	7	a
43	4091	ค.ญ.ปิยะพรณ์ จันทร์เจริญ	8	a	7	a	7	a
44	4110	ค.ญ.รัตนภรณ์ ชักชวน	7	a	8	a	8	a
45	4126	ค.ญ.วิมลพร ครอบงำนศรี	7	a	8	a	7	a
46	4151	ค.ญ.เกศรินทร์ ธนอมณีอุบล	7	a	7	a	6	a
47	4152	ค.ญ.ชกกาญจน์ วงษ์จิราพร	6	a	8	a	7	a
48	4156	ค.ญ.พัชรา ประกอบสุข	7	a	8	a	7	a
49	4049	ค.ช.รวนชัย มณีแสง	7	a	7	a	8	a
50	4068	ค.ช.อรรตพล ปีกักคัง	6	a	8	a	6	a
51	4102	ค.ช.วิจิต (คำทอง)	7	a	7	a	7	a
52	4092	ค.ญ.ทีญมภา ชะมา	8	a	7	a	8	a
53	4107	ค.ญ.ปณิศา รัตนศรี	9	a	8	a	8	a
54	4125	ค.ญ.วันดี ทองศิริเจริญ	8	a	8	a	8	a
55	4139	ค.ญ.มยุรา คิงสุวรรณ	7	a	8	a	7	a
จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ C_1 (S_f)			53		55		55	
จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ C_1			2		0		0	
จำนวนนักเรียนทั้งหมด (N)			55		55		55	
ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ C_1 (E_1)			96.36		100.00		100.00	
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})			7.55		7.58		7.42	
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)			1.18		0.50		0.57	

หมายเหตุ นักเรียนต้องทำคะแนนมากกว่าจุดตัด C_1 จึงจะถือว่าทำแบบทดสอบประจำแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ผ่าน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	5.67	คะแนน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	5.83	คะแนน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	5.87	คะแนน

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ปีการศึกษา 2546 ที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน
ผ่านเกณฑ์ C_2

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - ชื่อสกุล	ทักษะการฟัง เกณฑ์ $C_2 = 8.63$		ทักษะการพูด เกณฑ์ $C_2 = 5.53$		ทักษะการอ่าน เกณฑ์ $C_2 = 8.53$		ทักษะการเขียน เกณฑ์ $C_2 = 8.17$			
				ผ่าน	ไม่ผ่าน		ผ่าน	ไม่ผ่าน		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
1	4084	ค.ช.พรศักดิ์ ตู๊ดตัน	10	a		6	a	9	a	12	a	
2	4086	ค.ช.สิทธิภรณ์ กลิ่นจอร์	12	a		6	a	11	a	10	a	
3	4099	ค.ช.ชำนาญ ชรรณเจริญ	7		a	4		a	11	a	14	a
4	4118	ค.ช.สมประสงค์สมบัติ	12	a		8	a	10	a	12	a	
5	4133	ค.ช.ตวงรัตน์ แซ่ตั้ง	10	a		8	a	12	a	10	a	
6	4201	ค.ช.อติพร นิตยชัย	10	a		8	a	12	a	10	a	
7	4011	ค.ญ.สมลักษณ์ อันทร์เพ็ง	12	a		7	a	12	a	12	a	
8	4053	ค.ญ.จิตศรี แสนเจริญ	12	a		8	a	13	a	13	a	
9	4057	ค.ญ.บุษมาภรณ์ ปฏิบัติธรรม	13	a		8	a	12	a	11	a	
10	4123	ค.ญ.ภัทรา อะโศก	12	a		7	a	12	a	12	a	
11	4136	ค.ญ.ศุภมาภรณ์ วันรมย์	10	a		9	a	12	a	12	a	
12	4137	ค.ญ.พรนิศา อภิบาลศรี	8		a	7		a	12	a	10	a
13	4140	ค.ญ.วรรณพร สุขฉัตร	12	a		8	a	11	a	12	a	
14	4142	ค.ญ.ศิริวรรณ เกษมทิพย์	6		a	9		a	12	a	12	a
15	4144	ค.ญ.อังณา วงษ์สูง	12	a		8	a	12	a	12	a	
16	4171	ค.ญ.ประภาศ ภัควงค์	10	a		10	a	12	a	14	a	
17	4175	ค.ญ.ศุภมาภรณ์ อันทมนต์	12	a		8	a	11	a	12	a	
18	4181	ค.ญ.อุไรรัตน์ วัลลภะชัย	10	a		5		a	12	a	12	a
19	4183	ค.ญ.ศกาวเดือน การทิมวงษ์	12	a		6	a	11	a	12	a	
20	4066	ค.ช.วัฒน์ อ่อนหวาน	6		a	9		a	12	a	12	a
21	4067	ค.ช.วีรพล นามงาม	12	a		10	a	12	a	11	a	
22	4100	ค.ช.ประเสริฐ บุญปลั่ง	10	a		9	a	14	a	12	a	
23	4115	ค.ช.ชลชาติ ปรีกษา	12	a		8	a	12	a	12	a	
24	4130	ค.ช.กรรณ พัฒนศิริชัย	10	a		7	a	11	a	12	a	
25	4203	ค.ช.ทรงพล สุนทรประเสริฐ	10	a		8	a	11	a	10	a	
26	3963	ค.ญ.วีรดา สุวรรณวงศ์	12	a		9	a	10	a	12	a	
27	3976	ค.ญ.นิตยา นนทนิล	12	a		9	a	11	a	11	a	
28	4063	ค.ญ.โสภา อู่ทรัพย์	11	a		9	a	8		a	12	a
29	4070	ค.ญ.สุชาภรณ์ เอกจุคน	12	a		8	a	12	a	12	a	
30	4072	ค.ญ.ศุภาพร สุภมาภรณ์	11	a		10	a	14	a	10	a	
31	4097	ค.ญ.สุมาภรณ์ บุญธรรม	8		a	8		a	11	a	12	a
32	4120	ค.ญ.จริยญา สุขจิต	10	a		8	a	12	a	10	a	
33	4121	ค.ญ.บุษมาภรณ์ สุขเจริญ	12	a		10	a	12	a	12	a	
34	4135	ค.ญ.กัญญา วงศ์ศิริรัตน์	11	a		9	a	10	a	11	a	
35	4143	ค.ญ.สุวิณี แซ่หลี	9	a		9	a	12	a	12	a	
36	4167	ค.ญ.กนิษฐา โชติอินทิก	11	a		7	a	12	a	12	a	
37	4169	ค.ญ.ศรณี บุณยานันต์	12	a		8	a	14	a	12	a	
38	4116	ค.ช.พิชัย หน้ำอำพร	10	a		7	a	11	a	11	a	
39	4148	ค.ช.ศรีวิชัย โพธิ์แก้ว	10	a		7	a	8		a	11	a
40	4165	ค.ช.ภาธร เขตสมบูรณ์	11	a		8	a	11	a	10	a	

ตารางที่ 50 (ต่อ)

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - ชื่อสกุล	ทักษะการฟัง เกณฑ์ $C_1 = 8.63$		ทักษะการพูด เกณฑ์ $C_1 = 5.53$		ทักษะการอ่าน เกณฑ์ $C_1 = 8.53$		ทักษะการเขียน เกณฑ์ $C_1 = 8.17$	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
41	4215	ค.ช.กมลวัฒน์ อินทรี	11	a	7	a	11	a	10	a
42	4090	ค.ญ.นุชวิทย์ ประดิษฐ์พุด	12	a	8	a	10	a	12	a
43	4091	ค.ญ.ปิยะพรหม จันทร์เจริญ	12	a	9	a	12	a	14	a
44	4110	ค.ญ.รัตนกรรณ จักขวน	12	a	8	a	11	a	12	a
45	4126	ค.ญ.วิรุษา กระจ่างนที	14	a	8	a	12	a	12	a
46	4151	ค.ญ.เกศรินทร์ วัฒนนิลนุช	12	a	7	a	11	a	12	a
47	4152	ค.ญ.ชอภาญณ์ วงษ์จิราภรณ์	10	a	7	a	11	a	10	a
48	4156	ค.ญ.พัชรา ประกอบสุข	12	a	7	a	9	a	12	a
49	4049	ค.ช.รชชัช วัฒนแสง	11	a	5	a	7	a	11	a
50	4068	ค.ช.อรุณพล ปีกัดคัง	12	a	6	a	10	a	11	a
51	4102	ค.ช.วิจิต คำทอง	11	a	7	a	7	a	12	a
52	4092	ค.ญ.เพ็ญภา ษะนา	13	a	8	a	11	a	12	a
53	4107	ค.ญ.ปณิศา รัตนศรี	14	a	10	a	12	a	13	a
54	4125	ค.ญ.วันดี ทองคิดเจริญ	12	a	8	a	12	a	12	a
55	4139	ค.ญ.มยุรา คิงสุวรรณ	12	a	7	a	12	a	11	a
จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ C_1 (S_{f1})			50		52		51		55	
จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ C_1			5		3		4		0	
จำนวนนักเรียนทั้งหมด (N)			55		55		55		55	
ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ C_1 (E_1)			90.91		94.55		92.73		100.00	
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})			10.98		7.80		11.22		11.62	
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)			1.67		1.30		1.46		1.01	

หมายเหตุ นักเรียนต้องทำคะแนนมากกว่าจุดตัด C_1 จึงจะถือว่าทำแบบทดสอบแต่ละทักษะผ่าน ดังนี้

1. ทักษะการฟัง	8.63	คะแนน
2. ทักษะการพูด	5.53	คะแนน
3. ทักษะการอ่าน	8.53	คะแนน
4. ทักษะการเขียน	8.17	คะแนน

วิธีคำนวณหาคะแนนมาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก การหาจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ผ่าน ถ้อยเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ หมายถึง ถ้ามีนักเรียน 100 คน จะต้องมึนักเรียนอย่างน้อย 80 คน ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ C_1

$$E_1 = \frac{\sum f_1 \times 100}{N}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการคำนวณจากการทำแบบฝึกแต่ละชุด

$\sum f_1$ แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการทำแบบฝึกแต่ละชุด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ C_1 ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Ways of Transportation มีแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.73 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 55 คน ดังนั้น

$$\begin{aligned} E_1 &= \frac{55}{55} \times 100 \\ &= 100.00 \end{aligned}$$

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Durian & Mangosteen มีแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.93 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 55 คน ดังนั้น

$$\begin{aligned} E_1 &= \frac{55}{55} \times 100 \\ &= 100.00 \end{aligned}$$

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Rayong History มีแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.83 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 53 คน ดังนั้น

$$E_1 = \frac{53}{55} \times 100$$

$$= 96.36$$

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Offering Help and asking for information มีแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.97 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 53 คน ดังนั้น

$$E_1 = \frac{53}{55} \times 100$$

$$= 96.36$$

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การวางแผนการเดินทาง มีแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.67 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 53 คน ดังนั้น

$$E_1 = \frac{53}{55} \times 100$$

$$= 96.36$$

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Shopping มีแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.83 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 55 คน ดังนั้น

$$E_1 = \frac{55}{55} \times 100$$

$$= 100.00$$

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 How do you feel? มีแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.87 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 55 คน ดังนั้น

$$E_1 = \frac{55}{55} \times 100$$

$$= 100.00$$

ดังนั้น 80 ตัวแรกของแบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงมีค่าร้อยละ ดังนี้

$$= \frac{100.00 + 100.000 + 96.36 + 96.36 + 96.36 + 100.00 + 100.00}{7}$$

$$= 98.44$$

80 หลัง การหาจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ผ่านข้อเกณฑ์ 80 เปอร์เซนต์ หมายถึง ถ้ามีนักเรียน 100 คน จะต้องมึนักเรียนอย่างน้อย 80 คน ทำแบบทดสอบทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ C_2

$$E_2 = \frac{\sum f_2 \times 100}{N}$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คำนวณจากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
$\sum f_2$	แทน	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านเกณฑ์ C_2 ดังนี้

ทักษะการฟัง มีแบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 15 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 8.63 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 50 คน ดังนั้น

$$E_2 = \frac{50}{55} \times 100$$

$$= 90.91$$

ทักษะการพูด มีแบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 10 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 5.53 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 52 คน ดังนั้น

$$E_2 = \frac{52}{55} \times 100$$

$$= 94.55$$

ทักษะการอ่าน มีแบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 15 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 8.53 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 52 คน ดังนั้น

$$E_2 = \frac{51}{55} \times 100$$

$$= 92.73$$

ทักษะการเขียน มีแบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 15 ข้อ ต้องทำแบบทดสอบถูกต้องอย่างน้อย 8.17 คะแนน มีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 55 คน ดังนั้น

$$E_2 = \frac{55}{55} \times 100$$

$$= 100.00$$

ดังนั้น 80 ตัวหลังของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงมีค่าร้อยละ ดังนี้

$$= \frac{90.91 + 94.55 + 92.73 + 100.00}{4}$$

$$= 94.55$$

ภาคผนวก ก

1. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
2. รายนามผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษในการกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ฉลอง ทับศรี

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

2. ดร. สุชาดา กรเพชรปानी

หัวหน้าภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

3. ดร. อานนท์ ชัยสุริยา

อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

รายนามผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ
ในการกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำแผนการจัดการเรียนรู้

1. นางสุวิมล พุทธิ	อาจารย์ประจำหมวดภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนวัดป่าประดู่
อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
2. นางวรรณรัตน์ จันทภักดิ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนดวงมณี
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. นางเดือนตา อวยสวัสดิ์	อาจารย์ประจำหมวดภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนระยองวิทยาคม
อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ที่ ศธ 0528.099/ว.218

วันที่ 11 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี

ด้วยนางสุนตรา ศรีสุข นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณี เพชรชื่น ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ที่ ศธ 0528.099/ว.218

วันที่ 11 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน ดร.สุชาดา กรเพชรปानी

ด้วยนางสุนตรา ศรีสุข นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณี เพชรชื่น ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอนได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ที่ ศธ 0528.099/ว.218

วันที่ 11 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน ดร.อานนท์ ชัยสุริยา

ด้วยนางสุนตรา ศรีสุข นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณห์ เพชรชื่น ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ที่ ศธ 0528.099/ว.218

วันที่ 11 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน ดร.มาตี นิสสัยสุข

ด้วยนางสุนตรา ศรีสุข นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณ เพชรชื่น ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ที่ ศร 0528.099/ว.218

วันที่ 11 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน นางเดือนตา อวยสวัสดิ์

ด้วยนางสุนตรา ศรีสุข นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณี เพชรชื่น ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/ว.218

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

11 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน นางสุวิมล พุทธิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิจัย

ด้วยนางสุนตรา ศรีสุข นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณ พชรชื่น ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอนได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

โทร (038) 745900 ต่อ 2029, 2070

โทรสาร (038) 393485

(สำเนา)

ที่ ศร 0528.03/ 220

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

18 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนระยองวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสุนตรา ศรีสุข นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำงานนิพนธ์ระดับสูง เรื่อง “แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณั์ เพชรชื่น ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

โทร (038) 745900 ต่อ 2029, 2070

โทรสาร (038) 393485

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

นางสุนตรา ศรีสุข

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 8 กรกฎาคม พุทธศักราช 2499

สถานที่เกิด

อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 7/17 ซอยข้างอำเภอ ถนนตากสินมหาราช

ตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2522 - 2528

อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนป่าโมกข์วิทยาคม

พ.ศ. 2528 - 2533

อำเภอบัวโมกข์ จังหวัดอ่างทอง

พ.ศ. 2533 - ปัจจุบัน

อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน

เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร

อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนระยองวิทยาคม

อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521

ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาศึกษาศาสตร์)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2546

การศึกษามหาบัณฑิต (การพัฒนาหลักสูตร)

มหาวิทยาลัยบูรพา